

درېمه زاویه (فیسبوکي لیکنې او خاطري)

لیکوال: شاه محمود میاخیل

کمپوز: لیکوال

دېزاین چارې: رحمن الله بهیر

چاپشمبر: ۲۰۰۰

چاپکال: ۱۳۹۵/ل/۲۰۱۶

چاپ وار: لومړی

زاویه

و خاطري

Ketabton.com

میل

سریزه

أ

درېمه زاویه

انسان د خپل عقل او شعور له امله اشرف المخلوقات دی. عقل او شعور دی چې انسان یې له فردي ژونده ټولنیز ژوند ته راویستی دی. انسانانو په ټولنیز ژوند کې له یو بل سره د افهام او تفهیم لپاره ژبه رامنځته کړه، د ټولنیز ژوند د تنظیم لپاره یې اصول وضعه کړل، ټولنې، دولتونه او نړۍ یې رامنځته کړه. د انسان د عقل تقاضا دا ده چې په ټولنیز ژوند کې خپل ځان او نورو ته خیر ورسوي او له زیان څخه ځان او ټولنه وساتي.

د نړۍ انسانان په خپل ټولنیز ژوند کې چې کله هم له یوې ستونزې او ننگونې سره مخ شوي دي، نو د حل په موخه یې خپل عقل په کار اچولی دی. د نننۍ نړۍ گڼ اختراعات او پرمختگونه د دې ادعا غوره ثبوت او په نړۍ کې د گڼو ټولنیزو اصولو او قوانینو شتون د انسان د معقولیت دلیل گڼل کېدای شي. انسان د خپل عقل په مرسته او کارونې همداسې قدم په قدم وړاندې راغلی دی. فرضاً د خپلۍ یا بوټ تصور هغه مهال له لومړي انسان سره پیدا شوی، کله یې چې پنبه کې اغزی تللی او چې ساړه یې شوي

سریزه

ب

دي، نو د بالاپوش پیدا کولو فکر یې کړی دی. همداسې یې د نړۍ بېلابېلو لویو وچو ته د سفر لپاره یې بېړۍ او الوتکې اختراع کړي دي.

ښايي په نړۍ کې هغه ملتونه ډېر معقول وگڼل شي چې انسانیت او انساني ټولنې ته یې ډېر خیر رسولی وي. که د معقولیت دا ټول معقول وي، نو زه نه پوهېږم چې افغانان به په نړیواله سطحه چیرته راشي؟

داسې هم نه ده چې گڼې موږ په خپله ټولنه کې - پخوا او اوس - داسې معقول انسانان نه درلودل یا یې نه لرو چې د خپلې ټولنې لپاره یې فکر او عمل کړی وي؛ خو کله چې ټولنه په مجموع کې د عقل پر ځای د خپلو احساساتو پر پوکانیو ولاړه وي؛ نو هلته د معقولو انسانانو شتون په استثناءاتو کې راځي او د معقولو انسانانو معقولې تیورۍ او نظریې د ټولنې وگړیو ته نامعقولې ښکاري؛ ځکه چې ټولنه د جمعي عقل تابع ده، نه د فردي هغه.

زه په خپل فردي ژوند کې - له ماشومتوبه تر اوسه - د هېواد او نړۍ د لویو او نوميالیو خلکو له ژوند لیکونو سره علاقه لرم. د هغوی د بریالیتوبونو په کیسو کې د خپل بري لپاره لارې گورم او د هغوی له ستونزمن ژوند نه د خپلې ستونزمنې زنده گۍ لپاره حوصلې تر لاسه کوم. ما د ډېرو لیکوالو، مشهورو څېرو او شخصیتونو کتابونه لوستي دي او له هر یو نه مې د خپلې مترې په کچه گټه کړې ده. په دې وروستیو کې مې له ښاغلي شاه محمود میاخېل سره بلدتیا پیدا شوه او په کابل کې ورسره یوه شپه د ناستې پر مهال یې خپل ټول کتابونه راته په خپل لاس ډالۍ کړل. د دې تر څنګ یې د خپل یو ناچاپ کتاب سافت کاپي هم راکړه چې زه یې ولولم او په ځینو برخو کې که وکولای شم، ژبنۍ او لیکنۍ تېروتنې په کې سمې کړم. زه زیاتره په کمپیوټر کې د ملگرو د کتابونو او لیکنو له ایډیټه ډېر کړېږم او ښايي تصادف داسې وي چې زه پرې ډېر اوږم هم. په لومړي سر کې د ښاغلي میاخېل صیب کتاب ته هم ځورېدم چې څنګه به مې ترې خدای خلاص

سريزه

ت

کړي؛ خو کله مې چې پر ايډيټ – لوستنې پيل وکړ؛ نو د کتاب د موضوعاتو دلچسپۍ داسې واخيستم چې زياتره به يې د نورو کارونو او مطالعې وخت هم راڅخه نيوه. د کتاب ايډيټ زما لپاره تر ټولو غوره مطالعه وه. مياخېل صاحب دا ليکنې د خپل فيسبوک له دېوال څخه راټولې کړي دي او ما تر پايه ولوستلې. د کتاب له پای ته رسولو وروسته مې ښاغلی مياخېل هم تر يوې اندازې وپېژانده، له فکر او نظر نه يې هم خبر شوم.

په دې کتاب کې ښاغلی مياخېل د يو معقول افغان^۱ په توگه په مجموع کې خپلې ټولنې ته او په ځانگړې توگه د ټولنې سياست، حکومتوالۍ، ادارې، د قانون حاکميت، فساد، له دنيا سره اړيکو، ټاکنو او گڼو نورو موضوعاتو ته کتنه کړې ده. مياخېل صاحب د ټولنې د عيني واقعيتونو په رڼا کې موضوعات شنلي دي، وړانديزونه يې کړي دي او ځای ځای يې خپلې تجربې او د سترگو ليدلي حالونه ليکلي دي. د دې کتاب لوستنه لوستونکيو ته د خپلې ټولنې د تنظيم، سوکالۍ او له بحران څخه د راوتو ډېرې ساده، اسانه او ارزانه لارې چارې په گوته کوي. هره ليکنه په مستقيم او نامستقيم ډول فرد فرد خپلو مسووليتونو ته په پام کې کوي او هڅه شوې ده چې د ټولنې فرد فرد د ژوند په ټولو چارو کې معقول اوسي او معقول پاتې شي. مياخېل صيب په نامستقيمه توگه (احساساتي کېدل) رد کړي دي او د افغاني ټولنې د ټولو ستونزو رېښه يې ورپورې تړلې ده. په کتاب کې مياخېل صاحب خپل لوستونکي په عملي ژوند کې استدلال او منطق ته هڅوي، پر ځان يې ويسا کوي او د انسان د پرمختگ لپاره ډېر ساده او عامفهم فورمول ورته مخې ته پردي چې هغه کار کول او ستونزو او ننگونو ته نه تسليمېدل دي. دا کتاب

سريزه

ث

که له يوې خوا د مياخېل صاحب د فکر او نظر بيان دی؛ نو له بلې خوا زموږ د ټولنې پېژندنه هم ده، ځکه چې مياخېل صيب زموږ د ټولنې گڼې ورځنۍ ستونزې په کې رااخيستې دي او هرې يوې ته يې د خپل فکر و نظر مطابق حل لارې بيان کړي دي.

له مياخېل صاحب سره زما د شناخت له مخې زه د هغه پر بوختياوو اگاه يم، د هغه کاري او کورنۍ بوختياوې او ولسي ناستې پاستې ته چې انسان گوري نو باور يې نه راځي چې دا ډول يو شخص دې ليکلو او بيا په فيسبوک کې د خپلو خورو ورو ليکنو راټولولو ته وخت پيدا کړای شي؛ خو کله چې انسان د يو منظم ژوند درلودونکی وي، نو په مهالوېش کې دا کار هم ځايولی شي. ما د مياخېل صاحب يو بل کتاب Understanding of Afghanistan هم لوستی. دا کتاب په انگليسي ژبه د ښاغلي مياخېل د خپرو شويو مقالو ټولگه ده چې په بېلابېلو مقالو کې يې نړيوالو او د انگليسي ژبې لوستونکو ته د افغانستان د ټولنې، حکومتدارۍ، ادارې، د قانون حاکميت او ... برخو کې معلوماتي او تحليلي موضوعات وړاندې کړي دي. د يادو مقالو لپاره تر ټولو مهمه مسئله دا ده چې نړيوالو څېړنيزو ادارو، معتبرو ورځپاڼو او ژورنالونو دا مقالې خپرې کړي دي. زما په اند موږ په افغانستان کې – يا هم له افغانستانه بهر افغانانو کې – ډېر کم داسې افغانان لرو چې هم په ملي ژبو او هم په نړيوالو ژبو د افغانستان په اړه ليکنې وکړي او خپرې يې کړي. مياخېل صاحب همېشه په ډېرو معتبرو او نړيوالو ادارو کې پر دندو بوخت پاتې شوی دی او د افغانستان د ټولنې، دولتدارۍ او د قانون د حاکميت په برخه کې د گڼو تجربو درلودونکی دی. زه حيران يم چې زموږ حکومت د دغسې وړ او پوهو کسانو له تجربو څخه ولې گټنه نه شي کولای؟

په هر حال، زه نه غواړم خپلې خبرې بېځايه اوږدې کړم، زه دا کتاب او د ښاغلي مياخېل صاحب نور کتابونه زموږ ټولنيز – سياسي ژوند ته له يوې

^۱: دلته له معقوليت نه موخه (نه احساساتي کېدل) دي. زموږ زياتره ليکوال په احساساتي او جذباتي انداز ليکل کوي او د ټولنې عيني واقعيتونو ته نه گوري، دوی پر خپل خيال او تصور ډېر باور لري، نسبت د ټولنې عيني واقعيتونو ته.

درېيمې زاويې څخه کتنه گڼم. دا کتنه نه د پاروونکو احساساتو له زاويې ده او نه هم د خاموشه کوونکو جذباتو له زاويې، بلکې دا کتنه د معقوليت له زاويې ده او د معقوليت دا درېيمه زاويه دې موږ او تاسې ټولو ته مبارک وي.

درفښت

هجرت الله اختيار

د ۱۳۹۴ل کال د کب ۲۰مه

ننگرهار پوهنتون، درونته

بسم الله الرحمن الرحيم

د سرخبرې

دا کتاب د مخکتاب دويمه برخه ده. مخکتاب دوه برخې درلودې: لومړۍ برخه يې د ښه حکومتدارۍ په هکله زما يوه مقاله وه، چې د دې مقالي مينه والو دا مقاله په مختلفو مجلو او د انټرنېټ په سايټونو کې څو ځلې خپره کړې وه؛ نو بيا ما دا مقاله د مخکتاب لومړۍ برخه غوره کړه ځکه چې زما د فيسبوک د ليکنو او بحثونو موضوع په ښه حکومتدارۍ څرخېدله. د دې کتاب محتوا هم د ښه حکومتدارۍ پورې تړاو لري.

د مخکتاب دويمه برخه ليکنې د فيسبوک له لارې خپرې شوي ليکنې وې چې په سلهاوو تبصرې، وړاندیزونه او نيوکې پرې د فيسبوک دوستانو او ملگرو کړي وې؛ نو ما دا ټولې ليکنې د کتاب په شکل چاپ کړي ترڅو هغه لوستونکي چې انټرنېټ ته لاسرسی نه لري او يا له ما سره په فيسبوک کې انډيوالان نه دي هم ترې گټه واخلي. زما په نظر دا کتاب د پښتو په ادبياتو کې لومړنې مجموعه وه، چې يو څوک دې د فيسبوک خپلې ليکنې د کتاب په شکل چاپ کړي.

دا پوښتنه به له دوستانو سره پيدا شي، چې څنگه ما په دې کتاب چې دا هم د فيسبوک د ليکنو دويم ټوک دی د درېيمې زاوې نوم کېښود. هر ليکنه ادیت او بيا کتنې ته اړتيا لري؛ نو ما په لومړي سرکې د خپل گران همکار اسدالله ساحل نه هيله وکړه، چې د تېر په شان د دې کتاب په اډيټ او بيا کتنې باندې کار وکړي او چاپ ته يې آماده کړي. ساحل صيب بې له

سريزه

خ

چون او چرا دا دنده ومنله خو دا راته پته وه، چې دی هم ډېر کاري او شخصي مصروفیتونه لري؛ نو د دې کتاب اډیت، ډیزاین او صحافت به یو څه وخت واخلي.

استاد عبدالبصیر سباوون راته څه موده دمخه وویلې، چې استاد هجرت الله اختیار په اډیت او د کتاب په کتنې کې تکره دی او شاید هغه به درته دا کار ډېر ژر وکړي. استاد اختیار صیب سره مې چې اړیکه ونیوله، هغه په پوره مینه او اخلاص سره لېوالتیا وښودله او د کتاب سافټ کاپي مې ورته ولېږله. کله چې اختیار صیب په کتاب کار وکړ؛ نو راته یې وویلې چې که د دی کتاب نوم بدل شي؛ نو دا به ښه وي ځکه د کتاب محتوا مهمه ده او زموږ د ولس د اوسني حالاتو په هکله ښې لیکنې لري؛ نو که یوازې مخکتاب دویم ټوک نوم پرې کېښودل شي شاید د کتاب د عنوان په خاطر خلک ورته لږ اهمیت ورکړي که څه هم فیسبوک د نن وخت د مهمو ټولنیزو وسیلو ښه وسیله ده. ما اختیار صیب ته وویلې چې ته ورته یو نوم غوره کړه او بیا به پرې مشوره وکړو.

د مارچ په ۱۱مه نېټه، اختیار صیب، سباوون صیب او ډاکټر صیب سید قاهر عاطف کونړ ته یو ځای په موټر کې روان وو؛ نو په لاره کې راته اختیار صیب وویلې، چې ده د کتاب لپاره د دریمې زاویې نوم غوره کړی دی او علت یې دا دی چې په ټولنه کې یو تعداد کسان داسې دي، چې ولس په احساساتو راولي؛ خو د مسایلو لپاره د حل لارو چارو وړاندیز نه کوي. همدا شان یو تعداد کسان دومره منفي نظرونه لري چې همېشه غواړي چې د ولس احساسات ووژني. اما په دې کتاب کې د ورځني ژوند داسې مسایل مطرح شوي، چې همېشه ترې سړی گټه اخیستلی شي او هم ځوانان سمې لار ته تشویق کېدلی شي؛ نو د ده په نظر دا درېیمه لار ده. د اختیار صیب

سريزه

د

استدلال مې خوښ شو؛ ځکه زه هم د افراط او تفریط پلوی نه یم او منځنې لار یا خیرالامور اوسطها مو خوښه ده.

زه په لومړي سره د استاد هجرت الله اختیار نه مننه کوم چې هم یې د کتاب لپاره ښه نوم غوره کړ، هم یې اډیت ورته وکړ او هم یې راته خپل ورور بهیر خان معرفي کړ، چې ښه ډیزاینر دی او د کتاب د چاپ ستونځي به هم په غاړه واخلي او دا کتاب به ډېر ژر چاپ کړي. زه د دواړو ورونو د کار او صمیمیت نه مننه کوم او الله تعالی دې هرچا ته همداسې ورور ورکړي چې هم استعداد ولري او هم د خپل ورور دوستان او ملگري خپل دوستان او ملگري وگني.

همدا شان زه د ټولو هغه دوستانو نه چې زما په لیکنو یې نیوکې کړي او په دې بحثونو کې شریک شوي دي د زړه له کومې مننه کوم. زه د ټولو دوستانو نظریاتو او ښه نیت ته په درنښت سره گورم ولو که زموږ تحلیلونه، لرلید او وړاندیزونه سره متفاوت هم و. زما دا لیکنې همېشه ډېری مختصرې وي او که تفصیل ته څو؛ نو په هره لیکنه باندې یو کتاب لیکل کېدی شي. زما په دې لیکنو کې یو پیغام شته او دا زما د ژوند د تجربو، د خپلې ټولنه نه د برداشت او ټولنیز مشکلاتو په اړوند لیکنې دي، چې وړاندیزونه هم په کې شته دي.

دا دی اوس دا ټولگه تاسې درنو دوستانو او لوستونکو ته وړاندې کوم دا چې دا لیکنې ښې دي او که نه، زه هم پرې نه پوهېږم؛ خو دا زما د زړه خبرې دي او خدای دې وکړي، چې د لوستونکو خوښې شي او زموږ ځوان نسل ترې گټه واخلي.

د دې نه برسیره د مخکتاب د لومړي ټوک په تصحیح کې محمد حسن حسام صیب چي شاعر، لیکوال او قومي مشر و ډېر زیات زحمت گاللی و او خپل قیمتي وخت یې د هغه کتاب په تصحیح کې لږولی و. دا چې حسام

سريزه	ذ
-------	---

صیب نن زموږ په منځ کې نشته یو ځل بیا یې یادونه کوم. که حسام صیب ژوندی وی؛ نو زما سل په سلو کې دا یقین دی، چې د دې کتاب په برخه کې به یې هم پوره مرسته کړې وه. حسام صیب دی الله تعالی وېښي او جنت فردوس دوعا ورته کوم. روح دی ښاد وي.

په مینه او درنښت

شاه محمود میاخیل

کابل - افغانستان

درېيمه زاويه

۱

ليکله

سرليک

مخ

د مارشال فهم مړينه..... ۸
ولس د موجوده حالت او د دغه حالت د بد تر دوام نه ستړی دی ۹
په ټولټاکنو کې یوه ورځ برخه اخستنه به د دې ملک برخلیک ۱۳
بېطرفی د انتخاباتو د کمیسونونو ۱۴
د انتخاباتو لپاره غټ تهدید خرابه هوا ده نه د طالبانو تهدید او ۱۵
د جمهوري ریاست د پایلو په هکله تشویش ۱۵
ارزښت باید د ژوند لپاره وي نه ژوند د ارزښتونو لپاره ۱۶
ارزښتونه ۱۷
د افغان رایو ته احترام په کار دی ۲۰
زمونږ د ولس احساس لا ژوندی دی ۲۲
د جمهوري ریاست د انتخاباتو دویم پړاو اعلان شو ۲۶
کونړ ته باید په درنه سترگه وکتل شي ۲۷
د نوښت له لارې د موثره بدلون په لور ۲۸
معیبوبه او مریض ځوانان د معیبوبې ۳۰
ټولنې زېږنده ده ۳۰
د جوزا ۲۴مې نېټې دویم پړاو ټولټاکنو ۳۱
ته چمتوالی ۳۱
په دیموکراتیکه پروسه کې گټونکی ۳۳

درېيمه زاويه

۲

او بایلونکی نشته دی ۳۳
د کونړ بد نامه مشهورو څېرو له چا نه ملاتړ کاوه؟ ۳۴
همدا یې غر همدا یې کربوري ۳۶
د فیسبوک ملگرو ته کورنی کار ۳۷
جمهور رئیس کرزی باید د وکیلانو د حقوقو قانون ۳۸
توشېح نه کړي ۳۸
د افغانستان جسد څنگه له خاورو نه ۳۹
ژوندی راوکاږو؟ ۳۹
د هاني مون، ماه غسل، یا د شاتو میاشت ۴۱
تلویزونې مناظرې جان کنیدی کامیاب کړ ۴۹
د حشمت کرزي وژنه ۵۳
اختر هم د معلوماتو د راجمع کولو ښه موقع وي ۵۷
غوايي لا حلال شوی نه دی خانکي مو په سر نیولي ۵۸
هر نقطه مکان و هر سخن جای دارد ۶۰
د رایپانو د شمېرنې لړۍ به څومره وخت ونیسي؟ ۶۲
وايي چې له ناپوهه دوست نه هوښیار دښمن هم ښه دی ۶۵
ما د خدای لپاره یار لیدلی نه دی ۶۷
کله به دا ځینې کسان قانع شي چې دوی شیخ فاني دي؟ ۶۹
د شهزاده چارلس اډوارد قصه ۷۲
د فیسبوک مثبت استعمال او ورسره ستونځې ۷۴
د انتخاباتو مستقل کمیسیون نن ډاکټر صیب اشرف غني احمدزی ۷۶
ډاکتر صیب اشرف غني ته مشورې ۷۷
اهداف و تشکیلات حکومتداري ی خوب ۸۷
د خوشحالی اوښکې به توپوم ۹۱

درېیمه زاویه	۴
د خبرونو موثق والی او د خبرونو منبع ته توجه کول	۱۴۷
د سولې د خبرو اترو په هکله د نن ورځې بحثونه	۱۵۱
مونږ افغانان هم عجیبه مخلوق یوو	۱۵۴
بعضې کسانو ته دوه سزاگانې په کار دي	۱۵۶
د سولې په هکله دوه متضادې خبرې او ارزوگانې	۱۶۳
د کرکټ خوشحالي او خوست غمېزه	۱۶۴
نور مه ملامتوئ ځانونه باید ملامت کړو	۱۶۵
د کوچني اختر مبارکي او یو وړاندیز	۱۶۵
میانه روی ښه شی دی	۱۶۶
زمونږ د معیارونو تله ډېره ټیټه ده	۱۶۷
احساساتي ولس او احساساتي مشران	۱۷۲
پوپولست (populist) سیاست ولس د تباهی سره مخامخ کوي	۱۷۲
د زمري ۲۸مه د آزادۍ د ورځې په ویاړ	۱۷۳
څوک د مدالونو مستحق دی؟	۱۷۴
د نا انډوله انتخاباتو داصلاحي کمیسیون د پریکړو سره مخالفت	۱۷۵
د انتخاباتو په هکله د کابینې د تېرې شپې د پریکړې هرکلی	۱۹۰
کاوون کاکړ او شاه محمود میاخیل	۱۹۰
د انتخاباتو د سیستم په هکله بې تفاوتی	۱۹۲
اخلاق او میانه روی	۱۹۲
څوک جاسوس دی او څوک نه دی؟	۱۹۳
د نظام او د حکومت د تغیر تر منځ فرق	۱۹۴
د لوی اختر مبارکي	۱۹۶
د حکمتیار صیب انرژي او دسپلین کې شک نشته خو د څه لپاره؟	۱۹۷
بې نقشي حکومتداري نه کېږي	۲۰۴

درېیمه زاویه	۳
د ډاکټر عبدالله عبدالله لومړنۍ وینا د وحدت ملي حکومت له	۹۳
ارزښت، اهمیت، معیار او تعداد د دولتي چوکيو	۹۳
د انتخاباتو د رایه ورکولو احسان به کله خلاصېږي؟	۹۴
یو لاروي ته د ملا نصرالدین ځواب	۹۵
د خبر نه شتون په خپله ښه خبر دی	۹۶
فساد او فاسدین ټولنه خوسا کوي	۹۸
په افغانستان کې د هېڅ شي کمبود نشته خو هېڅ نه لرو! څه مطلب؟	۹۹
ښه حکومتداري باید د څو کسانو ترمنځ د خپلو گټو د ساتلو په	۱۰۲
جنگ ښه دی که صلحه؟	۱۰۳
د عزیزتوت او ښایسته توب ترمنځ توپیر	۱۰۴
د شخصیت وژنې او د پالیسۍ پر سر د اختلاف نظر توپیر	۱۰۷
د مافیایي نظامونو عمده خاصیت	۱۱۵
Multitasking یا په یوه وخت کې څو کارونه کول	۱۱۶
انماالاعمال بالنیات	۱۱۷
مننه او په اخره کې یو وړاندیز	۱۲۰
د فیسبوک یو نوع اخلاقي فساد	۱۲۴
په خبرو کې سوچ او فکر په کار دی او یو وړوکی غوندې وړاندیز	۱۲۵
یوه مهمه وینا او یوه وړه تبصره	۱۲۶
آیا د فیسبوک اکاونټ درلودل عیب دی او کنه؟	۱۳۱
د دیترویت په هوایي ډگر کې مې د یو کلیوال سړي قصه راپه یاد	۱۳۲
امریکایان ولې افغانستان ته راغلي دي؟ کونړ د لرگو د خاطره	۱۳۴
ایا نیوکې یا انتقاد خیانت دی؟	۱۴۳
فیسبوکي تا ویلې ماویلې	۱۴۴
د ماشومانو د ورځې په یاد!	۱۴۶

۲	درېيمه زاويه
۲۵۰	زما د ژوند د سياست د لومړنيو زده کړو ځای.....
۲۵۲	دې ملت سره به څوک مقابله وکړای شي؟.....
۲۵۳	د پارلمان له خوا د ټاکنو د تقنيني فرمان د ردولو په هکله اندېښنه ...
۲۵۵	د جدي شپږمه نېټه په افغانستان کې د روسانو د يرغل ورځ
۲۵۶	خبرتيا
۲۵۷	د امريکا د ويرجينيا ايالت کې دالس هوايي ډگر سره نږدې د
۲۵۸	يوه خاطره د شهيد سردار احمد په یاد
۲۵۹	د پکتیکا د ارگون د پېښې غندنه
۲۶۰	د تليفونو د کمپنيو غلا په ښکاره ورځ
۲۶۲	مدیریت او رهبري په انسان کې له وړوکوالي نه ښکاري
۲۶۷	ياره! دا جان کيري راته ډېر ډېر مه ځلوئ
۲۷۱	د والدينو مسووليت د اولادونو پر وړاندې
۲۷۳	څنگه په امريکا کې د افغانستان د نوي حکومت په هکله مثبت
۲۷۵	د پکتیکا د يحيی خيلو دردونکې پېښه
۲۷۶	د نږدې ملگري محمد حسن حسام مړينه
۲۷۸	د خوست تراژيدونکې پېښه او برمنگهم کې د نيا لگيو ايښودل
۲۸۰	عجيبه دنيا ده
۲۸۱	وايې افغانان په سر مزل کوي ځکه سر زوري دي
۲۸۱	لاندې انځو ته په ښه دقت سره وگورئ
۲۸۳	د اختر د ورځې د لمسو رالېږل شوې تحفه
۲۸۹	په وطن به دې ولې زړه درد نه کوي
۲۹۰	په مادريد کې د لاندې د غوښو د رواج په هکله
۲۹۳	د الحاج محمد حسن حسام صيب په یاد
۲۹۸	د اوښتون ټولنې له خوا ستاينليک

۵	درېيمه زاويه
۲۰۸	د معلم د ورځې یاد
۲۰۹	طمعه بد شی دی
۲۱۰	يوه دلچسپه معلومات
۲۱۱	د جنگونو انواع
۲۱۴	د چاپلوسانو پر ضد مبارزه
۲۱۷	د پوليسو د زونونو جوړول
۲۱۹	د امريکايي قواو د شتون په هکله د تحليلگرانو تحليل
۲۲۰	افسوس د افغانستان د خارجه ديپلوماسۍ او د حکومت په حال
۲۲۴	د چين د جمهور رئيس د مرستيال د سفر په هکله خوشبيني او
۲۲۹	د رژيمونو د چارواکو سمبولونه
۲۳۰	ښار جوړولو وزارت د خليل الله فيروزي د بند يوکلنه کليزه په
۲۳۳	ما تنها ملتى هستيم که ملا نصرالدى تصميم ميگريم
۲۳۴	بدبختي او وحشت هم انتها ته رسېدلي
۲۳۵	د شطرنج لوبه په کوم حالت کې ده؟
۲۳۷	د افلاطون نظر د شاعرانو په هکله
۲۳۹	د مايوسۍ نښه
۲۳۹	د افغانستان او پاکستان ترمنځ ډيپلوماسي
۲۴۲	د اسيا د زړه کنفرانس په اسلام اباد کې
۲۴۳	ايا استخباراتي جگړه مونږ گټلې شو؟
۲۴۴	دومره بار يوسه چې څومره ځای ته رسول شې
۲۴۵	څنگه ولس او حکومت يوه سندرې زمزمه کړي؟
۲۴۷	انفرادي تصاميم همېشه اجتماعي اغېز لري
۲۴۸	کاشکې چې په دې بعضې مسايلو نه پوهېداى؟؟؟؟ نو به نه
۲۴۸	د شېخ چلي پروژې

۸	درېيمه زاويه
---	--------------

۷	درېيمه زاويه
---	--------------

له چانه به پوښتنه وکړو؟ ۲۹۹
په شگو کې ژوند ۳۰۰

د مارشال فهم مړينه

د فروری نهمه نېټه، کال ۰۱۲۰۱۴ م

نن سهار راته د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت مرستیال او زما نږدې دوست او ملگري پوهنمل غلام نبی فراهي تليفون وکړ چې د جمهوري ریاست لومړی مرستیال مارشال محمد قسیم فهم په حق ورسېد. د ده مړینه لا مطبوعاتو نه وه تایید کړې نو ما په فېسبوک کې د ده د غمرازی په خاطر ولیکل:

مارشال محمد قسیم فهم د افغانستان د جمهوري ریاست لومړی مرستیال د ورپېښې ناروغۍ له امله نن وفات شو. انا الله و انا اليه راجعون. الله دې جنت فردوس نصیب کړي، د ده کورنۍ او دوستانو ته صبر جمیل غواړم. یوه مهمه خوبې چې مارشال صیب درلوده هغه دا وه چې څه یې په زړه و هغه به یې په خوله هم ویلې. روح دې یې ښاد وي.

احمد الله فولاد لیکلی و چې خدای دې یې نه ښيي، نو ما ورته په ځواب کې ولیکل:

الله تعالی ښه پوهېږي چې څوک ښيي او که نه خو مسلمانانو ته دا په کار ده چې د ښېنې دوعا په مړي پسې وکړي. که چا ښه کړي وي که بد هغه به په دې دنیا کې تاریخ قضاوت کوي او په هغې دنیا کې الله تعالی هر چا ته خپل ثواب د هغه د اعمالو په اندازه ورکوي. نو فکر کوم چې ټولو دوستانو ته په کار ده چې په خپلو لیکنو کې لږ فکر وکړي او هغه څه چې په یو مړي پسې یې ویل مناسب نه دي، باید ونه وایي.

ولس د موجوده حالت او د دغه حالت د بد تر دوام

نه سترې دی

۲۲ مارچ ۲۰۱۴ م کال د حمل دويمه نېټه، ۱۳۹۳ هجري شمسی کال درنو دوستانو! تاسې ټولو ته د ۱۳۹۳ هجري شمسی نوي کال مبارکي وایم. خدای دې وکړي چې د دې کال د راتلونکې میاشتې په ټولټاکنو کې له درغلیو نه پرته یو ښه حکومت رامنځته شي ترڅو د افغانستان د خلکو د تشویش نه ډک ژوند ته د پای ټکی کیږدي. زیاتو ولایتونو ته چې ما په تېرو دوو میاستو کې سفرونه کړي او همدا نن د ننگرهار او کونړ نه کابل ته راغلم، په کلیو، بانډو او ښارونو کې چې ما د خپلو ولسونو پوهه او عامه پوهاوی ولید نو دا امید رابښي چې زموږ ولس اوس بېدا ره شوی او په ټولټاکنو کې به برخه اخلي او د افغانستان د سیاسي حالاتو په هکله بې تفاوته نه دی. همدا ولس به په ټولټاکنو کې د درغلیو مخه هم نیسي. ولس د موجوده حالت او د هغه د بدتر دوام نه سترې او پکو دی او مثبت تغیر ته امید واره دی. ما د ۲۰۰۹ او ۲۰۱۴ کلونو ترمنځ ډېر زیات مثبت تفاوتونه ولیدل.

حیات پیاوړي صیب د پورته لیکنې په هکله لیکلي و:

میاخېل صاحب ستا دې هم نوی کال مبارک وي خو د دې کال د راتلونکې میاشتې په ټولټاکنو کې له درغلیو نه پرته یو ښه حکومت رامنځته کېدل یو خوب او خیال دی. که دغو څلور پوښتنو ته ځواب وویل شي نو پر ټاکنو به بیا باور وشي او خلک په کښې برخه باید واخلي. (۱) امنیت (۲) په ټاکنو کښې روڼتیا (۳) د ټاکنو په اړه د خلکو پوهاوی او (۴) د تېرو دورو ټاکنو ناکامه پایلې چې ولس ته یې هېڅ گټه نه ده رسېدلې، بلکې یوازې د زور او

زر د خاوندانو ناروا واک ته یې مشروعیت ورکړی. د دغو ملاحظاتو په رڼا کې د راتلونکو ټاکنو پایلو ته چې هر څه وي څوک نه شي خوشبیننه کېدای، نو حتی په هغه کښې گډون یو بې گټې کار دی.

ما د حیات پیاوړي صیب په ځواب کې ولیکل:

پیاوړی صیب سلام! که څه هم موږ د انتخاباتو په هکله مخکې هم یو څو خبرې سره کړې وې خو ښه ده چې یو څو ټکي سره بیا تبادله کړو. اول خبره خو دا ده چې موږ باید لاس تر زنې کیننو ځکه که سیلاب مو هم وړي باید لاس او پښې ووهو. بې تفاوتې د افغانانو په خپله شکست دی. باور وکړه چې زه د ډېرې اطرافي ولسوالۍ، خاص کونړ اوسېدونکی یم او پرون چې مشرانو او ځوانانو کومې خبرې په غونډه کې کولې نو د هغوی عامه پوهاوی زموږ د ډېرو تعلیم یافته وو نه چې د ولس د حالاتو نه نا خبره دي او له ولس سره اړیکې نه لري ډېر اوچت و او ډېر ښه تحلیلونه یې کول نو دا ماته امیدواري راکوي چې زموږ ولس هغه پخوانی ولس نه دی او بیداره شوی دی.

امنیت تېر ځل هم د مخالفینو له خوا خراب نه و بلکې حکومتي چارواکي په خپله انتخاباتو لپاره گواښ و او دا اوس مشکل ده ځکه دولتي چارواکي هم تقسیم شوي او هم حیران دي چې څه وکړي. د ولسونو برخه اخستنې په دې لویو لویو او وړو غونډو کې وښودله چې د هېواد په هر سیمه کې خلک له انتخاباتو سره دلچسپي لري او برخه په کې اخلي.

کمیسیون د انتخاباتو هم هغه پخوانی کمیسیون نه دی او تر کومه حده چې ماته معلومه ده بهطرفي به وساتي انشاالله او همدا زموږ امید د دوی نه دی چې بهطرفی وساتي. او که یې ونه ساتي نو هم ولس او هم میډیا ډېره فعاله ده او د دوی زیاتې درغلۍ به ډېر ژر رسوا شي. که دا ووايو چې تېر ځل انتخاباتو د خلکو مشکل نه دی حل کړی نو باید بې تفاوته اوسو نو دا هم معقوله لار نه ده ځکه همدې ټوپک سالارانو پخوا د ټوپک له لارې په خلکو

حکومت کاوه او اوس له ولس نه رایه غواړي نو دا په خپله هم د ولس بریالیتوب دی او همداسې امید شته چې ولس به په خپله اخر کامیاب شي چې د ځان لپاره ښه حکومت وټاکي.

زما امید د تاسې غوندې پوه کسانو نه دا دی چې د ایډیال حالت په طمع ه باید ونه اوسو او په انتخاباتو کې برخه واخلو. کېدای شي چې زموږ او تاسې هلې ځلې نتیجه ورکړي. لوستلي مې نه دي خو اوریدلي مې دي چې د سید جمال الدین افغان د یو فرانسوي فیلسوف سره بحث و. نو دغه فیلسوف ورته ویلي و چې زه ستاسې پر خدای عقیده نه لرم ځکه اخرت، حساب او کتاب نشته دی. سید جمال الدین افغان ورته ویلي و چې زموږ دلایل پر تاسې قوي دي. ځکه چې د هغه دنیا نه هېڅوک بېرته نه دي راغلي. مسلمانان په دې عقیده دي چې اخرت، د قبر عذاب او الله شته دي او تاسې په دې عقیده یاستئ چې نه شته دي، موږ یعنې مسلمانان په الله تعالی عقیده لرو او که حساب او کتاب په اخرت کې و نو ډېر ښه او که نه و نو هم فرق نه کوي. خو مشکل ستاسې دی که په اخرت کې، حساب او کتاب وي نو بیا به تاسې څه کوئ یعنې مسلمانان دوه چانس لري او غیر مسلمان یو چانس لري.

نو زه هم تاسې ته وایم که برخه وانخلئ او کار ونه کړئ نو دا پخپله شکست دی او که هلې ځلې وشي او خلک په انتخاباتو کې برخه واخلي نو دوه چانس لري او احتمال شته چې نتیجه ورکړي. په درنښت

واحد هیله من صیب لیکلي و:

میاخېل صیب ستاسو په دې خبره چې «همدې ټوپک سالارانو پخوا د ټوپک له لارې پر خلکو حکومت کاوه او اوس له ولس نه رایه غواړي نو دا په خپله هم د ولس بریالیتوب دی» خپل نظر وړاندې کوم. رښتیا هم دا د ولس زور او بریالیتوب ښیي چې ټوپکوال نور قانع شوي دي چی ماشې یې نورې

ټس هم نه کوي نو اوس زارئ کوي خو ولس باید هوښیار وي چې مجرمانو دا ځل مداریتوب ته مخه کړې ده، هسې نه چې بیا وغولېږي او هماغه قاتلان او بدماشان بیا په خپلو اوږو سپاره کړي. آیا پرته له پخوانیو جنایتکارانو بل څوک نه پیدا کېږي؟ که په دېرش میلیونو افغانانو کې د ولسمشرۍ لپاره پاک سړی نه پیدا کېږي نو بیا خو رښتیا دغه هېواد او خلک په سیند لاهوو دي!

ما د هیله من صیب په ځواب کې ولیکل:

هیله من صیب ستاسې خبره سمه ده. د ولس ځیرکي او هوښیارتیا همدلته په کار ده چې بې تفاوته ونه اوسي او برخه په انتخاباتو کې واخلي او هغه چا ته رایه ورکړي چې د دوی په اند دا نیمه ډوبه جاله ساحل ته رسولی شي او که په خپل اختیار بیا هم خپله لکۍ د یو څو روږو لپاره د هغو کسانو پسې تړي چې ښه پوهېږي چې هم ځان غرقوي او هم ولس نو دا خودکشي- باید ولس و نه کړي. دا د هر چا دنده ده چې د خپلې وسې په اندازه د خپلو ملگرو او دوستانو سره په اړیکه کې اوسي او د ولسي کمپاین ډیوه نه یوازې تر انتخاباتو پورې بلکې له انتخاباتو نه وروسته هم بله وساتي تر څو پینځه کاله وروسته بیا ولس له داسې ستونځو سره مخامخ نه وي لکه اوس چې مخامخ دی. د ولسي بیدارتیا او په سیاست کې برخه اخیستنه سترې کار دی لکه د شگو مزل دی خو حرکت د مزل باید مثبت خواته اوسي.

په ټولټاکنو کې یوه ورځ برخه اخستنه به د دې ملک

برخلیک د تل لپاره بدل کړي

د مارچ ۲۶مه نېټه، ۲۰۱۴ م کال، کابل

د هېواد په بېلابېلو ګوتونو کې د جمهوري ریاست لپاره درندو غونډو دا وښودله چې د افغانستان ولس اوس هغه پخوانی ولس نه دی، دوی رابیداره شوي دي او د خپل برخلیک په اړه تصمیم نیولی شي. په دې تاریخي غونډو کې چې د هېواد په تاریخ کې ساری نه لري، د افغانستان ولس کورنیو او بهرنیو حلقو ته دا وښودله چې د افغانستان ولس هر ډول تهدید او افراطي حرکتونه چې په هر نامه وي ردوي او د ولسواکۍ نظام پلویان دي.

د زیاتو خلکو ګډون هغه اوازې او انگازې چې د بعضې نوماندانو له خوا خپرېږي چې جعل کاري به په ټاکنو کې وشي او یا د جعل کاري په طمع ه ناست دي په کلکه رودوي. نه نوماندان هغه پخواني نوماندان دي، نه ولس هغه پخوانی ولس دی، نه د انتخاباتو کمیسیون هغه پخوانی کمیسیون دی او نه مدني ټولنه او مطبوعات هغه پخواني دي چې څوک درغلي وکړای شي. امید دی چې ټول نوماندان د صافو رایو په طمع په انتخاباتو کې برخه واخلي. درغلي او تذویر د هیڅ یو کانديد په ګټه نه دی او نه یې څوک پایله مني نو ښه به دا وي چې ټول نوماندان خپلو پلویانو ته د صفا او پاکو انتخاباتو توصیه وکړي. امید دی چې د ثور په شپاړسمه د افغانستان ولس (ځوانان، نر او ښځې) په یوه اواز له خپلو کورونو نه راووځي او د رایو صندوقونو ته لاړ شي، بې له وېرې د خپلې خوښې نوماندانو ته رایه ورکړي. د ولس دا یوه ورځ زحمت به د افغانستان راتلونکی سرنوشت د تل لپاره بدل کړي چې د رایو په زور د حکومت واګې به د یو منتخب جمهور رئیس نه بل

منتخب جمهور رئیس ته انتقال شي او امید دی چې همدا دود به زموږ د کلتور جز وګرځي. د هوسا او ارام افغانستان په امید.

بېطرفی د انتخاباتو د کمیسیونونو

د اپریل دویمه، ۲۰۱۴ م کال

نن د انتخاباتو د شکایتونو د کمیسیون مشر- عبدالستار سادات د خپل فیسبوک په پاڼه لیکلي و:
خلکو ته مراجعه وکړئ!
د حکومت په اوږو یا له بلې غیر قانوني لارې ارګ ته ننوتل؛ له ارګه د ملي ارادې د جنازې وتل دي.

کانديدان دې پوه وي چې موږ د دې جنازې په لمانځه کې ګډون نه کوو . ښاغلو کانديدانو!

خلکو ته مراجعه وکړئ، د هغوی رایه واخلي، ځکه؛ موږ به بې خاوندې رایې ته اعتبار ورنکړو.

مايي په ځواب کې ولیکل:

سعادت صیب په انتخاباتو کې د کانديدانو او ولس رول ډېر مهم دی خو د ټولو نه زیات ستاسې د کمیسیون او د انتخاباتو کمیسیون رول ډېر مهم دی او که ثبات راځي او قانوني او مشروع حکومت راځي نو هغه به ستاسې د کمیسیونو سل په سلو کې د بېطرفۍ په نتیجه کې وي. د ټولو افغانانو او د دنیا سترګې ستاسې کمیسیونو ته دي. همدا امید د تاسې نه لرو چې د هیچا سره کمک مه کوئ او خپله کامله بېطرفي وساتئ. که هر چا وګټله نو نوش جان یې.

دې انتخاباتو دا وښودله چې زور او زر چندان گټه ونه کړه. زه چې په خپل ولايت کې رايو ته نظر اچوم نو د کونړ خلکو، د اتياومې او نويومې لسيزو ټيکه دارانو او هم د موجوده حالاتو دوام په کلکه رد کړی او د يو نوي تحول او نظام جوړونې ته يې رايه ورکړې ده. زه د ټاکنو او د شکايتونو د کميسيونو په مشرتابه او رهبرۍ باندې باور لرم چې دوی به د هيچا په گټه او يا تاوان کار ونه کړي او په ازاده، بيطرفه او عادلانه توگه به د انتخاباتو د پايلو پلټنه وکړي او لازم تصاميم به ژر ونيسي. تر څو بېخايه او بې اساسه اوازې او انگازې د رښتياو ځای ونه نيسي. افغانانو خپله مېړانه وښودله نو اوس د دې کميسيونو مېړانې ته سترگې په لاره دي.

ارزښت بايد د ژوند لپاره وي نه ژوند د ارزښتونو

لپاره

د اپريل ۱۴مه نېټه، ۲۰۱۴ م کال

د احسان الله درمل صيب ليکنه راته ادریس غروال صيب څه موده مخکي راکړه چې ډېره مې خوښه شوې ده. اول خبره دا ده چې وايي د ټولنې ارزښتونه د وخت او زمان او هم د ضرورت پر اساس بدلېږي. يو شی چې پخوا ارزښت یی درلوده اوس يې نه لري. دويمه خبره په دې ليکنه کې دا ده چې ارزښتونه بايد د ژوند لپاره وي نه ژوند د ارزښتونو لپاره. که دې دوه فارمولو ته وگورو نو واقعاً چې کوم ارزښت چې په ټولنه کې استعمال نه لري هغه ته موږ اوس ارزښت نه شو ويلی. پخوا به چې د چا ليک او لوست ياد و نو هغه ته به ميرزا صيب ويل کېده او په دولتي چوکيو به هم ميرزا صيب کار کاوه او داسې ميرزاين و چې واليهان او وزيران هم شوي دي. خو اوس ليک او لوست چندان خبره نه ده او يوازې په ليک او لوست موږ ځان ته کار

د انتخاباتو لپاره غټ تهديد خرابه هوا ده نه د

طالبانو تهديد او بد امني

د اپريل درېيمه نېټه، ۲۰۱۴ م کال

د شنبه په ورځ د افغانستان انتخاباتو ته غټ تهديد به په ټول ملک کې اټکل شوی باران وي نه بد امنی او د حکومت د مخالفينو تهديد. خدای دې وکړي چې افغانان له باران نه ونه وېرېږي او له کورونو نه راووځي او خپل وټ د خپلې خوښې کانديد ته بې له وېرې، قومي او ژبنيو اړيکو او يا نورملحوظاتو له امله ورکړي او معيار يواځې د وطن ثبات او ابادي په نظر کې ونيسي. هغه چا ته رايه ورکړئ چې څوک دا نيمچه ډوبه جاله ساحل ته رسولی شي. ښه انتخابات د ټولو وطن دوستو افغانانو لپاره بریا ده. نه بايد پخپله تقلب وکړو او نه نور بايد تقلب ته پرېږدو. زموږ اميد د ټولو کانديدانو نه هم دا دی چې خپلو کمپينرانو ته هدايت وکړي چې دوی لپاره تقلب ونه کړي. تل دې وي افغانستان

د جمهوري رياست د پايلو په هکله تشویش

د اپريل ۸مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م

دا د افغانانو حق دی چې د دوی د رايو احترام وشي، پاکې او ناپاکه رايې جدا شي، که هر چا درغلي په رايو کې کړې وي هغه بايد په گوته شي تر څو د انتخاباتو پر پروسه باندې د ملت باور زيات شي او په راتلونکي کې بيا څوک درغليو ته زړه ښه نه کړي او له ملت نه د صفا رايو په طمعه اوسي.

نه شو پيدا كولى. كه په افغانستان كې سړى په خپله ريزومي كې وليكي چې په پښتو او دري ژبو پوهېږم نو دا خبره ډېر ارزښت نه لري ځكه كه په افغانستان كې څوك اوسېږي او په دولتي ادارو كې كار كوي نه خامخا بايد په دې ژبو پوه شي. يا كه په امريكې كې سړى په خپله ريزومي كې وليكي چې په انگليسي ژبه پوهېږم نو دا چندان ارزښت هلته نه دى ځكه ټول په انگليسي ژبه پوهېږي خو افغانستان كې بيا دا ارزښت دى.

درمل صيب دا هم ليكلي دي چې لمر په ملتان كې ارزښت نه دى خو په هغو ځايونو كې چې يخني وي او لمر نه وي نو هلته ارزښت دى. دا يې هم ليكلي چې د انسان د خلقت نه وروسته خور او ورور سره نكاح كوله ځكه انسانان كم و خو اوس دا ارزښت نه دى بلكې كه څوك دا كار اوس وكړي نو د وحشي انسان خطاب ورته كيداى شي. نو ښه دا ده چې موږ ارزښت د ارزښت لپاره ونه پالو بلكې ارزښت بايد د ژوند لپاره وي.

ارزښتونه

۲۰۱۳م كال په اخرو كې، ښاغلي اديس غروال راته د احسان الله درمل صيب دا لاندې مقاله په كونړ كې راکړه چې زما ډېره خوښه شوه، نو اړينه مې وگڼله چې دلته يې چاپ کړم:

د رياضي د معادلاتو متحولات دي، چې له صفر نه تر مثبت او منفي لاينتهي پورې تغيرات قبلوي؛ بتان دي، چې انسان يې د خپلې اړتيا لپاره تراشي، كه په ژوند كې يې رول مثبت و، تعظيم يې كوي او همدا چې په دې ډرامه كې رول پاى ته ورسېد، تېر پسې راخلي؛ زموږ په لاس جوړې شوې سكې دي، په خپله يې چلوو او كوټه كوو. د بشر په تاريخ كې د خداى (ج) د استازيو او اسماني اديانو تعدد دې ته اشاره كوي، چې ارزښتونه پر ځاى ولاړ او لا بغير نه وي. د ارزښتونو موږ و پلار د انسان احتياجات دي. هر څه، چې

د انسان اړتياوو ته مثبت ځواب ويلى شي ارزښت يې بولي او كه دا قابليت يې له لاسه ورکړ، غورځوې يې. د ادم (ع) په وخت كې، چې د انساني نسل ډېريدو ته اړتيا وه، خور ښځه كېداى شوه، مگر كه اوس څوك داسې وكړي، موږ ته به وحشي- ترين كس ښكاري. د بشري تاريخ د حافظې كعبه د ارزښتونو د بتانو له ماتو ټوټو ډكه ده، له دې ماتو ټوټو كله، كله نور بتان تراشل شوي، بيا مات شوي او دا سلسله لاهم روانه ده. كه انساني اړتياوې د ارزښتونو د زېږېدو او پيدا كېدو سبب وي، نو ارزښتونه بايد متحول وي، ځكه چې د انسان اړتياوې كله په يوه حال وي؟ دويمه خبره دا ده، چې د بېلا بېلو تفاوتونو له امله د انسانانو اړتياوې سره يو شان نه وي، ځكه نو ارزښتونه هم بايد متفاوت وي، په نړۍ كې د مشتركو ارزښتونو مثالونه كم لرو، د استاد پسرلي خبره:

په هر سر كې بل خيال وي په هر زړه كې بل هوس

هر څوك له مېرغې تښتي خو كركس پسې پښديږي

د لمر په اړه موږ د ملتان او سايبريا د خلكو عقايد نشو يو شان كولى. دا ارزښت د اولو اړتيا نه ده (ولې نه ده، خو تر يو حده) او د دويمو ده، ځكه نو لمر د دواړو لپاره مشترک ارزښت نشي كيداى. د زردشتي دين د زوكړې سيمه غرنۍ او يخه وه، نو اور پكې ارزښت دى او هلته چې گنگا سپېڅلى او اوبه مقدسې دي، د گرم اقليم له اغېزو سترگې نه پټيږي. د ارزښتونو په اړه دريمه او تر ټولو مهمه خبره دا ده، چې ارزښتونه د ژوند د خدمت لپاره كېږي، ارزښتونه بايد د ژوند په پرمختگ، خوشحالي او سوکالۍ كې ونډه واخلي او كه دا كار نشي كولى بايد د زړوبوتانو او يا زړو جامو په څېر له ژونده ووځي او ځاى يې نوي ارزښتونه ونيسي. په بله ژبه ارزښتونه د ژوند لپاره دي، ژوند د ارزښتونو لپاره نه.

په دنيا کې تر ژوند لوی ارزښت نشته، انسان چې تر اوسه پورې هر څومره کارونه کړي، د خپل ژوند د هوساینې لپاره یې کړي او حتی د خپلې ارامۍ لپاره یې د نورو له محوه کولو هم ډډه نه ده کړې. د ارزښتونو په اړه د تحول نظریه راسره مرسته کوي، چې موږ په خپلو ارزښتونو فکر وکړو. ګټور یې لا وځلوو او بې ګټې یې معاوضه کړو. په وروسته پاتې ټولنو کې، چې فکرونه زنداني وي او سروته یوازې د هو په علامه خوځیدو ته جوړ شوي وي، داسې ارزښتونه هم د ژوند په بیه پالل کېږي، چې له ژوند سره په جنگ وي. د داسې ټولنو یو لوی ارزښت د اسلافو په نقش قدم تګ دی او پلار نیکه تراشلي ارزښتونه لا یغیر دي. خلک هېڅ فکر نه کوي، چې پلار نیکه تراشلي ارزښتونه د هغوی د زمانې لپاره ول او موږ په بېل وخت کې ژوند کوو. له وخت سره د انسان اړتیاوې او غوښتنې بدلېږي، انسان د خپلو اړتیاوو د تکمیل لپاره نوې هڅې کوي او نوې هڅې ممکن نوي ارزښتونه معرفي کړي. بیدار قومونه د خپل تاریخ او ماضي هغه برخه سرمشق ګرځوي، چې د دوی له ژوند سره مستقیمه اړیکه لري او هغه چې له تیر وخت سره تېر شويدي، په احترام یې له مخې ایسته کي او معاوضه کوي. موږ پر دې فکر نه کوو، چې د ارزښت د رامنځته کېدو زمینه څه وه، اوس هغه زمینه او اړتیا شته کنه، بس خو تندي دي، چې د پخوانیو بتانو په پښو کې یې سولوو.

مونږ ارزښت د ارزښت لپاره پالو د ژوند لپاره نه، یا په بله ژبه چارمغز او پسته له پوښونو سره د دې لپاره خورو چې چارمغز او پسته دي، د مغز لپاره یې نه خورو. زموږ چلند حتی له قران سره هم د همداسې وچو ارزښتونو په څېر دی. دا یوازې هغه کتاب دی، چې باید ښکل شي، مسافر ترې لاندې تېر شي، په څو پوښونو کې تاو شي، د بل حکمه او جایداد پرې وګڼل شي او رنګارنګ چاپ شي. مګر له ژوند سره د قرآن په اړیکه نه پوهېږو او یا تر اوسه نه یو خبر، چې د قرآن پیام څنګه د ژوند له هوساینې سره مرسته کوي؟

مولانا روم چې د انساني ارزښتونو لوی مبلغ دی، له قرآن سره د هغه مهال د خلکو د چلند پر وړاندې څه پر ځای عکس العمل ښودلی و:

ما زقرآن مغز را برداشتیم

پوست رابه دیگران گذاشتیم

مونږ چې ریښتوني مفکران او د خیر خلک کم لرو، لا هم په داسې ارزښتونو او افتخاراتو سره وژنو، چې زموږ د ژوند له تحرک او هوساینې سره هېڅ مرسته نه کوي، د بیدل خبره: محوی فخریم که عار را ماند.

د نړۍ د متحرکو او پرمختللیو ټولنو د پرمختګ راز یوازې او یوازې دا دی، چې له خپلو اړتیاوو سره سم ارزښتونه تراشي او که اړتیاوې یې بدلې شي، ارزښتونه هم ورسره بدلوي، مونږ دا کار نه شو کولی او چې نه یې شو کولی نو ولې دې د ولاړو اوبو په څېر بوی واخلو؟ بیا هم استاد پسرلی:

ړانده تول عمر پتې سترګې په امسا پسې ځي

بینا هغه دی، چې هم لارې هم رهبر بدلوي

نه زوړ منطق چلېږي یاره نه زاړه فکرونه

څیرک زلمي په تاوده جنگ کې هم سنگر بدلوي

د افغان رایو ته احترام په کار دی

د اپریل ۲۳مه نیټه، کال ۲۰۱۴ م

د حمل یا وري په شپاړسمه د افغانستان ملت دنیا او هم ګاونډیانو ته وښودله چې د افغانانو سیاسي شعور حتی په کلو او بانډو کې هم ډېر او چټ دي او بې له وېرې یې په ټاکنو کې برخه واخستله. د وري د میاشتې ټاکنو او د خلکو ګډون په پراخه کچه په امنیتي ارګانو او د ټاکنو په خپلواکه اداره باندې باور اضافه کړ. دا ټاکنې په تخنیکي لحاظ او هم د شفایت په لحاظ

د ۲۰۰۹ م کال د جمهوري ریاست د ټاکنو نه سمې او شفافه وې. دا چې په تخنیکي لحاظ درغلي په بعضې ځایونو کې شوې او یا په بعضي ځایونو کې د کمیسیون غړو او ناظرینو سمه دنده نه ده اجرا کړې جدا خبره ده خو تر اوسه د ټاکنو او شکایتونو کمیسیونو خپلې دندې په ښه توګه سرته رسولي دي. کیدای شي چې د ټاکنو پایلې بعضې نوماندانو او یا د هغوی پلویانو ته دلچسپه نه وي خو چې که جمع او تفریق سم وشي نو همدې ته ورته پایلو نه زیاته توقع هم بېځایه راته ښکاري.

اوس داسې ښکاري چې هیڅ یو کانديد شاید ۵۰ جمع یو ونه ګټي او ټاکنې دویم روند ته تلونکي دي نو ښه دا ده چې مخکښه نوماندان او هم د دوی پلویان دا پایلې ومني او دویم روند ته ځانونه چمتو کړي. په تلویزیونو او یا رسنیو کې د جوړجاړي خبرې هم کېږي چې که چا ۵۰ جمع یو پوره نه کړ نو جوړجاړی دې وشي او ټاکنې دې دویم روند ته نه ځي. د جوړ جاړي پلویان بعضې مصنوعي دلايل د خپلو شخصي ګټو لپاره په ګوته کوي خو زما په اند د جوړ جاړي پایلې به د دویم روند د ټاکنو نه په مراتبو خطرناکې او د تشویش وړ وي:

اول: که دویم روند ټاکنې ونه شي نو دا په خپله د میلیونونو افغانانو رایو ته په سپکه سترګه کتل دي. که جوړ جاړي باندې حکومت جوړېده نو ټاکنو ته بیا څه ضرورت و؟

دویم: که دویم روند ټاکنې ونه شي راتلونکی حکومت به مشروعیت ونه لري او حکومت داري به ورته مشکله وي او دنیاوال هم شاید د غیر مشروع حکومت سره په راتلونکي کې مرسته ونه کړي.

دریم: که جوړ جاړی وشي نو بیا به هیڅوک د ټاکنو په راتلونکې پروسه باندې باور ونه کړي او افغانستان به بیا د کشمکشونو لوبغالی وي او هر

څوک به د زور او زر له لارې قدرت نیسې او د افغانستان راتلونکی به بې ثباته وي.

څلورم: که څوک په خپل ځان او خپل ملت باندې باور لري نو باید جوړجاړی ونه کړي او د ملت رایو ته د افغانستان د اساسي قانون او د ټاکنو د قانون په رڼا کې مراجعه وکړي. که چا زیاتې رایې وګټلې نو هغه بل دې ورته مبارکې ووايي او بایلونکی دې د قوي اپوزیسیون په توګه د ملت خدمت ته دوام ورکړي.

په ټاکنو کې ګټونکی او بایلونکی دواړه ګټونکي دي ځکه په دیموکراتیکه ټولنه کې د اپوزیسیون رول د هغه ګروپ نه ډېر مهم دی څوک چې قدرت لري. زما په اند هر څوک چې راتلونکې ټاکنې ګټي باید یوه سمه اداره رامنځته کړې چې د افغانستان د ټولو قومونو نمایندګي په کې وي او په هر قوم کې ښه کسان شته چې د هغوي استازیتوب په راتلونکي حکومت کې وکړي. د افغانانو د بریا په هیله

زمونږ د ولس احساس لا ژوندی دی

د اپرېل ۲۶مه نېټه کال ۲۰۱۴م

په فیسبوک کې لولم چې زموږ دا بعضې د فیسبوک انډیوالان لیکي چې زموږ ولس شعور نه لري او یا بېسواده دی نو په دې خبره ډېر سخت ځوږېږم. کېدای شي چې بعضې کسان همداسې وي خو په عمومي توګه دا خبره سمه نه ده. که انتخاباتو ته وګورئ نو د کابل په ښار کې ډېرو باسواده او پوه کسانو رایه نه ده ورکړې خو په اطرافونو کې ډېرو بېسواده کسانو د خپل سر په قیمت رایه ورکړې ده. پرون د کابل په احمدشاه بابا مېنه کې په یوه واده کې وم چې ما سره په خونه کې تقریباً شل کسه ډېر فهمیده، پوه او

با سواده کسان، چې اکثر و په ډالرو تنخواوې هم اخستلې، موجود و خو په سلو کې اتياو د جمهوري رياست په ټاکنو کې رايه نه وه ورکړې ځکه د هغوی د گوتو له رنگ نه معلومېدل نو ما ترې پوښتنه وکړه چې ولې مو رايه نه ده ورکړې؟ دوی هغه دغه کول. دلته د پوهې او شعور مسئله نه ده، خبره د احساس ده او تر اوسه اکثریت افغانان او په خاصه توگه ډېری پښتانه او د دوی تعليم يافته طبقه په ټولنيزو ښېگڼو او ټولنيزو کارونو عقیده نه لري. په پنځوس سلنه ښځو خو لا له سره نه غږېږو چې په سلو کې لس سلنه پې وټ نه ورکوي.

څو ورځې دمخه ما د فیسبوک په یوه لیکنه کې یادونه کړې وه که ضرب، جمع، تفریق او تقسیم سم وکړو نو د انتخاباتو پایلې له دې نه نورې سمې نه شي کېدای او د انتخاباتو د کمیسیون مېړانه د ستاینې وړ ده ځکه دوی نه له چا سره مرسته کړې او نه یې د چا حق خوړلی دی. دا چې اوس داسې ښکاري چې انتخابات دویم پړاو ته تلونکي دي نو دا زموږ د ټولو وطنوالو کار دی چې څنگه اول خپل ځانونه او بیا خپل ولس دې ته وهڅوو چې په دویم پړاو کې د اول پړاو په پرتله لاهم زیات سهم واخلي او دنیوالو ته وښیو چې افغان ملت اوس د خپل سرنوشت په هکله بې تفاوته نه دی. که دا مرحله مو سمه تېره کړه نو زه په دې کلک ډاډمن او باوري یم چې په راتلونکي کې به د کودتايي نظامونو او یا د ټوپک په زور له قدرت نیولو نه د تل لپاره انشاءالله خلاص شو او افغانستان به د یو دایمي ثبات په لوري مثبت گام خامخا اخلي. په دایمي ثبات کې هم زموږ او هم زموږ د راروانو نسلونو خیر دی. زه په دې ډاډه یم چې زموږ د ولس احساس بیداره دی په دویم پړاو کې به لا زیات په ټاکنو کې برخه اخلي. ولس باید د نهیلیو پندتانو په خبرو پسې ونه گرځي.

قاسم منگل چې د خپل زوی په نوم مستعار حساب لري، د پورته لیکنې په اړوند لیکلي و:

زما په سیاسي مسایلو او بحث کي زغرده نظر خوښېږي دا که د چا خوښېږي او که نه هغه بېله خبره ده، راځئ وروڼو! له صاحب صاحب نه تېر شو او په آزاده توگه خپل نظر ورکوم. دا غلط خبره به وي که ووايو چي خلک شعور نه لري ټول انسانان شعور لري. خو دا یو حقیقت دی چې ځینې یې زیات لري او ځینې یې کم. په افغانستان کې لومړی د باسېواد او روشن فکر ترمنځ باید فرق وکړو. ټول باسېواده روشن فکران نه دي او ټول روشن فکران باسېواده نه دي. په دې معنی چې آیا هغه چا چې پوهنتون لوستی او په اوسنیو انتخاباتو کې د ژبې، مذهب، قوم، قبیلې پر بڼاد خپل یوه ظالم، جنگسالار، قاتل نه حمایت کوي آیا داسې تحصیل کرده اشخاصو ته موږ روشن فکر ویلی شو. پوهېږم چي (خواب روشن) دي. وروره! که معیار په افغاني انتخاباتو کې پاکي، صداقت، وطن دوستي وای زما په نظر په دا یوولسو کانديدانو کې بهترين شخص نادر نعيم و چې باید غوڅ اکثریت یې تر لاسه کړی وای هاغه وخت کې چې زه په کابل کې وم ما دا خبره نادر نعيم ته وکړه چې گرانه ملت تر اوسه دې مرحلې ته نه دی رسېدلی چې د ښه او ښه تر او بد او بدتر تر منځ فرق وکړي.

وروره! زما په فکر او اند زیات شمېر اشخاصو چې رايه ورنکړه هغې علت درلود. د دویم متفکر په خوا کې څوک ولاړ دي او د افغانستان د ازادۍ د سېمبول عبدالله په څنگ کي څوک ولاړ دي؟ همدارنگه د زلمي رسول خوا کې؟ په داسې نامتجانسه انتخاباتو کې ملت په ډېر بد حالت کې قرار درلود او لري. .

او بله موضوع زما یو دوست چې زلمي رسول ته یې په ننگرهار کې کمپاین کاوه راته وویل چي ماته دوه ځلې د انتخاباتو د کمیسیون مسوول خلک کور

ته راغلل او را ته يې وويل چي دومره ډالر راکړئ چې مونږ هم تاسې ته صندوقونه ډک کړو. زما په نظر په دې انتخاباتو کې زياتره منفي رول همدا د کميسيون باسپوادانو جوړ کړو که زه هم په دې شرايطو کې کابل کې وای ما هم په رای اچونه کې برخه نه اخيسته.

واصل جمال صيب ليکلي و:

باعزمه او متين مشران تل د مسلکي لارې خپل پيغام د بامفهومه ليکنو له لارې خپلو ملگرو ته په خورا خوږه بڼه رسوي. دا هغه څه دي چې د گران وطن افغانستان په غېږ کې پراته په وطن مين يې د کومې ستومانۍ پرته په ډېر ښه انداز ترسره کوي. يوه څرگنده بېلگه يې زموږ مشر مياخېل صاحب دی. خدای جل جلاله دې يې ژوندی او کامران لري.

د پورته دوستانو د نظرياتو په هکله ما وليکل:

د ټولو دوستانو له نظر نه مننه! زه د قاسم جان منگل صيب له نظر سره موافق نه يم ځکه که خفه رانه شي نو هغه اډيالېزم غواړي. د افغانانو مشکل همدا دی چې که د دوی په سليقه کار سم نه وي نو بيا بايکات کوي او ټول ملت ورته بيا ملائمه ښکاري. بايکات هغه وخت کې موثره وي چې مسير ته تغير ورکولی شى او که نه نو بايکات هېڅ معنى نه لري او بايکات په خپله شکست دی. که څه هم ډاکټر نه يم خو په طب کې يوه اصطلاح ده چې ترياج Triage ورته وايي. که زيات مريضان په يوه وخت کې روغتون ته راشي نو ډاکټر بايد ژر تشخيص وکړي چې کوم مريض د پاتې کېدو دی او کوم نه دی او د هغو مريضانو تداوي بايد وکړي کوم چې د روغېدو دي. د ډاکټر نيت خو به دا وي چې د ټولو مريضانو تداوي وکړي خو هغه ورته په عين وخت کې نه شي رسېدلى او هر مريض ورته مهم دی خو د امکاناتو او شرايطو پر اساس ډاکټر مريضان ډېر ژر کټگوري کوي ترڅو يو څه مريضان له مرگوني حالت نه بچ کړي. وروڼو! زموږ وطن هم ډېرې ستونځې لري. که

د ستونځو کټگوري ونه شي او بيا هرې ستونځې ته معقوله او منطقي لار پيدا نه شي نو دا ستونځې نورې هم زياتېږي. زموږ وطن او ملت مريض دی او مريض ملت بايد اول په ICU يا عاجله خونه کې وساتل شي او چې حالت يې ښه شو نو بيا مريض د Critical يا وخيم حالت نه Stable يا ثبات حالت ته ځي. تر قيامته دا ښه نه ده چې دا ملت په عاجله خونه کې وساتل شي چې نه مري او نه جوړېږي. که د انتخاباتو نه بله معقوله او عملي لار چاته معلومه وي چې زموږ مشکل حل کړي نو زه هم غواړم چې په هماغه لار لار شم او حمايت يې وکړم. د کميسيون پسې به هر ناکام شخص هر څه وايي خو چې د نږدې نه ما حالت کتلي دوی په ايماندارۍ کار کړی دی او د هيچا فشار ته تسليم شوي نه دي. کېدای شي چې د کميسيون بعضو کارکوونکو او کانديدانو نمايندگانو تقلب کړی وي خو دا عامه خبره نه ده. دويم ځل پراو ته بايد ټول تياری ونيسي ترڅو مونږ يو مشروع حکومت ولرو او بيا هغه حکومت د خلکو مشکلاتو ته جوابده وي. که دا کار ونه شي نو بله لار گډوډي ده او په گډوډۍ کې د افغانانو خير نه شته دی. سردار نعيم زه هم له نږدې نه پيژنم ښه سپړی دی خو هغه تجربه چې دا ملت رهبري کړي نه لري.

د جمهوري رياست د انتخاباتو دويم پړاو اعلان شو

د می د میاشتې ۱۵مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م

دا چې د جمهوري رياست ټاکنې دويم پړاو ته رسماً وغزېدې نو انشاءالله د افغانستان ولس به د تېر ځل نه هم زيات په ټاکنو کې د زياتو ستونځو با وجود په شوق او ذوق سره برخه اخلي تر څو د ولس د وټ په زور راتلونکی ولسمشر وټاکل شي نه د ټوپک په زور او يا د پردې تر شا د معاملو پر اساس.

زه په خپلو افغانانو وروڼو او خویندو باوري يم چې دوی به یو ځل بیا د یوې ورځې یو څه وخت او یو دوه ساعته د افغانستان د راتلونکي او د خپل سرنوشت یا برخلیک په هکله د جوزا په ۲۴ مه نېټه د انتخاباتاتو په مرکزونو کې په صفونو کې تیروي او خپله رایه به اچوي. ملت باید په خپل ځان او خپله رایه په خپله باور پیدا کړي نه د چا شاباسی، مکافاتو او تشویق په طمعه لاس تر زنې لاندې کیني. کامیاب دې افغانان او تل دې وي افغانستان.

کونړ ته باید په درنه سترگه وکتل شي

د جون د میاشتې لومړۍ نېټه، کال ۲۰۱۴ م

یو شاعر وایي:

هلک نه یې چې په تعلیم دې څوک پوه کا

هم عاقل یې، هم بالغ یې، هم دانا

که څه هم ما ته افغانستان ټوله یوه سیمه ښکاري خو دا چې زه په کونړ کې زېږېدلی يم او هلته مې خړ پوڅې کړي دي نو د کونړ خلکو په هکله بدې خبرې راباندې ښې نه لگېږي. ځینې متخصصین او ځانونو ته چې سیاسيون وایي داسې فکر کوي چې د کونړ سیمه غرنۍ سیمه ده او خلک یې بې تعلیمه او په سیاسي مسایلو نه پوهېږي. دا چې د ټاکنو د دویم دور د کمپاین وخت دی نو ځینې کسان هلته غوندې کوي او غواړي چې د کونړ خلک پوه کړي چې چاته رایه ورکړي. خو د دوی اټکل سم نه دی او دوی کونړیان سم نه پېژني. کونړ د تمدن او علم زانگو ده او د سید جمال الدین افغاني غوندې شخصیتونه هلته زېږېدلي او روزل شوي دي نو دوی پوهېږي چې چاته رایه ورکړي او څنگه د خپل راتلونکي په هکله تصمیم ونیسي. البته کونړیان به د یو چا مېلمه پالنه کوي خو دوی د خپلو پاکو او سوچه رایو په استعمال د بل هر چا نه ښه پوهېږي چې تېر ځل یې هم دا په ثبوت ورسوله

او امید دی چې د ټاکنو په دویم پړاو کې به هم خپل مسوولیت په ښه توګه ادا کړي. دوی د چا وعظ او نصیحت ته ضرورت نه لري. بله دا چې داسې کسان چې په خپلو سیمو کې هېڅ رول نه لري نو لنډه منډه د کونړ په لوري اخلي او هلته د نمایش لپاره غوندې کوي خو دا د دوی لپاره د چا نه د پیسو د شکولو او شوږو د وهلو ښه وسیله ده.

د نوبت له لارې د موثره بدلون په لور

د جون د میاشتې درېیمه نیټه، کال ۲۰۱۴ م

نن د مخابراتو او معلوماتي ټکنالوژۍ وزارت له خو د ډېوې په نامه پروګرام د لومړنۍ دورې د سیالیو ګټونکو ته جایزې او سندونه د دغه وزارت د وزیر امیرزي سنگین او ټکره معین ایمل مرجان له خوا ورکړل شول. په دغه غونډه کې چې زه هم بلل شوی وم ډېر ښه او په ځای ابتکاري پروګرام و ځکه هغو کسانو چې په مهمو ساحو او یا د ژوند په بېلابېلو اړخونو کې یې د ټکنالوژۍ پر اساس ستونځې حل کولای شوې او نوې مفکورې یې درلودلې نو د دې مثبت رقابت له لارې نقدي جایزې او هم څه بودجه چې خپل نظر او پلانونه سره عملي کړي ورکړل شوه. په هره ټولنه کې چې د ابتکار زمینه مساعده وي او مثبت رقابت موجود وي، هغه ټولنه په مخ ځي او مبتکرین ستایل کېږي خو په هغه ټولنه کې چې مبتکرین وژل کېږي، رټل کېږي او شړل کېږي او یا اشخاص او حکومتونه د ابتکار مخنیوی کوي هغه ټولنه همېشه بدبخته او وروسته پاتې ټولنه وي. زه د مخابراتو او معلوماتي ټکنالوژۍ دا نوی ابتکار ستایم. د دې نه برسېره د Blue Sonic کمپنۍ چې د لومړي ځل لپاره د کمپیوټرونو، ټلیفونو او نورو ټکنالوژیکي څېزو د اسمبلې یا تړلو فابریکه جوړه کړې دا هم په افغانستان کې نوی ابتکار دی چې د لومړي ځل لپاره د افغانستان ځوانه سرمایه گذاران او په ټکنالوژي پوه کسان

په خپل هیواد کې دا ډول پر مختللي څیزونه تړي او هغه په مناسب قیمت خپلو هیوادوالو ته عرضه کوي. که څه هم په تیرو دولسو کلونو کې د معلوماتي تکنالوژي په اړه ډېر کار شوی خو د مخابراتو وزیر وویل چې د ایستونیا هیواد چې یو نیم میلیون نفوس لري، هغوی د تکنالوژۍ په ذریعه دری زره بیلابیل خدمات خپلو خلکو ته عرضه کوي خو په افغانستان کې یوازې په اتو ساحو کې حکومت د معلوماتي تکنالوژۍ له لارې خدمات عرضه کوي. نو گرانو دوستانو تاسې ووايئ چې اوس زموږ هیوادوال باید څومره کار وکړي چې د ایستونیا د وړوکی ملک په څیر په مخ لاړ شو او دا ښايي چې موږ څومره د نورې نړۍ نه وروسته پاتې یو. په پورته عکسونو کې د نن ورځې د غونډې یو څو عکسونه هم د تاسې او نور دوستانو سره شریکوم.

معيبوبه او مريض ځوانان د معيبوبې

ټولنې زېږنده ده

د جون د مياشتې اومه نېټه ۲۰۱۴ م کال

تير ماښام د کابل هوايي ډگر اتيا متره سړک باندې د يو دوست د زوی واده ته د اريانا د ښارگوټي له خوا د خليج د ودونو هال په لوري په پښو روان وم چې د فرعي او عمومي سړک ترمنځ مې په دې عکس کې دا پورته ځوانان وليدل چې سره راکنجاړه شوي و او پودر ځکول او هم يو ځوان د سړک د غاړې په وياله کې دننه پروت دی چې ځيگروي يې کول او د ځانه خبرنه و چې په څه حال پروت دی. خدای شاهد دی چې سخت خفه شوم. کله چې ما دا عکس اخسته نو د پوليسو يو موټر هم راغی او زما په شان يې دې کسانو ته خړې خړې وکتل او لاړ. زه دا پوليس هم نه گرموم ځکه له دې بيچاره گانو سره هم د حل لاره نشته ځکه که دا ځوانان بنديانوي نو هلته په بندي خانه کې دوی مري ځکه موږ د روږدو کسانو لپاره صحيح پروگرامونه او سم روغتونونه نه لرو او که نه يې نيسي- نو د دوی تعداد ورځ په ورځ زياتېږي او زموږ ټولنه نوره هم مريضوي. مريضه ټولنه همېشه وروسته پاتې وي. موږ به څنگه د مريضو او روږدو ځوانانو نه دا اميد ولرو چې زموږ د ټولنې او يا زموږ د راتلونکې نسل لپاره به کار وکړي او دوی به ارامه او اسودگۍ کې شپې او ورځې تيرې کړي.

زموږ ټولنه د پورته روږدو کسانو په شان ډيرې نورې ناروغتياوې هم لري او دا ټولې ناروغۍ د تيرو رژيمونو او نا سالمو مشرتابه زېږنده ده. تر څو چې سالمه اداره د يو سالم مشرتابه په درلودلو جوړه نه شي نو زموږ ټولنه به معيبوبه او ناسالمه ټولنه وي او د دې معيبوبينو او د دا ډول ناروغانو شمير

به ورځ په ورځ زیاتېږي او په اخره کې به د هیچا سره د حل لاره نه وي. راځئ چې راتلونکي دویم ځل ټولټاکنو کې سمې برنامې ته رایه ورکړو ترڅو زموږ راتلونکی نسل په ارامۍ کې ژوند وکړي. اوبه لا د ورځه تیرې نه دي.

د جوزا ۲۴مې نېټې دویم پړاو ټولټاکنو

ته چمتوالی

د جوزا ۲۱مه نېټه، ۱۳۹۳ کال

د جمهوري ریاست ټولټاکنو د لومړي او دویم پړاو په اړوند، د افغانستان ملت، دولت، سیاسي ډلو، مدني ټولنو، سیاسي رضاکارانو او فعالینو او نوماندانو له یوه کاله راهه دې خوا ډېرې هلې ځلې وکړې او هر نوع مادي او معنوي قربانۍ یې ورکړې تر څو د خپلې خوښې یو داسې نوماند او ټیم ته رایه ورکړي چې د افغانستان راتلونکی سیاسي ثبات او د ولس ارامۍ لپاره کار وکړي. د افغانستان په تاریخ کې دا لومړی ځل دی چې د سیاسي مشروع او آزادو ټولټاکنو له لارې د سیاسي قدرت واگې به له یو منتخب جمهور رئیس نه بل منتخب جمهور رئیس ته انشاالله انتقالېږي. د ټولټاکنو په هکله امیدونه او ناهیلټوبونه زیات و او هر چا د خپل لرلید په رڼا کې څرگندونې کولې خو د افغانستان ملت د اپریل په پنځمه نېټه دا وښودله چې د افغانستان ملت بیداره او آگاه دی او د خپل راتلونکي په هکله بې تفاوته نه دی. د ټولو نیمگړتیاوو او تهدیدونو سره سره یې په ټولټاکنو کې په پراخه کچه برخه واخیستله او د اوه میلیونو نه زیاتو کسانو د خپلې خوښې نوماندانو ته رایه ورکړه. په دې لوبه کې گټونکي او بایلونکي نه و بلکه دا بریالیتوب د ټول ملت بریالیتوب و.

د لومړي پړاو د نهايي پایلو د اعلان نه مخکې او هم وروسته داسې هلې ځلې وشولې چې گوندې دویم پړاو ته ضرورت نشته دی او د مخکښو نوماندانو او سیاسي لوبغاړو تر منځ باید جوړ جاري وشي او د یو قسم سهامي شرکت حکومت جوړ کړي خو د تحول او تداوم ټیم د ډاکتر صیب اشرف غني احمدزي په مشرۍ په دې اړه ډېر کلک دریځ ونیوه او هر نوع جوړجاری یې د اساسي قانون او د ټولټاکنو له قوانینو سره په ټکر کې وگاڼه او داسې مشارکتی نظام یې د ملت په گټه لوی تاوان وباله. مخکښ نوماند ډاکتر صیب عبدالله عبدالله هم بالاخره دې ته حاضر شو چې د ټاکنو په دویم پړاو کې برخه واخلي.

دا چې د تیر یو کال او حتی د ځینو کسانو لپاره د تیرو ډېرو کلونو راپدې خوا دا نه ستړي کېدونکې هلې ځلې وي نو اوس د دې ټاکنو بله مرحله دوه ورځې وروسته رارسېدونکې ده چې د افغانستان ملت به انشاالله یو ځل بیا خپل شهادت وښيي چې په ټاکنو کې په پراخه کچه برخه واخلي او د خپلې خوښې نوماند ته رایه ورکړي. اوس ملت ته اسانه ده چې د دوه نوماندانو ځینې یو خوښ کړي کوم چې کولای شي د راتلونکي نظام سم مدیریت وکړي. زه چې په کابل او ولایتونو کې د خلکو شور او ولولو ته گورم نو داسې ښکاري چې د افغانستان با شهادته ملت به یو ځل بیا دنیاوالو ته دا وښيي چې دوی د خپل راتلونکي په کله بې تفاوته نه دی او د خپل راتلونکي سرنوشت په خپله تعینولی شي.

ټولو افغانانو او خاصاً تعلیم یافته او روڼ اندو کسانو ته په کار ده چې هم په خپله رایه ورکړي، هم خپله کورنۍ، خپلوان، دوستان او د خپلې سیمې خلک دې ته وهڅوي او هم کمک ورسره وکړي چې په پراخه کچه په ټولټاکنو کې برخه واخلي. کلونه کلونه مو د خپل ځانونو لپاره کار وکړ راځئ چې په یوه اواز راتلونکي درې ورځې د تبلیغیانو په شان سه روزه ولگو او د

دې تاريخي او د افغانستان د سرنوشت سازو ټولټاکنو لپاره کار وکړو. د
تقلب مخه ونيسو او هر ډول گواښونو پر وړاندې د سپر په څېر ودرېږو او
خپل مقاومت وښايو. په دې سياسي پروسه کې بايلونکی نشته دی او ټول
گټونکي دي ځکه بايلونکی نومانده هم په دې پوهيږي چې ولس د ثبات
طرفدار دی نه د بد امنۍ او پايلې به خامخا مني. د دې نهايي پړاو د بریا
افتخار او کريډت به د افغانستان د ملت وي ځکه ملت به دا پروسه
کاميابوي او اشخاص د برياليتوب وسيله دي. وټ اچول ملي او ديني
مسووليت دی او بې تفاوتې بيا پښیماني نه لري.
د باثباته، هوسا او ارام افغانستان په اميد

په ديموکراتيکه پروسه کې گټونکی

او بايلونکی نشته دی

د جوزا ۲۶ مه نېټه، ۱۳۹۳ هجري شمسي کال
گرانو وطنوالو خويندو او وروڼو! په سياسي ديموکراتيکه پروسه کې
گټونکی او بايلونکی نشته دی. که يو ټيم وي نو بيا خو هغه ديکتاتوري نظام
وي چې پخوا به يې يو کانديد درلود او په سلو کې سل رايې به يې اخيستلې.
په دې ديموکراتيکه پروسه کې اوله کاميابي د افغانستان د ملت ده او بيا د
دواړو ټيمونو ده که هغه گټونکی دی او که بايلونکی. زما په اند د بايلونکي
ټيم دنده اسانه ده که په دې قناعت وکړي چې په اپوزيسيون کې پاتې شي.
ځکه اپوزيسيون يوازې انتقادونه کوي او خپل ځان بل پړاو ته تياروي خو د
گټونکي کار سخت دی ځکه هغه وعده يې چې له خلکو سره کړي دي هغه
بايد پلي کړي. نو زما په اند گټونکی بايد خفه او بايلونکی بايد خوشحاله
وي. که مقصد د دواړو ټيمونو وطن او خلکو ته خدمت کول وي.

د کونړ بد نامه مشهورو څېرو له چا نه ملاتړ کاوه؟

د جون ۲۴ مه نېټه، کال ۲۰۱۴م

پرون د کونړ يو وکيل په احساساتو کې غرق و او ويل يې چې د کونړ دوه
لکه نفوس په غرونو کې جنگ کوي او دوه لکه نفوس په سمه کې اوسېږي نو
دا د کونړ دوه لکه رايه له کوم ځای نه شوه؟
دې جناب وکيل صيب دا هم وويل چې د کونړ مشهوره څېرې له يو خاص
نوماند نه ملاتړ کوي نو څنگه دې بل نوماند زياتې رايه اخيستلي دي؟
اول خو د کونړ خلک يوازې په جنگ کې نه په علم او ادب کې شهرت لري
او د سيد جمال الدين افغاني غوندې د شرق ستر مفکر په دغه خاوره کې
زېږېدلی دی. د استقلال د څلورمې جبهې اتل غازي مير زمان خان هم د
دغه ټاټوبي دی. مشهور روحاني شخصيتونه لکه د سيد شمس الدين مجروح
پلار د تيگرو پاچا صيب، سرکانو مياصيب د اسلام پور پاچا صيب، زموږ نيکه
د منگوال مياصيب، د شونکړۍ انځرۍ ملا صيب، سيد بهاوالدين مجروح،
پروفيسر رسول امين، او داسې نور په لس گونو علمي شخصيتونه، استادان،
ليکوالان او شاعران په هره ولسوالۍ کې شته دي چې دوی او د دوی کورنۍ
د کونړ ولايت مشهوره شخصيتونه دي. په کونړ کې د سيد محمود پاچا
پادشاهي تېره شوې او داسې نور د کونړ د خلکو ارزښتونه شته دي. دا
اوسني بدنامه شخصيتونه د جهاد اتلان هم نه دي ځکه د هرې ولسوالۍ د
جهاد اتلان معلوم دي. زموږ د خاص کونړ په ولسوالۍ کې يوازې ۲۷
مکتوبونه چې نهه يې لېسې دي په دغه ولسوالۍ کې شته او ۲۲ زره رايه په
دغه ولسوالۍ کې اچول شوې ده. د کونړ ولايت علم پروري په دې
معلومېږي چې تر اوسه هېڅ يو ښوونځی د هلکانو او هم د نجونو نه دی تړل

شوی. دا په خپله د دې شاهدي ورکوي چې د کونړ ولایت خلک علم پروره ولس دی او دا د اوباشانو هدیره نه ده.

زما سوال له دغه وکیل صیب محترم نه دا دی چې اول ته ماته د مشهوره شخصیتونو تعریف وکړه چې مشهور شخصیت باید څه اوصاف ولري او بیا دې خپل گریوان کې سر تیت کړه چې ستا په خوله مشهور شخصیتونه؟! دغه اوصاف لري او که نه؟ دغه وکیل صیب دې ماته د کونړ د تاریخ په هکله لږ معلومات راکړي نو ښه به وي؟ که مطلب د دغه وکیل صیب دا وي چې مشهور شخصیت علم ونه لري، بې سواده وي او د ولس په منځ کې ځای ونه لري نو د ده دا خبره رښتیا ده چې داسې مشهوره شخصیتونه چې په خپل ولس کې بدنام و نو د دغه ښاغلي نوماند ترڅنگ و درېدل نو ځکه یې دغه نوماند په کونړ کې له ناکامۍ سره مخامخ کړ.

د تېر دور د پارلماني ټاکنو درغلي خو د افغانستان په تاریخ کې ساری نه لري او ډېر کسان پارلمان ته په درغلیو راغلل چې د کونړ دا درې تنه وکیلان هم د تېر دور د درغلیو ښه بېلگه ده او دوی د کونړ د علم پروره ولس استازیتوب نه شي کولی. دا مشهوره څېرې د درغلیو په طمعه وې خو د کونړ ولس اوس رابیداره شوی او دوی یې درغلیو ته پرېښودل او د دوی مخه یې ونیوله نو ځکه دوی د ولس زور سره مخامخ شول نو اوس د کونړ نه بهر داسې خبرې کوي او د کونړ په اصطلاح باتې یا شړې ولي. ما تېره اونۍ د کونړ په ولایت کې تېره کړه او هرې ولسوالۍ، کلی او کور ته به چې تلم نو خلکو به راته د دغه مشهوره بد ناموڅېرو قصې کولې چې څنگه د دوی د درغلیو مخه یې ونیوله. زما په اند که دا ډول بدنامو مشهورو څېرو د دغه ښاغلي نوماند نه ملاتړ نه وای کړی نو شاید چې دغه ښاغلي نوماند به هم یو څه زیاتې رایې په کونړ کې اخیستلې وې. د کونړ خلکو په سوچ او فکر رایه ورکړې او د خپلو رایو نه دفاع هم کولی شي. د کونړ حیثیت او وقار د داسې

بدنامو مشهورو څېرو په اوتو او بوتو نه کمېږي او نه دوی د کونړ استازیتوب کولی شي.

همدا یې غر همدا یې کربوړي

د ۲۰۱۴م کال د جولای ۱۳مه نېټه، کابل

موږ اصطلاحات په مطلقه توګه استعمالوو او په خپلو خبرو کې زیاتره وخت مبالغه کوو. موږ د ملت او خلکو اصطلاحګانې په دې نږدې ورځو کې د چاپي، غږیزو او تصویری رسنیو له لارې ډېرې واورېدې چې مدعي او مدعي علیه، مبصرینو او کار پوهانو، دولتي او غیر دولتي چارواکو او هم د مطبوعاتو د مستنطیقینو یعنی ژورنالیستانو له خوا استعمالېدې. که موږ د کاندیدانو ټولو رایو ته وګورو او د افغانستان له نفوس سره یې مقایسه کړو نو دوی د ملت د یوې برخې رایه اخیستلې ده نه د ټول ملت نو دوی باید دا وضاحت ورکولی چې هغو کسانو چې دوی ته رایه ورکړې نو دوی باید د هغوی د رایو پوښتنه او ګروپونه وکړي او د انتخاباتو د قانون او د لوبې د اصولو پر اساس چا چې زیاتې رایې واخیستلې نو بیا هغه د ټول ملت ولو که دوی ته یې رایه هم نه ده ورکړې، استازیتوب کولی شي. نو مابه چې هره ورځ د ټولو له خوله نه دا اورېدله چې ملت دا غواړي او دا غواړي نو سخت قهر به راغی چې مستنطیق صیب ورته ولې نه وایي چې تاسې خو لا تر اوسه د ټول ملت استازیتوب نشئ کولی بلکې د ملت یوې وړې برخې تاسې ته رایه درکړې ده نو مستنطیق صیب به هم له دوی سره غاړه رانښکېدله چې ملت این و ان را میخواهد مګر په دې به یې فکر نه کاوه چې په کوم بنیاد د ملت او خلکو کلمه په مطلقه توګه استعمالوي. همدا مستنطیقین، همدا یې مبصرین او همدا د دې ډلګیو استازي. همدا یې غر او همدا یې کربوړي.

د فیسبوک ملگرو ته کورنی کار

د جولای د میاشتې ۱۴مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل
که گران دوستان لاندې اصطلاحاتو ته تعریفونه ولیکي او بیا ووايي چې څه
ډول حکومت د دوی خوښ دی نو ښه به وي:

ائتلافي حکومت

د ملي وحدت حکومت

دملي مشارکت حکومت

د اتحادونو د مجموعې حکومت

د ملي یوالي حکومت

د سهامی شرکت حکومت

د خپلې خوښې حکومت

د پردیو د خوښې حکومت

د گټونکو حکومت

د بایلونکو حکومت او داسې نور

له تعریف نه وروسته شاید چې د یو شمېر کسانو اندیښنې له منځه لاړې
شي او د یو شمېر محدودو دوستانو اندیښنې زیاتې شي.

په هر حال زما د ملي یووالی منتخب حکومت خوښ دی چې د هر قوم
ښه کسان د هغوی د تجربې او استعداد په پام کې کتلو سره په کې برخه
ولري. پینځه یا لس کاله بعد داسې دولت او حکومت ولرو چې هلته سمت
او قوم مطرح نه وي او هر څوک یوازې د یو ښه افغان په توگه د خپل

استعداد، پوهې او تجربې پر بنیاد د افغانستان لپاره کار وکړي او د افغان په
حيث د کارکولو چانس ولري نه دا چې پوه کسان د خپل قوم د زوراکو او نا
پوهو کسانو پسې چې د کونړو په اصطلاح د دوه خرو وربشې نشي. بیلولای،
نښتي وي چې دوی ته کار پیدا کړي او یا د دوی له حقوقو نه دفاع وکړي.
افغانان باید ټول د خپلو حقوقو مدافعین پخپله وي او خپل حقوق پخپله
وغوښتلی شي. زما په خیال د ایډیال په مجازي دنیا کې خبرې کوم خو دې
وروستیو ټولټاکنو دا راته وښودله چې دا حالت یوازې ایډیال نه دی بلکې
عملي ښه انشاالله پیداکولی شي.

جمهور رئیس کرزی باید د وکیلانو د حقوقو قانون

توشیح نه کړي

د جولای د میاشتې ۱۳مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل

ملي شورا ته شرم دی چې د قانون پرونی مسوده یې د خپلو امتیازاتو په
هکله تایید کړه البته د هغو وکیل صیبانو نه مننه چې پر ضد یې رایه ورکړې
ده. په دې قانون کې دې وکیلانو ته امتیازات له خپل ماموریت نه وروسته د
تل لپاره پکې لکه د جمهور رئیس په شان ټاکل شوي دي چې دوی ته باډي
گاردان، معاشونه او هم د دوی کورنیو ته به سیاسي پاسپورټونه ورکوي. ملي
شورا د انتخاباتو د قانون په تغیر کې یوه بله ماده هم د ځانونو لپاره تصویب
کړې ده چې که چا یوه دوره وکالت کړی وي نو د هغه د تحصیل معیار باید
په نظر کې ونه نیول شي او بیا ځانونه کاندیدولی شي. دا ماده هم له اساسي
قانون سره په ټکر کې ده چې تبعیض پکې راغلی دی ځکه قانون باید عام وي
نه د یو چا لپاره یو قسم او د بل چا لپاره بل قسم شرایط ولري. امید دی چې

جمهور رئیس کرزی دا دواړه قوانین توشېح نه کړي او بېرته یې باید د دوی پر مخونو وروولي.

د افغانستان جسد څنگه له خاورو نه

ژوندی راوکاږو؟

د جولای د میاشتې ۱۴مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل
پرون ما د خپل فیسبوک په پاڼه درې وړې لیکنې تر دې عنوانونو لاندې
لیکلې وې:

- همدا یې غر همدا یې کربوري

- د فیسبوک ملگرو ته کورنی کار

- جمهور رئیس کرزی باید د وکیلانو د حقوقو قانون توشېح نه کړي

ډېرو دوستانو پرې خپلې تبصرې او نظرونه لیکلي وو خو د ټولو دوستانو او
ملگرو نظرياتو ته ځواب ورکول سخت او ډېر وخت ته یې اړتیا درلودله نو
په خلص ډول باید ووايم چې تر هر څه دمخه د ټولو دوستانو له تبصرو نه
زیاته مننه او زه مو مرهون یم چې زما لیکنې مو لوستې دي او خپل نظرونه
مو راسره شریک کړل.

زمونږ او ستاسې ټولو دردونه او هیلې سره یو شان دي. د تېرو څو لسیزو د
ناخوالو نه په تنگ راغلي یوو او په دې فکر او هیله یو چې دې ناخوالو ته د
پای ټکي کیښودل شي. زمونږ ټولنه یوه مریضه ټولنه ده او هر څوک ورته
نوې نسخې او د بېلابېلو ملکونو دواگانې توصیه کوي خو زمونږ مرض ورځ په
ورځ زیاتېږي ځکه چې مونږ لا پخپله دې ته چمتو نه یوو چې د خپل مرض
علاج پخپله وکړو ولو که نسخه او دوا زمونږ خپله هم وي. زمونږ د مرض
تشخیص اسانه دی، د زوراکو ټیکه دارانو له منگلونو نه سیاسي، اقتصادي

او فوځي انحصار باید ختم شي او د قانون حاکمیت چې د اکثریت ولس
غوښتنه ده باید حاکم شي ځکه په قانونمنده ټولنه کې خلک په سکون او
ارامۍ سره ژوند کولی شي او د ښې حکومتدارۍ په پایله کې انکشاف پخپله
رامنځته کېږي.

اسانه تشخیص دی خو د دې مرض تداوي سخت کار دی ځکه دا د
قدرت ټیکه داران هم په اسانۍ واک نه پرېږدي او نه خپلې گټې له لاسه
ورکوي او تر اخري سلگۍ پورې چې ترڅو د دوی له وسې پوره وي هلې ځلې
کوي چې خپل قدرت وساتي که هغه په هر ډول بې حیايۍ او یا د اکثریت
ولس په تاوان هم وي. ځکه دوی ته خپلې گټې مهمې دي، ولس، قوم، ژبه،
مذهب او یا نور شعارونه د دوی د شومو او شخصي-اهدافو د رسولو لپاره
وسيله ده. دا د قدرت ټیکه داران قدرت د قوانینو په چوکات کې یا د لوبې
د اصولو په اساس نه پرېږدي. نو څه په کار دي؟

د افغانستان گوته نه بلکې ټول وجود د یوې درنې گټې (تېرې یا ډېرې)
لاندې شوی دی، خپلو او پردو د افغانستان په جسد باندې نورې غټې غټې
گټې کېښودلې دي نو اوس کمال او هنر دا دی چې څنگه دا گټې په احتیاط
سره لرې کړو او د افغانستان دا جسد ژوندی او یا نیم ژوبله د دې ډېرو د
لاندې نه راوکاږو. په دې لار کې د مضر احتیاط نه هم باید یو څه ډډه وشي
ځکه بعضې وخت مضر احتیاط هم د ناخوالو سبب گرځي. هم باید د تدبیر
نه کار واخستل شي او هم باید جدي مبارزه او مقاومت وشي ترڅو ولس بیا
له مایوسۍ سره مخامخ نه شي. که څه هم انسان باید په هر حالت کې
خوش بیننه اوسي خو که دا ځل ولس بیا له مایوسۍ سره مخامخ شو نو د بیا
خوش بینۍ د موقع راتگ به ډېر وخت واخلي. ولس خپله مېړانه وښودله نو
دا اوس په سیاسي لوبغاړو پورې اړه لري چې څنگه د دوی د قربانیو نه دفاع
وکړي او د یو ښه راتلونکي لپاره لاره آواره کړي.

د هاني مون، ماه عسل، يا د شاتو مياشت

د جولای د مياشتې ۱۵مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل

که څه هم د Honey Moon يا ماه عسل کلمه له واده نه وروسته يو څه مودې ته استعمالېږي چې ناوې او شاه چېرته سفر کوي او يا يو څه وخت بېغمه تېروي خو د دې وخت د تېرېدو نه وروسته دواړه چې بېرته راستانه شي نو بيا د ژوند په چارو اخته کېږي او دا طبيعي خبره ده چې په ژوند کې ستونځې او مشکلات شته دي. په خاصه توگه هغه جوړه چې واده يې په مشکلاتو او قرضونو باندې کړی وي او هر قرضدارۍ ورته دروازه ټکوي او خپل پور ترې غواړي نو ډېره سخته وي او د واده هغه ټوله خوشحالي ترې بيا هېرېږي. هغه اصطلاح ده چې وايي واده د يوې ورځې خوشحالي او د ټول عمر غم ته وايي.

د هاني مون يا ماه عسل کلمه په سياسي لوبو کې هم استعمالېږي چې کله څوک قدرت ونيسي نو خلک وايي چې د هاني مون د مودې نه وروسته به گورو چې څه کوي او يا داسې ويل کېږي چې تر هاني مون پورې يې پرېږدئ چې څه کوي.

دې اونۍ کې د اجتماعي رسنيو او هم په محافلو کې د دوستانو نه نهيلى کوونکې تبصرې او خبرې د جمهوري رياست د انتخاباتو د پايلو او يا د دواړو نوماندانو د جوړجاړي په هکله اورم چې که څه يې واقعيتونه وي خو يو شمېر زيات يې تبليغاتي بڼه هم لري. زما غوښتنه له دوستانو نه دا ده چې سمدستي په مېنده يا په عجله توگه قضاوت او پريکړې بايد ونه کړو ځکه د داسې پريکړو پايله گټه نه لري. د افغانستان خلکو د ټولټاکنو په دواړو روندونو کې خپله مېړانه او شهادت وښوده چې دوى نظام جوړونه غواړي، د قانون حاکميت غواړي او د دې تر څنگ اجتماعي عدالت غواړي چې ولس

په ارامه خپل ژوند وکړي. ولس زورواکو ته کلکه څپېړه په مخ ورکړه او که په هره موقع کې بيا هم هر څوک د زور خبرې کوي نو ولس د دې توان او شهادت لري چې د دوى په مخ کې ودريږي اود خپلو حقوقو نه دفاع وکړي. زما مطلب دا دی چې مونږ يعنې د افغانستان ولس دواړو کانديدانو ته رايه ورکړې او دواړو نه توقعات هم شته دي نو ښه به دا وي چې اول خو گټونکى او بايلونکى معلوم شي او چې کله يې د قدرت واگې په لاس کې واخيستلې نو بيا به يو څه وخت د هاني مون او يا ماه عسل ورته ورکړو چې خپل ټيم منسجم کړي، کاري پلان ولس ته وړاندې کړي او خپلو ژمنو ته عملي بڼه ورکړي. که دا کار يې ونه شو کړاى نو ولس خو دواړو نوماندانو ته يوازې د هغوى د قواړې، لباس، ژبې، قوم او سمت په خاطر رايه نه ده ورکړې بلکې د دوى کاري پلانونو او ژمنو په خاطر يې دوى ته رايه ورکړې ده. نو بيا به هغه وخت قضاوت کوو چې دوى څومره د ولس گټو ته او څومره د خپل قدرت ته رسېدو په خاطر يې هلې ځلې کړې دي.

د روژه ماتې نه وروسته دا سوچ راته پیدا شو، چې د ملي وحدت حکومت جوړول یعنې څه معنی؟

د جولای شلمه نېټه، ۲۰۱۴ م کال، کابل

د جولای په ۱۲ نېټه د امریکا د متحده ایالاتو د بهرنیو چارو د وزیر، جان کیري په منځګړیتوب د ډاکتر اشرف غني احمدزي او ډاکتر عبدالله عبدالله ترمنځ د ټولټاکنو د دویم روند د پایلو د رامنځته شوې لاندې په هکله کومې پرېکړې وشوې نو په دغو پرېکړو کې د ټولو رایو بیا شمېرنه د بین المللي او داخلي ناظرینو او هم د کانديدانو د استازيو پر وړاندې شامله ده چې دواړه خواوې به د ټولو رایو له شمېرنې نه وروسته پایلې مني او بیا به دواړه خواوې (ګټونکې او بایلونکې) د ملي وحدت حکومت جوړوي.

دا څو ورځې چې په تلویزیونو او نورو رسنیو کې د دواړو ټیمونو د ویاندویانو او سیاسي تحلیلگرانو تبصرې او نیوکې گورم نو د اتیایمې او نویمې لسیزې د پراخ بنسټه حکومت جوړولو خبرې راپه یاد شوې. په هغه وخت کې د پراخ بنسټه حکومت جوړول د جګړې بېلابېلو خواوو ته ځانګړې معنی درلوده. د مجاهدینو ډلو به ویل که د دوی څو حزبونه سره یو ځای شي او په خپلو منځو کې حکومت جوړ کړي نو دا پراخ بنسټه حکومت دی. د پخواني پادشاه، ظاهرشاه طرفدارانو به ویل چې که د هر حکومت په راس کې پخوانی پادشاه وي نو هغه پراخ بنسټه حکومت دی. همدا شان د کابل حکومت به ویل چې په پراخ بنسټه حکومت کې باید دوی هم شامل وي او که دوی یې په راس کې وي نو هغه پراخ بنسټه حکومت دی. تر اخره پورې پراخ بنسټه حکومت جوړ نه شو ترڅو چې د ډاکتر نجیب الله حکومت سقوط وکړ او نورې وروستۍ پېښې زمونږ د تاریخ یوه برخه وگرځېدې.

اوس راته د ملي وحدت د حکومت جوړولو په هکله هم شک او تردید رامنځته شوی دی چې د داسې حکومت تفسیر به څه وي؟

په اصولو کې دا خبره سمه ده چې د ملي وحدت په حکومت کې باید د هر قوم، سمت او ډلو نه ښه کسان د هغوی د استعداد، پوهې، تجربې، تقوا او تحصیل په بنیاد د حکومت په چارو کې وگمارل شي تر څو د حکومت چارې په ښه ډول پر مخ بوځي. خو زما په اند اصلي خبره دا نه ده. ما ته داسې ښکاري چې د ملي وحدت د حکومت تر شعار لاندې دوی غواړي چې قدرت ونیسي او یا د قدرت انحصار د دوی په لاس کې وي.

لاندې درې پوښتنو ته باید ځواب وویل شي او هم دا پوښتنې باید په رسنیو کې د تحلیلگرانو له خوا مطرح شي ترڅو زمونږ او د ولس دواړو پرې سر خلاص شي:

اول: د افغانستان ولس ته به څوک مسوول وي؟ د منتخب حکومت مشر، که دواړه ټیمونه او یا هېڅوک؟

دویم: د اپوزیسیون رول به څه وي؟ ایا بایلونکی ټیم به د پوزیسیون استازیتوب کوي او که د اپوزیسیون؟ او یا بله ډله د اپوزیسیون به رامنځته کېږي؟

درېیم: د ملي وحدت په حکومت کې به مسلحې ډلې هم شامله وي او که نه؟ او که قدرت به یوازې د همدې دوه ټیمونو ترمنځ په انحصار کې وي؟ زما په اند د اولې پوښتنې ځواب راته لږ مشکله غوندې ښکاري. ځکه دواړو نوماندانو د ټاکنو په بهیر کې له خلکو سره ډېرې وعدې کړي دي او ولس هم د دوی برنامو ته رایه ورکړې ده. که ګټونکی نوماند هغه وعدې چې د انتخاباتو په بهیر کې یې کړي دي، عملي نه کړي نو دغه د ملي وحدت حکومت به ناکام حکومت وي او ملامتیا به د دولت د مشر پر غاړه وي نه د ملي وحدت د حکومت د غړو، ځکه د جمهور رئیس کرزي حکومت

يې ښه بېلگه ده. د تېرو ديارلس کلونو د ټولو ناکاميو پرته په جمهور رئيس کرزي اچول کېږي نه د دغه حکومت پر غړو. ولس وايي چې دا غړي جمهور رئيس کرزي تعين کړي و نو دی د خپلې دورې د ټولو ناکاميو او برياليتوبونو مسوول دی. هغه کسان چې په تېرو ديارلس کلونو کې د ده د حکومت غړي وو هيڅ پرته نه مني. په راتلونکي کې به هم هغه کسان چې د دې دواړو ټيمونو په مشوره او مصلحت تعين شوي وي ولس ته مسوول نه وي او په قانوني او شرعي لحاظ مسووليت يوازې د دولت د منتخب جمهور رئيس دی. ما ته دا خبره عجيبه غوندې ښکاري چې راتلونکی منتخب جمهور رئيس به ولس ته مسوول وي خو د حکومت غړي به د بل ټيم په مصلحت ټاکي. په دې خبره زما سر نه دی خلاص.

د دويمې پوښتنې ځواب لږ اسانه راته ښکاري ځکه که بايلونکې ډله د حکومت د غړو په تعين کې رول ولري نو دوی به د اپوزيسيون رول نه لري او بايد بله ډله د اپوزيسيون رامنځته شي. شايد دا مسلحې ډلې وي او يا نورې سياسي ډلې. که بايلونکې ډله د حکومت د غړو په تعين کې نه غواړي چې رول ولوبوي نو بيا د سياسي اپوزيسيون استازيتوب د خپلې يوې ډلې کولی شي.

د درېيمې پوښتنې ځواب هم ساده او هم مشکل دی. که دا دوه ټيمونه غواړي چې واقعاً د ملي وحدت حکومت جوړ کړي او افغانستان له جنگ نه ورغوري نو ټولو ډلو ته بايد په حکومت کې سهم ورکړي چې د ملي وحدت استازيتوب وکړای شي او که داسې نه وي نو بيا خو د دې دوه ټيمونو ترمنځ يو ائتلافي ډوله حکومت به وي چې قدرت به د همدې دوه گروپونو ترمنځ وېشل شوی وي، نه به پوزيسيون معلوم وي او نه به اپوزيسيون او يو شمېر ډلې به له حکومت نه بهرون پاتې وي. په ائتلافي حکومت کې خامخا يو شمېر ډلې له حکومت نه بهر پاتې کېږي اما د ملي وحدت په حکومت کې

څوک بايد له حکومت نه بهر نه وي او ټولې ډلې بايد په حکومت کې استازيتوب ولري او ټولو ډلو ته بايد په حکومت کې ځای ورکړل شي. مشکل به برخه د سوال دا ده چې آیا دواړه ډلې دې ته چمتو دي چې مسلحو ډلو ته هم په حکومت کې ځای ورکړي او که نه؟

زما هيله د افغانستان د مسايلو د شنونکيو نه دا ده چې دا پورته درې سوالونه په راتلونکو څو اونیو کې بايد د کاندیدانو له استازو سره مطرح کړي تر څو په واقعي توگه د ملي وحدت يو سم حکومت رامنځته کړي نه دا چې قدرت يوازې همدا دوه ټيمونه په خپلو منځو کې سره ووېشي. او بيا د افغانستان مشکل په خپل ځای پاتې او همداسې زمونږ په ملک کې جنگ او جگړې دوام ولري.

د پورته ليکنې په هکله ميرويس شنواري په انگليسي ژبه

ليکلی و:

محترمه! تاسې يو د ملک د راتلونکي په هکله يو سم تحليل کړی دی تر کومه حده چې زه پوهېږم د افغانستان راتلونکی راته تې ښکاري. که چېرې زه د غني (ډاکټر اشرف غني) پر ځای وای نو د اپوزيسيون رول به مې خوښ کړی وای نه دا چې په قدرت کې وای.

يو تن د اعتبار خان په نامه ليکلي و:

والله مياخيل صيب تکړه شوی يې ريښتيا ويل دې شروع کړل خو گوره دا سړی ډېر احساساتي دی دا به يې هم درېسې ليکلي وي او فکر به کوي چی تا هم شيطان شروع کړ او هغه کړې وعدې نه به تېر شي.

بهادر شاه بري صیب لیکلي و:

میاخیل صیب ستاسې دغه لیکنه د افغاني واقعیتونو څرگندونکې ده، په منني سره زه شخصاً په دې نظر یم که چېرې ملي وحدت حکومت جوړېږي یو پراخ بنسټ شکل ولري چي په هغې کې ټولې ذیدخلې خواوې په شمول د حزب اسلامي او طالبان په کې ونډه ولري ښه به وي.

فیروز خان لیکلي و:

میاخیل صیب، ستاسو حضور ته به عرض وکړم چې وحدت ملي حکومت یعنې د ټولو مېشتو افغاني قومونو ته د هغو د نفوسو مطابق په حکومت کې ونډه ورکول دي. اوس که نور یې اخوا دیخوا د خپل په نفع یا د بل په تاوان یې تعبیر او تفسیر کوي دا نو د هغوی فلسفه ده.

د پورته لیکنو او په خاص ډول د اعتبار خان په ځواب کې ما**ولیکل:**

اعتبار خان صیب! نه ما له چا سره وعده کړې او نه له ما سره چا وعده کړې ده چې کومه چوکۍ به راکړي. د ډاکټر صیب دا خبره سمه ده چې تر اوسه یې د چوکيو وعدې له چا سره نه دي کړي خو امید مو دا دی چې د خلکو ستونځو ته معقول او عملي ځوابونه ووايي. ډاکټر صیب عبدالله هم مجبور دی چې د خلکو پوښتنو ته ځوابونه ووايي ځکه دواړو ته خلکو رایه د تحول لپاره ورکړې ده نه د موجوده حالت د دوام لپاره البته یو څه توپیر د دواړو اجنډاوو سره درلودلې. که دواړه په حکومت کې سره شریک وي نو بیا یو هم د اپوزیسیون ادعا نه شي کولی او زما په اند په دیموکراسۍ کې د اپوزیسیون رول له منځه وړل د نظام او سیستم په گټه نه دي. په هر حال زه

د چوکۍ اخستلو کومه اجنډا نه لرم ولې که موثره اوسم انکار هم نه کوم ځکه دا به درواغ وي خو چوکۍ اخیستل به یوازې د چوکۍ په خاطر نه وي. که سړی کار نه شي کولی نو بیا چوکۍ نه درلودل ښه کار دی. نهه کاله وشول چې حکومتي چوکۍ نه لرم خو فکر کوم چې هم به مې موثریت تر یوه حده د دې څو درجنونو وزیرانو، والیانو او معینانو نه شاید ښه وي او هم خپل وجدان ته ملائمه نه یم. په هر حال د هر چا نظر د قدر وړ دی.

تلویزوني مناظرې جان کنیدی کامیاب کړ

د جولای ۲۴مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل

په ۱۹۶۰م کال د سېپتمبر په ۲۱مه نېټه، د امریکې د جمهوري ریاست نوماندانو John F. Kennedy او Richard Nixon ترمنځ لومړنۍ تلویزوني مناظره وشوه چې د اويا میلیونو نه زیاتو کسانو په هغه وخت کې دغه مناظره ولیده او مبصرین په دې عقیده دي که دا مناظره، تلویزوني نه وای نو شاید کنیدی انتخابات نه وای گټلي ځکه نیکسن د تاثیر لاندې راغلی و. په هغه وخت کې رنگه تلویزیون نه و. د امریکې په تاریخ کې دا یو مهمه مناظره وه چې جان کنیدی د تبعیض پر ضد او د تور پوستکو د حقوقو نه د دفاع په خاطر، د امریکې د حیثیت د اعاده کولو او له پخواني شوروي اتحاد سره د مقابلې په منظور واضح تګ لاره درلوده. کنیدی په خپلو پرانیسته خبرو کې وویل چې په ۱۸۶۰ کال کې ابراهیم لینکن وویل چې ایا مونږ به په هغه لوري روان یوو چې نیمایي ولس زمونږ غلام وي او نیمایي آزاد، اما زه اوس وایم چې په ۱۹۶۰م کال کې چې آیا مونږ به په هغه لوري روان اوسو چې د دنیا نیمایي ولس غلام وي او نیمایي آزاد. دا د دې پورې اړه لري چې امریکا کومې خواته روانه ده.... دا مناظره په لاندې لینک کې کتلې شې:

<https://www.youtube.com/watch?v=gbrcRKqLSRw>

زما په اند د افغانستان په تاریخ کې هم د ۲۰۱۴م کال کې د جمهوري ریاست د نوماندانو ترمنځ، د تلویزیون مناظرو خاص رول درلود ځکه تلویزوني مناظرو ولس رابیداره کړ او ولس یې د خپلو رایو په قوت باوري کړ او امید دی چې په راتلونکي کې هم ولس په خپلو رایو باندې باور ولري. که

څه هم د اوسنیو رایو شمېرنې یو څه مشکلات راپیدا کړي خو دا انشاالله حل کیدونکي دي او ولس باید په خپلو رایو باندې بې باوره نه اوسي.

ما یې ځواب ونه موندلو!

د جولای د میاشتې ۲۴مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل

عنایت الله ضیا صیب پر خپل وال باندې د پورته عنوان لاندې لیکلي و چې:

با احساسه دولتي لوړ/ټیټ رتبه کارکونکو روزل ستونزمن کار دی که ځان وژونکي روزل؟

په تېرو ۱۳ کلنو کې مې ۱۳ لوړ رتبه چارواکي (وزیر، معین او رییس) نه لیدلي او نه اوریدلي چې د خپل مسولیت تر سره کولو کې پاتې راتللو له امله له دندې گوښه شوي او یا یې د اسلامي، انساني او افغاني ژوندي احساس له امله له خپلې دندې استعفا ورکړي وي. خو بل لور ته بیا په یوه ورځ کې تر ۲۰ ډېر ځانمرغي برید کوونکي ځان وژنې ته چمتو کېدای شي.

پوښتنه مې دا ده او حیران په دې یم چې ځان وژونکی روزل اسان دي او که با احساسه وظیفه شناس مامورین؟ زما په اند د ژمن قیادت لاندې هېڅ یو کار ناممکن نه دی. تاسې څه وایئ؟ راځئ چې له فساد سره مبارزه او بېوزلو سره مرسته د اختر د فعالیتونو لویه برخه وگرځو.

د پورته لیکنې په هکله ما ورته ولیکل:

ضیا صیب څه فکر کوې چې د دې ځان وژونکو ایمان قوي دی او که څنگه؟ دا د ایمان په قوت پورې اړه نه لري ځکه جاپانیانو چې ځانونه په دویمه نړیواله جگړه کې وژل هغوی خو د دیني مفکورو خاوندان نه وو. همدا شان تامیلیانو په سریلانکا کې چې ځانونه وژل هغوی خو هم مسلمانان نه وو.

معمولاً هغه ځوانان چې د ۲۵-۱۵ کلونو د عمر په منځ کې وي هغوی ته د ديني عقيدې او يا د نشنلستي مؤخو انگېزه ورکول کېږي چې ځانونه ووژني ځکه په دغه عمر کې دوی د احساساتو تر غلبې لاندې وي او ځان وژنو ته تيارېږي. که دا ډېره سمه تګ لاره وي نو بيا ولې د دوی استادان او حاميان ځانونه له دوی نه دمخه نه وژني.

په اوسنيو حالاتو کې خودکشي په ځوانانو کې د روحياتو د علم له پلوه يوه مشکله پدیده ده چې څومره ژوند پرمخ ځي نو هغومره د ځان وژنې اندازه هم په مخ ځي. په امريکا کې د يوې احصائيه له مخې په هرو يولک ځوانانو کې ۱۰.۴ کسه ځان وژنه کوي.

<http://www.kidsdata.org/topic/213/youthsuicide-rate/table#fmt=1113&loc=2,127,347,1763,331,348,336,171,321,345,357,332,324,369,358,362,360,337,327,364,356,217,353,328,354,323,352,320,339,334,365,343,330,367,344,355,366,368,265,349,361,4,273,59,370,326,333,322,341,338,350,342,329,325,359,351,363,340,335,1&tf=70&sortColumnId=1&sortType=asc>

که پورتنی سایت ته لاړ شئ نو دا احصائيه مطالعه کولې شئ. خو هلته بيا داسې ادارې شته چې له ځوانانو سره مرسته کوي چې ځان وژنه ونه کړي که نه نو د ځوانانو د ځان وژنې کچه به د دې نه هم زياته وي. په دې لاندې سایت کې <http://www.pietia.ie/index.php> کتلی شئ چې څنگه دوی له ځوانانو سره مرسته کوي چې د ځان وژنې نه یې وژغوري. داسې ډېرې نورې ادارې هم شته دي چې له ځوانانو سره مرسته کوي او د ولس د اگاهۍ په هکله کار کوي که مشخص علايم دوی د ځوانانو په کړو او وړو کې وگوري نو دوی بايد پوليسو او يا د دوی ادارو ته خبر ورکړي. متاسفانه مونږ په خپله ټولنه کې دولتي او غير دولتي داسې ادارې نه لرو چې د ځوانانو

ستونځو ته ځواب ووايي نو يوازنیۍ شبکې همدا د خودکشو د روزولو دي چې خپل سياسي اهداف لاس ته راوړي نه ديني او ملي اهداف. تاسې به څه وخت مخکې ليدلي وې چې په ننگرهار کې په تعليمي کورسونو کې بعضې اشخاص مؤظف شوي وو چې زمونږ ځوانان بې لارې کړي او پاکستان او سرحدي سيمو ته یې يوسي چې د ځان وژنې لپاره یې وروزي چې وروسته د څو پېښو نه دا شبکه رسوا شوله. هر وخت چې په ځوانانو روحي، کاري، اقتصادي او يا محيطي فشار زيات شي نو دوی د ځان وژنې په فکر کې کېږي او ځانونه وژني.

نو ستاسې د دې پوښتنې په هکله د ځان وژونکو روزنه اسانه ده که وظيفه شناس مامورين؟ ځواب دا دی چې د ځان وژونکو روزل په موجوده لالهنده او بې سر نوشته حالت کې اسانه دي نظر وظيفه شناسه مامورينو ته. همېشه تخريت اسانه دی نظر دې ته چې تعمير جوړ کړل شي. په دې کې درسره همغږی يم چې ژمن قيادت په هره کچه د زياتو ستونځو د حل لپاره اساسي شرط دی او بې له ژمن قيادت نه زمونږ مشکلات او ستونځې به لا هم زياتېږي او کمېږي به نه.

د حشمت کرزي وژنه

د جولای د میاشتې ۲۹مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م

پرون د اختر مبارکي لپاره د اسدالله وفا صیب کور ته ورغلی وم او خبرې مې کولې چې د سهار د لس نیمو بجو په شاوخوا کې و چې د وفا صیب زوی راغی چې په کندهار کې په خدای بښلي حشمت کرزي باندې ځان وژونکې حمله وشوه او هغه پکې شهید کړي شوي دی. خدای شاهد دی چې سخت خفه شوم او سمدستي مو هغه په سترگو کې راغی او هم د هغه ورور زما نږدې ملگری حکمت کرزی تر سترگو شو. واقعاً داسې پېښې ډېرې دردونکې او خواشینوونکې پېښې دي. الله تعالی دې حشمت کرزي ته جنت فردوس په نصیب کړي او روح دې یې ښاد وي او د ده کورنۍ ټولو غړو ته او خاصاً حکمت کرزي ته د الله د درباره صبر جمیل غواړم. د حشمت کرزي عکس، د ډاکتر صیب اشرف غني او د هغه د زمري سره زما په سترگو کې ښکته پورته کېږي.

د پورته نوښتې په هکله یو تن د روکي میاخیل په نامه لیکلي و:

میا صیب! مونږه او تاسې میاخیلانو ډېر د عاجزي ژوند کړي او د وطن فروشانو کره تلل او ارتباط ساتل تاسره نه جوړېږي او خطرناکه عواقب هم لري الله دې یې وکړي چې خفه نه شي.

ما ورته په ځواب کې ولیکل:

روکی جان! ستا په خبره پوه نه شوم. زه په انتقاد نه خپه کېږم د هر چا خپل لرلید دی او خپل یې نظر دی، کېدای شي موافق اوسم او یا نه اوسم. د

اختر مبارکي یو مسلمان ته ویل د اسلام له اصولو سره برابره او سمه خبره ده. بل دا چې ټاپې لگول سم کار نه دی. او په درېیمه خبره دې پوه نه شوم چې خطرناک عواقب لري یعنې څه؟ د غلجی صیب نظر هم خپل دی (هغه د وفا صیب په هکله ناسمې خبرې لیکلې وې چې دلته رانقلول یې مناسب نه گڼم). زه هم د موجوده پالیسیو د حکومت سره موافق نه یم خو دا د دې معنی نه لري چې څوک د چا د پالیسیو سره موافق نه وي نو دښمني دې وکړي. که داسې وي نو زموږ امامانو سره اختلاف په نظریاتو کې درلوده خو په یو بل به یې د کفر ټاپې نه لگولې.

سپین بیدار لیکلي و:

موږ افغانان هم عجیبه خلک یوو. هر وخت مو سیاسي اختلافو ته د شخصي-دشمنۍ په سترگه کتلي دي. همدا یې وجهه ده چې د مدني مبارزې اخلاق مو کمزوري دي او د سر سړي سر پورته کولو ته نه پرېږدو.

روکي جان بیا هم کرار نه کېناسته او بیا یې ولیکل:

میاصیب! وفا سره له کرزیانو زما په شخصي نظر کفر ته وفادار خلک دي چې شاید دا تا ته په ثبوت رسېدلې خبره وي. زموږ په هیواد کې خلک ډوډۍ نه لري چې وېې خوري دوی په خپلو کورو کې شېرانو ته د ملت وینه ورکوي حالانکه چې د الله د احکامو څخه ته خبر یې دا ټول د c i a جاسوسان دي دا ټاپه نه ده وروره! دا طالب امریکایي یا نور چې زموږه گران هېواد کې یې شر جوړ کړی دا به د الله جل جلاله یو امتحان وي په همدې خاطر وایم چې د یوه پاک مسلمان او خصوصاً میاصاحبان چې دایماً د الله د احکامو ښه اطاعت کوي زیب نه ورسره کوي چې د دې داږه مارانو لکۍ پسې ورشي. د خطر خبره دا ده چې الله دې نکړي که د دوی په صف کې سړی مړ شي نو

هم به په دې دنيا کې نام بدی وي او هم په اخرت کې. محترم ميا صيب! زه دا نيت نه لرم چې الله دې نه کړي تا خفه کړم.

ما بيا ورته په ځواب کې وليکل:

روکی جان! بيا هم دا ستا خپل نظر دی. زموږ لرلید او د اسلامي احکامو نه پوره معلومات ډېر کم دي. که ته يو چا ته په هر نظر گورې دا ستا کار دی. که د ابراهيم ع پلار کافر هم و خو هغه د خپل پلار احترام کاوه. پاتې شوه هيڅ انسان د گناه نه خالي نه دی او نه بايد زموږ د نظر ليد دومره نا قصه وي چې څوک د فلان او يا فلان قوم نه وي نو هغه به يا ښه سپی وي او يا بد سپی.

يو بل کس د جيحون اتل په نوم ليکلي و:

روکی جان! که افغان وې نو دا چتيا به نه وايې او که افغان نه وې نو بيا دې حق دی ځکه د افغان دښمن د اسلام دښمن دی او د اسلام دښمن د انسانيت دښمن دی.. پرېږده چې غېږي.

روکی جان بيا وليکل:

محترم اتل صيب! په عرض د معذرت زه ستا په منظور پوه نشوم ما محترم مياخيل صاحب ته کومه بده خبر نده کړې که ستاسو فکر وي څوک چې په داسې مرگ مې کېږي لکه جناب کرزی صيب هغه هيڅوقت بيگناه نه وي. مگر دوی افغانانو ته معلوم نه دي دا اوس نيم کابل او نيم قندهار د کرزيانو دی له کومه يې کړي دا د الله وهل دي ته خپله فکر وکړه د يوه شير ساتل په کور کې څومره مصرف لري او دا زموږ د وطن غريبان (گوره) دا د فرعون عادت دی. الله ته معلومه ده چې زه د انسان په مرگ ډير خپه کيږم

مگر د ظالم په مرگ نه، نو ځکه مياخيل صيب ته دا زما يوه مشوره وه او بله مشوره مې ورته دا ده چې که چيرته دې د ظالمانو لمنه نيسي- نو مهرباني دې وکړي خپل تخلص دې تبديل کړي د مياخيلانو په گران قوم کې څوک وطن ته خاين نشته دی.

زه خو دا وایم چه واقعاً گناهگاره ټول یاستو مگر محترم ميا صيب گناه هم فرق لري چې څه رنگه گناه، حضرت ابراهيم عليه سلام خپل پلار ته احترام کاوه مگر نمرود ته نه او که افغان قومونه تاسو ته فلان فلان ښکاري بيا ولې مياخيل تخلص کوي. حضرت محمد (ص) خپله ويلي چې د عرب بد ته زما په خاطر ښه ته يې د خپل په خاطر وگورئ آيا دا قوم پرستي نه ده. ولا زه تعجب کوم چې د وزيرانو او وکيلانو سره تلل را تلل دې زده دي او اسلام په احکامو خبر نه يې، د الله لمنه ونيسه انشاءالله چې الله به دين او دنيا درکړي زما احترامات ومنه.

د روکی جان خبرې د احساساتو نه ډکې وې او لس گونو کسانو تبصرې او لايکونه کړي وو نو بيا ما ورته په اخره کې وليکل:

روکی جان! دا ستا حق نه دی چې چاته ووايې چې خپل تخلص دې بدل کړه د تانه او د ډېر نورو عزيزانو نه شايد مياخيل تخلص ما مخکې ايشودلی وی. لکه چې څنگه زه تا سم نه پېژنم نو ته ما هم سم نه پېژنې نو ځکه ستا قضاوت سطحي دی. په هر حال يوازې په قوم څوک نه ښه کېږي او نه بد کېږي. يوازينی معيار د انسان لپاره د تقوا دی. قوم او خيل د شناخت لپاره دی نه د تفوق لپاره. لکه څنگه چې مې مخکې وويلې د هر چا خپل نظر دی او ستا به همدومره لنډ فکر وي. بيا هم مننه ستا د نيوکو نه. په درنښت.

اختر هم د معلوماتو د راجمع کولو ښه موقع وي

د جولای د میاشتې ۳۱مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م

د اختر په تېرو درېوو ورځو کې مې گڼ شمېر دوستان او خپلوان ولیدل او په لیدو د هر یوه ډېر خوشاله شوم خو د دې تر څنگ د هر دوست سره ښه ښه معلومات هم و چې دوستانو سره به یې شریکول. د کورنیو چارو وزارت دوه لوړ پوړي چارواکي زما کورته راغلل د خبرو په ترڅ کې یې راته وویل چې مونږ اوس د درېوو جمهور رئیسانو امنیت ساتلی دی نو ایا تاسې په نړۍ کې داسې ملک لیدلی چې د درې رئیس جمهورانو امنیت وساتي. دا دري جمهور رئیسان، کرزی صیب او دوه متوقع رئیس جمهوران، ډاکټر صیب اشرف غني احمدزی او ډاکټر صیب عبدالله دي.

د خوست ولایت یو لوړ پوړی چارواکی زما کور ته راغی او د انتخاباتو په هکله مې ترې معلومات غوښتل چې څنگه خوستوالو څلور لکه رایه استعمال کړي دي. هغه وویل چې د طلوع تلویزون د ده سره مرکه وکړه خو هغه یې نشر نه کړه نو ده ورته ويلي و چې په خوست کې ۳۳۰۰۰۰ زره د ښوونځیو زده کوونکي د اول ټولگي نه تر دولسم ټولگي پورې ثبت دي او هر یو زده کوونکی د اساس نمبر لري چې دروغ نه دي. نو که هر زده کوونکی یو پلار او مور هم ولري نو ۶۶۰۰۰۰ کسانو باید رایه اچولي وي نو اوس هم دوی کمې رایې استعمال کړي دي. ډېر ښه استدلال و.

دا هم رایه یاد شول چې د انتخاباتو کمیسیون د دواړو نوماندانو په توافق دولس میلیونه د رایو کارټونه توزیع کړي وو که دا دولس میلیونه رایې ټولې استعمال شوې وې نو بیا به څه حال وای؟ ځکه چې دا کارټونه خو د استعمال په خاطر لېږل شوي وو نه د ساتلو په خاطر.

غوايي لا حلال شوی نه دی خانکي مو په سر

نيولي

د اگست د میاشتې لسمه نېټه، کال ۲۰۱۴م، کابل
گرانو دوستانو! افغانستان په دې مرحله کې د لاندې ستونځو سره مخامخ دی:

- دولتي نهادونه او بالاخاصه امنیتي ارگانونه د داخلي او بهرنيو تهدیداتو سره مخامخ دي او هره ورځ په لس گونو تلفات ورکوي. دا چې نسبي امن لرو دا هم د امنیتي ارگانونو د قربانیو نتیجه ده که نه مدیریت د امنیتي ارگانونو ضعیفه دی، امکانات محدود دي او یا په خپل ځای کې په سمه توګه نه استعمالېږي، هم اهنګي د امنیتي ارگانونو په خپلو منځو کې او هم د دولت د نورو ادارو سره په ملي او محلي کچه نشته ده او د دې تر څنګ هغه څوک چې خپله دنده سمه اجرا کوي لازم سیاسي حمایت نه لري.
- اقتصادي حالت له رکود سره مخامخ دي او که وضعیت همداسې دوام وکړي نو شاید راتلونکو دوه درې میاشتو کې دولتي مامورینو ته تنخواه گانې (معاشونه) هم سم ونه رسېږي.
- اکثریت دولتي ادارو نه د خدمت انګېزه له منځه تللې ده.
- سیاسي حالت مو د بحران په حال کې دی.
- قومي او سیاسي جوړښتونه پراکنده او یا د خپلو ګټو د ساتلو لپاره کار کوي.
- نړیواله ټولنه هم سترې او یا له ناکامۍ سره مخ ده.
- ګاونډیانو سایکالوژیکي جنګ د افغانانو پرضد پیل کړی دی. کله ورته ګواښونه کوي او کله هم په مستقیمه توګه یې په ګوليو ولي.

د پورته ستونځو په عواملو نه غږېږم: چا وزېږول، څنگه وزېږول شول، په طبيعي توگه وزېږول شول او که مصنوعي وزېږول شول، چا د دې ستونځو د زېږولو نه گټه واخيستله او څوک پکې زيانمن شول، ځکه دا جلا بحث دی. خو د افغانستان دولت او ولس دا مهال د پورته ستونځو سره مخامخ دی او د حل لارې چارې بايد ورته پيدا شي. زه په دې عقیده یم چې د پورته ستونځو د حل لپاره يوازینی د حل لار د يو قوي مدیریت رامنځته کېدل دي چې قانون حاکم او اجتماعي عدالت تامین کړي، بله لار نشته. سم مدیر هغه دی چې د ستونځو د حل لپاره د تدبیر نه کار واخلي، ستونځې حل کړي نه دا چې ستونځې ترې زیاتې شي.

د افغانستان راتلونکی جمهور رئیس ته دا پورته ستونځې اوس په میراث پاتې دي. افغانان باید سمدستي دا فکر ونه کړي چې راتلونکی جمهور رئیس دې د قدرت د لاسته راوړلو نه دمخه دا ستونځې حل کړي او یا هم د قدرت له رسیدو نه وروسته دې کومه معجزه ښکاره کړي. زه هم د موجوده سیاسي حالاتو په روند نیوکې لرم او سمې راته نه ښکاري خو نهیلې لا نه یم او امید شته چې دا ستونځې به په کراره کراره کمې شي. اوس راته مخ ترمخه قضاوت گران دی چې ایا راتلونکی جمهور رئیس به په سمه لار روان وي که نه؟ افغانان باید خپل وحدت وساتي، بیداره اوسي او د حالاتو څارنه وکړي.

څه موده د مخه ما یوه لیکنه په فیسبوک کې کړې وه چې باید راتلونکی جمهور رئیس ته د ماه غسل یا هانې مون یو څه وخت ورکړو که په سمه نه و روان، د پورته ستونځو لپاره یې یو په یو د حل لارې چارې نه شوې پیدا کولی نو بیا افغانان کولی شي چې خپل حق وغواړي او په راتلونکي جمهور رئیس اعتراض وکړي. د حق غوښتلو اواز باید اوس او هم په راتلونکي کې لوړ وسائل شي او د حق غوښتنه په هر وخت کې د افغانانو مشروع حق دی خو

دا متل باید په پام کې ونیول شي چې غوايي لا حلال شوی نه دی او خانکي مو په سر نیولي دي، سم کار نه دی.

هر نقطه مکان و هر سخن جای دارد

د اگست میاشتې ۱۱مه نیټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل

که لنډ حساب وکړو نو دا ۳۶ کاله کېږي چې د افغانانو ټولنه پاشل شوې ده او د افغانانو دا درېیم او څلورم نسل دی چې په پاشل شوې توگه په بېلابېلو ټولنو کې د بېلابېلو ملکونو د کلتورونو، اجتماعي او فاميلي ژوند د منفي اغېزو لاندې ژوند کوي. نو په دې اساس د افغانانو ټولنه اوس یوه پاشل شوې ټولنه ده چې د دوی اهداف، حوسونه، حرکتونه، خوښتونه او ټولنې هم سره پاشل شوي دي او یا په پاشل شوې توگه فعالیت کوي. که لږه موده یو څو کسه سره یو ځای هم فعالیت وکړي خو ډېر ژر د ناشکن د شیشي لوبې په شان د یوه گذار سره هر څه دانه وانه کیږي. کاشکې افغانان د نورو هیوادونو د مثبت اغېزو تر تاثیر لاندې راغلي وای چې څنگه تعلیم وکړي، څنگه سره یو ځای ژوند وکړي او څنگه شخصي- او ملي گټې دواړه خوندي وساتي. مونږ د ملي گټو خوندي کولو غوښتنه ځکه کوو چې په ملي گټو کې باید زموږ شخصي گټې، ژوند او ارزښتونه خوندي وي که نه نو بیا ملي گټې یعنې څه او یا د څه لپاره؟

پخوا به افغانانو اجتماعي ښیگنې او ژوند، ادب او ادا، روزانه دیني زده کړې او د ملي گټو ارزښتونه زیاتره په حجرو، دیرو، جوماتونو، کلیو او کورونو کې زده کول او ډېر شیان به د دوی د ژوند برخه گرځېدله خو کله چې د افغانانو حجرې او دېرې، کورونه او کلي، جوماتونه او مکتبونه سره تخریب او وپاشل شول نو د افغانانو ارزښتونه او گټې هم سره هم وپاشل شوې. همدا

علت دی چې د یو ملي حرکت په نامه د افغانانو خوځښتونه ډېر ژر له ستونځو سره مخامخ کېږي ځکه چې دوی د لنډ مهاله تاکتیکي اهدافو لپاره سره راټولېږي نه د اوږد مهاله ستراتیژیکي اهدافو لپاره او چې څنگه یې لنډ مهاله تاکتیکي اهداف حاصل شول او یا دا ورته پته ولگیده چې گوندې لنډ مهاله اهداف یې په لاس نه ورځي نو سمدستي دوی د هماغه خوځښت پر ضد ودرېږي چې د کوم لپاره یې هلې ځلې او سرمایه گذاري کړې ده او بیا د خپل نږدې ملگرو سره په یوه لار تللی نه شي. دا کسان بیا کوشش کوي چې د ځانونو لپاره نوې لارې او نوي ملگري پیدا کړي. نو په دې توگه هره نوې لار او نوي ملگري پیدا کول افغانانو ته خورا قیمته تمامېږي.

هدف مې د دې لیکنې نه د ابراهیم شینواري د فیسبوک په مخ هغه لیکنه وه چې د نادر خان کټوازي صیب له خوله نه یې لیکلي و چې روغ سړی د کور خبره د جومات تر مخ نه پاشي. دا سمه خبره ده چې وایي هر نقطه مکانې و هر سخن جای دارد. هر څوک هره خبره په هر ځای کې باید ونه کړي ځکه د گټې نه یې تاوان زیاتېږي. د کور، حجره، جومات او ځانته خبرو کې باید توپیر وي. دا نه د زوروتوب نښه ده، او د نورو نه د زیاتې دل سوزۍ او پوهې. نه دا د دردونو دوا کېدای شي او نه دا د سپینو خبرو د ویلو معنی لري. هر څوک خبرې کولی شي او هېڅوک ماشوم نه دی چې په ښو او خرابو خبرو پوه نه شي خو خبره هغه ده چې په ځای وی او د کوم درد دوا شي. داسې بېځایه خبرو ته شفافیت هم نه وایي ځکه په سیاسي جملو کې داسې کسانو ته د پپولست (Populist) سیاست پیروان وایي چې په دې توگه د خلکو د احساساتو نه د ځانونو په خاطر گټه اخلي او یا په دې توگه ځانونه مشهوره کوي او یو څه طرفداران هم پیدا کوي خو دا ډول احساساتي او پپولست حرکتونه همیشه ناکام وي.

د رایپانو د شمېرنې لړۍ به څومره وخت ونیسي؟

د اگست د میاشتې ۲۲مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل د ۲۰۱۴م کال د جمهوري ریاست د دویم پړاو له انتخاباتو نه وروسته د پایلو د اعلامولو او د وتونو د شمېرنې کومه ډرامه چې پیل شوې، اکثره دوستان او ملگري چې مې په محافلو کې گوري او یا کله ناکله چېرته د تلویزون له لارې په کوم کنج کې ناست وگوري نو د تلیفونو لړۍ سر شي او همدا پوښتنې کوي چې د انتخاباتو پایلې به څه وخت اعلانېږي او څه به کېږي. زیاتره دوستان داسې فکر کوي چې زه خو له هر څه نه خبر یم او د قضایاوو په تصمیم کې شامل یم.

دې کې شک نشته چې زه اکثریت سیاسي لوبغاړي، مشران، د دوی استازي او د بین المللي ټولنې مهم اشخاص د وظیفوي مسوولیت پر اساس له نږدې نه وخت نا وخت گورم او په محافلو او غونډو کې ورسره برخه اخلم خو د هغوی نه هم زموږ او ستاسې غونډې لاره ورکه ده او همدا پوښتنې له هر چا نه کوي چې څه به کېږي؟

څه وخت به د ټاکنو شمېرنه ختمېږي؟

ایا د دې میاشتې د پای نه به مخکې وې که وروسته؟

ایا دواړه ټیمونه به د ټاکنو پایلې ومني که نه؟

ایا دواړه ټیمونه به په سیاسي خبرو کې پرمختگ وکړي که نه؟

ایا سیاسي خبري د انتخاباتو په بیا شمېرنه به څه اغېز ولري او که نه؟

ایا بیا شمېرنه به په سیاسي خبرو تاثیر ولري او که نه؟

ایا دواړه ټیمونه سره د امتیازانو د خوندي کولو په خاطر به تر اخره پورې چنې ووهي که نه؟

ایا په لندن کې د ناټو د سر مشرۍ په غونډه کې چې د سپټمبر د میاشتې په لومړۍ اونۍ کې دایرېږي، د افغانستان استازیتوب به نوی جمهور رئیس وکړي که نه؟

ایا که په سیاسي مذاکراتو او هم د بیا شمېرنې په پروسه کې که ژر پرمختګ ونه شي نو څه به کېږي؟

ایا بین المللي ټولنه به بستري باروي او که خپلو مرستو ته به دوام ورکوي؟

ایا د افغانستان حکومت کولی شي چې د راتلونکو دوه میاشتو نه وروسته خپلو مامورینو، پولیسو او عسکرو ته معاش ورکړي اوکه نه؟

ایا امنیتي او اقتصادي وضعیت به نور هم خراب شي او که نه؟

ایا د طالبانو او ګاونډیانو ستراتیژي به په دې حالاتو کې څه وي؟

ایا د جمهور رئیس کرزي صیب به څه خیال وي؟

ایا د خیرات په غونډۍ به همداسې ناست وي؟

ایا دی غواړي چې اوس او په راتلونکي کې به څه رول ولوبوي که نه؟

ایا د جمهور رئیس کرزي به په ټولو حالاتو کې خیر وي او که نه؟

ایا هر څه د جمهور رئیس کرزي او د هغه د ملګرو په قابو کې دي او که نه؟

او کله نا کله دا خبرې هم کېږي چې شاید درېیم ګړی ګروپ به قدرت په لاس کې واخلي، مؤقت حکومت به اعلان شي او د انتخاباتو پایلې به باطلې اعلان کړي.

خبره دا ده چې ملي او بین المللي ټول لوبغاړي یو قسم سوالونه سره مطرح کوي او د ټولو سره همدا زموږ او ستاسې غونډې تشویشونه او انګیرنې شته دي نو سوال دا دی چې د دې سوالونو د حل کيلې ګانې له چا سره دي؟

د ملا نصرالدین یوه قصه مې بیا راپه یاد شوه، یو لاروي له ملانصرالدین نه پوښتنه کړې وه چې ملا صیب! په فلاني کلي پورې به څومره وخت ونیسي. چې زه ورسېرم؟ ملا صیب ورته ویلي و چې لار وهه او څه او ځواب یې ورته کړ. لاروي حرکت وکړ او څو قدمه چې لاړو نو ملا صیب ورته له شا نه غږ وکړ چې په دوه ساعتونو کې رسېږي. لاروي بېرته راستون شو او ورته یې وویل چې ولې دې اول دا ځواب رانه کړ. ملاصیب ورته وویل چې وروره! په قهرېره مه، ماته ستا د مزل سرعت نه و معلوم اوس چې تا څو قدمه واخیستل نو ستا د مزل د سرعت پټه راته معلومه شوه نو که په دې مزل روان اوسې په دوه ساعتونو کې هغه کلي ته رسېدلی شې.

که د نور څه پټه راته نه وي نو دا یوه پټه راته شته چې تر اوسه پورې چې افغانان، د دوی سیاسي مشران، چارواکي او نړیواله ټولنه په کوم مزل په تېرو دیارلس کلونو کې او یا په تېرو شپږ دېرش کلونو کې روان دي او په همدې مزل روان وي نو داسې ښکاري چې دا وړۍ شړۍ نه شي ځکه چې دوی په یوه نامعلومه لوري روان دي.

ترسم نه رسي به کعبه ای اعرابی

این راه که تو میروی به ترکستان است

دا جوته ده چې ټول به تاوان کوي خو د عامو افغانانو نقصان راته زیات ښکاري. په لس ګونو افغانان هره ورځ په یوه او بل نامه وژل کېږي، وطن مو وړانېږي او ځینې لاتراوسه د سادسانو د مریضانو غونډې د خلکو د ځورولو، وژلو او د وطن د وړانولو نه خوند اخلي. دا لنډۍ دې په کې هم وي:

د ســــوکرکو او ســــبو جنــــگ و

په منځ کې دل شول د مرچکو غونډې لعلونه

که د هر چا جنگ په افغانستان کې دی او د هرې موخې لپاره وي خو
افغانان په کې دل شول او لا هم د ژرندې وار ته ناست دي چې نور هم دل
شي.

وايي چې له ناپوهه دوست نه هوښيار دښمن

هم ښه دی

د اگست د مياشتې ۲۷مه نېټه، ۲۰۱۴ م کال، کابل

ډير پخوا زمونږ اقتصادي وضعه نظر نورو خپلوانو ته يو څه ښه وه خو
دومره ښه هم نه وه چې څومره هغوی طمعه درلوده او يا يې فکر کاوه فقط
قرضداري نه وو او ژوند مو روان و. په پېښور کې يوه ورځ په کور ناست وم
چې زما د يوې ترورزۍ زوی چې د پېښور د ناصر باغ کمپ د دولسم ټولگي
زده کوونکی و او اول نمره هم و، راغی او راته يې وويل چې ماما زه نور مکتب
نه شم ويلي او غواړم چې لېسه پرېږدم. دی چې پلار يې لا ډېر پخوا شهيد
کړای شوی و د کورنۍ اقتصادي وضعيت يې ښه نه و. خدای شاهد دی چې
ډېر سخت خفه شوم او ورته مې وويل چې ته خو په دولسم ټولگي کې يې،
اول نمره يې، نو ولې لېسه خوشې کوې. هغه راته وويل چې لېسه اوس د
ناصر باغ کيمپ نه د بورډ سيمې ته انتقال شوې ده نو زه د موټر کرایه چې
د ورځې څلور کلدارې کېږي نه لرم نو ځکه لېسه پرېږدم يا خوشې کوم. ما
ورته وويل چې د يوه تعليمي کال د کرایې مصرف څومره کېږي نو ده راته
وويل چې د ۱۵۰۰ کلدارو په اندازه به وي. نو ما جيب ته لاس کړ او ۲۵۰۰
کلدارې چې تقريبا په هغه وخت کې ۵۰ امريکايي ډالره کېدلې او همدا

پيسې راسره وې ورته ورکړې او ورته ومې ويل چې دولسم صنف خلاص کړه
او اميد دی چې راتلونکی به دې روښانه وي. اوس د هماغه ځوان ژوند ډېر
ښه دی.

دی چې لاړو نو مېرمنې مې راته وويل چې که ستا وسه وشي نو دا د
گاونډيانو ټول زامن به هم په ښوونځيو کې واچوې او خپل ځان ته به هېڅ
پرې نه ږدې ځکه له ما سره نورې پيسې هم نه وې او تر بلې تنخواه يا معاشه
پورې مې بايد انتظار ايستلی وای. په کور کې چې پيسې نه وي نو ښځو سره
خامخا د نارينه و په تناسب تشويش زيات وي. ما مې مېرمنې ته وويل چې
دا ستا خبره سمه ده که زما وس وشي نو دا د گاونډيانو زامن به هم په
ښوونځيو کې واچوم چې څه زده کړي ځکه که دوی پوه وي نو بيا به زمونږ
مشکلات کم وي او هره ورځ به له دوی سره لاس او گريوان نه اوسو. په
همدې شپو کې زما زامنو او زمونږ د يو گانډوي د زامنو سره څه جنجال هم
پېښ شوی و ځکه د هغوی زامن مکتب ته نه تلل او زمونږ ماشومان به چې
په يونيفورم کې مکتب ته تلل نو دوی ته به يو بل قسم ښکاره کېدل او کله نا
کله به يې د دوی په يونيفورم پورې ملنډې وهلې او بيا به د دوی تر منځ
جنجال هم پېښېده.

قصه رانه اوږده شوله او هغه متل مې راپه ياد شو چې وايي له ناپوهه
دوست نه هوښيار دښمن ښه دی. که دوست او ملگری دې ناپوهه وي ولو
که نيت يې هم ښه وي نو غلطه مشوره به درکوي او تا به کندې ته اچوي او
که دوست دې پوه و نو ښه مشوره به درکوي. هوښيار دښمن هم ښه دی
ځکه که غواړي چې درسره دښمني وکړي نو لا اقل خپل خير او شر به خو هم
په نظر کې نيسي او داسې بيخايه حرکت به نه کوي چې هم ځان ژوبل کړي
او هم خپل دښمن او هم کلي او کور ټول وران کړي.

دا د انتخاباتو د بسوگۍ واده چې روان دی داسې ښکاري چې په دواړو ټيمونو کې د دوی مشاورين او په نامه منځگړي دواړو نوماندانو ته داسې مشورې ورکوي چې شايد دواړه د گړنگه گذار کړي. که دوی د سليم عقل نه کار وانخلي نو دوی به هم ځانونه تباه کړي، هم به دا ولس تباه کړي او هم به دوی په راتلونکي کې تاريخ ته محکوم وي. تر څو چې د ټاکنو پايلې نه وي اعلان شوې او سياسي قدرت په سوله ييزه توگه بل منتخب جمهور رئيس ته نه وي انتقال شوی، د موجوده مشرتابه مسووليت هم په خپل ځای دی او د تاريخ له قضاوت نه ځان بري الذمه کولای نه شي.

ما د خدای لپاره يار ليدلی نه دی

د اگست ۲۸مه نېټه، ۲۰۱۴ م کال، کابل

اغراق او غلو همېشه په خبرو، ليکنو او شعرونو کې تر يوه حده وي خو بعضې وخت افغانان دومره مبالغه کوي چې واقعيتونه هم تر شعاع لاندې راولي. اکثره کسان چې غواړي ځان ډېر خدای پرسته او وطن دوسته وښيي نو وايي چې زه د ځان لپاره کار نه کوم او يوازې د وطن په خاطر هلې ځلې کوم او يا وايي چې د خدای د رضا لپاره کار کوم او نور هيڅ مطلب نه لرم. خو چې بيا گورې همدا وطن دوسته او خدای پرسته افغانانو ته چې فرصت په لاس ورشي هرڅه چې يې په وسه پوره وي هغه کوي بيا نه يې خدای په ياد وي او نه وطن دوستي. دا قسم مبالغه د هغو اشخاصو په خبرو کې زياته ليدل کېږي څوک چې زيات په فساد کې ملوث وي او يا د فساد د نيت کولو موقع ته په طمع ناست وي. يو وخت يو وزير ته به همېشه د ده ملگري ورتلل او ورته ويل به يې چې د وطن د خدمت په خاطر مې په فلاني گمرک کې مقرر کړه. که هدف خدمت وي نو په دولتي ادارو کې يو مامور د خپلې رتبې او منصب امتيازات که په هره څوکۍ او هر ځای کې وي (په

استثنا د علمي مراکزو او رتبو درلودلو) عين امتيازات لري نو بيا مشخصو ځايونو کې کار کول څه معنی لري. البته اکثره مامورين چې واسطې او حتی رشوتونه ورکوي او مشخص ځايونه غواړي نو هدف واضحه دی چې يو څه په هغه ځای کې غريبې مريبي وکړي.

که سړی د وطن په خاطر او يا د خدای په خاطر کارکوي نو خامخا شخصي گټې مطرح وي. د خدای لپاره ځکه کار کوو چې د ځان لپاره ثواب گټو نو شخصي گټه مطرح ده او که د وطن لپاره کار کوو ځکه چې ارام ژوند بايد په وطن کې وکړو. که د ثواب گټل او د ارام ژوند مطلب نه وي نو بيا ولې سړی د خدای او وطن لپاره کار وکړي. ولې يو ښه مشر او ښه حکومت غواړو ځکه چې د مونږ لپاره بايد کار وکړي که نه نو مونږ د چا په قواره او سليقه خو عاشق نه يوو. شخصي گټې په هر کار کې خامخا مطرح وي خو داسې بايد نه وي چې د شخصي گټو په خاطر پينځه واړه گوتې په خپله خوله کې سړي ننباسي او د بل چا خيال ونه ساتي.

زه شخصاً د انصاف طرفدار يم ځکه په انصاف کې هم زما او زما د کورنۍ شخصي گټې خوندي دي او هم زما د چم گاونډ او وطن دارانو گټې به خوندي وي. د اوسني حالت نه چې ولس ټنټارې وهي او په پکو دی علت يې بې انصافي ده. هر څوک له خپل حق نه زياتې غوښتنې لري او هر څه له وخت نه مخکې غواړي. نو ځکه خواجه عبدالله انصاری صيب وايي: هر که از حق بيش ميخواهد و از وخت پيش ميخواهد به مصيبت گرفتار ميشود.

داکتر ابراهيم شنواري صيب د پورته ليکنې په اړه ليکلي و:

ځان غوښتنه، ځان سره مينه (حب ذات) او ځان ته درنښت غوښتل (self-esteem) انساني غريزه ده چې په خپل ذات کې مثبته ده. د همدې غريزې له امله انسان د خپلې ترقۍ او تعالیٰ فکر او په دغه لار کې کار کوي. بد

شکل یې هغه دی چې د نورو د حقوقو او عزت د پایمالولو په بیه وي. د خدای په رضا کې ځانه ته جنت لټول او د وطن په ابادۍ او آرامۍ کې ځان او اولاد ته د خوندیتوب او نېکمرغۍ لټون روا کار دی، خو د نورو د خوندي توب او نېکمرغۍ د پایمالولو په بیه ناروا دی. دا واقعیت دی چې که قوانین نه وي حاکم او عقیده هم ډېره ژوره نه وي، نو د زیاترو انسانانو ځان غوښتنه او ځاني عزت افراط لوري ته ځي چې د ټولنیزې گډوډۍ زمینې جوړوي. که غواړو چې د انسانانو ځان غوښتنه افراط ته لاړه نه شي، باید د قانون د حاکمیت او رښتینې خدای پالنې لور ته لاړ شو.

کله به دا ځینې کسان قانع شي چې دوی شیخ فاني دي؟

د اگست د میاشتې ۲۹مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل

پخوا د شیخ فاني کلمه د افغانستان په اداري سیستم کې هغو کسانو ته راجع کېدله چې عمر به یې له ۶۰ کلونو نه زیاتېدو نو بیا به د عسکرۍ دورې نه معاف کېدل او مطلب دا و چې نور فزیکي توان یا وړتیا نه لري چې سخت کار وکړي. لکه څنګه چې انسان هر څومره پېسې ولري او قناعت ونه کړي نو په زیاتو پیسو او سرمایه څوک نه مېرېږي. همداسې عمر چې هر څومره زیات وي انسان پرې نه مېرېږي او فکر کوي چې گوندې بیرته به ځوانېږي او هر کار کولی شي.

خو واقعیتونه د ژوند بیا داسې نه دي چې عمر زیاتېږي هماغومره فزیکي قوت یا شیمه د انسان کمېږي، زیات ساعتونه کار نه شي کولی او بالاخره هغه کارونه او دندې چې منډو ترېو ته ضرورت لري د انسان له وسې پوره

نه وي. که څه هم دا د انسان طبیعي تقاضا ده چې ارمانونه د انسان نه پوره کېږي خو انسان باید د خپل ځان په هکله یو څه واقع بینه اوسي. زموږ څو درجنه مشران چې د شیخ الفانیتوت له مرحلې نه لا ډېر پخوا تېر شوي دي، فزیکي او فکري ثبات یې له منځه تللی، د افغانستان او نړۍ د نویو تحولاتو او ستونځو لپاره سم فکر نشي کولی، ډېری یې لا خپل باډي گاردان، نږدې همکاران او اشخاص هم سم نه پیژني ځکه حافظې یې کمزوري شوي دي، خو اوس لاهم مطرح دي او غواړي چې د افغانستان په قضایاوو کې د تصمیم گیرۍ برخه ولري.

زه دې مشرانو ته د درنښت په سترګه گورم، باید قدر یې وشي خو دوی باید د تصمیم گیرۍ مرجع نه اوسي ځکه دوی د اوسني افغانستان او د نړۍ د نویو تحولاتو په رڼا کې ستونځو ته د حل لپاره سمې لارې چارې نشي- سنجولی او ډیری یې لا د پخوا په شان د فیل په غوږ کې ویده دي او فکر کوي چې افغانان د ظاهرشاه د پادشاهۍ د دوران په شان لا اوس هم ویده دي او که دوی ورته هر څه ووايي نو ملت به د دوی پسې لاړ شي.

داسې نه ده، جنګونه او مهاجرتونه چې له یوې خوا زیاتې بدبختیاوې زېږوي خو په هماغه اندازه د ولس عامه پوهاوی او سیاسي شعور پورته بیایي او ولس هسې په تشو شعارونو نه غولېږي. همدا علت دی چې د افغانستان مشران نه شي کولی چې ولس یوازې په تشو شعارونو قانع کړي. سیاسي حرکتونه هم یوازې په شعارونو نه جوړېږي او نه یوازې په ارمانی او اخلاقي خبرو باندې ولس د چا ملاتړ کوي. ولس د هر چا عمل ته گوري او دا د افغانستان ولس په کراتو ثابتې کړې چې هر کله یې کومه عملي طرحه لیدلې وي د هغو مشرانو د طرحو نه یې ملاتړ کړی دی. دا چې بیا مشرانو خپلې وعدې نه دي تر سره کړي، دا د هغو مشرانو گناه ده نه د ولس.

زما وړاندیز ۷۰د مې، ۸۰مې او ۹۰مې لسيزو شيخ فاني مشرانو ته دا دی چې صدۍ بدله شوې، خپل پاتکونه لري کړي او پرېږدي چې دا ولس په ارامه ژوند وکړي، نوي مشران نوي پلانونه عملي کړي.

په انگریزي ژبه کې یوه اصطلاح ده چې وایي:

Easy come, easy go

په اسانه چې یو شی لاس ته راوړي نو په اسانه

درنه ځي

د اگست د میاشتې ۲۹مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل

که مفتې پیسې د چا لاس ته ورشي نو هغه بیا به له سوچه او فکړه بېځایه بېځایه مصرفوي ځکه لاس یې پرې تیاکې شوی نه وي او نه یې پرې نور څه زحمت گاللی وي. که څوک د لاس په تیاکو او مشقت سره پیسې لاس ته راوړي نو د خپلو پیسو په مصرف کې هم پوره سوچ کوي او بېځایه یې نه مصرفوي. دا پورته د Easy come, easy go اصطلاح په اوسني وخت کې ډېر زیات صدق کوي. مونږ او تاسې گورو هغه کسانو چې د قراردادونو په اخیستلو، د مخداره موادو قاچاق له لارې، یا له کومو بهرنیو منابعو نه او یا د رشوت په خوړولو ډېر ژر پیسه داره شوي دي نو خپلې پیسې ډېر بېځایه بېځایه مصرفوي او چې اوس دا د اسانه پیسو د لاسته راوړلو مدرکونه کم شوي دي نو دوی د ټولو نه زیاتې ستونځې لري ځکه دوی د مفتو پیسو په لگولو عادت شوي دي دا چې دا مفتې پیسې مخ په ختمېدو دي نو په راتلونکي کې به د دوی څه حال وي؟ دوی به صرافانو غوندې خپلې پېنې او

سرونه گروي او په راتلونکي کې به د عقلي او عصبي ډاکټرانو بازار به گرم وي.

زیاتره دوستان دا هم وایي چې فلاني او فلاني په انتخاباتو کې ډېرې پیسې بیځایه مصرف کړې خو خبره داسې نه ده ځکه د دوی هم د دې پیسو په پیداکولو څه لاس تیاکې شوی نه دی. دوی ته هم له بهر او دننه نه مفتې پیسې راغلې وې او دوی هم به له سوچه مصرفولې ځکه دوی خو نه کوم تجارت درلود او نه دوی میلیونران وو چې خپلې پیسې یې لگولي وي او زړه یې پرې درد کړی وای نو د دوی د پیسو په لگولو مه خفه کېږئ. د بایلونکو کسانو او یا هغو کسانو چې پیسې یې د پیسو د پیداکولو په منظور خرڅې کړي دي او څه په لاس ورنشي نو دوی به هم په رواني مرضونو اخته کېږي ځکه هم ترې مفتې پیسې لارې او هم به د مفتو پیسو د راټولو موقع په لاس ورنشي. خدای مو د دوی له حاله ساته.

د شهزاده چارلس اډوارد قصه

د سپتمبر ۷مه نېټه، کال ۲۰۱۴م، کابل

څه موده دمخه ما د امان الله د عکس د پوست کولو د تبصرو په اړوند لیکلي و چې د انگلستان د اوسني شهزاده چارلس اډوارد قصه به لیکم او هدف مې دا وو چې کورني، محيطي، اجتماعي، اقتصادي او سياسي شرايط همېشه په انسان باندې مثبت او منفي اغېز لري خو تکړه انسان هغه دی چې د سختو شرايطو با وجود مثبت خوا ته حرکت وکړي او داسې کارونه وکړي چې د ولس په گټه وي. که ولس د یو ملک او یا ټولنه اباد او خوشحاله وي. که یو څوک هر څومره ښه ژوند ولري او له کوره بهرون چې ووځي او هره ورځ ناخوالې او بد حالت گوري نو د ده ژوند هم ورسره نا ارامه وي.

د امریکا د حکومتي مامورینو ان تر جمهور رئیس په پورې ملاقاتونه او یا کتنې همېشه ساده وي او تشریفاتي جملې، القاب او کلمات ډېر کم استعمالېږي حتی جمهور رئیس ته د ښاغلي خطاب کېږي. د ښاغلي کلمه جمهور رئیس ته له هغه وخت نه کارېږي چې کله جارج واشنگتن د امریکا لومړنی جمهور رئیس شو. ټول نه پوهېدل چې ده ته څه خطاب وکړي ځکه دی خو پادشاهه نه دی نو بالاخره د امریکه کانگریس او سنا دا فیصله وکړه چې ده ته د ښاغلي جمهور رئیس (*Mr. President*) خطاب کوئ چې تر اوسه همدا سلسله روانه ده چې د امریکې جمهور رئیس ته په ملک کې دننه او بهر ټول د ښاغلي جمهور رئیس خطاب کېږي.

چې اصل مطلب را نه پاتې نه شي نو قصه دا وه چې د امریکا پخواني جمهور ریس، رونالد ریګن په خپل کتاب *American life* کې لیکلي و چې یو وخت د انگلستان شهزاده، چارلس اډوارډ د ده مېلمه شو نو څنگه چې دی د ملک مشر نه و نو ده ته یې په خپل شخصي- کور کې چې د سپینې ماني- یوه برخه ده بلنه ورکړه. کله چې د ریګن مستخدم یا *Butler* راغی نو د شهزاده چارلس نه یې پوښتنه وکړه چې صیب چای غواړئ که کافي؟ نو ده ورته وویل چې چای غواړم. مستخدم په یوه پیاله کې جوش کړې اوبه، د بورې دوه پاکټه او د چایو یوه پونۍ راوړه او د ده په مخکې یې کېښودله. شهزاده چارلس دوه درې ځلې د چایو پیاله په لاس کې ونیوله او بېرته یې کېښودله خو چای یې ونه څښه. ریګن فکر وکړ چې شاید د شاهي پروتوکول خلاف کومه خبره شوې وي نو ځکه یې چای ونه څښه. په سبا ماښام په رسمي میلسمستیا کې ریګن له شهزاده چارلس نه پوښتنه وکړه چې پرون تا چای وغوښته خو هغه دې ونه څښه، څه خبره خو به په چایو کې نه وه. هغه ورته وویل چې ښاغلی جمهور رئیس! له پیالې سره یوه پونۍ وه او زه نه پوهېدم چې په پونۍ څه وکړم؟ نو ځکه مې چای ونه څښه. ریګن لیکلي و

چې دې بېچاره تر دې دمه دا نه و لیدلي چې د چایو پونۍ څنگه په پیاله کې واچوي او په خپله اندازه چې څنگه یې تریخ یا نری چای خوښ وي جوړ کړي.

که د شهزاده چارلس دا قصه له امان الله خان سره پرتله کړو نو امان الله خان هم په دربار کې لوی شوی و، د دربار خدمتګارو به ورته هر څه برابرول خو د دې ترڅنګ یې د ولس د آزادۍ خیال ورسره و او د خپل وخت سخت تصمیم یې ونیوه چې د افغانستان د استقلال جنگ یې اعلان کړ او بریالی هم شو. دا چې وروسته یې ونه شو کړای چې سیاسي قدرت ته له لسو کالو نه زیات دوام ورکړي څه به د ده اشتباګانې وې او څه به هم بهرني فشارونه و.

د فیسبوک مثبت استعمال او ورسره ستونځې

د سپتمبر ۱۷مه نېټه کال ۲۰۱۴ م، کابل

فیسبوک او یا نور د زړه خوالې رسنیو ډولونه زیات شوي او د ټولو استعمال او یا یوازې د فیسبوک زیات استعمال د خلکو زیات وخت ضایع کوي نو ښه به دا وي چې د تکنالوژۍ نه موثره، مفیده او د ضرورت مطابق ګټه واخیستل شي. که په فیسبوک د ورځې نیم ساعت وخت ضایع شي فرق نه کوي ځکه د دوستانو د احوال اخیستو، یو څه د ساعت تیرۍ او روحي تفریح، د بعضې ښو معلوماتو د راټولو او علمي مسایلو باندې د بحث او هم د موثقتو او غیر موثقتو خبرونو او یا په اصطلاح د سرچوک د افواهاتو ښه منبع ده او سپری کولی شي چې د ولس د غوښتنو نبض او د سیاسي حالاتو د مسیر لر لوری پرې معلوم کړي.

د عکسونو یوازې پوست کول او یا په فیسبوک کې د لیکنو او شعرونو پوست کول د هر چا خپله خوښه او حق دی چې څه یې په زړه وي او غواړي چې له دوستانو سره یې شریک کړي فرق نه کوي. د دوستانو انتخاب او یا د مسایلو شریکول هم د هر چا خپل انتخاب او خوښه ده او د څه هدف لپاره څوک څنگه او په څه ډول فیسبوک استعمالوي دا هم د هر چا حق دی. کېدای شي چې زیات دوستان د فیسبوک د منفي شیانو نه عبرت او د مثبتو شیانو نه گټه واخلي او یو څه مثبت بدلون په یو شمېر زیاتو کسانو کې د پوهې او لرلید په اړوند راولي. ما پخپله د دوستانو د نظریاتو او لیکنو نه زیاته گټه اخیستې ده او د ټولو دوستانو نه مننه کوم.

ما سره ستونځه دا ده چې په زرگونو دوستان ماسره په فیسبوک کې انډیوالان دي او هره لحظه چې فیسبوک ته داخلېږم نو په لس گونو او حتی په سل گونو دوستان آنلاین وي او لس گونه یې سمدستي مسیجونه رالېږي چې څنگه یې؟ زه ورته لیکم چې ښه یم تاسې څنگه یاست؟ نو دی بیا لیکي چې نور څنگه یې او څه خبرې دي؟ ودې نه پېژندم، ولې ځواب نه راکوې فکر کوم چې مصروفه یې او داسې نور...

چې ورته ولیکم چې څه خدمت وي نو ویلی شې وایي چې نه هسې گپ شپ درسره لگوم، نو ښه خبره ده چې گپ شپ سره ولگو خو زه وخت نه لرم بیا به بل وخت سره وغږېږو، نو بیا وایي ډېر مصروفه یې او فکر کوي چې زما اصلي وظیفه یوازې همدا د فیسبوک ده چې په هغه خپل وخت ضایع کوم او نور هېڅ کار نه لرم. په هر حال دوستان دې خفه کېږي نه که ما پیغامونو ته ځواب نه شو ورکولی نو دا د بې احترامۍ معنی نه لري او دا د مصروفیت وجه ده ځکه هر وخت انسان گپ شپ هم نه شي لگولی او د گپ شپ هم وخت وي. گپ شپ هم باید په خپله اندازه وي چې روحاً سړی ارامه شي نه دا چې دومره وخت په گپ شپ سړی تېر کړي چې شپه

پرې سبا شي او بیا ټوله ورځ ستړی او ستومانه وي او له خوبه اسویلي کوي او خپل ټول کارونه ترې پاتې وي.

د انتخاباتو مستقل کمیسیون نن ډاکټر صیب

اشرف غني احمدزی د افغانستان جمهور رئیس

اعلان کړ

د سپتمبر ۲۱مه نېټه، کال ۲۰۱۴م، کابل

بالاخره د یوه اوږده ځنډ نه وروسته د جمهوري ریاست دواړو نوماندانو نن د ملي حکومت په جوړېدو هوکړه وکړه او وروسته د انتخاباتو کمیسیون ډاکټر صیب اشرف غني احمدزی د جمهور رئیس په توگه اعلان کړ. زه د افغانستان خلکو او دواړو نوماندانو ته مبارکي وایم چې سیاسي قدرت به نوي منتخب جمهور رئیس ته د صلحې له لارې د راروانې دوشنبې په ورځ انشاءالله انتقالېږي.

د دې هوکړې او د انتخاباتو د کمیسیون د اعلان په هکله ډېر زیات سوالونه اول له ماسره او همداسې ښکاري چې د افغانستان ولس سره او هغو کسانو سره چې دواړو نوماندانو لپاره یې بېحده هلې ځلې کړي دي شته دي. لومړنی تشویش دا دی چې ایا دواړه نوماندان او د دوی تیمونه به له یو بل سره په صادقانه توگه کار وکړي او که نه؟ او یا به بیا د دوی تر منځ د حکومتدارۍ په چارو کې سره هره ورځ اخ و ډب وي، د حکومت چارې به فلجې او بالاخره نور بد عواقب به د افغانستان خلکو ته په ارمغان راوړي. دوی وایي چې د دې هوکړې اصلي عامل دا دی چې د انتخاباتو په سر لانجو افغانستان له یو لوی بحران سره مخامخ کړی و نو د ټولو نیمگړتیاوو او

اعتراضونو سره سره، د دې هوکړې په کولو سره دوی د یو لوی بحران مخه ونیوله.

زما په اند دواړو نوماندانو د خلکو رایو ته احترام ونه کړ، کمیسیونونو خپلې دندې سمې اجرا نه کړې، د افغانستان حکومت څنگه چې لازمه وه خپل مسوولیتونه د صحیح انتخاباتو د تر رسولو او د سیاسي قدرت د انتقال لپاره سر ته ونه رسول او بین المللي ټولنې هم د انتخاباتو پروسه او د خلکو اراده تر سوال لاندې راوستله خو د دې ټولو ستونځو سره مونږ بهرته شاته تللی نه شو چې دا نیمگړتیاوې اصلاح کړو نو ښه به دا وي چې د دواړو نوماندانو طرفداران او د افغانستان ولس باید یو څه خپل احساسات کنترول کړي او پریږدي چې ډاکتر صیب اشرف غني او ډاکتر صیب عبدالله دا هوکړه څنگه عملي کوي. دواړه همدا وایي چې دوی د افغانستان د ثبات او ښې حکومتدارۍ لپاره دا هوکړه کړې که نه د دوی طرفدارانو دوی تر سخت فشار لاندې نیولو وو چې باید له خپلو موقفونو نه انعطاف ونه کړي. نو ښه دا ده چې عاجل قضاوتونه ونه کړو. راځئ چې د یو څه وخت لپاره د دوی ملاتړ وکړو او قضاوت به وروسته وخت ته پرېږدو چې کله د هوکړې پایلې سمې نه وې.

ډاکتر صیب اشرف غني ته مشورې

د سپتمبر ۲۲مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل

ډاکتر صیب اشرف غني ته لومړۍ مشوره!

دا چاپلوسان او ابن الوقته کسان خو به دې اوس ډېر ښه پېژندلي وي نو سمدستي یې له خپل دفتر او دربار نه وشړه چې نظامونه همېشه د چاپلوسانو له خوا له ناکامۍ سره مخامخ کېږي.

ډاکتر صیب اشرف غني ته دویمه مشوره!

خپل متعهد ټیم جوړ کړه او د نورو په ټیمونو باورو مه لږه ځکه هر یو یې د خپل ټیم شخصي او تنظیمي گټو لپاره کار کوي. د کرزي صیب د ناکامۍ یوه مهمه تشه همدا وه چې خپل ټیم یې نه درلود نو کله به یې په یوه ډله او گروپ اعتماد کاوه او کله به یې په بله ډله او گروپ اعتماد کاوه نو په اخره کې دی یوازې د څو محدودو چاپلوسانو سره پاتې و.

ډاکتر صیب اشرف غني ته درېیمه مشوره!

د سپتمبر ۲۲مه نېټه، کابل

په مشورو لیکلو او ورکولو باندې زما څه خرچه نه راځي نو ځکه باید دوام ورکړم کېدای شي چې څه مثبت اغېز وکړي. چې کله زه د ډاکتر صیب اشرف غني سره مخامخ شوی یم او د خبرو وخت راغلی نو دوستانو ته معلومه ده چې ما خپله خبره کړې ده او همداسې به خپلو خبرو ته مخامخ او هم په لیکلي شکل دوام ورکوم. دا وېره راسره نه شته ده چې زما په لیکلو او یا ویلو باندې به ډاکتر صیب خفه شي او یا به کوم امتیاز له لاسه ورکړم. په دویمه مشوره کې ما د ټیم جوړولو خبره کړې ده نو ټیم یوازې دې ته نه وایي چې څوک یوازې کاري تجربه او یا شهادتنامې ولري او دندې ورته وسپارل شي. ټیم هغه دی چې د ډاکتر صیب د اجندا عملي کولو ته متعهد وي، د کاري تجربې او ډگريو ترڅنگ سیاسي او اداري تقوا ولري، جرئت د کار کولو او هم د اشخاصو په شناخت کې کافي تجربه ولري. د ډاکتر صیب ټیم یوازې په ارگ کې د محدودو کسانو سره په لیدو مصروفه نه وي او باید ډاکتر صیب په وړو شیانو مصروف ونه ساتي بلکې هغه پرېږدي چې په ستراتیژیکي مسایلو باندې فکر وکړي. ډاکتر صیب د وزیر، رئیس، والي،

مدیر او کاتب کارونه باید په خپله ونه کړي او څوک چې په دې دندو گوماري نو هماغه کس ته د مسوولیت تر څنګ صلاحیت هم ورکړي او ده ته باید هماغه د ادارې مشر مسوول وي. ډاکټر صیب باید د وزارت مشوره د خپل وزیر سره وکړي نه دا چې سکرترانو نه د وزارت د کارونو مشورې وغواړي. ډاکټر صیب د خپل ټیم په سر کې زرگونو کسانو ته اړتیا نه لري که ډاکټر صیب شل کسه د پورته شرایطو په درلودلو سره په خپل محور راټول کړل نو دی بریالی دی نور ټیمونه بیا همدا شل کسان د ضرورت په بنیاد جوړولی شي او ولس د ډاکټر صیب له برنامه او کارونو نه خبرولی شي.

ډاکټر صیب اشرف غني احمدزي ته څلورمه مشوره!

د سپتمبر ۲۵مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل

نن چې ما د ډاکټر صیب عبدالله وینا واورېدله نو زما امید زیات پیدا شو چې انشاالله افغانستان مخ په جوړېدو دی. زما مشوره او غوښتنه د دواړو ټیمونو له مشرانو او د دوی له پلویانو نه دا ده چې د خپلو ټیمونو د افراطي کړیو او اشخاصو مخه ونیسي. او پرې نه ږدي چې د گاونډیانو د تبلیغ او پروپاگندې لاندې راشي چې بې ثباتۍ ته لمن ووهي او یا زمینه گپوډۍ ته مساعده کړي. جنگ چې د هر منظور په خاطر وي عواقب یې خراب دي. د جنگ په حالت کې یوازې څو محدود کسان، د جنگ نه خوند اخلي او یا په جنگ کې خپلې گټې گوري اما په صلح او تفاهم کې د ملت د اکثریت ولس گټې خوندي پاتې کېږي. د افغانستان د سوکالۍ په هیله.

د افغانستان منتخب جمهور رئیس ډاکټر

صیب اشرف غني احمدزي ته پینځمه مشوره!

د سپتمبر ۲۹مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، امریکا

د افغانستان نوی منتخب جمهور رئیس احمدزي صیب ته زما پینځمه مشوره دا ده چې په چوکيو ورکولو څوک نه شي خوشحالولی او که هر څومره وزارتونه زیات شي بیا هم ډېر کسان به خفه وي نو ښه دا ده چې غیر موثر وزارتونه او ادارې (ارگان های محلي، مخدره موادو، شهرسازي، اقتصاد او داسې نور وزارتونه) او اضافي دولتي تشکیلات کم کړي او موثریت د ادارې اضافه کړي تر څو خلکو ته سم کار وکړای شي. که د زیاتو کرسیو د تورم مخه ونه نیول شي نو باور وکړئ چې ستونځې به همداسې په خپل ځای پاتې وي.

جمهور رئیس ډاکټر صیب اشرف غني ته

شپږمه مشوره!

د اکتوبر ۲۱مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م

د مشاور داني گانو مخه باید ونیول شي

زما د مشورو معنی دا نه ده چې گوندې جمهور رئیس صیب په دې نه پوهېږي خو صرف غواړم چې دا خبرې ورته په یاد کړم. نومونه یې نه اخلم خو بعضې وزیران د مشاورینو په استخدام کې خاص مهارت لري چې بالاخره د مشاورینو دومره غټه ډله جوړه کړي چې د ټول وزارت د رهبرۍ له سطحې نه یې تعداد هم زیات شي. بیا مشاورینو ته نور مشاورین وټاکي چې د مشاورینو سرپرستي وکړي او بالاخره وزیر صیب او د

ده د مشاورينو ډله په خپلو منځو کې گوري او د وزارت له پرسونل سره بې رابطې شي او يو امر يې هم نه عملي کېږي. که دا مشاورين دومره با استعداده وي نو ولې يې په اجرايوي پستونو باندې نه مقروري چې د وزارت له مامورينو سره به هم رابطه لري او کارونه به په ښه توگه په مخ ځي. زه دا نه وایم چې مشاورين دې نه استخدا مېږي خو هغه کارونه چې د وزارت مامورين کولی شي دې ته حاجت نشته چې نور مشاورين دې ورته استخدام شي. بعضې خاصو مسلکي مواردو کې مونږ مسلکي مشاورينو ته اړتيا لرو خو نه د وزير صيب سکرتر دی هم مشاور وي.

په ۲۰۰۴م کال کې مونږ د کورنيو چارو په وزارت کې چې ارگان های محلي هم د هغه جز و، يوازې دوه درې مشاورين درلودل خو په ۲۰۱۰م کال کې چې ارگان های محلی هم ترې جدا شوی و، د دې وزارت د مشاورينو تعداد د ۶۴۰ کسو نه هم زیات و. ښه به دا وي چې د دولت په ټولو ادارو کې د مشاور داني گانو مخه ونیول شي.

جناب جمهور رئیس محمد اشرف غني ته

اوومه مشوره

د نومبر نهمه نېټه، کال ۲۰۱۴م

د مدني ټولنې جنگسالارانو ته بايد متوجه وي

خو کاله دمخه ما په خپله يوه مقاله کې چې په انگليسي ژبه په کانادا کې خپره شوې وه يادونه کړې وه چې مدني ټولنې هم جنگسالاران لري ځکه هغه کارونه چې ټوپک والا زورواکي کوي او قانون ماتوي نو بعضې کسان د مدني ټولنو نه هم په هماغه شکل کارونه کوي چې څنگه يې جنگسالاران کوي خو د دوی کارونه ماهرانه وي چې خلک ورته نه متوجه کېږي او د ټوپک والا د

زورواکو نه زیات په هر نوع فساد کې غرق دي. دوی هم د ټوپک والا د زور واکو په شان گروپونه او شبکې لري، ښه لابي يو بل ته کوله شي او تر يوه حده غواړي چې د جمهور رئیس غني شاوخوا محاصره کړي نو زما اميد د جمهور رئیس نه دا دی چې دی گروپونو او ډلو ته بايد متوجه وي.

جمهور رئیس محمد اشرف غني ته اتمه مشوره!

د مدیریت د هرم سر بايد وړوکی او قاعده يې بايد پراخه وي

د ۱۳۹۴ لمريز کال لومړۍ نېټه، کابل

د نوي کال مبارکې جلالتمآب جمهور رئیس او د افغانستان ټول ملت ته وړاندې کوم او خدای دې وکړي چې راتلونکی کال د افغانستان لپاره د صلحې او سوکالۍ کال وي، وینه تويول بند شي او د افغانستان ولس په اطمینان سره خپل ژوند پر مخ بوځي.

ما نه غوښتل چې د خپلو مشورو سلسله جاري وساتم ځکه زه په دې اند وم چې مشورو ته ضرورت به نه وي او دا حکومت له لومړۍ ورځې نه حکومت کولو ته چمتو دی خو چې بیا مې اطرافو ته سفرونه وکړل او هم په تېرو دوه میاشتو کې چې د هر چا سره غږیږم د امیدونو په ځای د نا امیدو خبرې کوي او د ولس له خولو نه ساره اوسيلي راوځي نو دا چې د تصمیم گیری مرجع ته لاس رسی مې پیدا نه شوکړای او یا رانه ورکه ده نو ضروري مې وگڼله چې د دولت ټول مشرتابه او په خاصه توگه جمهور رئیس ته د فیسبوک له لارې خپل پیغام ورسوم شاید کوم زړه سواندی د ارگ له دېوالونو نه دننه پیدا شي چې د ولس پیغام دوی ته ورسوي.

ولس د مسایلو په عمق سم اگاه نه دی، د دولت او حکومت د کمونیکیشن او عامه پوهاوي ستراتیژي ډېره ضعیفه ده خو په مقابل کې د حکومت پر ضد د حکومت د داخل نه او هم د بهر نه منفي تبلیغات په اوج

سره روان دي. نور په شعارونو کار نه کېږي عملي گامونه اخیستل په کار دي او که همدا وضع همداسې دوام وکړي نو بیا د عملي کارونو د ملاتړ لپاره د ولس حمایت به هم ډېر ضعیفه وي. ولس او په خاصه توگه کلیوالې ښځې او بېسواده کسان په دې نه پوهېږي چې دې حکومت ته څومره ستونځې په میراث پاتې دي خو هغوی خپل ژوند ته گوري چې د تېر کال په پرتله د دوی ژوند سړکال ښه دی او که نه؟ دوی موجوده حکومت ته په دې خاطر رایه ورکړې چې گوندې حکومت به د دوی ستونځو ته د حل لاره پیدا کوي، دولتي او خاصاً قضايي اوامنيتي ارگانونه او څارنوالان به د ولس جېبونه نور نه شکوي. ولس راسره داسې قصې شریکې کړې چې سړی ورته هک پک حیران شي. خلاصه د فساد کچه له مخکې نه نوره هم د انکشاف په حال کې ده.

ډیری داسې کارونه دي چې بهرنیو کمکونو او څه خاص تخصص ته اړتیا نه لري او یوازې د دولت په تصمیم نیولو پورې اړه لري. د بېلگې په توگه د کابینې جوړول او د موثرو اشخاصو مقررول په محلي ادارو کې او یا د امنیتي ارگانونو ترمنځ عملي هم اهنګي او مسوولیت پذیری راپیدا کول پیسو ته اړتیا نه لري. یوې واحدې امنیتي ستراتیژۍ ته اړتیا ده نه دا چې هر امنیتي ارګان او یا دولتي اداره ځانته جلا جلا پلانونه ولري. د دولت د پروگرامونو د عملي کېدو مسوولیت او مشرتوب باید د والیانو او ولسوالانو پر غاړه وي ترڅو د تصمیم گیرۍ او د مسوولیت مرجع معلومه شي. په تېرو څو کلونو کې او په خاصه توگه اوس د والیانو او ولسوالانو مسوولیت شته خو صلاحیت هېڅ نه لري.

دویمه مهمه خبره حکومت ته په کار ده چې د مالي مشکلاتو د حل لپاره موثره عملي ستراتیژي رامنځته کړي د بېلگې په توگه د اضافي او موازي تشکیلاتو له منځه وړل، د حکومت عواید په سمه توگه راټولول او د ضایعاتو

مخه نیول مهم گامونه دي. که د کابل د ښار د چارواکو اضافي وسایط او امکانات محلي ادارو ته انتقال شي نو تاسې بارو وکړئ چې د نیمایي افغانستان د محلي ادارو مشکلات پرې حل کېدای شي.

دربیمه مهمه خبره دا ده چې د دې حکومت د مدیریت د هرم سر ډېر غټ دی او قاعده یې ډیره وړه ده نو دا سرچېه کول غواړي چې قاعده یې پراخه او د مدیریت د هرم سر باید ډېر وړوکی وي. دا داسې مثال لري که د یوکس سر او باډي دېره غټه وي او پښې یې د کنځي غوندې نرۍ وي نو منزل نشي کولی او پښې یې ماتېږي نو ښه دا ده چې د دې نظام پښې چې محلي ادارې دې تقویه شي او د سر کچه باید وړه شي.

جمهور رئیس محمد اشرف غني ته نهمه

مشوره!

دا زما نهمه مشوره به جمهور رئیس غني ومني که نه؟

د اپرېل ۱۹مه نېټه، کال ۲۰۱۵ م، کابل

که څه هم د مشورو ورکول چندان گټه نه لري خو د ننگرهار او بدخشان وروستیو پېښو مجبوره کړم چې خپلو مشورو لیکنو ته دوام ورکړم. کېدای شي چې څه گټه ولري او که په یخ لیکل هم وي فرق نه کوي ځکه خپله د مایوسۍ تنده به مو ماته کړې وي.

په بین المللي ادارو کې چې څوک مقررېږي نو نوي کار کوونکي ته درې میاشتې ازمايشي قرارداد ورکوي که سم کار یې ونه کړ نو بیا یې قرارداد نه تمدیدوي. که څوک یې مني او که نه یې مني خو په تېرو اوه میاشتو کې د حکومت او خلکو ترمنځ فاصله زیاته شوې ده. د ولس او خلکو تر منځ د ناامیدۍ یو مهم عامل دو سړی او شاید اته سړی حکومت وي خو یو مهم

عامل د جمهور رئيس غنى په شاو خوا راټول شوى ټيم دى چې هره ورځ ورسره په تماس كې دى او اجرايوي صلاحيت لري. دا چې د دې ټيم ازمايشي دوره د ولس په اند ناكامه ده نو دا به ښه وي چې جمهور رئيس غني بايد په ارگ كې دننه په خپل اجرايوي ټيم فكر وكړي او د دوى قراردادونه تمدید نه كړي او يا يې له وظيفې نه لرې كړي. دا چې دا كسان څوك دي تاسې ټول يې پيژنئ.

د پورته مشورې په رابطه دوستانو ناميدي ښودلې وه او يو تن د لطيف خان په نامه ليكلي و چې دا وړۍ نه شړۍ كېږي. ما ورته په ځواب كې وليكل:

لطيف خان صيب! دا وړۍ بايد شړۍ شي ځكه كه داسې نه وي نو بيا به نه شړۍ وي او نه وړۍ ځكه مونږ سيستم نه لرو او يوازې حكومت لرو. د حكومت له سقوط سره هر څه له منځه ځي. سيستمونه پاتې كېږي خو حكومتونه ځي او راځي. په اميد به اوسو او كار هم بايد ورته وكړو تر څو بالاخره مونږ هم يوسيستم پيدا كړو او د حكومتونو په تلو او راټلو چندان چرت و نه وهو.

جمهور رئيس ته لسمه مشوره!

په پراگنده نظامي عملياتو امنيت نشي ښه كېدای

د اپرېل د مياشتې ۱۹مه نېټه، كال ۲۰۱۵ م، كابل

كه څه هم ما په مخكنيو مشورو كې ښې حكومندارۍ ته اشاره كړې وه خو د ښې حكومندارۍ اول اصل دا دى چې د دولت مشرتابه بايد خپل عملي كاري پلان وزيرانو او واليانو ته او همداشان دوى بايد د حكومت پلان د دولت ښكته قدمو ته سم تشرېح كړاى شي او د حكومت ښكته قدمې بيا په خپل وار د حكومت پلانونه ولس ته تشرېح كړي او د ولس حمايت بايد د

پلانونو په عملي كولو كې ترلاسه كړي. زه خو اوس نه پوهېږم چې د تيوريكي خبرو نه په غير حكومت څه كوي او د دوى كاري پلان څه دى. دا دى اوس خو كابينه هم تقريباً تكميله شوه خو زما مشوره د امنيتي ارگانو مشرانو ته دا ده چې په پراگنده ډول عملياتو امنيت نشي. راوستل كېدای. حكومت بايد په هېواد كې مركزي نقطې وټاكي او د هغه ځاى نه تصفيوي او تهاجمي عمليات پيل كړي البته په دې عملياتو كې د دولت د ټولو قواو او ولس همكارۍ ضرورى ده نه دا چې هر وزارت خپل ځانته عملياتي پلانونه ولري. د تصفيوي عملياتو نه وروسته حكومت بايد د هغې منطقې د ساتلو توانايي ولري كه نه تصفيوي عمليات په درد نه خوري. حكومت بايد د دفاعي حالت نه راوځي او تهماجمي يا فعاله (Pro-active) پاليسي غوره كړي.

حكومت بايد يوه او يا دوه ورقې كارى پلان (Action Points) ولري چې واليانو او ولسوالانو ته هدايت وركړي چې څه بايد وكړي. زما په اند د دې كاري پلانونو عملي كول بايد د واليانو او ولسوالانو تر مشرۍ لاندې وشي ځكه دوى كولای شي چې د ولس، د دولت د امنيتي ارگانو او نورو ملي او بين المللي ادارو تر منځ هم اهنكي رامنځته كړي. اوس خو هره اداره په خپل كنز كې سبق وايي او د بل په كتاب نه پوهېږي. دا پورته كارونه نه اضافي امكانات غواړي او نه څه خاص مهارت صرف د موجوده امكاناتو صحيح مديريت ته اړتيا ده.

اهداف و تشکيلات حکومتمداري ی خوب

۴ نومير ۲۰۱۴ م

به سلسله مشوره ها به حکومت جديد، نکات ذيل را به افراد مسوول حکومت شريك ساختن تا مسووليت خويش را رفع کرده باشم.
خلاصه:

اول : حکومت داری خوب پروسه است نه پروژه. حکومت خوب عبارت است از پروسه خوب تصميم گيري ، سهم گيري يا اشتراك مردم و احتساب میباشد. حکومت داری خوب تنها به حکومت خلاصه نمیشود بالکه همه اداره های دولتي و غير دولتي و مردم در حکومتمداري خوب بايد سهميم باشد. حکومت تنها چوکات حکومتمداري خوب را جور کرده ميتواند و از تطبيق ان نظارت میکند.

دوم: حکومتمداري خوب هم نياز به بلو پرنه يا نقشه دارد.

در حکومتمداري خوب ما بايد به هر پروگرام و پاليسي که ديزاين ميکنيم بايد جواب های مثبت به نکات ذيل داشته باشيم:

الف: نقشه های حکومتمداري يا ديزاين حکومت داری خوب بايد مطابق ضرورت، امکانات و قابل تطبيق باشد. اگر ما تجربه های کشور های ديگر را هم مياوريم بايد ان را مطابق شرايط عيني و ذهني جامعه خود عيار بسازيم. نه اينکه تنها تجربه کشور های ديگر را کت و پيست کنيم. اگر ما شرايط کشور خود را مدنظر نه گيريم، شايد ما نتيجه خوب را بدست نياوريم. که مشکل سيزده سال گذشته آوردن مودل های بود که تنها کت و پيست شده بود که نتيجه خوب نه داده است. رول همه ادارات و مردم در تطبيق پاليسي و پروگرام ها معلوم باشد تا تداخل وظيفوي به ميان نه ايد.

ب: در افغانستان هميشه حکومت ها مشروعيت خود را وقتي از دست داده که اعتبار حکومت به عوامل گوناگون صدمه ديده است و بالاخره

حکومت ها ورژيم ها سقوط يافته است. نظام ها و حکومت ها وقتي در افغانستان مشروعيت و اعتبار خود را از دست داده که تعادل مابين سه پايه حکومتمداري (مردم و اقوام، علما و روحانيون و دولت داری خوب) برهم خورده است. افغانستان امروزي هم ضرورت دارد که حکومت داری ما تعادل را مابين اين سه قواو نگاه دارد.

ت: نقشه حکومت داری خوب بايد در همه افغانستان قابل تطبيق باشد با کمی تفاوت ها

ث: در پروگرام ها و پاليسي های حکومت داری خوب بايد رابطه مستقيم مابين امنيت، انکشاف و حکومت داری خوب باشد. يعني نقشه حکومت داری خوب تنها به یک منطقه و يا یک وزارت و اداره نباشد. همه ادارات مثل حلقه های زنجير باهم گيره داشته باشد و مثل پرزه های ماشين هم زمان کار کند تا ماشين حکومت داری خوب به حرکت درايد و به منزل مقصود که تضمين امنيت بشري و فزيکی مردم افغانستان است، باشد، تا ما یک جامعه که استوار به حاکميت قانون و تعادل اجتماعي باشد، داشته باشيم و ريشه های دولت مستحکم ترشود.

د: نقشه حکومت داری خوب عام فهم باشد که به اساني به مردم و هم به رده های پايين دولت تشريح شده بتواند. نه اينکه پاليسي ها صدها صفحه باشد و تشريح اش از نوشتن ان مشکل تر باشد.

سوم: ضرورت وخواسته های مردم:

الف: مردم ما از حکومت يا دولت خود به شکل اجمالي خواسته های زيادی نه دارد و ضرورت به پول بيشتر هم نيست.

ب: مردم ميخواهد که حکومت امنيت نسبي را مساعد بسازد که در خانه های خود بيدون ترس وحراس از ارگان های دولتي و هم گروپ های

جنایت کار محفوظ باشد. فعلا مردم از ارگان های امنیتی، خارنوالی و قضا، ولسوال و غیره در ولسوالی های حراس دارند.

ت: اعضا همه ادارات باید رول بیطرفی را در دهات و ولسوالی ها نگاه کند و سلوک سلیقوی باید از بین برود.

ث: مردم میخواهد که بیدون حراس و ترس زندگی روزمره خود را به سر برساند و مردم ببیند که هر ماه و هر سال دولت افغانستان یک پروژه و یا کار خوب را به خاطر بلند بردن سطح زندگی مردم تطبیق مینماید. یعنی زندگی مردم سال به سال خوب شده برود. افغانستان در کوتاه مدت مثل سویس یا حتی مثل ممالک همسایه ها جور شده نمیتواند

طریقه عملی و عاجل برای ایجاد ثبات افغانستان
اول: شناخت از ولسوالی ها، ساختار تشکیلات دولتی، قومی و منطقوی (تشریح ضرورت دارد)

دوم: لغو شورا های متعدد در ولسوالی ها و ساختن یک شورا به اساس تشکیلات قومی و منطقوی ولسوالی که دو سه نفر علما برجسته ولسوالی ها به شمول ولسوال و قوماندان امنیه عضو آن باشد. شورا جدید باید لایحه وظایف داشته باشد. اگر انتخابات ولسوالی ها صورت گرفت در آن صورت نیاز به این شورا ها نیست اما رول شورا مشورتی را بازی کرده میتواند. تا بحال لایحه برای شورا های منتخب ولسوالی های هم موجود نیست. رول ارباب، وکیل گذر و ملک به شکل جدید در حکومتداری خوب باید تقویه شود. زیرا این ها رابط اصلی مابین مردم و حکومت است.

سوم: ولسوال و والی باید بحیث امر درجه یک صلاحیت و مسوولیت داشته باشد (تشریح ضرورت دارد)

چهارم: تجدید نظر به تشکیلات پولیس که مطابق ضرورت ولسوالی باشد. (تشریح ضرورت دارد)

پنجم: ارگان کشفی و پولیس و هم اردو ملی در ولسوالی نظر باید نظر به تقاضا ولسوال از پروگرام های ایشان حمایت کند. یعنی همه فعالیت های اردو ملی باید با ولسوال ها و ارگان های کشفی و پولیس هم اهنک باشد.

ششم: شورا ها باید با حکومت همکاری نموده و در مورد ضرورت از دولت به شکل دسته جمعی حمایت کند. اشخاص مخرب را به دولت شناسایی نموده و دولت باید اجراء لازم نماید. در این صورت حکومت به شکل غیر مستقیم پاسخگو به مردم میباشد. به نظر بنده، اگر سلسله انتخابات در ولسوالی ها به شکل خوب پیش رفت، در آینده میتوانیم که ولسوال ها را هم شورا ها منتخب تعیین کند. زیرا حکومتی که به مردم نزدیک باشد موثر تر و پاسخگو میباشد نظر به اینکه همه کار ها از مرکز عملی شود.

هفتم: بعد از ایجاد شورا ولسوالی، و همکاری مردم باید یک پول مشخص به کار های انکشافی ولسوالی مشخص شود و نظر به تاید شورا کار آن تطبیق گردد (تشریح ضرورت دارد)

هشتم: ایجاد مرکز های ثقل و انکشاف تسلط حکومت از آن نقطه (تشریح ضرورت دارد)

نهم: شفافیت در همه تصمیم های ولسوالی مهم است زیرا شفافیت در تصمیم گیری باعث همکاری مردم میشود و جلوفساد را میگیرد و فساد نهایت کم میشود.

دهم: تعیین اشخاص با کفایت و سابقه خوب که در تطبیق این پروگرام متعهد باشد. مقام ولایت از تطبیق این پروسه نظارت کند.

یازدهم: این پروگرام باید یک برنامه ملی باشد.

پروگرام های طویل المدت

اول: مرور به همه تشکيلات دولتي به سطح ملي، ولايت و ولسوالۍ ضرورت است تا ما یک اداره موثر داشته باشیم. تورم تشکيلاتی باید از بين برود. همه ريفوم ها تا بحال باعث بی ثباتی وظيفوی شده است. (تشریح ضرورت دارد)

دوم: ایجاد سول سرونټ به معنی اصلی اش برای حکومت داری بهتر از پایان به بالا ضرورت است. (تشریح ضرورت دارد)

سوم: تعادل مابین مسوولیت ها و صلاحیت ها باشد (فعلا مسوولیت است اما صلاحیت وجود نه دارد)

چارم: پلان و تطبیق پروژه های کلان بالخاصه در ساحه زراعت در مناطق مختلف افغانستان

پنجم: بهتر شدن خدمات و سیستم مالیه دهی
ششم: توجه خاص به سیستم تعلیم و تربیه که پاسخگوی شرایط امروزی باشد ضرورت است. توجه خاص به ایجاد موسسات مسلکی است. (تشریح ضرورت دارد)

د خوشحالی اوبښکې به تویوم

د سپټمبر ۲۲مه نېټه، کال ۲۰۱۴م، کابل

دوستانو سلام!

اته میاشتې مو د انتخاباتو لپاره په افغانستان کې تېرې کړې، له هیواده ونه وتلم، خپل ټول سفرونو مې کنسل کړي و. دا د عسکری دوره وه، ولایتونو ته مې سفرونه وکړل، له ډېرو خلکو سره مې وکتل، د وطن د سوکالۍ او آبادۍ په اړوند مې د ولس قرباني او هلې ځلې، احساسات، مینه او ولولې په کلیو او بانډو کې او هم په ښارونو کې له نږدې نه ولیدل، کله خوشحالي او کله خفگان و، کله امید او کله نا امیدی وه خو ښه ده چې د جمهوري

ریاست د ټاکنو پایلې معلومې شوې او د ډېرو تبه وشکېدله. اوس راته ډېر کسان معلوم دي چې د چوکيو د نیولو لپاره د هر راز نیرنگو او هیلو نه کار اخلي او کوششونه روان دي خو څوک به هدف ته رسېږي او څوک به نه.

نو دا مې بهتره وگڼله چې د یوې میاشتې نه زیاتې مودې لپاره له افغانستان نه ووځم او چکر ووهم، دوه درې کنفرانسونو کې برخه واخلم، د افغانستان قصې ورسره شریکې کړم، خپل خپلوان او دوستان په امریکا کې وگورم او چې راځم هم به د چوکيو وېش خلاص شوی وي او هم به د دولت مسیر معلوم وي. د حلف مراسم به د تلویزیون له لارې انشاالله گورم. ما ته همدا خوشحالي بس ده چې یو منتخب جمهور رئیس بل منتخب جمهور رئیس ته سیاسي قدرت انتقالوي او دا د افغانستان په تاریخ کې د لومړي ځل لپاره لویه کامیابي ده. کله به چې ما د تلویزیون له لارې په نورو هېوادونو کې له یوه مشر نه بل مشر ته د سیاسي قدرت د انتقال مراسم لیدل نو باور وکړئ چې زما د سترگو نه به اوبښکې بهېدلې چې آیا داسې ورځ به په افغانستان کې هم کله راشي او که نه چې زه یې وگورم؟ خو نن دا ورځ راتلونکې ده، د خفگان د اوبښکو په ځای به د خوشحالی اوبښکې تویوم. راتلونکې ستونځې به سره گالو او کوشش به کوو چې د ولس د خیر لپاره کار وکړو که هغه د دولت په داخل کې وي او که د دولت د دندو نه بهر وي. هر افغان په خپل چوکاټ کې ډېر څه کولی شي او د چا شاباس ته باید په طمعه ونه اوسو.

د ډاکټر عبدالله لومړنۍ وينا د وحدت

ملي حکومت له هوکړې نه وروسته

د سپټمبر ۲۵مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل

نن ډاکټر عبدالله عبدالله د لويې جرگې په خيمه کې خپلو پلويانو ته خپله لومړنۍ وينا د ملي وحدت حکومت له هوکړې نه وروسته وکړه. د ډاکټر صيب عبدالله عبدالله بيانیه اميدواروونکې وه چې انشاءالله د ملي وحدت حکومت که په همدې روحیه خپلو کارونو ته دوام ورکړي چې حکومتي موسسات تقويه کړي، قانون حاکم کړي، د فساد مخه ونيسي- او کار او مسوولیتونه اهل کار ته بې له قومي ژبنی او سمی ملحوظاتو وسپاري نو اميد دی چې د افغانستان راتلونکی به انشاءالله روښانه وي. مسلحانه جنگونه نور د مسایلو حل نه دی او مثبت سیاسي رقابتونه باید دوام ولري او لا نورې هلې ځلې په دې لار کې وشي. مشکلات او ستونځې به په راتلونکې کې خامخا وي خو جنگونه چې نه وي نو پرمختګ، اجتماعي عدالت او سوکالۍ لپاره زمینه مساعدېږي. مونږ باید ټوله انرژي د افغانستان د جوړولو لپاره مصرف کړو نه دښمنیو ته لمن وهل او یا د افغانستان د وروانولو لپاره.

ارزښت، اهمیت، معیار او تعداد د دولتي چوکيو

د سپټمبر ۲۹مه نېټه، ۲۰۱۴ م کال امریکا

دولتي چوکۍ د طبیعي منابعو په شان دي. د دنیا نفوس په زیاتېدو دی خو طبیعي منابع هماغه دي چې څه مونږ په دنیا کې لرو نو خبره دا ده چې څنګه د طبیعي منابعو نه مناسبه ګټه واخلو، د اصراف مخه ونيسو او د موجوده منابعو د تولید کچه زیاته کړو. د افغانستان دولتي چوکۍ هم په شمار دي خو کاندیدان ورته ډېر زیات دي او هېڅوک د وزارت، معینت او

ولایت نه ښکته چوکۍ هم نه غواړي نو د ډاکټر صيب اشرف غني حکومت ته به دا گرانه وي چې یوازې په څوکیو ورکولو زیات کسان خوشحاله کړای شي. یو وخت زما خدای بښلي پلار مدیر و او زما د تره زوی ولسوال (حاکم) و. څه موده ډېر پخوا زه د کورنیو چارو د وزارت معین وم که د ځان توصیف ونشي نو تر یو حده موثر وم او هغه کسانو چې له ما سره یې کار کړی دی نو کېدای شي زما د خبرې تایید وکړي. خو بیا هم چې کله دوستان او ملګري زما د پلار او د تره زوی نوم یادوي نو د هغوی د نوم یادولو سره چې مدیر صيب یا حاکم صيب خطاب کوي نو تاسې باور وکړئ چې له اوسنیو وزیرانو او معینانو نه د هغوی نوم په درنښت یادېږي او زیات وزن لري. یوازې د څوکیو په نیولو او دولتي مقام په نومونو د سړي شخصیت پورته نه ځي که سم کار ونه کړای شي نو بیا د څوکیو د نومونو د توهین سبب ګرځي.

د انتخاباتو د رایه ورکولو احسان به کله

خلاصېږي؟

د سپټمبر ۳۰ مه نېټه، کال ۲۰۱۴م، امریکا

دی کې هېڅ شک نشته چې د افغانستان خلکو خپل منتخب ولسمشر- ته رایه ورکړې ده او د ولس مېړانه د ستاینې وړ ده. خو د دې تر څنګ د افغانانو توقعات هم ډېر زیات دي او د ولسمشر نه دا غواړي چې هر څه یو دم جوړ کړي او ټولو نیمګړتیاوو ته باید د حل لاره پیدا کړي. مونږ باید دا په نظر کې ولرو چې ولسمشر ته څومره ستونځې د تېرو دیارلس کلونو د ناخوالو او یا په بل عبارت د تېرو درې څلور لسيزو د خود سړيو، مداخلو او ګډوډيو نه په میراث پاتې دي.

زراعتي سکتور ته خاصه پاملرنه په کار ده

د اکتوبر ۱۱مه نېټه، ۲۰۱۴ م کال، د امریکې د ویرمانت ایالت د امریکې د Vermont ایالت د منیو باغونو ساتنه او حاصلات خاص مهارت غواړي او هم حاصلاتو ته مارکېټ شته چې جوسونه ترې جوړوي او Apple Cider ورته وايي. د دې سیمې د منیو جوسونه خاصه مزه اوخوند لري. د کدوانو عزت هم ډېر زیات دی او کدو بازار ته ورغلو چې څومره په قدر یې ساتي او د هالوین په موسوم کې یې مارکېټ خورا گرم وي. د کابل او شاوخوا منیو او نورو میوه جاتو او سزيجاتو سره مې مقایسه کوله چې هر کال زموږ منې او نور میوه جات د سرکونو په غاړو بې قدره پراته وي چې نه مارکېټ لري، نه یې دهقان ذخیره کولی شي او نه ترې نوره کومه گټه اخیستل کېږي. که موږ د خپلو تولیدانو نه سمه گټه واخلو نو د دې ضرورت به نه وي چې چرگان د برازیل نه، منې او ناک له چین نه، شورومبې او جوس له ایران نه او حتی ساده اوبه له پاکستان نه وارد کړو. د زراعت سکتور ته خاصه پاملرنه په کار ده چې خوراکي مواد زیات او ارزانه ولس ته عرضه شي او هم باید د ساتلو او صادرولو سهولته ورته برابر شي.

یو لاروي ته د ملا نصرالدین ځواب

د اکتوبر د میاشتې ۲۰مه نېټه، کال ۲۰۱۴م، ویرجینیا، امریکا وایي چې یو لاروی پر لاره روان و چې ملا نصرالدین په مخه ورغی، لاروي له ملا نصرالدین نه پوښتنه کړې وه چې تر فلاني کلي پورې به څو ساعته وخت ونیسي؟ ملا نصرالدین ورته ویلې و چې لار وهه، لاروی چې روان شوی و نو ملا نصرالدین ورته له شا نه غږ کړی و چې دوه ساعته به ونیسي چې تر فلاني کلي پورې ورسېږي. لاروی بېرته راستون شوی و او ملا نصرالدین ته یې

ویلې و چې ولې دې دا خبره مخکې نه کوله؟ ملا نصرالدین ورته ویلې و چې ما درته ځکه مخکې ځواب درنه کړ چې ستا د مزل سرعت ماته معلوم نه و نو کله چې تا حرکت وکړ او ستا د مزل سرعت مې ولید که په دې مزل حرکت ته دوام ورکړې په دوه ساعتونو کې هغه کلي ته رسیدلی شې.

که جمهور رئیس ډاکټر صیب اشرف غني احمدزی په همدې سرعت روان وي نو انشاءالله په پینځو کلونو کې به د وخت په مقایسه څو چنده زیات کار وکړي ځکه د افغانستان جوړول زیات او موثر کار ته اړتیا لري. په تېرو درېو اوونیو کې چې کومې پرېکړې جمهور رئیس احمدزي کړي دي په ځای او سنجنیده پرېکړې دي. د دولت په چوکاټ کې د اشخاصو تغیر او برطرفي همېشه اسانه کار دی خو ستونځه دا ده چې ایا نوي مقرر شوي کسان به د بر طرف شوو کسانو په پرتله سم کسان وي او که نه؟ د کرزي صیب په دوره کې هم تغیر او تبدیل زیات و خو هر وروستی شخص به د مخکنی چارواکي په پرتله ضعیفه کس و. کوم تغیرات چې جمهور رئیس احمدزي تراوسه پورې راوستي دي د تېرو کسانو په پرتله سم او ښه دي. امید دی چې دا لړۍ دوام وکړي او کابینه هم د اوسنۍ کابینې نه څو چنده ښه وي تر څو د ولس اعتماد نور هم په نظام باندې پیدا شي.

د خبر نه شتون په خپله ښه خبر دی

د نومبر ۸مه نېټه، کال ۲۰۱۴م، کابل

دا څو ورځې په سفر وم او د فیسبوک نه لرې وم خو نن مې چې د فیسبوک خپله پاڼه بېرته کړه نو سیاسي راکړه ورکړه او په سیاسي مسایلو خبرې ډېرې کمې وې. زما په اند چې سیاسي مسایل ټول تر کنټرول لاندې راغلي دي. په انګلیسي ژبه کې یو مثل دی چې وایي: No News is Good

News یعنې د خبر نه شتون په خپله ښه خبر دی ځکه هغه څه چې د میدیا لپاره خبري ارزښت لري همېشه بد خبر وي.

دا خلک څنگه لینونه جوړوي او څنگه مقررېږي

د ډسمبر لومړۍ نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل

تېر ماښام مې یو څو کسه مېلمانه درلودل چې په سیاسي حالاتو ډېر اگاه او پوه کسان وو نو په حکومت کې یې په تقرر او تبدیلیو باندې خبرې کولې نو یو کس وویل چې زه حیران دې ته یم چې دا بعضې کسان څنگه لینونه برابرېږي او بیا برق تولیدوي چې ځانونه مقررېږي. هغه بل کس ورته وویل چې وروره دا د برق د تولید منبع هم په څو ډوله دي. بعضې جنراتوري منبع د برق د تولید لري، د بعضو د برق د تولید منبع آبي وي او بعضې د سولر نه انرژي اخلي نو ځکه دوی څو قسمونه لینونه جوړوي او د برق د تولید د منبعو په تناسب د دوی لینونونه خپل ځای ته غځول کېږي. مطلب دا چې د بعضې لینونو جوړول پرمصرفه، د بعضې لینونو جوړول مصرف متوسط وي او د بعضې لینونو جوړول ډېر پرمصرفه وي نو څوک چې د کومې منبع نه برق تولیدوي نو د منبع د مصرف په تناسب چوکۍ هم نیسي. د چا چې منبع ضعیفه وي نو که هر څومره لینونه وغځوي او ښه ظرفیت د برق د انتقال هم ولري په درد نه خوري. نور تاسې پوه شئ او تبصرې مو.

دوه قصې تحلیل یې ستاسې

د ډسمبر ۲۱مه نېټه، کابل ۲۰۱۴ م، کابل

اوله قصه: د ثور د کودتاه نه وروسته زما یو د ترور میړه، خدای دې وبښي چې استاد هم و، یوه ورځ په خلیانو ډېر په قهر و نو دېرې ته راغی او د

کټ سر ته په غصه کېناست او ځادر یې له ځمکې ووهشت او ویې ویل چې ته دې خلکو ته گوره چې هېڅ منطق نه لري او وایي چې زمونږ انقلاب په شا نه ځي، هر شی چې مخکې ځي وروسته هم ځي خلیانو دا انقلاب مو ودروه زه په کې نور نه ځم.

دویمه قصه: یو سړي قرآن شریف غلط وایه، یو لاروی چې په لاره تېرېده نو دې سړي ته یې وویل چې دا قرآن د چا دی؟ لوستونکې ورته وویل چې دا زما د پلار دی. لاروی ترې روان شوی دی او هېڅ یې ورته ونه ویل. لوستونکي ترې پوښتنه وکړه چې دا پوښتنه دې څنگه وکړه؟ لاروي ورته وویل که تا ویلي وای چې دا قرآن د الله پاک دی نو ما به درته سم درښودلی وای چې سم یې وایه او غلط یې مه وایه خو تا چې وویل چې دا ستا د پلار کتاب دی نو دا ستا خوښه ده چې د خپل پلار په کتاب کې غزلې وایې او که چاریتې. که دا نظام د ملت وي نو د دې حکومت چارواکي په غلطه روان دي او که دا نظام د یو څو کسو تر منځ منحصر وي او خپل ملکیت یې گڼي نو نوره دا د دوی خوښه چې څنگه یې چلوي.

فساد او فاسدین ټولنه خوسا کوي

د ډسمبر د مياشتې ۲۶مه نېټه، کال ۲۰۱۴م، کولن، المان

په دې خبره خو مونږ ټول پوهېږو چې رشوت ورکول، رشوت اخیستل او په منځ کې دلالي کول هم د اسلام له نظره او هم د اخلاقي معیارونو له نظره بد کار دی او د درې واړو کسانو ترمنځ په گناه او هم په عمل کې هېڅ فرق نشته دی. هغه څوک چې په دې کارونو اخته یا مبتلا دي نو دوی مریضان دي ځکه زه ورته جوړ کسان نه شم ویلی بلکې دوی د گنده یا خوسا مېوو په شان دي چې سالم کسان هم له ځانونو سره خوسا کوي او په دې مرض یې اخته کوي چې ټولنه لا نوره هم فاسده شي. که گنده مڼه د مڼو د کریت نه

لري نشي نورې ډېرې ښې منې هم له ځان سره خوسا کوي او چې څومره ژر له کريت نه لرې شي هماغومره ژر ترې نورې منې سالمې پاتې کېدای شي. په هر حال، زما غصه هغو کسانو ته راځي چې ځانونو ته د پاکو کوټرو خطاب کوي، ځانونونه د مدني ټولنې فعال غړي بولي او بيا همدوی د پیسو په مقابل کې ډونرانو ته د فیصدۍ پیشکش کوي، پروژي اخلي او د جوال خوله ورسره نیسي. تاسې او خدای چې داسې کسان د هغو کسانو نه چې په فساد کې اخته یا غرق دي سل ځله زیات فاسد نه دي. په انگلیسي ژبه کې دوی ته White Color Thieves یا د سپینو جامو او زموږ په اصطلاح نکتایي داره غله ورته وایي. همدا کسان کله کله زموږ د بیچاره ولس د پاکو احساساتو نه هم سؤ استفاده کوي.

په افغانستان کې د هېڅ شي کمبود نشته خو هېڅ

نه لرو! څه مطلب؟

د جنورۍ دویمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینا، امریکا دا ځکه چې د افغانستان هر سړی د هر څه متخصص دی خو بیا که دوه درې پوښتنې ترې وکړې نو په گډوډو سر شي او د فتواگانو مفتیان خو ډېر زیات دي چې سمدستي درته د جنت او دوزخ زېری هم درکوي. د سیاسي چارو کارپوهان خو هم له چا نه کم نه دي، هر سړی ډاکټر دی او د علاج نسخې وړاندې کوي، دا کارپوهان خو هره ورځ دا وطن په تشو خبرو جوړوي او وړانوي یې که همدې کارپوهانو ته کله واک رسېدلی نو بیا یې نه پاکي وه او نه د ادارې د کولو استعداد او مدیریت درلوده. نظامي کارپوهان همدا وایي چې طیارې نشته او ټانکونه نشته خو چې درلودل مو څه توره مو پرې وکړه. دا خو لا پرېږده چې دا کارپوهان بیا نورې دنیا ته نصیحتونه کوي چې

دا باید وکړي او دا وکړي. یاره ستاسې خبرې څوک نه اوري او نه تاسې دومره غټ قوت یاستئ چې د دنیا د سیاست مسیر ته تغیر ورکړئ. غم خود را بخورید که لاغر نشوید. د تېرو څلویښت کلونو تجربه نه هم عبرت نه اخلو چې څه مو وکړل، چا راباندې وکړل او څه مو لاسته راوړل. که په خپلو ستونځو فکر وکړو او خپل وطني حلالرې خپلو ستونځو ته ولټوو نو ښه به وي په دې غټو غټو خبرو څه نه کېږي. د پورته لیکنې په هکله ډېرو دوستانو مثبت نظرونه ورکړي و چې دوه درې یې دلته را انتقالوم:

وهاڅ صدیقي صیب لیکلي و:

ښاغلی میاخېل صاحب! زه ستاسې له نظر سره بالکل موافق یم نظر ورکول ، فتوا ورکول، نصیحت کول مشورې ورکول او نورې خبرې خو مفتې دي خو عمل کول ورباندې یو سخت کار دی که ډاکټر صاحب اشرف غني یا ډاکټر صاحب عبدالله عبدالله دغسې خلکو ته ووايي چې راځه زما په ځای کېښه او دا وطن جوړ کړه ځکه چې ته زمانه ورباندې ښه پوهېږې، نو بیا وگوره چې دغه خلک کومو سوږو ته ننوځي بیا یې والله که په تلویزیون کې وگورې یا کومه جلسه کې چې مفتې نظریې یا مفتې مشورې ورکړي .

یو کس په نوم د اخیل گل چې شاید مستعار نوم یې وي لیکلي و:

تاسې خو یوه توره وکړه هغه دا چې بشپړ غیرقانوني سیاسي جوړ جاري مویه ولس ور وټاپه حال دا چې د قانون واکمنۍ نه ملاتړ نه کول د ټولو په زیان وه او ده. د غني او عبدالله سیاسي جوړ جاري ۱۰۰٪ غیر قانوني دی، د ټولو قوانینو نقض دی. د قانون په رڼا کې نه غني او نه عبدالله د دې حق لرلو چې داسې غیر قانوني سیاسي جوړ جاري وکړي او د قانون واکمنۍ څخه سرغړونې وکړي. ولس رایې د قانون واکمنۍ او د ټاکنو د قانون عملي کولو له پاره کارولې وي نه له قانون څخه د سرغړونو لپاره. که رښتیا افغانانو او

افغانستان گټو ته ژمن ياست نو مهرباني وکړئ هر هغه شخص او ډله چې د قانون واکمنۍ ملاتړ نه کوي، نور دې د خدای ج لپاره د دې ډول شخص او ډلې له ملاتړ څخه لاس په سر شئ، څو رښتېنې ولس ژغورنه او سيال کېدل شونې کړي او سوله او امنيت ټينگ شي. قانون واکمنۍ نه ملاتړ نه کول د ټولو په زيان وه او ده.

ما د پورته ليکنو په ځواب کې بيا وليکل:

اصيل گل صيب! په اډياليسټ لحاظ ستاسې خبره سمه ده خو انسان همېشه د الهي او هم موضوعي قوانينو نه سرغړونه کوي او بيا په داسې هېواد کې لکه افغانستان چې مجبوريتونه او ستونځې زياتې دي، هم الهي قوانين او هم نور وضعي قوانين د ولس، چارواکو او هم علماوو او د دين د ټيکه دارانو له خوا تر پښو لاندې کېږي او دا سلسله به تر قيامته روانه وي. نو پر دې اساس دا به مشکله وي چې د ايډيال حالت په طمعه اوسو. خو دا ضروري ده چې په هېواد کې داسې حالت رامنځته شي چې هم د ولس زياته برخه له فساد نه ځان وساتي او هم زيات دولتي چارواکي په فساد کې دخيل نه وي. د سياسي علومو پر اساس دولت هم د مشکلاتو حل کېدای شي او هم دولت د مشکلاتو د زياتوالي لامل کېدای شي نو په تېرو څو لسيزو کې ټولو رژيمونو د افغانستان مشکلات زيات کړي او اميد دی چې د دې رژيم په اخره کې مشکلات لږ کم شي او که نه بيا به تاريخ او ولس په دې نظام هم قضاوت وکړي. ستاسې خبره سمه ده چې ولس د حالاتو د سمېدو په خاطر رايه ورکړې نه د حالاتو د وړاندېدو په خاطر او کوشش به کوو چې د دولت حمايت وکړو. که حمايت ونه کړو نو ملک به له خرابۍ سره پخپله مخامخ وي.

ښه حکومتداري بايد د څو کسانو ترمنځ د خپلو

گټو د ساتلو په بيه قرباني نه شي

د جنورۍ ۱۵مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ويرجينيا، امريکا

د افغانستان موجوده حکومت ته ډېرې ستونځې په ميراث پاتې دي خو ډېرې ستونځې مونږ افغانان په خپله حل کولای شو که سياسي اراده مو قوي پاتې شي. ښه حکومتدارۍ کې نيت او عمل دواړه مهم دي. د بېلگې په توگه رشوت نه اخيستل، د خدمت نيت درلودل، مشوره له يو بل سره کول، په خپل ماحول کې بد کسان نه پرېښودل، د دولت په مال زړه سوۍ او امانت ساتل، د قانون منل او تطبيق، له يو بل سره مرسته او همدردي او داسې نور کارونه نه تخصص ته ضرورت لري او نه بهرنيو مرستو ته. د موجوده حکومت لپاره زما په اند لويه ستونځه دا ده چې څنگه هم په خپلو منځو کې وحدت وساتي او په عين حال کې حکومتداري هم ښه کړي. ښه حکومتداري بايد يوازې د څو کسانو ترمنځ د وحدت ساتلو قرباني نه شي ځکه که حکومتداري ښه نه شي نو يوازې څو کسه به سره په گټو کې شريک وي خو د ولس ملاتړ به نه وي او چې د ولس ملاتړ نه وي نو بيا مشکله ده چې حکومتداري ښه شي، امنيت رامنځته شي او هم به مشکله وي چې نړيوال کمکونه دوام پيدا کړي. چې حکومتداري ښه نه شي نو انکشاف په خپله نه رامنځته کېږي او په همدې شکل به زموږ ستونځې په خپل ځای پاتې وي او ستونځې به لا نورې هم زياتېږي.

جنگ ښه دی که صلحه؟

د فروري دويمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

نظامي گنجوي وايي:

نه دانش باشد آن کس را نه فرهنگ

که وقت آشتی پیش آورد جنگ

کله چې د صلحې خبرې شي نو بيا بعضې کسان هماغه زړې سبستې يا تاويلې ماويلې وايي او فکر کوي چې يا به شوروي اتحاد بيا راژوندی کېږي او يا به فکر کوي چې گوندې هر څه به په خيالي او ارمني شکل حل کېږي. داسې کسان نظامي گنجوي په دغه پورته لنډ ولې پرمعنی او پر محتوا بيت کې په ډېره ښه توگه معرفي کړي دي چې دوی نه پوهه لري او نه فرهنگ چې کله د صلح خبرې کېږي نو دوی بيا جنگ ته لمن وهي.

په ۲۰۰۲م کال کې د بېړنۍ لويې جرگې په وخت کې يو مشر ته چې اوس نه شته او خدای ښلی دی ورغلو چې د هغه د مقابل لوري په هکله ورسره خبرې وکړو او د دوی تر منځ صلحه راوولو. دغه مشر چې له وېرې په جلال آباد کې د سپين غر هوټل له لويې ودانۍ نه بهر په وړو خونو کې اوسېده او د اوږي گرمي هم وه نو لاپې شاپې يې شروع کړې، ما ورته وويل چې گوره! له وېرې په دې سره اوږي کې دننه په خونو کې ناست يې، هم دې ځان له گرمۍ نه وسپځه او هم دې مونږ له گرمۍ نه وسوځولو که نه د سپين غر هوټل بېرون ساحه څومره ښايسته سيوری لري او ته ترې گټه نه شې اخيستی نو همدا د وېرې نښه ده که نه ولې بېرون نه کېنې او هسې لاپې شاپې وهي. د دښمنۍ همدا گټه ده چې هم ځان تباه کوي او هم نور.

له پورته مطلب نه زما هدف دا دی چې اوس هم په اگاهانه او يا غير شعوري توگه بعضې کسان د جنگ طرفداري کوي هغه که له هرې خوا نه

وي فکر کوي چې په جنگ کې خیر دی او خپلې گټې لاس ته راوستلی شي نو زما په اند جنگ کې خیر نشته او هغه څه چې په صلحه کې لاس ته راوړل کېږي هغه د جنگ د لارې نشي. لاس ته راوړل کېدای او که د جنگونو له لارې اهداف لاسته راوړل کېدای شوی نو مونږ خو په عملي توگه دا ۳۶ کاله جنگونه وکړل اوڅه مو په لاس راونه وړل. مونږ بايد له ځانونو سره قضاوت وکړو چې څه مو لاسته راوړي او که نه؟

د عزیزتوت او ښايسته توب ترمنځ توپیر

د فروري ۴مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

څو کاله دمخه استاد غلام دستگیر خاورين زما کور ته راغی او راته يې وويل چې له پل چرخي سره په لوحه يې ليکلي دي چې به کابل زيبا خوش آمدید. نو ماته يې وويل چې که دا د زيبا توری يعنې کليمه ترې لرې شي او په عوض يې وليکي چې به کابل عزيز خوش آمدید نو ښه به وي ځکه په کابل کې د نورو سيمو او هېوادونو په پرتله د زياتوب څه نه ښکاري خو دا چې زمونږ د هېواد پايتخت دی او مونږ ته عزيز دی نو جدا خبره ده. ځکه يو شی به ښايسته نه وي خو دا چې مونږ ته گران او عزيز وي نو د بل هر ځای په پرتله مونږ ته گران دی.

د استاد دا خبره ډېره پر ځای وه. که افغانستان هره څومره وران شي، هر څومره ستونځې په کې وي خو زمونږ نه هېرېږي که هر چېرته اوسو او په هر حالت کې اوسو او د دې علت دا دی چې چېرته چا په وړوکتوب کې خړپوسې کړې وي هماغه ځای سړي ته ډېر گران وي. که د مکې ښار ته تللي ياستی، نو ليدلي به مو وي چې له سپېرو غرونو نه بل څه په کې نشته دي او اوس هم څنگه چې لازمه ده هغسې کار هلته نه دی شوی، نه د ښار نظافت سم دی او نه ارکيټکچر يا انجينري ساختمان له پلوه د ښار ښايسته

درېيمه زاويه

۱۰۵

والی په نظر کې نیول شوی دی. که دا حالت له پینځلس سوه کاله د مخه سره پرتله کړو نو هغه وخت خو د مکې مکرمې د ماحول نه بهر اوبه هم نه وې خو چې کله زمونږ پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم هجرت کاوه نو مکې مکرمې ته یې مخ راواړوه او ویې ویلې چې زما خو درنه زړه نه کېږي خو دا چې اهل د دې ښار سم نه دي نو ځکه درنه مهاجر کېږم او وایي چې په مخ مبارک یې اوبښکې هم راتوی شوې.

دلته مې پخوانۍ خاطره راپه یاد شوله:

د پوهنتون په وخت کې به چې لږ فرصت پیدا شو نو اکثره محصلین به خپلو سیمو ته تلل نو زه هم به خپل کلي ته میاشت کې یو کرته یا دوه ځلې تللم. په هغه وخت کې دا ښایسته او ښې موټرې نه وې نو له جلال اباد نه به چې خاص کونړ ته تللو نو یوازې درې ډوله روسي موټرې وې چې په ورځ کې به یې یوه پیره کوله. دې موټرو ته یې گاز (لاری)، واز (شاته یې د بینچونو په شکل دوه خوا سیتونه درلودل) اوجیپ ویلې. د جلال آباد نه خاص کونړ ته کرایه د گاز شل افغانۍ، د واز او جیپ دیرش افغانۍ وه. که په ټاکل شوي وخت کې به ونه رسېدلې نو بیا به دې شپه په جلال اباد کې وه. ما شخصاً کوښښ کاوه چې په واز موټر کې لاړ نه شم ځکه په سیتونو باندې به تر پال خپورو او د موټر د تیلو د بوی له وجهې به راته کانگې راتللې. د ډریور ترڅنگ په مخکې سیتونو کې به همېشه خالي سیت نه و ځکه هغه به مشرانو یا هغه کسانو ته ریزرف یا ورکول کېدل چې له چا سره به ښځې یا زنانه وې. د جلال آباد نه خاص کونړ ته په هغه وخت کې درې ساعته د دوږو نه ډکه خامه لار وه او چې کله به خپل کلي ته ورسیدو نو بیا خو چا د دوږو له وجهې نه پیژندلو. یو ځای چې د ترې (کوټل) په نامه و نو چې هلته به ورسېدو، ډریور به ټولو سپرلیو ته وویل چې د موټر نه ښکته شي او مونږ به پیاده د موټر تر شا تللو او الحمدالله به مو ویله چې موټر په شا رانشي او د

درېيمه زاويه

۱۰۶

گړنگ نه ښکته ونه غورځېږي. د کلینر سره به ډنډه پنچ (د لرگي کنده وه چې لاستی به یې درلوده) و او د موټر تر شا به ورو ورو روان و که موټر شاته راشي نه د ټایر شاته به یې ډنډه پنچ کیښوده. یو کس به د موټر نه مخکې منډې وهلې که د هغه بلې خوا کوم موټر راروان وي نو ورته اشاره وکړي چې په یو ځای کې ودرېږي چې دا موټر تېر شي ځکه په ټول سړک به دوه موټر سره یو ځای نه شول تېرېدلی.

دا چې په هغه وخت کې محدود ډریوران ول او ټولو پیژندلو نو زما به یې لږ خیال ساتلو. څه د کورنۍ په خاطر او څه هم زما د شخصي رابطه په وجهه چې لږ ټیپ به مو ورکاوه. مونږ محصلین و نو زمونږ ټیپ هم څه زیات نه و پینځه یا نهایت لس افغانۍ وې. څنگه به چې د کونړ اډې ته ورسېدم نو ډریور به راته وویل چې ستا ځای مې درته ساتلی دی او بل چاته یې نه ورکوم. زما معتبر ځای د گاز په موټر کې د ډریور تر څنگ په پایدان باندې ودرېدل و چې معمولاً دوه کسه هلته په ولاړه ځایېدل او په ټوله لار کې به مو د ډریور د دروازې چوکاټ ټینگ نیولی و او په پایدان به ولاړ وو. یو لاس به مو چې سترې شو نو په بل لاس به مو د موټر دروازه کلکه نیولې وه او که لږه بې پروايي به مو وکړه نو د گاز د موټر نه د غورځېدو احتمالات ډېر زیات وو. د جیپ موټر مهم ځای ما لپاره د جیپ په میرگاټ (هغه ځای چې د موټر په ټایر باندې و او د جیپ چراغ هم هلته و) باندې ناسته وه. دا هم اسانه کار نه و چې درې ساعته به ما باید د میرگاټ وسپنه کلکه نیولې وه. په دواړو حالاتو کې ښه والی دا و چې د دوږو گرد به لږ کم و او چې کله به موټر په لاره د انجن د یخوالي په خاطر اوبو ته ودرېد مونږ به له موټر نه دانگ واهه او د موټر مخکې به مو منډه کړه چې له دوږو نه لږ ځانونه بچ کړو.

دې سفر او بيا کلي ته رسېدل، د خپل خپلوانو او د مورجانې ليدل يو خوند او کيف درلود چې باور وکړئ په لس گونو ملکونه ما ليدلي دي خو هغه خوند په کې نشته دی. دا مبالغه نه ده. اوس هم زه د اروپا، عربو، امريکا او نورو هيوادونو په پرتله په افغانستان کې خوشحاله يم او په افغانستان کې خپل کلی او ولسوالۍ کې ځان مښوون او خوشحاله احساسوم. که نه زمونږ کلی ډاگ دی، کورونه مو هم چندان ښه نه و خو خاص کيف يې درلود چې په دې ليکنه کې يې سړی نه شي تمثيلولی.

هغه چا چې په افغانستان کې خړپوسې کړي دي، هغه که هر چېرته وي افغانستان يې له ياده نه وځي او افغانستان پرې گران دی ځکه مونږ ته افغانستان عزيز دی البته بعضې سيمې يې ښايسته هم دي. هېڅوک دې يو بل ته نه وايي چې افغانستان له تانه پر ما ډېر گران دی خو که څوک له خپل وطن سره خيانت کوي هغه کسان جلا دي. د افغانستان د اساسي قانون په اساس، افغاني تابعيت له هيڅ افغان نه سلېدلی نه شي نو دا چې افغانيت له چا نه اخستل کيدلی نه شي نو افغاني مينه هم د خپل وطن د چا نه اخستل کېږي نه. په شعوري او غير شعوري توگه خپل افغان ورور ته بايد په کمه سترگه و نه گورو.

د شخصيت وژنې او د پاليسۍ پر سر د اختلاف

نظر توپير

د فرورۍ د مياشتې اتمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل
په دې ورځو کې پاکستان ته د پوځي زده کړو لپاره د شپږو ځوانو صيب منصبانو د لېږلو په هکله په مطبوعاتو کې بېلابېلې تبصرې او مرکې کېږي چې د پاليسۍ د اختلاف پر ځای د دې ځوانانو د شخصيت وژنې سبب هم

گرځي او سم کار نه دی بلکې د دې ځوانانو په هکله جفا ده. په سياست کې دايمي دښمن او دايمي دوست نشته دی. يو هېواد به دې نن دښمن وي خو سبا ته به له هغه هېواد سره دوستي کوي. په سياست کې راکړه ورکړه ده او څنگه کولی شې چې د نورو هيوادونو سره د اړيکو په درلودلو سره خپلې منافع وساتي.

که د افغانستان تيرو څلور لسيزو ته نظر واچوو او حتی مخکې له هغې نه هم که وگورو نو د افغانستان اکثريت ولس نورو هيوادونو ته لکه اروپا، شمالي امريکا، استراليا، ايران، پاکستان، پخوانی شوروي اتحاد، هند، عربي هيوادونو او يا د اسيا نورو هيوادونو ته مهاجر شوي او يا هلته يې زده کړې کړي دي او حتی په جنوبي امريکا او افريقايي هيوادونو کې هم افغانان پيدا کولی شئ. زمونږ د جمهور رئيس نه نيولې د دولت د ښکته ليکو پورې اکثريت چارواکي او د افغانستان منتخب مشران دغو هيوادونو ته مهاجر شوي او اکثريت په بهرينو هيوادونو کې زده کړې کړي دي. که قضاوت دا وي هر افغان که په کوم بهرني هيواد کې اوسيدلی او يا هلته يې زده کړې کړي وي نو هغه ټول به د هغه هيواد گټو ته د افغانستان پر گټو ترجيح ورکوي او يا به هغو هيوادونو ته جاسوسي کوي نو بيا خو زمونږ ټول ولس په دې کټگورۍ کې راځي ځکه اکثريت مطلق زمونږ ولس نورو هيوادونو ته تللی او يا هلته يې زده کړې کړي دي. که قضاوت دا وي چې نه جاسوسي بد کار دی او دا په دې پورې اړه نه لري چې څوک چېرته اوسېدلی او يا چېرته يې زده کړې کړي دي نو بيا مونږ دا نه شو ويلی که په فلان او فلان هيواد کې څوک اوسيدلی او يا هلته يې زده کړې کړي وي نو هغه به جاسوسان وي.

که د حکومت په پاليسۍ انتقاد وي چې ايا د پاليسۍ په لحاظ پاکستان ته د ځوانانو لېږل د پوځي يا نورو زده کړو لپاره په اوسني وخت کې چې

پاکستان د افغانستان پر ضد مسلح گروپونه روزي او تقويه کوي يې سم کار دی او که نه، دا جلا خبره ده. د پالیسی په سر اختلاف نظر سم کار دی او دا د افغانانو حق دی چې د حکومت په پالیسیو انتقاد وکړي. اما د افغانانو په هکله مخکې له مخکې قضاوت کول جفا او گناه ده. زما په اند د افغانستان موجوده حکومت تر اوسه پورې د پاکستان پر وړاندې د پوره نرمښت نه کار اخیستی او خپلې ژمنې يې پوره عملي کړي دي خو لا تر اوسه پورې د پاکستان حکومت له خوا څنگه چې لازمه ده پوره گامونه نه دي اخیستل شوي چې دا وښايي چې واقعاً د افغانستان په هکله د پاکستان په پالیسی کې عمیق بدلون راغلی دی او که نه؟ ځکه د پاکستان حکومت د افغان مهاجرینو په ایستولو پیل کړی او هره ورځ په سل گونو کې د افغانستان ته رااړوي او یا افغانان په پاکستان کې خورول کیږي او هم د دیورند د کرښې په دواړو خوا کې تخریش کوونکي فعالیتونو ته دوام ورکوي. په مطبوعاتو کې دا بحثونه ډېر گرم دي چې ایا د افغانستان حکومت، پاکستان ته د شپږو تنو پوځي صیب منصبانو لېږل ښه کار کړی دی او که نه؟ او ځینې دا هم وایي چې دا صیب منصبان به جاسوسان تربیه شي او پاکستان لپاره به په راتلونکي کې جاسوسي کوي. ما چې د دې شپږو ځوانو صیب منصبانو عکسونه ولیدل نو دا ځوانان د افغانستان په یو قوم پورې اړه نه لري او داسې یې مسؤولیته خبرې د دې صیب منصبانو د شخصیت د جریحه دار کولو لپاره یوه لویه ضربه ده چې دا سم کار نه دی او زما په اند دا د دې ځوانانو په هکله شخصیت کشي او هم د دوی په هکله یوه لویه جفا ده ځکه دوی په خپل سر هلته نه دي تللي بلکې د افغانستان حکومت هلته لېږلي دي. د جمهور رئیس کرزي په دور کې هم په سل گونو افغانان پاکستان ته زده کړو لپاره تللي دي او حتی د پاکستان حکومت بېلابېلو مشرانو لپاره سېمه هم درلوده خو دا چې دا شپږ کسه ځوانان اوس هلته د

فوځي زده کړو لپاره دولت لېږلي او مونږ لا د مخه د دوی په هکله قضاوت کوو زما په اند دا د دې صیب منصبانو په هکله او یا د دوی په هکله تصور کول چې گوندې دوی به جاسوسان شي لویه جفا ده.

د انگېزې شینوارې په یاد

د فرورۍ د میاشتې ۱۷ نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

پرون د فرورۍ د میاشتې په اولسمه نېټه د ننگرهار ولایت د ولایتی شورا غړې انگېزه شینوارې چې د چسپکي ماین په ذریعه چې د هغې په موټر کې ځای پر ځای شوی و څو ورځې دمخه زخمې شوې وه، په کابل کې د شهید محمد داؤد خان په څلور سوره بستریزه رغتون کې له دې فاني دنیا سره خدای په امانی وکړه او شهیده شوه. انالله و انا الله راجعون. د دې شهیدې په یاد مې په فیسبوک کې ولیکل:

هره قطره د وینې چې په هر منظور اوس په افغانستان کې توپیري که هغه د وکیل صاحبې انگېزې شینوارې وه او که د نورو افغانانو د غندلو وړ ده. ډیرې وینې توپیر شوي، ډیر بېگناه افغانان د خپلو او پردو په لاسونو ووژل شول نو تر کله به مونږ پوهیږو چې خپل وروڼه او خويندې د پردو او یا د خپلو په لمسون ونه وژنو، خپل وطن وران نه کړو او د مینې او محبت ژوند وکړو او د یو بل سره وروري وکړو. که هر څه ولرو خو مینه د خپلو خلکو او وطن سره نه وي نو مونږ هېڅ نه لرو او همداسې به د بدبختیو په سیلابونو کې لاهو اوسو.

مدیریت او قومانداني

د فرورۍ د مياشتې ۲۲مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

په ملکي ساحه کې ښه اداره چي ته مدیر او په نظامي ساحه کې ورته قوماندان وايي. د مدیریت او قومانداني یوه برخه علمي ده چې د مدیریت یا قومانداني په ساحه کې زده کړې او مطالعه مهمه ده او تاثیر لري خو زما په اند د مدیریت او قومانداني لویه برخه د انسان په فطرت کې اغېرل شوی جوهر دی چې د انسان نه ښه مدیر یا قوماندان په عملي ساحه کې جوړوي. مدیریت په ورځني ژوند کې د کور له مدیریت نه نیولې، د کلي، ولسوالۍ، ولایت، مملکت او د دنیا په کچه ضروري خبره ده. ما ډیر کسان لیدلي دي چې د مدیریت په تیوري ښه پوهېږي خو ښه مدیر نه وي او همداشان ما ښه اقتصاد پوهان لیدلي چې په تیوري ښه پوهېږي خو ښه بزنس مین کیدی نه شي او همدا شان ښه سیاست پوه ښه سیاست مدار کیدی نه شي. ښه مدیر، بزنس مین، قوماندان او سیاست مدار باید د تصمیم نیولو په وخت کې ریسک یا خطر قبول کړي، فکر یې باید تېز وي چې د راټولو شوو او یا موجودو معلوماتو په رڼا کې اوضاع او وضعیت تحلیل او عاجل تصمیم ونیسي. که تصمیم ډېرو مشورو او د کتابونو لوستلو ته په تعویق واچول شي نو بیا به وخت د وخته تیر وي. زما په اند که یو مدیر ووايي چې زه ډېر مصروفه یم او وخت نه لرم نو دا د دې معنی لري چې دی ښه مدیر نه دی ځکه د وخت په مدیریت نه پوهېږي او چې د وخت په مدیریت کې څوک ستونځه ولري نو ته پوه شه چې د داسې کس نه ښه مدیر نه شي جوړیدی. زما د شخصي تجربې پر اساس ښه مدیر په دوه حالاتو کې ډېر مؤفقه وي اول دا چې ښه، متعهد، پوه او پاک ټیم د ځان په ماحول کې راټول کړي البته دا کار د مدیر د انسان پیژندنې او شناخت پورې اړه لري او دویمه برخه یې د کارونو دلیگشن (Delegation) یا کارونه خپلو مناسبو اشخاصو

ته سپارل دي. داسې نه چې د برقي کار ترکان ته حواله شي او د ترکان کار موچي ته. په مدیریت کې د نه تصمیم نیولو نه خراب تصمیم هم ښه دی ځکه د خراب تصمیم نیولو په موجودیت کې خو دا چانس شته دی چې یو څه کار وشي خو د نه تصمیم نیولو په صورت کې د کار کولو امکان صفر وي او حتی منفي خواته د تگ امکانات هم ډېر وي.

د وطن معماران

د فرورۍ د مياشتې ۲۳مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

زمونږ قضاوتونه بعضې وخت د حافظ د سوتي غوندې دي چې په هر چا څنگه ولگېد هغسې لگېږي او زیاتره وخت زمونږ قضاوتونه په واقعیتونو ولاړ نه دي. ډېری کسان قضاوت په سلیقوي توگه کوي او زیاتره وخت یو څوک مونږ سم نه پېژنو خو قضاوتونه مو داسې وي چې گوندې مونږ هغه کس له کلونو کلونو راپدېخوا پیژنو او د هغه د ژوند هر څه راته معلوم دي نو ځکه قضاوت کوو. کله چې په نظامونو کې فساد اوج ته ورسېږي نو بیا د ولس پر وړاندې هر چا چې په حکومت کې کار کړی وي، هغه ورته فاسد ښکاري یا هغه متل دی چې وایي د وچو له کبله لاندې هم سوځي. که حکومت کې د کارکولو مؤخه خدمت کول وي نو بیا خو په حکومت کې کار کول ثواب لري او که په حکومت کې د کارکولو مؤخه د ځان مړول، خپل مقابل لوری له منځه وړل او ضعیفه کول، گوندې او پره وي نو بیا حکومت کې کار کول گناه ده.

په اوس وخت کې زمونږ ولس ته په حکومت کې کار کول گناه ښکاري او یا ډېری کسان دا فکر کوي چې په دې حکومت کې هیڅ پاک او با احساسه کسان نشته دي. نه داسې نه ده مونږ ډیر ښه کسان په حکومت کې لرو او په پخوا وختونو کې هم ډیرو ښو کسانو په حکومتونو کې کار کړی دی چې د

هغوی خدمتونه د ستایلو وړ دي او اوس هم په ښو نومونو یادېږي. نو په دې اساس په حکومت کې کار کول په نیت او عمل پورې اړه لري چې نیت مو څه دی او عمل مو څنگه دی؟ په دې نږدې وخت کې به انشاالله یو کتاب د وطن د معمارانو په نامه په پښتو او دري ژبو ډیر ژر چاپ شي او د یو شمیر هغو کسانو په کارونو به رڼا واچول شي چا چې په پخوانیو حکومتونو کې ښه کارونه کړي دي.

زما د ژوند یوه ترڅه خاطره او د پروډ قتلونه په

ارزگان، بدخشان او هم د افغانستان په نورو

سیمو کې

د اپرېل دیارلسمه نېټه، ۲۰۱۵ م کال، کابل افغانستان
د ۱۹۹۰ م کال ورځې وې چې ډاکټر سعادت شگيوال د پېښور په شاهین ټاون کې د نامعلومو کسانو له خوا په شهادت ورسېد. زه هغه وخت د امریکا غږ راډیو محلي خبریال وم. ما په پېښور کې خپلو زامنو لپاره گاډۍ (ټانګه) نیولې وه چې زما زامن به یې سهار ښوونځي ته بیول او ماسپښین به یې بېرته کورته راوستل. د خدای بښلي شگيوال د شهادت نه څو ورځې دمخه زما زامنو راته وویل چې زموږ په گاډۍ کې دوه کسه د دوی همصنفیان دي چې هغه هم مهاجر دي که زما اجازه وي نو هغوی به هم له ځان سره اخلو او زموږ سره به یو ځای ښوونځي ته ځي او راځي. ما ورته وویل چې سمه خبره ده او هغوی هم له ځان سره اخلي. زما کور په اکاډمۍ ټاون کې و او زما د زامنو ښوونځی په شاهین ټاون کې و. څو ورځې وروسته چې مازدیګر کور ته راغلم او زامنو مې راته د کور دروازه (ګېټ) خلاص کړ او موټر مې ودروله نو

زامنو مې راته سمدستي وویل چې زموږ د همصنفیانو پلار خو چا مړ کړ. ما ته پته نه وه چې دا دوه کسه ماشومان د سعادت شگيوال زامن دي. خدای شاهد دی چې دا خاطره چې همېشه رايادوم نو زما د سترگو نه اوبښکې ځي ځکه ما ته دا تصور سمدستي په سترگو کې ودرېده لکه چې زه وژل شوی یم او زما ماشومان یتیمان پاتې شوي دي. دا مې له ځان سره تصور کړه چې زما د ماشومانو به څه حال وي که زه ووژل شم ځکه په هغه وخت کې هغو کسانو ته چې یو څه ملي فکر یې درلود تهدیدونه په پېښور کې ډېر زیات و او ګڼ شمېر زموږ برجسته وطنوال شهیدان او یا لا درکه شول.

پرون چې پینځه کسه د خبریه موسسې کارکوونکي چې په ارزګان کې شهیدان کړای شول چې د ډاکټر صیب رحمانزي لمسی منصور رحمانزی چې تازه یې له هندوستان نه ماسټري اخستې وه او هلته یې کار کاوه هم شامل و. همداشان زموږ د اردو قهرمانان چې په بدخشان کې په ډېره وحشیانه توګه حلال او شهیدان شول، دوی به هم پلرونه، میندې، خويندې، بچي او مېرمنې لري او د دې شهیدانو په کورنیو کې به څه ډول د ماتم ویر ګډ وي.

زما سترگو کې د شگيوال د شهادت انځور یو ځل بیا ښکته پورته شو او هغه ورځ مې راپه یاد شوله. ایا د دې شهیدانو په کورنو کې به دا د پروډ ورځې دروند او نه جبران کېدونکې غمونه څنگه تېرېږي؟ هغه چا چې دوی شهیدان کړي، داسې راته بریښي چې دوی نه خويندې او میندې او نه کورنۍ لري او نه اسلامي او انساني عاطفه. الله تعالی دې په افغانانو په خپله ورحمېږي.

د مافيایي نظامونو عمده خاصیت

د اپرېل ۱۶مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

د مافيایي نظامونو عمده خصوصیت دا دی چې له پورته نه ښکته چارواکي د تقرر او د هغوی د مصئونیت حمایت کېږي او د ښکته نه پورته چارواکي چې څه غریبي، خیانت او یا د ولس مال لوټوي نو د پورته چارواکو سره یې شریکوي او په دې توګه د فساد خبیثه دایره ورځ په ورځ تقویه کېږي. نن د بدخشان امنیه قوماندان جنرال بابۀ جان د ۱۳۹۳ هجري شمسي کال د حمل په ۲۶مه نېټه د طلوع تلویزیون سره په مرکه کې د بدخشان د نا امنیو څو مشخو بیلګیو ته اشاره وکړه چې د بدخشان د ولایتي شورا مشر- د جرم په ولسوالۍ کې د طالبانو یو کس قوماندان د شمس الله په نامه چې په جنگ کې زخمي شوی و بدخشان ته او بیا وروسته یې په کابل کې تداوي کړی او بېرته یې د طالبانو لیکو ته لېږلی او همدا شان په ملي شورا کې د بدخشان وکیل، مسلم ورور په بدخشان کې قتل وکړ او دوسیه یې حتی څارنوالۍ نه اخیستله. جنرال بابۀ جان هم وویل چې د پارلمان د وکیلانو (مریم کوفي او فوزیه کوفي) ورور قاری عنایت الله د مخدره موادو سره ونیول شو او ۱۷ کاله قید شو. د بدخشان د ټولو نا امنیو تر شا د محلي او سیاسي چارواکو لاسونه دي چې په مواد مخدر او د معادن په استخراج او قاچاق کې لاسونه لري. دې ته وایي مافيایي نظام نو څوک شته چې د دې مشهودو پېښو پوښتنه وکړي؟

Multitasking یا په یوه وخت کې څو کارونه کول

د اپرېل ۲۳مه نېټه، کال ۲۰۱۴م، کابل

د ادارې او منجمنت په علم کې یوه کلمه استعمالېږي چې ښه منیجر هغه دی چې په یوه وخت کې څو کارونه همزمان وکړي. اوس سوال دا دی چې ایا یو مدیر، مشر، یا منیجر په یوه زمان کې څو کارونه همزمان کولی شي او که نه؟ منطقي ځواب دا دی چې یو کس په عین زمان کې دوه کارونه نه شي کولی. خو ښه مشر یا مدیر که هغه په هره سطحه وي هغه دی چې څو کارونه همزمان باید وکړي شي. نو سوال بیا دا دی چې دا څنګه امکان لري؟

دا ډېر اسانه کار دی ځکه چې ښه مشر او مدیر هغه دی چې کارونه نورو کسانو ته حواله کړي او په خپله هرڅه ونه کړي. مشر- یا مدیر باید یوازې نظارت وکړي. نورو کسانو ته د کارونو حواله کول په اداره او مدیریت کې Delegation وایي نو د کارونو حواله کولو لپاره ښه ټیم ته ضرورت دی. د ښه مدیر یا مشر یوازینۍ دنده دا ده چې څنګه ښه ټیم تعین کړي او په دې پوه شي چې څوک په کوم ځای کې ښه کار کولی شي ځکه هر کس د هر کار لپاره تجربه، استعداد او دلچسپي نه لري. ټیم دې ته نه وایي چې هغه کسان چې د مشر یا مدیر سره ښه بنډار کولی شي او هغه لکه د کومیدن په شان خوشحاله ساتلی شي نو د ځان په شاوخوا یې راتاو کړي. د تېر جمهور رئیس ورور یوه ورځ قصه کوله چې خپل ورورته یې ویلې و چې فلانی کس سم سړی نه دی او خلک ترې ډېر خفه دي نو ښه به دا وي چې د ارګ نه یې وشړي یو څه بل کار ورته ورکړي. نو جمهور رئیس ورته ویلي و چې د دغه شخص سره ما اوس اموخت اخیستلی دی.

دا چې په افغانستان کې ډېرو کارونو ته همزمان اړتیا ده نو زموږ مشران او د ادارو مدیران زیات Multitasking او نورو ته د کارونو حواله کول یا

Delegation ته ضرورت لري. نو جمهور رئیس او د دولت نو مشران او مدیران باید د ځانونو په شاوخوا ښه ټیم راټول کړي نه دا چې داسې کسان راټول کړي چې یوازې دوی ورسره اموخت اخیستلی او ښه بندار کولی شي. تر یو څه حده چې ماته پته شته، د جمهور رئیس نه نیولی د ښکته نورو چارواکو پورې دوی د خپلو ادارو په شاوخوا کې داسې کسان راټول کړي دي چې دوی ورسره اموخت اخیستلی او کارونه په ټپه ولاړ دي. زموږ ملت په تورتم کې قرار لري او نه پوهېږي چې زموږ دولتي چارواکي په کوم خوا روان دي. په ساده تعیناتو کې هم ضد او نقیض خبرونه خپرېږي. داسې اوازې د ملي وحدت حکومت ته شرم او ولس ته د توهین معنی لري.

یو کتاب همدا اوس لولم. وایي چې پالیسی، پالیسي میکران نه عملي کوي بلکې پالیسي ښکته قدمي عملي کوي. که ښکته قدمي په پالیسیو عقیده ونه لري او یا یې انگېزه ورسره نه وي نو ټولې پالیسي به په هوا کې پاتې وي او لکه هسې چې زموږ په اصطلاح په یخ لیکنه ده. Michael Lipsky چې د سوشل پالیسی په برخه لري کې استاد دی ښکته قدمو مامورینو ته -Street Level Bureaucrats لقب ورکوي ځکه د خلکو کار د پالیسی جوړونکو سره نه دی بلکې د محلي چارواکو سره وي.

انماالاعمال بالنیات

۲۷ اپرېل ۲۰۱۵م کال، کابل (د ثور اومه نېټه)

د هغه چا چې نیت ښه و او د خدای لپاره یې د وطن په ابادۍ او جهاد کې برخه اخیستې ده، که ژوندي وي الله تعالی دې ورته په دې دنیا او هم هغه دنیا کې اجر و ورکړي او څوک چې په همدې ښه نیت شهیدان شوي دي الله تعالی دې ورته برین جنتونه نصیب کړي. چا چې د غويي د اومې او اتمې نه سو استفاده کړې او یې لا هم کوي د غندلو دي.

گرانو دوستانو او عزیزانو!

د می د میاشتې ۱۲مه نېټه، ویرجینیا، امریکا

دا څو ورځې کېږي چې زه له هېواد نه بهرون په سفر یم. د فیسبوک په مجازي دنیا کې دا افواه خپره ده چې گوندې زه د ننگرهار د والي په توگه تعین شوی یم. دا دوه ورځې زه حیران وم چې څه ولیکم که نه؟ ځکه که څه ولیکم نو شاید داسې فکر وشي چې زه د دوستانو حسن نظرونو ته درناوی نه لرم او یا د کار کولو توان او یا ولس ته د خدمت کولو اراده نه لرم. او یا به داسې معلومه شي چې دا آواز زما په اشاره خپره شوې ده. ما چې کوم اول پوست ولیده هغه د څو کسو پخوانیو والیانو اواز وه چې زما نوم یې هم په هغه کتار کې اچولی و.

دا چې دا آواز څنگه خپره شوله ما ته هم معما ده چې ایا په ښه نیت وه او که په بد خو د دوستانو مثبت نظرونه او حسن نیت ما ته د ولایت نه ډېر مهم دی او زه د ټولو نه منندوی یم ولو که والي هم نه اوسم. لږ وضاحت غواړم چې وکړم:

ما ته چا رسمي خبر نه دی راکړی او نه راته جمهور رئیس څه ویلي دي. زه اوس هم د ولایت نه ډېره ښه او ارامه دنده لرم او تر خپله وسه د خدمت کولو زمینه راته مساعده ده. ولایت امتیاز نه بلکې لوی مسوولیت دی. که جمهور رئیس اعتماد وکړ نو شاید چې تر ډېره حده به موفقه اوسم ځکه زه له چا سره په هیڅ نوع غیر مشروعو اقتصادي گټو کې شریک نه یم او په حکومتدارۍ کې په سلو کې پنځوس سلنه پاکي مهمه ده.

په تېرو شپږ دېرشو کلونو کې چې ما کومې دندې اجرا کړي که کار مې کم کړی او که لږ خو نه مې رشوت اخیستی، نه مې د حکومت مال چور کړی او نه مې د خپل ولس او خلکو پر ضد خیانت کړی دی. زه نه یوازې د

حکومت په چوکات کې د خپلو دندو بلکې د تېرو شپږ دېرش کلونو د ټولو دندو حساب ورکولو ته چمتو یم او په خپل ژوند او کارو بار قناعت لرم.

سر مو نه خورم خو اخري خبره دا ده چې په فیسبوک کې چې ما د دوستانو مثبت حسن نظرونه ولیدل هغه ما ته د ولایت د دندې نه ډېر اهمیت لري. ډېري دوستان زه د نږدې نه هم نه پېژنم خو د ټولو نه زیاته زیاته مننه. ټوکه دې وي که ستاسې پېش بیني رښتیا شوله او ما دا دنده قبوله کړه نو دا درته ویلی شم چې تاسې به په خپلو خبرو پېښماني ښکاره نه کړئ. ستاسې خادم او ورور شاه محمود میاخیل

په پورته لیکنه په سلهاو دوستانو ډېر مثبت نظرونه لیکلي و چې زه فکر کوم د افغانستان په سطحه دا به اول ځل وي چې دومره کسانو په سوشل میډیا کې مثبت نظرونه او تبصرې لیکلې وي ځکه همېشه که یو څه مثبت نظریات وي نو یو څه منفي هم وي. د یو څو دوستانو تبصرې دلته رانقلوم:

عصمت قانع صیب زما عکس پوست کړی و او لیکلي یې و:

دا ځوان په رسمیت پېژنم. میلمه پال اولسپال متواضع غوڅ او قاطع منیجر دی، په اداره او منجمنت کې پر اصولو تکیه کوي او پخپله هم له قانون او نظم څخه رعایت کوي، که د افغانستان په اوسنۍ اداره کې مسولیت ور وسپارل شي هم به د اوسنۍ ادارې ابرو وساتي او هم به خلک ادارې ته رانژدې کړي.

رضوان الله شپون صیب لیکلي و:

د ننگرهار د نوي والي په توگه د ښاغلي شاه محمود میاخیل د ټاکنې احتمال دی او تمه کېږي چې د سیمه ایزو ارگانونو ادارې د نوي رئیس غلام جیلاني پوپل د کار له پیلولو وروسته د ښاغلي میاخیل د تقرر اعلان وشي. ښاغلی میاخیل یو مهال د کورنیو چارو وزارت اداري معین په توگه پاتې

شوی، د ننگرهار په جغرافیه او قومي جوړښت ښه پوهېږي، د ننگرهار د والي په توگه د ښاغلي میاخیل ټاکنه غوره اېشن دی، خدای دې وکړي چې د والي په توگه تر ټاکنې او کار پیلونې وروسته د ننگرهار د امنیتي وضعیت د ښه والې لپاره ټول شته امکانات وکاروي.

امین الله ظاهر صیب لیکلي و:

ولسمشره! ننگرهار ته د نوي والي شامحمود میاخیل په ټاکنه دې یو ځل بیا د ولسونو په زړونو کې ځای پیدا کړ. مونږ دې وگټلو او یو ځل بیا راباندې گران شوې ته دې زنده باد یې وروستۍ ټاکنې دې په زړه پورې دي. میاخیل نه زور لري او نه زر د کتاب او قلم سړی دی مونږ یې هرکلی کوو. خدای دې وکړي چې پریکړې ته د عمل جامه واغوندي. او همداسې نورې تبصرې.

نو مجبوره شوم چې د ټولو نه یو ځل بیا مننه وکړم او دا لاندې وړوکې تبصره مې بیا ولیکله:

مننه او په اخره کې یو وړاندیز

د می د میاشتې ۱۳مه نېټه، کال ۲۰۱۵ م، ویرجینیا، امریکا گرانو دوستانو او عزیزانو! ستاسې هره تبصره ماته د میلیونو میلیونو مادي امتیازاتو نه ډېر اهمیت لري او نه پوهېږم چې څنگه د ټولو نه مننه وکړم. خو د تاسې ټولو نه یو ځل بیا نهایت زیاته مننه. زه بیا هم نه پوهېږم چې دا آوازه ولې خپره شوه او یو دوست زمونږ لیکلي و چې واقعاً دا په میډیا کې به لومړی ځل وي چې د یو چا په هکله دومره مثبتې تبصرې وشي نو ستاسې حسن نظر ماته له هر څه نه زیات اهمیت لري. حال دا چې ما هېڅ نه دي کړي. د ځان په خاطر نه وایم خو د دې نه معلومېږي چې افغانان د ښې

حکومتداری، صداقت او ایمانداری تېري دي. دا درې عنصره نه خارجي کمک ته ضرورت لري، نه تخنیکي مرستو ته او یا نه کومه قانوني ستونځه شته او نه په بیه اخیستل کېږي چې تاوان سپری وکړي. که ولس ارامه وي مونږ ټول پخپله ارامه کېږو او د ولس په ارامۍ کې زموږ فردي او د کورنۍ ارامي پخپله خوندي ده.

د ځان په ګټه سؤ استفادې ته فساد وايي خدای دې وکړي چې زما دا تبصره او یا مخکینۍ تبصره په فساد کې رانشي. قدرت او پیسې سپری فاسدوي خو که سپری له ځان سره ووايي چې د دې چوکۍ نه به یوه ورځ خامخا ځم نو بیا سپری نه فاسدېږي او ما سره همدا فکر همېشه و او دی چې که هره دنده سپری ولري نو بالاخره ترې یوه ورځ په طبیعي شکل او یا غیر طبیعي شکل ځي او قدرت او پیسې له انسان سره تر اخره نه پاتې کېږي. دا تغیر او تبدیل په وظایفو کې د همدې په خاطر دی چې د دوه درې کالو نه وروسته د انسان ابتکار او انرژي په یوه دنده کې ختمېږي نو باید چې تغیر او تبدیل رامنځته شي اوبه چې هم په یوه ځای کې ډنډ شي نو بالاخره ګنده کېږي. دا خبره ما تکرار تکرار کړې ده چې کله چې زه معین د وزارت داخله شوم نو زما خدای بښلي پلار راته راغی او راته یې وویل چې معین شولې خو یوه ورځ د دې چوکۍ نه تګ هم په نظر کې ونیسه خو ځان بدنامه نه کړې. ښه کار په دې معنی نه دی چې چا ته غیر قانوني کار سپری وکړي. که یو مامور له ټولو سره یو ښه ښه قانوني برخورد وکړي نو بیا هیڅوک نه خفه کېږي یعنې د مور او میرې سلوک باید په دولتي چوکاټ کې له ولس سره ونه شي. یو کتاب چې ما او قیوم مشواڼي صیب په ګډه لیکلی دی د وطن د معمارانو په نامه چې په همدې دوه اونیو کې به انشاالله چاپ شي نو په سريزه کې ما همدا خبره لیکلې ده.

که څه هم دا ښه نه ده چې د ځان توصیف پخپله وکړم خو د معلوماتو د شریکولو او شاید چې په یو چا څه مثبت تاثیر وکړي دا لاندې څو ټکي لیکم. د کورنیو چارو په وزارت کې چې ما کار کړی نو زما نږدې دوستان هم نه پوهېږي چې زه څو وروڼه او څومره خپلوان لرم او ما دا خپلې کورنۍ ته ویلي و چې خپل کارونه به کوئ او زما په کار کې به کار نه لرئ. صرف ستاسې د معلوماتو په خاطر وایم چې مونږ شپاړس وروڼه و چې دیارلس اوس هم ژوندي دي او همداسې په سل ګونو خپلوان لرم خو ټول پوهېږي چې زه د دوی غیر قانوني او غیر منطقي غوښتنې نه منم نو ماته یې ویلي هم نشي. او اکثره رانه کله کله خفه هم وي. د پیسو په هکله زما فرموله هم ډېره اسانه ده. له خپلې شپۍ سره پښې غزوم او اساسي ضرورت رفع دی او هوس نه لرم چې باغونه، کورونه او بیلډونګه ولرم او هغه درد سر هم دی. د ننگرهار او مشرقي هر کور او هر باغ زما کور او باغ دی او همدا علت دی چې زه تر اوسه په ننگرهار کې کور نه لرم یوازې په کابل او کونړ کې ځای لرم او هم ما خپل ټول ژوند د خپل معاش نه جوړ کړی دی. د خدای نه ډېر مشکوره یم چې همېشه زما معاش زما د ضرورت نه زیات و او کم نه و او ښه ژوند راته د حلال معاش له لارې برابر شوی دی او په خپل ژوند قناعت لرم. د الله تعالی په دربار کې حلال او حرام دواړه شته نو په عوض د دې چې د حرامو پسې سپری تپ و تلاش وکړي ولې د حلال رزق سوال نه کوي. زما د ټول شناخت او لوړو چوکیو په درلودلو سره چې د افغانستان ټولې شاروالۍ زما د معینیت په چوکاټ کې وې، یوه نمره ځمکه ما نه د ځان په نامه او نه د فامیل د کوم بل غړي په نامه، د افغانستان په هېڅ یوه سیمه کې نه ده اخیستې. په تېرو دېرش کلونو کې د ننگرهار ټولو پخوانیو او موجوده مشرانو او چارواکو سره زما ډېرې نږدې اړیکې وې او ملګرتوب مو هم درلود خو یوه ته ما هم دا سوال نه دی کړی چې په کوم شهرک او یا د حکومت په چوکاټ کې ماته کومه نمره

ځمکه راکړي. سلام عليك ډېر ښه لرو خو د هېچا سره هېڅ نوع پټې او يا ښکاره اقتصادي پروژې نه لرم.

په هر حال خدای دې هغه وکړي چې زموږ او ستاسې د ټولو خیر پکې وي. هره دنده چې وي، خدمت په یوه سر نه کېږي، ښه، کار فهمه، پاک، صادق او متهد ټیم په موجودیت کې سړی خدمت کولی شي. د اشخاصو قحط الرجال نشته دی او په افغانستان کې له ما نه ډېر زیات ښه، پوهه، با تجربه او متعهد کسان شته دي. که حکومت هر چېرته څوک مقرروي نو باید ښه فکر پکې وکړي او ښه کسان باید په دندو وگوماري.

وړاندیز: راځئ چې د یو مثبت بدلون په لور غوږونه سره نږدې کړو که په حکومت کې یو او که نه خو د دې بدلون لپاره کار باید وکړو. که موږ یو سم او متعهد حرکت او ټیم جوړ کړو دولتي چارواکي زموږ او ستاسې وروڼه او بچیان دي خامخا به سمېږي. راځئ چې همدا حرکت ژوندی وساتو، قانوني بڼه ورکړو او د نظام سازۍ لپاره کار وکړو. له اسمانه ملایکې الله تعالی موږ ته نه رالېږي چې دا وطن راته جوړ کړي. الله تعالی فرمایي: "إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ" که په ځان کې پخپله مثبت تغیر رانه ولو نو الله تعالی هم زموږ په ژوند کې مثبت تغیر نه راولي. خارجیان او یا د خارجیانو پیسې او قوت خو په هېڅ شکل زموږ په ژوند کې تغیر نشي راوستلی او حتی د خارجي هیوادونو (عربو او عجمو) زیاتې پیسې او قوتونه زموږ ملک ته راغلل خو زموږ ستونځې نورې هم زیاتې شولې او مفت خواره یې اموخته کړو. راځئ چې د دې مفت خوریو او نورو ته د طمع لرلو پر ځای د خپلو ناخیزو امکاناتو او قوت نه د وطن په گټه مثبت استفاده وکړو. راځئ چې د شعارونو نه تېر شو او عملي اقدام وکړو. زما یوه ساده او اسانه مشوره اول د ننگرهار، ورپسې د مشرقي او بالاخره د افغانستان خلکو ته دا ده چې په ننگرهار کې ډېرې ټولنې، حرکتونه او ښه با احساسه کسان

شته دي او هلې ځلې کوي خو د دوی هلې ځلې پراگنده او یا انفرادي شکل لري. راځئ چې دا ټولې ټولنې سره یو ځای کړو، لږ ساده اصول ځانونو ته وټاکو، په هغو اصولو عمل وکړو او انشاالله زه امید لرم چې د دې حرکت نه به یو ښه او غټ حرکت جوړ شي. کله چې موږ خپل معنوي قوت سره یو ځای کړ دا نور کارونه پخپله کېږي. ما ته پته ده چې زموږ تېرو حکومتی چارواکو په ننگرهار کې او هم نورو سیمو کې د ولس او ټولنو تر منځ په یوه نامه او بل نامه درز اچولی و نو ښه دا ده چې فایروالونه (دیوالونه) چې زموږ د ټوټه کیدو په خاطر جوړ شوي دي له منځه لرې کړو او دا قوتونه سره منسجم کړو. دا پیسو ته ضرورت نه لري صرف اخلاص، صداقت او خود گذارۍ ته ضرورت دی. ملي کارونه په یوه سر او یوه وره ټولنه باندې نه کېږي. زما عرض د ننگرهار ټولو با فهمه کسانو ته دا دی چې راځئ دا ټولنې او حرکتونه سره یو ځای کړو. که خوښه مو وي نو هره ټولنه او ډله دې په خپلو کې سره تصمیم ونیسي او د یو بل سره د یو ځای کیدو پلان دې جوړ کړي. هره ټولنه چې د یو بل سره یو ځای کېدای شي اول اقدام دې وکړي او له نورو سره به بیا وروسته کار وکړو. ما ته که په دې اړه هر خدمت وي زه حاضر یم. د افغانستان د ارامۍ او سوکالۍ په هیله.

د فیسبوک یو نوع اخلاقي فساد

د می د میاشتې ۱۳مه نېټه، ویرجینیا امریکا

د فیسبوک یو تن گډونکونکي راته لیکلي و چې ما له ځان سره د فیسبوک په صفحه کې اډ کړه. ما ورته ولیکل چې زما د فیسبوک د ملگرو شمېره د پینځه زرو نه زیاته شوې او زه نور کسان نشم له ځان سره اضافه کولی نو ښه دا ده چې زما د فیسبوک صفحه لایک کړه او په دې توگه به سره په اړیکه

کې اوسو. دې ورور راته ولیکل چې یو کس ډلیټ یې د خپلو ملگرو نه لرې کړه او ما د ځان سره ونیسه.

ما ورته ولیکل چې وروره دا هم یو نوع فیسبوکي فساد دی او زما اخلاق دا اجازه نه راکوي چې زه یو ملگری لرې کړم او تا اډ کړم. ما ته ټول ملگري محترم دي او هر یو جلا جلا ځای زما په زړه کې لري. دا داسې معنی لري چې په یوه کړسۍ کار کوې نو یو ملگری درته راشي او ووايي چې دا فلاڼی له وظیفې نه لرې کړه او ما مقرر کړه. که دا کار وشي نو دا هم د فساد یوه نمونه ده. مونږ او تاسې ټول ملگري لرو او که کوم ملگری زموږ نیمگړتیاوې درلودلې نو هغه به ډیلیټ کوو نه بلکې د هغه خلاوې به اصلاح کوو. زه په دې خوشحالبېرم چې زما خلاوې څوک راپه گوته او هغه اصلاح کړم.

په خبرو کې سوچ او فکر په کار دی او یو وړوکی

غوندې وړاندیز

د می د میاشتې ۱۹مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینا
د بیان آزادي دا نه ده چې هر څوک په هر چا پسې هرڅه بې له معلوماتو، شواهدو او دلایلو ووايي. توهین امیزه خبرې چې د انسان شخصیت او ټولنې ته زیان رسوي هغه د قانون، انسانیت، افغانیت او اسلامیت له مخې سمې نه دي. مونږ ټول یو څه عیبونه شاید ولرو ځکه انسانان یوو او انسانان همېشه سهو کوي خو باید د انسانانو په شخصي مسایلو او عیبونو پرده واچوو خو متاسفانه زموږ په ټولنه کې دې ته ډیموکراسي وایي بالخصوص زما اشاره اوسنیو تبلیغاتو ته ده چې د افغانستان دښمنان غواړي چې د مختلفو لارو او اشخاصو په وسیله زموږ دا مات گوډ نظام خراب کړي او مونږ هم ارادي او غیر ارادي د نورو خبرې زمزمه کوو.

انارشي او ډیموکراسي سره فرق لري. د قانون حاکمیت د ډیموکراسۍ اصل دی. نو که څوک په چا پسې هر څه لیکي او یا وایي باید لږ په کې فکر وکړي ځکه بیا شاید په بې فکره او بې سوچه خبرو باندې پېښمانه اوسو. دا د دې معنې نه لري چې په ملي مسایلو کې څوک خیانت کوي او مونږ غلي کېنو او څه ونه وایو خو که ملي مسایل هم مطرح کوو او غواړو چې حقایق ووايو او شواهد په ډاگه شي نو باید په خپلو خبرو او لیکنو کې د خبرو او قلم عفت په نظر کې ونیسو.

د توماس اديسن وینا

د می د میاشتې ۱۹مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینا، امریکا
هغه شیان چې حسابېږي، پر هغې حساب نه کېږي او هغه شیان چې پرې حساب کېږي هغه نه حسابېږي.

یوه مهمه وینا او یوه وړه تبصره

د می د میاشتې ۱۹مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینا، امریکا
ډیر کلونه پخوا چې مونږ ځوانان و پروفیسر رسول امین راته په پېښور کې وویل چې خوریه! یوه خبره درته کوم چې استخباراتي شبکو ته ورتلل د یو چا په خوښه دي خو وتل ترې بیا په خپله خوښه نه دي. همدا خبره زه هم ځوانانو ته کوم چې استخباراتي شبکو ته ورته ستاسې په خوښه دی خو وتل ترې بیا ستاسې په خوښه نه دی نو ښه به دا وي چې د استخباراتي لوبو نه ځانونه وساتو او ملي فکر پیدا کړو. زموږ عزت په ملي گټو کې دی نه د استخباراتي شبکو سره کار کول. زموږ په کونډ کې خو دا اصطلاح ډېره عامه ده چا به چې په استخباراتو کې پخوا کار کاوه او وبه پېژندل شو نو هغه ته

product of several factors or multi-facets such as combination of criminals, terrorists groups, Taliban, disgruntled elements, proxy fighters, bad and inefficient governance, drug and economic mafia and local rivalries. Therefore, it is not possible to have a real peace process. Every contact and negotiation will be part of tactical advantage for both sides and won't produce result.

We need to focus on two tracks: one to focus more on improving governance and rule of law in order to improve security. Secondly focus on good diplomatic relation with Pakistan to reduce violence in the country by not supporting proxies or provide safe haven to those elements who want to destabilize Afghanistan.

Supporting nomination of Mr. Masoom Stanekzai as Minister of Defense

23 May 2015, Virginia, USA

I know Mr. Masoom Stanekzai for many years and know him very well. He is the right choice for the Ministry of Defense of Afghanistan and if I don't exaggerate, he might be the second or third good choice of National Unity Government

به يې رپوټ چي وايه او دا به يو نوع بده اصطلاح وه چې د کنځلو معنی يې درلودله.

تبصره! زموږ استخبارات زموږ د گاونډيو هېوادونو په پرتله په هر لحاظ د مقاييسې وړنه دي ځکه هغوی ډېر منظم دي، زيات امکانات لري او زموږ په هکله دومره معلومات لري چې موږ د خپل ځان په هکله دومره معلومات نه لرو. نو په دې اساس موږ استخباراتي جنگ نه شو گټلی. ښه به دا وي چې زموږ حکومت په خپل ملت باندې تکيه وکړي او د ملت اعتماد راجذب کړي. ملت کولی شي چې د گاونډيانو شومو پلانونو مخه ونيسي. زموږ مسايل په جگړو او عملياتونو نه حل کېږي چې بېل بېل نومونه په فوځي عملياتو کېږدو او يا استخباراتي معلوماتو شريکول موږ ته څه گټه ورسوي. موږ يو واحد عملياتي پلان ته چې په هغه کې د ولس او حکومت رول معلوم وي ضرورت لرو چې زموږ ستونځو ته د پای ټکی کېږدي. پلان په پټو معاملو نه جوړېږي بلکې مشکلات بايد له ملت سره شريک شي او تگلاره معلومه وي چې ټول پوه وي چې موږ کومه خوا ته راوان يو.

Two points are important for enduring peace in Afghanistan

23 May 2015, Virginia, USA

Two points are important for having enduring peace in Afghanistan. One, peace is a process not a deal. If you have homogenous group of insurgency in a country, it take time to reach a final deal but it will take even more time to implement the agreement. Secondly, insecurities in Afghanistan are

government (armed and political) to mislead the people. In public debate when you lose initiative and be defensive, then you lose argument and battle of perception to win people support. This is the case in Afghanistan right now.

Admiring sacrifices of Afghan National Security Forces

26 May 2015, Virginia, USA

I really admire the sacrifices of Afghan National Security Forces (ANSF) despite so much political grudging to provide them direction. Afghanistan problem is not lacking of dedicated and patriotic forces but it is lacking of political uncertainty. You cannot show me any country in the world that their police or military forces were able to fight against armed opposition for so many years without proper recognition and appreciation of their sacrifices by their leaders.

I am puzzled by some Afghan commentators to blame Afghan National Security forces for failures of security but ignorant that the relative security you have and able to talk on different TV shows are due to the services and sacrifices of ANSF. I am not saying that there is no shortcomings in ANSF but under our political circumstances, they do perform well.

so far. Beside of his background and education, he is very sincere person to build the country and not part of corrupt mafia. It is not easy to work in the system and in the same time keep your integrity. He survived several attacks and targeted by enemies of Afghanistan within the country and also outside of the country but never give up to work for Afghanistan. I hope parliament members understand this and vote for his confirmation. Two things are important: He will never give up and tirelessly work for enduring peace in Afghanistan and in the same time will keep his integrity. We all should support him and he is the best choice for this position at this critical time. I am on loaner computer and do not have Pashto fonts and will write in Pashto later on as well..

Losing battle of perception by the government

26 May 2015, Virginia, USA

When the government officials are not able to provide proper answers for policies issues, it will create further questions, doubts and confusion. This lack of clear communication leads to belief that there is no clear policy to address people concerns. This provide tools to opponents of

Please do respect their sacrifices that they protect you and your family while you are sleeping nicely. If you are real patriotic, please recruit yourself in ANSF for 200 plus dollars per month and defend the country.

آيا د فېسبوک اکاونټ درلودل عيب دی او کنه؟

د می د میاشتې ۲۷مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینیا، امریکا دوستانو سلام! دا څو ورځې کېږي چې ما په خپل کمپوټر کې د بېځایه لاس وهلو له امله خپل ټول فایلونه له منځه وړي و او هم مې د فېسبوک صفحه کې د ملگرو د اسانۍ په خاطر زما د فېسبوک اکاونټ ټول ډیلیټ شوی و یا له منځه تللی و او دوه ورځې مې د فېسبوک نه غوږونه په قرار و خو نن دا دواړه مشکلات حل شول او اوس بېرته خپل کمپوټر ته او هم د فېسبوک اکاونټ ته لاسرسی لرم.

دا دوه ورځې چې فېسبوک مې نه شو کتلاي داسې راته ښکاره کېدله چې گوندې ډېر څه مې ورک کړي دي او د ډېرو ښو دوستانو نه جدا شوی یم. دا چې د وطن نه څوک بهر وي نو بیا خو تشویش نور هم د وطن د حالاتو په هکله لا زیات وي.

خو پرون شپه مې د طلوع تلویزیون د تودو بحثونو چلوونکي شاه پور بختیار صیب نه واورېدل چې دی د فېسبوک کومه رسمي صفحه نه لري او هر څوک چې د دې په نامه څه خپروي هغه د ده نظر نه دی او دی دومره وخت هم نه لري چې د فېسبوک پاڼه ولري. زه خو چې دا دوه ورځې د فېسبوک د ملگرو نه جلا وم نو د فېسبوک پسې ډېر خفه وم نو یو ژورنالست څنگه د فېسبوک د اهمیت نه انکار کوي او دا ورته بده او عيب ښکاري چې

د فېسبوک اکاونټ ولري. زما په اند دا بد کار نه دی چې څوک د فېسبوک اکاونټ ولري خو استعمال یې هم په سړي پورې اړه لري. ډېرو دوستانو د پورته لیکنې په هکله مثبت نظرونه لیکلي و چې د فېسبوک اکاونټ نه باید مثبتې گټه واخستل شي.

د دیترویت په هوایي ډگر کې مې د یو کلیوال

سړي قصه راپه یاد شوله

د می د میاشتې ۲۸مه نېټه، دیترویت هوایي ډگر، میشیگان ایالت، امریکا یو کلیوال سړی ښار ته تللی و نو چا ترې پوښتنه کړې وه چې د کوم ځای یې نو ده ورته ویلي چې د فلاني ملک د کلي یم. تپوس کوونکي ورته ویلي و چې فلاني ملک څوک دی او د کوم ځای دی؟ کلیوال ورته ویلي و چې ته هغه ملک نه پیژنې نوته څوک پیژنې. د دیترویت هوایي ډگر چې مې ولیده نو د هماغه کلیوال سړي قصه مې راپه یاد شوله.

همدا شېبه د امریکې د میشیگان ایالت د دیترویت هوایي ډگر کې یم او مسجوسیت ایالت ته په ترانزیت لونج (انتظار ځای) کې ناست یم نو د دې هوایي ډگر اوږدوالی مې چې ولیده چې د وړوکي اوږگاډي په وسیله سورلی. د هوایي ډگر له یوې برخې نه بلې برخې ته انتقالوي او په یوولسو ژبو د معلوماتو په تخته باندې مسافرو ته هرکلی لیکل شوی دی نو د خپل وطن د هغه کلیوال خبره مې راپه یاد شوله چې مونږ لا ښار او دنیا نه پېژنو او اوس هم په کلیوالي محدوده کې ژوند کوو او د خپل ملک دوه ژبو (پښتو او دري) د ویلو تحمل نه لرو او که په یوه ژبه خبرې کوو نو د بل ژبې ویوونکي راته اجنبي او غیر افغان ښکاري.

مونږ فکر کوو چې افغانستان د دنیا د ثقل مرکز دی او ټوله دنیا د همدې ځایه اداره کېږي. په واقعیت کې داسې نه ده، مونږ ډېر وړوکی هېواد یوو او حتی د خپلې سیمې په کچه هم زمونږ هیواد په اقتصادي، فوځي او سیاسي لحاظ وروسته پاتې هیواد دی.

همدا گړۍ یو کتاب د بین المللی روابطو او د نړیوال سیاست په هکله هم لولم. د دې کتاب په یو ځای کې راځي چې گروپونه، ژبې او قومونه د ابد نه په همدې شکل نه دي پیدا شوي بلکې د مهاجرتونو او سیاسي جوړښتونو او تحولاتو په نتیجه کې مونږ په اوسنۍ فزیکي او یا بشري جغرافیه کې ژوند کوو. د اسلام له نقطه نظره هم قومونه او ډلې د یو بل د شناخت لپاره پیدا شوي دي، په یو بل تفوق یا برتری نه لري. که مونږ د کلیوالي محدودې نه راووځو نه ښه به وي ځکه افغانستان لا هم د دنیا په پرتله کلی دی ښار نه دی. مونږ په خپل کلي کې هغه وخت د عزت او ابرو ژوند کولی شو او د خپل هېواد د اوسېدو نه خوند اخیستلی شو چې مونږ ملي فکر ولرو.

راځئ چې د ملي گټو لپاره وړې خبرې شاته واچوو او د یو ملي اجنډا حمایت وکړو. هره ژبه باید د هماغه قوم خپل ویوونکي تقویه کړې او د خپلې ژبې یا سیمې د وروسته والي ملامتیا په یو بل وانه چوو. که چا یو ښه کار کوو هغه باید وستایو او که چا بد کول بد یې باید د ملي گټو په خاطر وغندو نه دا چې د شخصي گټو په خاطر. مونږ داسې ایډیاله فرموله نه شو پیدا کولی چې هر نظام او هر شخص باید هېڅ خلا او نیمگړتیاوې ونه لري. هر شخص او هر نظام په هره مقطع د تاریخ کې زیاتې نیمگړتیاوې به خامخا لري او همېشه به د اشتباگانو سره مخامخ وي خو باید نظام او اشخاص خپلو نیمگړتیاو ته متوجه کړو ځکه دا زمونږ حقوقي او قانوني حق دی.

امریکایان ولې افغانستان ته راغلي دي؟ کونړ د لرگو د خاطره

د می د میاشتې ۲۹مه نېټه، د دیترویت هوایي ډگر، امریکا د افغانانو په منځ کې د هېواد نه بهر او هم افغانستان کې دننه د امریکایانو د راتگ د موخو په هکله په محلي او سیاسي حلقو کې مختلفې تبصرې کېږي چې دوی ولې هلته تللي دي او هر چا سره د هغه د معلوماتو او طرزفکر په اندازه جلا جلا نظرونه دي. څو کاله دمخه زما زوی، ضیا راته ویلي و چې په خاص کونړ کې د میلمنو سره په ډېره کې ناست و نو یو تن ورته ویلي و چې کونړ ته امریکایان په دې خاطر ورغلي دي چې د کونړ لرگي (د نښترو چارتراش) یوسي. ده ورته ویلي و چې امریکا کې لرگي دومره ډېر زیات دي چې خلک کمپنیو ته په یوه ونه زر دوه زره ډالره د پاسه ورکوي چې هغه ووهي او یوسي یې.

پرون چې د امریکا د مسچوسیت ایالت ویلمزټاون پوهنتون ته چې د امریکا د ټولو نه مشهوره پوهنتون دی، د پروفیسر ډیوید اډوارد په بلنه تللی وم چې هلته د دغه پوهنتون د استادانو او شاگردانو سره د افغانستان د تازه مسایلو په هکله وغږیږم. څو کاله پخوا ډیوید او ما د ویلمز-افغان میدیا په نامه یوه پروژه درلوده چې زه ورسره سلاکاروم. کله چې د ډیوید نوي کورته لارم چې دا کورد چارتراشو یعنې نښترو د ښو لرگو نه په یوه خاص ډیزان جوړ شوی دی نو د ضیا خبره مې راپه یاد شوله.

په دې وخت کې د فراه د ولایت پخواني والي صیب روح الامین هم زما لیدو ته راغی نو هغه ته مې د ضیا خبره وکړه او د د ډیوید د کور څو عکسونه مې واخستل چې درنو دوستانوسره یې شریک کړم.

دا کور چې د نښترو د ښايسته لرگو نه په ډيره عجيبه نقشه او ډيزاين په پنځه جريبه ساحه کې چې اکثره يې ځنگل دی، ۴۳ کال پخوا جوړشوی او تقريبا يو ميلون ډالره ارزښت لري. د کور شاوخوا ته د دغه پوهنتون تقريباً څلور څلوېښت زره جريبه ځنگل دی او په دې لوی ځنگل کې دا يوازينی کور دی. دا ځنگل د ويلمزټاون پوهنتون د شاگردانو او د دغه سيمې د زراعت د څانگې د تحقيقاتو لپاره ساتل شوی دی. د ويلمزپوهنتون په هغه وخت کې و نه غوښتل چې د دوی د اولني پلان له مخې نور کورونه هلته جوړ کړي. په دغه ځنگل کې د نښترو او ميپل (ميپل سيروپ د دغه ونو نه جوړېږي) نه نيولې د گلانو او نورو زينتي ونو پورې شته دي. د امنيت، آزادې هوا او سکون په هکله به نور څه نه وایم چې دا پروفیسر- د خپلو دوه ماشومانو او يوې ښځې سره هلته په ځانگړي توگه اوسېږي.

پورته ليکنې باندې دوستانو ډېرې مهمې تبصرې ليکلې وې چې يو څو يې دلته را انتقالوم:

استاد غلام دستگير خاورين صيب ليکلي و:

ډېر په زړه پورې مطلب و. دا خو جوته ده چې امريکا ډېر بډای هېواد دی زموږ شتمنيو ته اړتيا نه لري خو د مطلب د بشپړولو له پاره په کار دي چې د يو کارپوه په توگه ووايست چې د څه له پاره راغلي دي. د دوی راتگ آن د کرزي صاحب په زړه هم نه هوارېده.

ډاکټر يونس بارگامي صيب ليکلي و:

مياخيل صيب دا کيسه د خلکو ورکه ده کنړيان وايي لرگو پسې راغلي لغمانيان وايي بادرنگو پسې راغلي وردگ وايي منو پسې راغلي خو خدای ته به معلومه وي خو زما په فکر د پښتنو په جگو شملو پسې راغلي دي.

عبدال موجود خيلزي صيب ليکلي و:

گرانو مشرانو اسلام عليكم ورحمة الله وبركاته! د مياخيل صيب خبرې ټولې پر ځای دي او د واحدی صيب خبرې په تاييد چې مياخيل صيب کوشن کوي چې د خپلو سفرونو په وسيله زموږ افغان ولس راويښ کړي. زه د واحدی صيب خبرو سر هم موافق یم چې زموږ د ټولنې ډېره فيصدي نالوستي خلکو څخه جوړه ده او د دوی د مظلوميت او بيچارگۍ نه استفاده کېږي او هغوی په يو نوم اوبل نوم غولول کېږي. خو زه بيا داسې وایم زموږ نالوستي وگړي د هغه پروفیسرانو او لوستوونکو څخه ډېر ښه دي کوم چې زموږ دگران هېواد په وړاندو کې مهم رول لرل خو زموږ نالوستي بيا په کې ډېر ځورېدلي او کړيدلي او د دې عامل ټول زموږ هغه د علم او د پوهې خاوندان دي کوم چې جهاد په نامه يې زموږ هېواد په کنډرو بدل کړه. زه جنوب، غرب او شمال د افغانستان باندې نه غواړم چې وغږېږم دا نه چې مالومات راسره نشته، مالومات هم لرم خو زه غواړم چې د ختيځ زون چې د دغه زون ډېر شتمني هغه خلکو لوټ کړه کوم چې ځانونو ته علماء، د جهاد رهبران او علمي څېرې وايي او ځانونه يې پر خلکو باندې د ټوپک په زور منلي دي دکونړ، نورستان، او ننگرهار هغه ځنگلونه يې له منځ يووړل کوم چې د افغانستان عامه شتمني وه او هغه ځنگلونه يې وسوځول چې خلکو نه غوښتل دا ظالمان يې قطع کړي. زما په نظر د افغانستان د عامه شتمنۍ په لوټ کولو کې، د خلکو په وژنه کې، د هېواد په خرڅولو او بربادولو کې ډېر رول د علم او پوهې د خاوندانو وو. دا کوم انځورونو چې مياخيل صيب شريک کړي دي خلکو خپل هېواد او خلکو سره مينه لرله نو ځکه يې خپل هېواد اباد کړی دی. الله تعالی مو راته ژوندي لره او الله تعالی دې وکړي چې زموږ په گران هېواد کې هغه په خوب ويده او با احساسه افغانان مشران راويښ شي او خپل سرنوشت په خپله وټاکي. امريکا زموږ د هېواد د

هغو منابعو د خرابېدو لپاره راغلې ده او غواړي چې مونږ ټول عمر سوالگر پاتې شو او دوی چې څه غواړي هغه پر مونږ وکړي.

محترم فرید واحدي صیب لیکلي و:

میاخیل صاحب کور مو ودان تاسې همېشه د خپلو سفرونو ګټور اړخونه له ولس سره د هېواد د بهبود په خاطر شریک کړي دي. دا هم واضحه ده چې زموږ د ولس لویه برخه بې سواده ده او زر غولول کېږي. خو موږ او تاسو باید دا ومنو چې امریکا افغانستان ته د خپلو سیمه ییزو او طویل المدتو ګټو د خونديتوب لپاره راغلې ده او افغانان د تېرو تجربو نه په استفادې باید د دې حالت نه مثبته ګټه پورته کړي.

محترم عارف لودین صیب لیکلي و:

محترم میاخیل صیب! ډېره مهمه موضوع دې راواخیسته، ستاسو نظر او تبصرې ته په تمه وو، خو تا ترې د ډیویډ اډوارډ د کور توصیف ته مخه کړه!!!؟

انجینر صیب سید فریدالله فرید لیکلي و:

میاخیل صیب دا جوته ده چې امریکا افغانستان ته د لرگو د وړلو لپاره نه بلکې د نورو ستراتیژیکو موخو لپاره راغلې ده خو له یو واقعیت نه سترګې هم پټولی نشو چې د طالبانو له نسکورېدو وروسته د زورواکو واک نور هم زیات شو او د لرگو مافیا په کونړ کې په خلاص مټ د لرگو پریکول او لېږد زیات کړ.

د دوی په ځواب کې ما په مختصره توګه ولیکل:

د ټولو دوستانو د تبصرو نه زیاته مننه. زما موخه همدا وه چې یو علمي بحث سړی پرانېزي. او اکثره تبصره کوونکي چې زه پېژنم له مانه زیات معلومات په ټولو مسایلو کې لري.

خاورین صیب! کرزی صیب د امریکایانو سره ډیر زیات خوشحاله و چې په مفتۍ یې ورته قدرت وسپاره، امنیت یې ورته نیولی و او بیدریغه پیسې یې ورته ورکولې چې بالا خپلې مزې او چرچې یې پرې ۱۳ کاله وکړې. په اخره کې سره ځکه خفه شول چې دی او د ده کورنۍ غوښتل چې د ګاندي د کورنۍ په شان تل تر تله په قدرت کې پاتې وي خو امریکایانو دا نه منله او اختلاف د دوی تر منځ پیدا شو. محمود کرزي په یوه مرکه کې همدا وویل چې دوی د ګاندي د کورنۍ په شان رول باید په افغانستان کې ولوبوي. کرزي صیب هم په اخره کې وویل چې دی پس له ۱۳ کلونو په دې اوس پوه شو چې امریکان د خپلو اهدافو لپاره افغانستان ته راغلي دي خو په دې دیارلس کلونو کې چې د ده یې حمایت کوو ده څه نه ویلي ولو که ستونځې ډېرې زیاتې وې.

که څوک خپل اهداف ونه لري نو څنگه دومره فوځونه یو بل ملک ته لېږي او دومره پیسې هلته مصرفوي؟ په سیاسي او اقتصادي مسایلو کې د یو بل سره باید مشترکې ګټې وي چې یو د بل سره کاروبار وکړای شي یعنې د یو ملک ګټې باید د بل ملک د ګټو سره اړخ ولګوي خو داسې نه وي چې یو خوا خپلې ګټې خوندي وي او د بل پکې هیڅ نه وي. مونږ ته باید د اول نه د امریکانو د راتګ موخې معلومې وې او هم مو خپلې موخې تعریف کړې وې چې په څنگه د یو بل د موجودیت نه ګټه واخلو او څنگه همغږي سره کېدای شي او که نه؟ که نه شي نو بیا څه په کار دي او کومې نوې لارې چارې ولټول شي. مونږ نه د امریکایانو د موجودیت نه سمه ګټه واخیستله او

نه مو نورې لارې چارې ولټولې چې که دوی نه وي نو څه بايد وکړو. مونږ نه د دوی سره سم کار وکړ او نه مو د دوی موخې معلومې کړې او نه مونږ خپلې موخې تر اوسه پورې تعريف کړای شوې. نو همدا لامل دی چې مونږ ټول د اوسنيو سياسي حالاتو په هکله په يو نوع سردرگمۍ کې غرق يوو. دا ډېر لوی بحث دی خو په اخره کې دومره وایم چې افغانستان د امريکا لپاره وسيله ده نه هدف خو د افغانستان لپاره ثبات او ارامي هدف دی او دې هدف لاسته راوړو لپاره بايد په شريکه کار وکړو.

د نېشنلېزم مثبت او منفي اړخونه

د می د میاشتې دېرشمه بېټه، کال ۲۰۱۵م، وېرجینا، امریکا که تېرو دوه سدیو ته وگورو نو نیشنلېزم په نړۍ کې د ملت جوړونې او هېواد جوړونې لپاره مثبت او هم ډېر منفي رول ادا کړی دی. که نیشنلېزم د خود ارادیت په معنی د ملي وحدت او هېواد جوړونې لپاره استعمال شي چې قومونه او ولسونه سره متحد شي، ملي گټې تعريف او د ملي گټو لپاره کار وشي نو نیشنلېزم د يو هېواد په جوړونه کې مهم رول لوبولی شي. ښه مثال يې په دې وروستيو وختونو کې جنوبي افريقا ده چې تور پوستو د نیشنلېزم په وسيله د سپين پوستو د اپارتايد يا نژادي تبعیض نه ځانونه خلاص کړل او د قدرت د نیولو نه وروسته، نیلسن منډیلا د انتقام نه کار وانه خيست او ملي وحدت يې وساته. په امریکا کې هم د نیشنلېزم له امله په ميلونونو انسانان ووژل شول خو بيا د دې ملک د Elites يا نخبه گانو د کفایت او درایت له امله امریکا د پرمختگ په لوري روانه شوله او اوس د نړۍ د بل هر ملک په پرتله امریکايان خپل هيواد او ملي گټو ته ډیر ژمن او وفاداره دي.

که نیشنلېزم په يو هيواد يا سيمه کې د تفرقه اچولو، تضادونو، قومي برتری، د قدرت انحصارول او داسې نورو منفي موخو باعث شي نو يو هيواد څه کوي چې د سيمې ټول هيوادونه او حتی د نړۍ ثبات له خطر سره مواجه کولی شي. که شلمې پېړۍ ته نظر واچوو نو د نیشنلېزم د منفي موخو له امله لومړی او دویم نړيوال جنگونه رامنځته شول چې ميلونونه انسانان پکې ووژل شول. په وروستيو کلونو کې پخواني يوگوسلاويا، نایجیريا، رواندا او کانگو يې نور خراب مثالونه دي.

په افغانستان کې هم د نیشنلېزم نه گټوره استفاده نه ده شوې او په خاصه توگه په تیرو څو لسيزو کې د نیشنلېزم قوت د يو بل پر ضد د محدودو شخصي، قومي او سيمه یيزو گټو په خاطر استعمال شوی دی. که مونږ د مجاهدينو، طالبانو، کمونستانو او يا هم اوسني حالت ته گورو نو قومي او سياسي مشرانو، نیشنلېزم نه د خپل قدرت د ساتلو په خاطر گټه اخيستې. کله چې د دې سياسي او يا قومي ټيکه دارانو گټې په خطر کې شي نو د خپلو قومونو قوت ته مخه کوي او د هغوی د حقوقو د غوښتلو په پلمه د خپل قوم او يا سيمې ولس باندې غږ کوي چې د دوی حمايت وکړي خو بيا چې خطر له منځه لاړ شي نو نه د دوی خپل قوم په ياد وي او نه ملي گټې ورته څه اهميت لري. د افغانستان وروستۍ ټاکنې يې ښه نمونه ده چې نوماندانو د نورو مسایلو نه برسېره د خپلو بیاالوژيکي اړيکو په اساس په خپلو قومونو باندې په کراتو کراتو غږ کاوه چې د دوی حمايت وکړي خو اوس هغه وعدې هسې په هوا کې پاتې دي.

زما غوښتنه ده دا ده رaux چې د نیشنلېزم له قوت نه د ملي گټو لپاره کار واخلو نه دا چې مونږ د نیشنلېزم قوت د يو بل پر ضد استعمال کړو ځکه په دې وروستي حالت کې نه مونږ گټه کولای شو، نه زمونږ قومونه او سيمې او نه په عمومي توگه د افغانستان د راتلونکي لپاره څه گټه لري.

په پورته بحث باندې هم ډېر سوالونه او نظرونه لیکل شوي و چې یو څو نظرونه او تبصرې یې دلته رانقلوم:

انجینر صیب سید فریدالله فرید لیکلي و:

میاخل صیب ډېرې ښې موضوع ته مو اشاره کړې او ښه رڼا مو پرې اچولې ده چې په اوسني ترینګلي حالت کې پرې پوهېدل ډېر ضروري دي. که یو وار مو هېوادوال د نشنلېزم په منفي لومې کې گیر شول نو بیا خو تاریخ څه چې جغرافیه هم په خطر کې ده. د دې سیاسي دوه بخته واړې د منفي اړخ نه د بچ کیدو لپاره یو سیاسي رهبریت، درایت او ارادت ته ضرورت دی.

سلام مجاور صیب لیکلي و:

میاخل صیب ستاسو نظر ته درناوی! د خپلې پوهې په خاطر دوه جملې شریکوم او ستاسو نظر پرې غواړم له داودخان وروسته په افغانستان کې د نشنلېزم کومه بېلګه لرو او کنه؟ او که ووايو چې لرو یې د قوم پرستۍ او ملت پالنې مانا به سره په ټکر کې نشي؟ که په دې هکله راته دوه درې جملې ولیکئ چې زما ذهن پرې خلاص شي.

رفیع الله جمیل ستانکزي لیکلي و:

بلکل د کاني کرښه ده میاخل صاحب محترم، موږ له نشنلېزم نه ناسمه ګټه اخیستې، کنه ترې مثبت ګټه ډېره کېدای شي او د سمې خوا ته تلای شو، خو دلته هر څه په لوی لاس ناسم کارول شوي دي او موږ ورته په بده سترګه ګورو کنه نشنلېزم ډېر ښه دی، چې سم وکارول شي.

د دوی د نورو دوستانو د لیکنو او تبصرو په هکله ما ولیکل:

دوستانو ستاسې د نظرونو او تبصرو نه مننه! ما د لیکنې په سر کې لیکلي که نشنلېزم د خود ارادیت او ملي موخو په هکله استعمال شي نو ښه کار دی خو په تېرو څو لسیزو کې دا کلمه د قوم پرستۍ په معنی استعمال شوې ده. که مونږ نشنلېزم داسې تعریف کړو چې ملي ګټې په نظر کې ونیسو نو مونږ باید تحمل ولرو او هر څوک چې د افغانستان په محدوده کې اوسېږي باید هغوی ته په درنه سترګه وګورو، یو بل تحمل کړای شو او د همکارۍ روحیه پیدا کړو. که تحمل او د همکارۍ روحیه نه وي نو بیا تضادونه پیدا کېږي او منفي تضادونه ټولنه د تباهی سره مخامخ کوي. واقعیت اوس دا دی چې تاجک، هزاره، پښتون او نورو قومونو ته یو بل ښه نه ښکاري او د همکارۍ روحیه سره نه شته ده او هر یو قوم داسې فکر کوي چې په دوی ظلم شوی دی. علت یې همدا دی چې مونږ د ملت جوړونې لپاره ملي پالیسي نه لرو او دا زمینه د کرزي صیب په دوره کې ډېره زیاته مساعده وه خو متأسفانه هغه خپله ټوله انرژي په همدې مصرفوله چې څنګه یو د بل په مقابل کې استعمال کړي. که مونږ د سویس هیواد ته وګورو ډېر وړوکی هیواد او څلور ډېر متضاد قومونه هلته اوسېږي خو هغوی وکړای شول چې د همکارۍ روحیه پیدا کړي او د مرکزي او محلي حکومتونو تر منځ تعادل رامنځته کړي.

د افغانستان مشکل د نورو ډېرو هېوادونو په پرتله ډېر مشکل نه دی. زموږ غټ مشکل سیاسي او د قومي ټيکه داریو او هم په وروستیو کلونو کې په ولس باندې یو نوعه د مدني ټولنې جنګ سالاري هم حاکمه ده. د مدني ټولنې جنګ سالارانو ته ما په خپله یوه مقاله چې په انګلیسي- ژبه په ۲۰۱۰ م کې خپره شوې وه اشاره کړې وه او بعضې د دوی مې د Civil Society Warlord په نامه یاد کړي وو. ځکه چې جنګ سالاران او بعضې قومي ټيکه

داران څه کوي نو دوی هم د هغوی په مراتبو زیات دي. دا په دې معنی ده چې زموږ په ټولنه کې اوس هم یو قسم بله جنگ سالاري حاکمه ده چې دا د تېرې جنگ سالاری نه خطرناک تره ده. که د دې مدني ټولنو د جنگ سالاری په حلقه کې نه اوسې نو بیا ته هم د حکومت په تصمیم گیری کې رول نه لري. دا نوع جنگ سالاران هم ډېرې پیسې لري او د نورو مافیایي حلقو سره نږدې تړاو هم لري.

ایا نیوکې یا انتقاد خیانت دی؟

د می د میاشتې ۳۱مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینیا، امریکا د فیسبوک یو دوست د یو بل دوست په وال باندې لیکلي و چې دوی په حکومت باندې هره بېځایه نیوکه دوی په خیانت حسابوي. ما ورته ولیکل: وروره خفه کېږه مه، نیوکه او خیانت سره ډېر فرق لري. که په نیوکه څوک خاین کېږي نو بیا خو د خاینینو تعداد به ډېر زیات شي. د حکومتونو دا وظیفه ده چې نیوکو ته منطقي ځوابونه ووايي او په نیوکو خفه نه شي. سلمان فارس یو فقیر صحابي و او حضرت عمر (رض) ته یې وویل چې عمره د منبر نه ښکته شه ستا خطبه نه اوږو ځکه تا بې عدالتي کړې ده او د غیر عادل سړي خطبه اورېدل جایز نه دي. حضرت عمر (رض) غوندې د اسلام مقتدره خلیفه خطبه بس کړه او د منبر نه راښکته شو او د سلمان فارس اعتراض ته یې غوږ ونیوه.

نیوکې د ډیموکراتیکو نظامونو یو مهم اصل دی نو د دې اصل نه باید مونږ څوک محروم نه کړو. که په نیوکو څومره محدودیت وضع کېږي نو هماغومره نیوکې زیاتېږي. د افغانستان غوندې ملک کې چې دیکتاتوري نظام نه دی، نیمچه ډیموکراسي او زیاته انارشي ده نو په نیوکو بندیز لگول

گټه نه لري. نور به مخکې نه ځم خو دا ډول ویناوې د نظام جوړولو لپاره گټه نه لري.

هغه متل دی چې وايي ته د چا په خولو برغولی نه شې ایشودلای. حکومت ته په کار ده چې په خپلو ستراتیژیو او پروگرامونو باندې کار وکړي او هسې په تا ویلو ما ویلو باندې وخت ضایع نه کړي. کله چې خلکو ولیدل چې وینا او عمل سره سم دي نو بیا پخپله د ولس ذهنیت بدلېږي. الله تعالی وايي چې قُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ.

فیسبوکي تا ویلې ماویلې

د جون د میاشتې لومړۍ نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینیا، امریکا زه فیسبوک معمولاً د ورځې د ډېر کم وخت او د خاصو موخو لپاره استعمالوم او یوازې سهار او ماسختن یې گورم او که کله کومه مهمه خبره واوړم نو بیا د ورځې هم د لږ وخت لپاره فیسبوک گورم یعنې فیسبوکي روږدی نه یم که څه هم زیات پوستونه لیکم.

د درېوو مشخصو هدفونو لپاره زه فیسبوک استعمالوم. اول دا چې د خپل وطن له احوال نه خبر شم. که د فیسبوک خبرونه او ویناوې واقعیتونو ته نږدې هم نه وي خو بیا هم سړی اټکل کولی شي چې په کومه خوا روان یوو او حالات څنگه دي. دا فیسبوک هم د پخوانیو وختونو د سرچوک د اوازو په شان دی چې پخوا به پادشاهانو د سماوارونو نه خپل معلومات راټولول او بیا به یې تصمیم نیوه او اوس فیسبوک د سر چوک د اوازو لپاره ښه منبع ده. دویمه موخه د فیسبوک مې دا ده چې د یو شمېر دوستانو او انډیوالانو او وطندارانو سره په افغانستان کې دننه او هم بهر په اړیکه کې یم او د دوی د احوال نه خبر یرم نو فیسبوک ماته د دوستانو د احوال د نیولو یوه ښه وسیله ده. درېیمه موخه د فیسبوک ماته دا ده چې خپل احوال، نظرونه او کم و

توم تجربه چې لرم د دوستانو سره شريکه کړم شايد يو څوک ترې گټه واخلي او هغه به زما په صدقه جاريه کې حساب شي.

نن سهار چې له خوبه راپاڅېدم، د خپل دفترې او شخصي ايميلونو د کتو نه وروسته مې چې د فيسبوک پاڼه بېرته کړه نو ډېر خفه شوم ځکه زمونږ يو شمېر وطنوال او دوستان که هغه د حکومت نه بهر دي او که په حکومت کې کار کوي او يا د حکومت نه ښاکي دي او يا د حکومت طرفداران ځانونه بولي په اوتو بوتو سر دي او خپله انرژي په دې ضايع کوي چې تا ښه وي او يا تا بد وي. يوه ورځ مې راته زوی، طارق چې هغه هم ماسټري لري وويل چې خلک ډيرې زياتې خبرې کوي خو زما فرموله دا ده چې ټولې خبرې په يوه غوږ اورم، د کار خبره او ښه خبره په مغزو کې ساتم او بېکاره خبرې او د اورېدلو نه خبرې د دې بل غوږ نه وکارم او وخت پرې نه ضايع کوم. نو زما غوښتنه هم د دوستانو نه دا ده چې د کار خبره اخلي، خو خپل وخت په دې مه ضايع کوئ چې تا څه وويل او ما څه وويل. دا چې څوک په فيسبوک د ورځې د يوه ساعت يا لا اقل د دوه ساعتونو نه زيات وخت ضايع کوي نو دا دوستان روږدي دي او تداوی ته ضرورت لري.

دا چې ما په ميډيا کې يو څو ورځې کار کړی، که کومه خبره بده وي او هغه ستاسې په طبيعت برابره نه وي نو نوره يې مه چېرې که څومره يې چېرې نو هغومره د هماغه بدو خبرو ترويج ته تاسې پخپله لمن وهئ نو په داسې مواردو کې غوږ نه گروړل يا ignore کول ښه پاليسي ده. يو څوک د هوښيارو دښمنانو له لاسه نه خرابېږي خو د کم عقله دوستانو له لاسه سړی ډېر خرابېږي ځکه هغه ورته هره ورځ کار گوري. هيله ده چې زما دا څو خبرې په دوستانو بدې ونه لگېږي.

د ماشومانو د ورځې په ياد!

د جون د مياشتې لومړۍ نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینیا، امریکا د ماشومانو د ورځې د قدردانۍ په خاطر زيات ماشومان بايد زمونږ او ستاسې مشران وي تر څو د ماشومانو ښه قدرداني وشي. الله دې زمونږ د وحدت ملي ماشومان زمونږ له سره نه کموي ځکه چې دوی لا معصوم دي او انشاالله مونږ او تاسې ته به ښه خدمت وکړي. ربه توفيق دوی ته نوت: د وحدت ملي حکومت ډېر بې تجربه ځوانانو ته مهم پوستونه سپارلي او هم د پخواني جهادي مشرانو او قوماندانانو زامنو ته يې ډېرې مهمې دندې وسپارلې چې اوس به دا نوی نسل په افغانانو باندې بيا تر ډېر وخته حاکم وي.

توقعات

د جون د مياشتې دويمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینیا، امریکا که غواړې چې له چا نه خفه نشې نو خپل توقعات راټيټ کړه.

ازموده را ازمودن خطا است

د جون د مياشتې درېيمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینیا، امریکا د درې ژبې ښکلی متل دی چې وايي: ازموده را ازمودن خطا است. که يو څوک ازمايل شوی وي او مونږ غواړو چې بيا يې وازمايو نو دا سمه نه ده. زما موخه د دې متل نه دا ده هغو کسانو چې په تېرو څو رژيمونو کې لکه د کمونيستانو، مجاهدينو، طالبانو او يا په تېرو ديارلسو کلونو کې د قدرت په چوکۍ ناست و مگر څه يې نه دي کړي يا د بې کفایتې په وجه، يا د شخصي

گټو په خاطر او يا يې نه موقف او نه نظر درلود او يوازې غوښتل يې چې خپله چوکۍ وساتي نو د دوی نه بيا طمعه په کار نه ده.

البته زما موخه د لوړو چوکيو کسان دي چې پخوا وزيران، معينان، واليان او يا مستقل رئيسان وو. ځکه دا د حکومت په کچه ډېر لوړ مقامونه دي او کله چې يو څوک دغه موقوفونو ته رسېږي نه بيا بايد خپل مستقل نظر ولري او د چوکيو د ساتلو پروا ونه کړي. که مونږ کله د موجوده ضعيت او حالاتو نه راضي نه يوو نو دا بايد ښه ونه گڼو چې بېرته پخوانيو ازمايل شوو کسانو ته مراجعه وکړو او د هغوی نه د نجات پرېستې جوړې کړو. که دوی بيا راشي نو هماغه څرک او هماغه درک به وي. زما مشوره موجوده حکومت ته دا ده چې په تېرو بې کفايته کسانو باندې چې د تېرو حکومتونو د بې کفايتۍ اصلي عاملين دي ډېره اتکا ونه کړي که نه دوی به دا حکومت هم د گړنگونو نه خطا کړي.

د خبرونو موثق والی او د خبرونو منبع ته توجه کول

د جون درېيمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینیا، امریکا نن مې چې د خپل فیسبوک پاڼه خلاصه کړه نو دوه گرم بحثونه د نامؤثفه خبرونو پر سر روان وو. زه هم د فیسبوک د بعضې دوستانو په تاویل او ماویلو حیران شوم. یو خبر دا و چې د ترکیې جمهور رئیس رجب طیب اردوان د برما د مسلمانانو د نجات لپاره کشتۍ گانې لېږلي دي او دی د اسلامي نړۍ یوازینی مشر دی. همدا شان د برما د مسلمانانو د وژنو عکسونه ډېر زیات خپاره شوي وو. دا چې ترکیه برما ته کشتۍ گانې لېږلې او مسلمانانو ته نجات ورکوي ماته موثقه خبر ښکار نه شو ځکه په بل هیڅ نوع خبرونو کې ما دا خبر ونه لیده. همداشان کوم عکسونه چې د برما د مسلمانانو د وژنو خپاره شوي، دا هم ډیر پخواني او هم د نورو ملکونو د

پيښو عکسونه پکې هم شامل دي چې ډیر پخوا دا پيښې ترسره شوي دي. دا ټول فوټوشاپ شوي عکسونه دي چې د خلکو ذهنيټونه مغشوش کړي.

ما ته دا سوال پيدا شو چې دا خبرونه او عکسونه څنگه او چا خپاره کړل او هدف ترې څه دی؟ زما په اند د دې خبرونو په خپرولو کې دوه مقصده دي چې يو مسلمانان لا نور هم وټکوي، په خپلو منځو کې يې واچوي او مذهبي جنگونو ته لمن ووهي او دويم گروپ شايد وغواړي چې د افغانانو توجه د وطن د اصلي مساييلو نه واړوي او په نورو اوتو بوتو يې مصروفه کړي.

نو گرانو دوستانو ته زما مشوره دا ده چې د خبرونو په اوریدو او عکسونو په لیدو باید مونږ ډیر فکر وکړو چې منبع د خبرونو موثقه ده او که نه؟ یو قصه مې راپه یاد شوله چې ډېر کلونه پخوا ما یو رپورټ د امریکا غږ رادیو له لارې خپور کړ چې د مجاهدينو موقت حکومت لغوه شو ځکه حکمتیار د هغه حکومت نه وتلی و او له هغه سره مې مرکه کړې وه. په همدې ورځ د کندوز د شهید عارف خان ورور، حاجي عمر خيرات کړی و نو زه يې هم غوښتلی وم. په هغه خونه کې چې زه ناست وم، سيد نورالله اغا د جمعيت اسلامي معاون هم و. یو کس زما په رپوټ تبصره کوله خو زه يې نه پيژندم. نو ما ورته وویل چې وروره دا ستا خبره سمه نه ده نو ده راته په ځواب کې وویل چې ده دا خبره د امریکا غږ رادیو نه پخپله اوریدلې ده او زما خبره سمه ده. ما ورته وویل چې راپور خو ما لیکلی او زه درته نغد ناست یم زما خبره نه منې او د امریکا د څپو نه چې زما راپور خپور شوی هغه منې. عجيبه منطق. تاسې باور وکړئ چې دې سړي تر اخره پورې همدا ويلې چې زما خبره سمه نه ده او د ده خبره سمه ده.

زه فکر کوم که زمونږ د فیسبوک دا بعضې دوستان د اردوان او برما په خبرونو تاویلې ماویلې بس کړي نو ښه به وي. نه دا خبرونه موثق دي او نه یې منبع موثقه ده. نوره ستاسې خوښه.

په دردونو ځورېږم

د جون د میاشتې څلورمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینیا، امریکا
زه د هر انسان په غم او درد خفه کېږم او ځورېږم ځکه الله تعالی رب العالمین دی نه رب المسلمین، د مسلمان په درد خو ډېر خفه کېږم ځکه مسلمان د مسلمان ورور دی او د افغانانو په درد د هر چا لا ډېر خفه کېږم او ځورېږم ځکه چې افغانان مې وینه ده، هم مې مسلمان ورور او هم راسره په هر درد، غم او خوشحالی کې شریک دی. د انسانانو د دردونو نه خوند نه اخلم ځکه درد مې په ځان نه لورېږي، نه مې په خپله کورنۍ لورېږي او نه هم په دوستانو، وطنوالو او انسانانو او حتی د حیواناتو په درد هم ځورېږم ځکه الله د ټولو مخلوقاتو رب دی او هر څه یې د یو حکمت لپاره پیدا کړي دي نو مونږ باید د الله تعالی په مخلوقاتو ریشخند ونه وهو.

د کابل جان په لور پس له یوې میاشتې سفر نه وروسته د چپلي کباب د خوندونو په لور

د جون د میاشتې پینځمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینیا، امریکا
په فیسبوک کې چې څه گورم نو خدای مو د فیسبوک له شره وساتي.
د خدای په امان.

د کابل جان په لور پس له یوې میاشتې سفر نه وروسته

د چپلي کباب د خوندونو په ارمان

د جلال اباد ښار د شاغاسي دوکانونو سره پخوا ډېر ښه چپلي کباب د میده شوو نوشپيازو سره پیدا کېده نو کله به چې د کبابي دوکان ته نږدې شولې نو هغه ظالمانو به د کړايي د غوړو لږ څاڅکي اور ته وشیندل نو بیا مشکله وه چې د کباب بوي ته څوک ټینگ شوی وای او له چا سره به چې یو څه پیسې وې نو خامخا به یې د کباب یو څه ځکه کوله خو چې پیسې به ورسره نه وې نو لږ به هلته دم کیده چې د چپلي کباب په بوي موږ شي.

یو کلیوال د ما غوندې پخوا جلال اباد ته تللی و نو پیسې ورسره نه وې، کله چې د دې کبابچیانو دوکانونو ته رسیدلی و نو هلته یو څه دم ولاړ و چې د چپلي کباب د بوي نه خوند واخلي نو کبابي ورته ويلي و چې کاکا کباب خو نه خورې؟ کلیوال ورته ويلي و چې ولې نه. کلیوال چې دوکان ته ختلی و نو د کباب چي شاگرد یو خوراک کباب ورته راوړی و او هغه یې چې نوش جان کړی و نو بیا ترې د کباب چي شاگرد پوښتنه کړې وه چې کاکا بل کوم خوراک خوري که نه؟ کلیوال ورته ويلي و چې هو نو دویم خوراک یې هم خوړلی و. ورپسې یې ترې پوښتنه کړې وه چې کاکا چای خورې که نه؟ کلیوال ورته ويلي و هو. د مزه دار چپلي کباب او چای نه وروسته چې

کلیوال روان شوی و نو کباب چي ورته ويلي چې پیسې راکړه نو هغه ورته ويلي چې له ماسره خو پیسې نشته او تا راته ست وکړ چې کباب نه خورې نو ما ځکه ستا بلنه قبوله کړه. په دې جنجال کې کباب چي پوه شوی و چې پیسې نه لري کباب یې رانه هسې هم وواهه نو د کباب په کفگیر یې یو دوه گذاره دا کلیوال په څټ کې وهلي وو او ورته یې وويلي چې څه مخ دې ورک شه او بیا په دې لور رانشې.

کله چې کلیوال بېرته خپل کلي ته ستون شوی و نو د کلي کسانو ترې د جلال اباد د ښار پوښتنه کوله چې څه دې ولیدل او څنگه خلک و. کلیوال ورته ويلي و چې جلال اباد ښار ډېر ښایسته ځای دی او خلک یې ډېر ښه میلمه دوسته دي خو چې ډوډۍ درباندي وخورې نو بیا درنه پیسې غواړي او که پیسې درسره نه وي نو بیا دې یو دوه کفگیره په څټ کې وهي. د فیسبوک خبرو اترو ته چې گورم نو هر څه په افغانستان کې وران دي خو د دې ټولو ستونځو، ناهیلیو او د کفگیرونو د وهلو سره سره بیا هم افغانستان ته تگ او هلته اوسېدل خورا خوند لري ځکه چې وطن عزیز دی او دوستانو سره بانډارونه خو لا جلا خوندونه لري چې مونږ ته سکون راکوي.

د سولې د خبرو اترو په هکله د نن ورځې

بحثونه

د جون د میاشتې ۱۶مه نېټه، ۲۰۱۵ م کال، کابل

دې ورځو کې د سولې خبرو په هکله غونډې او بحثونه د هېواد نه بهر او هم دننه ډېر گرم دي. د پرنسپ په لحاظ سوله ییز ژوند د اسلامي قوانینو، د افغانستان د اساسي قانون او بین المللي قوانینو په رڼا کې د ټولو نورو شیانو په پرتله زموږ د ژوند د هر اړخ لپاره اساسي او مهم عنصر- دی او په

دې هکله مونږ ټولو ته د یو مسلمان، افغان او انسان پاله بشر- په توگه دا ضروري او لازمي ده چې د سولې لپاره کار وکړو. فکر کوم چې د پرنسپ په لحاظ به هیڅوک شاید د سولې د خبرو اترو سره مخالفت ونه کړي.

دا چې سوله څنگه راتلای شي د افغانانو او حتی د نړۍ په کچه د حکومتونو، سیاستوالو او عامه اشخاصو د نظریاتو ترمنځ تفاوت شته او دا تفاوت به دوام لري. خبرې اترې، غونډې او کنفرانسونه، جرگې او مرکې د سولې راوستلو لپاره حتمي او ضروري دي. که څه هم مونږ په خپلو منځو کې سولې او همکارۍ ته ضرورت لرو خو په عمومي توگه سوله همېشه د هغو اشخاصو او ډلو تر منځ چې له یو بل سره متفاوت نظرونه ولري او یا د یو بل سره په جگړه بوخت وي. نو مطلب مې دا دی که مونږ چاته دښمن وایو نو د هغوی سره مونږ د سولې خبرو اترو ته ضرورت لرو یعنې د دوست سره خو څوک سوله نه کوي بلکې د دوستانو سره مونږ همکارۍ او همغږۍ ته ضرورت لرو.

د سولې خبرې او مرکې د کور یا کلي نه نیولې د مهمو مسایلو په هکله تقریباً په یوشان سره حل کېږي خو طبیعي ده چې مهم مسایل ډېر وخت ته ضرورت لري تر څو یې پایله معلومه شي او مسایل حل شي. د سولې خبرې هم څو مرحلو ته اړتیا لري او په خلاصه توگه دا لاندې مرحلې یادولی شم:

- ✓ د سولې د خبرو په هکله د ضرورت احساس
- ✓ د تماسونو مرحله
- ✓ د اعتماد جوړونکې مرحله
- ✓ د سولې په پروسه توافق کول
- ✓ د منځگړي تعینول یا د منځگړیتوب مرحله
- ✓ د خبرو اترو لپاره استازي ټاکل او هم ځای په نښه کول
- ✓ د خبرو د پروسې پیل

✓ د غوښتنو او ستونځو مطرحه کول

✓ د اوږدو او څو مرحله يي بحثونو نه وروسته په يوه ځانگړې پريکړه

توافق

✓ د پريکړو تطبيق او نظارت

✓ د پريکړو د تطبيق په سر د اختلافونو د بيا راپيدا کېدو لپاره د

تصميم گيرۍ مرجع يا ميتود

✓ بالاخره د اعتماد سازۍ د پروسې نهايي مرحله چې ټولې خواوې د

فيصلو په تطبيق سره راضي وي او د بيا شخړو مخه ونیول شي

د پورته مرحلو د يادولو نه زما مؤخه دا ده چې مونږ لا د سولې د خبرو د

پروسې د پيل نه ډېر لرې يو او تراوسه مونږ په سياسي لحاظ کله په Track

Two او هم کله Track one and a half تر منځ اوږو راوړو. دا دوه مرحلې

غير رسمي او يا نيمه رسمي مرحلې دي چې رسمي خبرو اترو لپاره زمينه

مساعدوي. د سولې خبرو اترو لپاره د وخت او زمان تعين مشکله خبره ده. د

سولې خبرې همېشه وخت، حوصله او سړې سينې ته ضرورت لري تر څو

متخاصمې يا په جگړه کې اخته خواوې داسې يوې مرحلې او زمان ته

ورسېږي چې نور د جنگ دوام د دوی په گټه نه دی او يو بل ته د يو څه

امتياز ورکولو په صورت کې بايد موافقې ته ورسېږي.

مونږ افغانان هم عجيبه مخلوق يوو

د جون د مياشتې ۲۱مه نېټه، ۲۰۱۵م کال، کابل

مونږ افغانان هم عجيبه مخلوق يو ټولې دنيا ته مو لاس اچولی او خپله هره ناکامي د نورو له خوا گټو. خپله مسووليت پذيري نه لرو. که مونږ بيا دومره ضعيغه يوو چې د هيچا هيڅ پلان نه شو شنډولی نو د نر غوندې خو اقرار بايد وکړو او هر څه بايد نورو ته پرېږدو څه چې يې خوښه وي هغه دې وکړي. دې کې هيڅ شک نشته چې زمونږ ستونځې منطقوي او نړيوال ابعاد لري خو که مونږ مونږ اوسو نو د دې ستونځو د حل لپاره لار پيدا کولی شو او پردي نه شي کولی چې زمونږ په منځ کې څه وکړای شي. که خفه نشو نو مونږ په خپله سم نه يوو او څه ازار مونږ ته شوی دی چې د يوې ورځې نه بلې ته په لا تيارو کې روان يوو. تعليم يافته او مشران مو د بېسواده نه هم په تيارو کې روان دي او د دوی ليکنې مې ځوروي. ښه دوست هغه دی چې دوست ته ښه دوست پيدا کړي نه دا چې خپل دوست ته که واقعاً پرې خفه کېږي دښمنان پيدا کړي. ځينې کسان چې د حکومت دوستان ځانونه بولي په حقيقت کې دوی هره ورځ حکومت ته دښمنان پيدا کوي. د ښکېخلو ځواب بايد په ښکېخلو نه وي بلکې په منطق او استدلال ولاړ وي. مخالفت او توافق د حکومت د کړنلارو سره هم په منطق او استدلال وي نه دا چې هر څه په پټو سترگو رد يا تائيد کړو.

د وطن معماران

د جون د میاشتې ۲۳مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

د ډېرو منفې خبرونو ترڅنګه لکه چې څنګه مې مخکې وعده کړې وه د وطن د معمارانو ټولګه نن د چاپ نه راووتله او د دري ژباړه به یې هم په دې اوونۍ کې چاپ شي. انشاالله د روژې د میاشتې نه وروسته به یې مخکتنه هم وشي. دا ټولګه د ځینو هغو پخوانیو چارواکو یادونه ده چې د هیواد جوړولو هڅې یې کړي او دوی د خپل وطن سره خاصه مینه درلوده البته دا مشت نمونه خروار ده او امید دی چې په راتلونکي کې د نورو کسانو هم همداسې یادونه وشي. دا ټولګه زموږ ځوان نسل ته یو پیغام هم ورکوي چې په دې هیواد کې ډیر ښه او وطنپاله کسان تیر شوي چې نه سترې کیدونکي خدمتونه یې کړي دي او ټولو د وطن سره خیانت نه دی کړی. همدا شان چې کار کوي اشتباه به هم کوي نو شاید دوی یو څه اشتباګانې هم کړي وي خو موږ یوازې د دوی د وطن جوړولو برخې رااخیستلي او په منفي بافی مو کار نه دی لرلی. دا ټولګه به اوسنیو چارواکو ته هم یو نمونه شي که دوی ښه او سم کار وکړ نو د دوی نومونه به هم د وطن د خدمتګارانو په ډله کې په تاریخ کې ثبت شي او که خراب کار یې وکړ نو د بدانو په لیست کې به د دوی نوم ثبت وي. ولس هر څه گوري، د ښو او بدو ډېر ښه تمیز کولی شي خو دا چې د مافیایي کړیو له خوا زموږ ولس یرغمل نیول شوی دا جلا خبره ده. د سوکاله او ارامه افغانستان په هیله

د دوستوب نه نارینتوب اسانه دی

د جون د میاشتې ۲۳مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

خدای بښلي پلار به مې ویلې چې د دوستوب نه نارینتوب اسانه دی. که څوک په کوم ځای کې بې غیرتي او یا خیانت وکړي نو هر وخت که د بېغیرتۍ یا خیانت خبرې کېږي نو دې سړي به سر تیت نیولی وي او همېشه به خجالته وي خو که چا نارینتوب یا توره وکړه او لږ وخت یې ځان ټینگ کړ، وېره ورسره نه وه او ناولو پیسو ته یې نه وویل نو ټول عمر به هسکې سترګې گرځي او هر څوک به یې میرانه ستایي. پرون عیسی خان^۱ همدا وښودله چې د لږ وخت لپاره یې همت وکړ، د ډېرو ژوند یې وژغوره او خپل ځان، کورنۍ او وطن لپاره یې نېک نوم پرېښود. ژوندي دې وي د وطن اصلي اتلان.

بعضې کسانو ته دوه سزاګانې په کار دي

د جون د میاشتې ۲۱مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

فکر کوم پیتاوي خبره ده ځکه ما چېرته لوستلې نه ده وایي چې سلیمان (ع) ته ورېره (کیک) عارض شوې وه چې ستا امت ما ته دوه سزاګانې راکوي اول مو نیسي او مروړې مې او بیا مې په نوک اچوي او وژنې مې. دوی دې ما ته یوه سزا راکړي. یا مې د سپرې (شپش) په شان په گوته واچوي او مړه مې دې کړي او یا مې دې وموړوي او هسې مې دې وارټوي. سلیمان (ع) ورته ویلي و چې ته هم یو کار کوه یا د سپرې په شان چیچل کوه خوځېږه مه او یا

^۱ عیسی خان د لغمان اوسیدونکې دی چې د پارلمان د محافظت عسکرو او کله چې خودکښه اوه کسانو په پارلمان حمله وکړه ده ورته په سنگر کې زانو لږولې و او شپږ واړه ځانمرګي یې ووژل او د پارلمان غړو ژوند یې وژغوره.

خوځېږه خو چیچل مه کوه. دا یوه سزا دې د چیچلو ده او دا بله سزا دې د خوځېدلو.

دا بعضې کسان هم گناه کوي او هم خوځېږي، هم خیانت کوي او هم د پاکۍ چیغې وهي، هم بې کفایتۍ دي او هم د مدیریت دعوه کوي او همداسې نور. یوه ورځ راته جمهور رئیس د یو کس تعریف وکړ چې په افغانستان کې د ده په شان په مدیریت باندې هیڅوک نه پوهېږي او ټول افغانستان ورته د ورغوي په شان معلوم دی. همدې کس پخوانی ولسمشر له ناکامۍ سره هم مخامخ کړی و او اوس یې دا ولسمشر هم له ستونځو سره مخامخ کړی دی. دا هم ویلی شم چې همدا کس جمهور رئیس ته وفاداره نه دی په دې معنی چې د جمهور رئیس د اعتبار نه هم نه شرمېږي او اوس هم خپلې ناوړې لوبې په خپله اداره کې کوي او د پخواني او اوسني جمهور رئیسانو په منځ کې خبرې وړي او راوړي. ما جمهور رئیس ته یو ایمیل د انتخاباتو په دویم دور کې لېږلی و او ورته ویلي مې و که همدا کسان په همدغه توگه ستاکمپین په مخ بیايي نو فکر کوم چې راتلونکی حکومت به د سختو ستونځو سره مخامخ وي. هغه ایمیل ما یو څو کسانو ته هم سي سي کړی و. که وخت راغی نو دا کس به زه په گوته کړم او ده ته هم د ورېږې غوندې د دوه حکومتونو د وړاندو سزاگانې په کار دي.

مړي په یو بل تاوانول او فساد سره مبارزه

د جولای د میاشتې پینځمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل
د ټولو نیمگړتیاو سره سره په پخوانیو حکومتونو کې یو څه پوښتنه او محاسبه وه. کله به چې د کومې حوزې جرایم زیاتېدل نو امر د حوزې نه به پوښتنه کېدله چې علت یې څه دی؟ څه پلان لري او څه اجراءات یې د جنایې پیښو د مخنیوي په هکله کړي دي؟

کله چې د کورنیو چارو په وزارت کې وم نو یوه ورځ راته د یوې حوزې امر قصه کوله چې د ډاکتر نجیب الله د حکومت په وخت کې د کابل ښار په څلورمه حوزه کې یو قتل وشو نو امر د حوزې دا مړی د لسمې حوزې ساحه ته د شپې انتقال کړی و. کله چې د لسمې حوزه امر مړی په خپله ساحه کې لیدلی و نو دا یې د څلورمې حوزې ساحه کې بېرته اچولی و ځکه سبا خو د کورنیو چارو وزارت ترې پوښتنه کوي چې دا قتل ولې شوی دی؟ امر د څلورمې حوزې چې دا مړی په خپله حوزه کې بیا ولید نو بیا یې د لسمې حوزې ساحې ته انتقال کړی و. په دې توگه تر سهاره دا مړی څو ځلې د لسمې او څلورمې حوزو د ساحو ترمنځ د شپې انتقال شوی و.

اوس که چا د دولتې ارگانونو کې کار پیدا شي نو اسناد به یې د پورته قصې د مړي په شان د یوه دفتر نه په بل تاوانېږي او که د اسنادو کاپي درسره نه وه نو بیا خو دې اسناد بیخي له منځه ځي او بیا یې پته هم نه شي لگولی. د درېوو میاشتو نه زیات وخت وشو چې زما د یو څه نفوذ او شناخت ترڅنگ، خپل تحصیلي اسناد مې د تحصیلات عالي وزارت د ارزیابۍ څانگې ته یوړل او بیا وویل چې دوی دا اسناد د حقوقو او سیاسي علومو پوهنځي ته د ارزیابۍ لپاره لېږي چې کله تعداد زیات شو او یوازې د یو کس اسناد نه لېږي. بالاخره د دوه میاشتو په دوران کې مکتوب د حقوقو پوهنځي ته ورسېده خو زما د اسنادو کاپي پکې نه وه. دا یوه میاشت د یو مهم پوهنتون رئیس چې زما خپل دی ورپسې گرځي خو لا په دې نه دی توانیدلی چې زما اسناد د نورو کسانو د اسنادو سره یو ځای ارزیابي کړي. ویل کېږي چې که دلته ارزیابي هم شول نو دا به بېرته تحصیلات عالي وزارت ته لېږي او د هغوی عالي کمیسیون به دا بیا ارزیابي کوي که قناعت یې و نو ښه او که نه بیا به میاشتې نیسي.

هغه بله شپه مې یو نږدې دوست مېلمه و نو دا قصه مې ورته وکړه نو ده راته وویل چې که په دې لاره ته روان یې نو دا به څو میاشتې نه بلکې د کال نه هم زیات وخت نیسي که دوه سوه ډالره ورکړې نو بیا هیڅ خبره نشته ځکه د خپل زوی اسناد همداسې بې له هیڅه ارزیابي کړي دي. که زه دا کار نه کوم نو زما له خوا به دا پیسې ورکړې او زما کار به خلاص کړي. ما ورته وویل چې که زما استاد جعلي وي نو بیا څو سمه ده او دا چې زما اسناد جعلي نه دي نو دا راته ډېره گرانه ده چې یا زه پیسې ورکړم او یا تا ته ووايم چې زما له خوا پیسې ورکړه.

د حقوقو پوهنځي اکثریت استادان هم پیژنم او د دې شپې نه وروسته د حقوقو پوهنځي یو استاد او څه نوراستادان او پخواني دولتي چارواکي زما میلمانه و نو دا قصه مې دوی ته وکړه نو د حقوقو د پوهنځي استاد راته وویل چې د ده خپلو اسناد باندې څو میاشتې ووتلې چې دوی ارزیابي کړل. دا زموږ د علم او فرهنگ د وزارت کړه او کار دی د نورو به څه حال وي. د پوهنتون رئیس صیب راته وویل چې پخوا یو استاد ویلې که حکومت وغواړي چې یو کار و ځنډوي او معطل یې کړي نو کمیسیون ورته تعینوي لکه څنگه چې د عالي تحصیلاتو وزارت د اسناد ارزیابي لپاره کمیسیونونه تعین شوي دي او که حکومت وغواړي چې یو کار بیخي ونشي نو عمومي مجلس ته یې حواله کوي لکه د پارلمان مجلس.

د همدې موضوع په ارتباط دوه کاله دمخه ما غوښتل چې د خپلو کور میتر بدل کړم نو رئیس چې زما ښه پیژندگلوي او ملگری دی د میتر د بدلولو فوق العاده امر راکړ نو ما فکر وکړ چې خبره خلاصه ده. زما ډریور او یو کس باډي گارد ورپسې دوه میاشتې لالهانده وگرځېدل او میتر نه بدلېده بالاخره د څلوېښت زرو په شاوخوا کې د فیسونو د ورکولو نه وروسته او د څه زور او دباو نه مو کار واخیست او برقي راغی او میتر یې بدل کړ خو دې

نه غوښتل چې دا میتر زما د کور د لینونو سره وتړي او ویل یې چې دا د ده کار نه دی او یو بل کس راولي. خو برقي مو مجبوره کړ او برق یې د کور سره وتړه خو غلط لینونونه یې سره قصدا تړلي و نو زما د کور ټول گروپونه او بعضي برقي شیان یې وسیخل او تقریبا د یو نیم زر ډالرو تاوان یې راته راوړسوه. دا قصه مې د برق رئیس ته وکړه خو هغه پرې څه سر ونه خوځاوه. بله ورځ یو دوست مې راغی او دا قصه مې ورته وکړه نو ما ته یې وویل چې ته خو ښه ساده یې ما ته به دې ویلي و په یوسل او پنځوسو یا دوه سوه ډالرو به مې درته دا ټول کار په دوه ورځو کې خلاص کړی وای. نو تاسې ووايئ چې زه ساده یم او که دا ووايو چې فساد زموږ په ټولنه کې څومره جرړې ښخې کړي دي او د فساد د له منځه وړلو سره څومره جدي مبارزه په کار ده. مشت نمونه ی خروار.

په نظام کې د کادرونو ځای په ځای کول د معیارونو

په بنیاد

د جولای د میاشتې اومه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

موږ ټول په نظام کې د معیارونو پر بنسټ د کادرونو د استخدام خبرې کوو او دا مو ارزو ده. په حقیقت کې دا کار اسانه او هم ډېر مشکل دی. زه غواړم چې د یو څو مشخصو معیارونو او د دې معیارونو مشخصاتو ته اشاره وکړم نور بیا تاسې قضاوت وکړئ چې اسانیتا او ستونځې چېرته دي:

1. تعلیم: د دې معیار تشخیص اسانه دی. اوس ډېر کسان په جیب کې د لسانس یا ماسټرۍ په کچه یوه یا دوه شهادتنامې لري او اسناد یې مطالعه کولی شي. په دې بحث نه کوو چې څنگه او په څه شکل دا شهادتنامې اخیستل شوي دي. دا تشخیص هم اسانه دی او ضروري هم

دی. که وغواړو چې د یو کس علمي سطحه معلومه کړو چې د شهادتنامې سره برابره ده او که نه، نو یو وړوکی تحریري امتحان ترې اخیستلی شو او هم تقریري انټرویو کې یې پته لگېږي.

2. تجربه: دا تشخیص اسانه او هم ډېر ستونځمن دی. اسانه ځکه دی چې چېرته یې کار کړی او څنگه کار یې کړی دی. مشکل دا دی چې په تېرو څوارلس کلونو کې ډېرو کسانو چې هېڅ معیار یې نه درلود په ډېرو مهمو پوستونو کار کړی او شخصیت یې په مصنوعي توګه تبارز کړی دی او زیاتره دغو کسانو د خپل تبارز لپاره مافیایي کړی. هم جوړې کړي دي. له چا سره تنظیمي حمایت شته، له چا نه بهرني ملکونه حمایت کوي، له چا نه د مدني ټولنو مافیایي کړی. حمایت کوي او داسې نور.... که یو سل کسه دوی په بد نامۍ پېژني نو بیا خو دوی یو دوه سوه کسيزه کړی. لري چې د دې بدو کسانو نه حمایت کوي. دوی د خپل ځان د ګټو او شخصیت د تبارز لپاره د هر ډول تاکتیکونو نه کار اخلي، د فیسبوک او ټیوټر پانې ورته نور کسان په کرایه چلوي، ژورنالستان نازوي چې د دې خبرونه نشر کړي او همدا شان ډېرې پیسې لري چې محفلونه او میلستیاوې جوړې کړي او چا چې د دوی ډوډۍ وخوړه نو بیا خو به تعریف یې خامخا کوي. که بهر ته رسمي سفرونه نه وي نو د شخصي سفرونو توان لري او بهر ته چې لاړ شي نو بیا خلکو ته وایي چې په رسمي سفر تللی دی او خلکو ته ځان مهم ښيي. هغه کسان چې غواړي د دوی اصلي څېره خلکو ته وښيي نو بالاخره هغه هم پښېمانه شي ځکه د دې کسانو د چاپلوسانو او جیره خورو حلقه غټه ده. دا کسان او د دې جیره خواره بیا د پاکو کسانو پسې داسې بهتانونه وټړي او سور کاپر ترې جوړ کړي چې هېڅ اندازه یې نه وي. په دې اساس ولسمشر- هم گيچ دی چې د چا خبره ومني چې د دې سړي تجربه ښه ده او که خرابه او هغه

مجبور دی چې په هغو کسانو اعتبار وکړي چې دی ورسره د یو څه وخت نه راپدېخوا پېژني خو د دوی د تجربو په هکله کافي معلومات نه لري.

3. د پوهې او تجربې مطابق دنده سپارل. دا هم اسانه معیار دی خو تر اوسه چې زه گورم ډېری کسان په داسې ځایونو کې مقرر شوي چې پوهه او تجربه یې د کار سره مطابقت نه کوي. دا مهمه ده ځکه هر انسان که هر څومره پوهه ولري، هر کار نه شي کولی. نجار د آهنگر او آهنگر د نجار کار نشي کولی. دا هم د ذیصلاح چارواکو دنده ده چې مشخصو دندو لپاره هغه کسان مشخص کړي چې د هماغې دندې پوهه او یا تجربه ولري.

4. وفاداري او تعهد: د پورته معیارونو تر څنګ وفاداري او تعهد ډېر مهم دی ځکه یو سړی به ښه تعلیم او تجربه لري خو نظام، سیستم او یا د جمهور رئیس پروگرامونو ته متعهد نه دی او ځینې خو داسې دي چې هم وزیر دی او هم د حکومت مخالف.

5. پینځم مهم معیار د افغانستان د تېرو لا اقل پینځه لس کلونو د حالاتو سره اشنایي ولري او د اشخاصو تشخیص ورسره وي ځکه که د ملک نه یو څوک ډېر بهر پاتې شوی وي او د دې ځای له حالاتو څخه خبر نه وي او په مختلفو سیمو کې اکثران ونه پېژني نو بیا هم ورته گرانه ده چې په خپل کار کې موفقه اوسي.

6. جمهور رئیس چې انټروپولوجست هم دی نو په انټروپولوجي د قومونو او انسانانو د شناخت لپاره Genealogy یا لکه شجره رسمول په کار دی. د افغانستان د هر تصمیم گیري او د اشخاصو د انتخاب لپاره مونږ جینیالوژي رسمولو ته ضرورت لرو. څوک د کوم ځای دی، د چا خپل دی، سابقه یې څه ده، له چا سره ښې او خرابې اړیکې لري او داسې نور... که مونږ نږدې ټاکنو ته نظر واچوو نو ولس ډېر ښه قضاوت کولی شي چې څوک په څه شکل او له چا سره د اړیکو پر اساس مقرر شوی دی. دا ځکه مهمه ده

که یوکس د یو چا په فرمایش او غیر مشروعو اړیکو پر اساس مقرر شي نو بیا خو د هغه کس وفاداري نظام او سیستم ته نه شته ده او هماغه کس ته ده چې د چا په پیسو او واسطه مقرر شوی وی.

زما په اند که دا پورته معیارونو باندې صحیح فکر ونشي نو د تغیر او تبدیل کچه به نهایت زیاته وي او خومره چې په یو نظام کې تغیر او تبدیل زیات وي هماغومره د بې ثباتۍ لامل کېږي.

د سولې په هکله دوه متضادي خبرې او

ارزوگاني

د جولای د میاشتې ۸مه نېټه، ۲۰۱۵م کال، کابل
که د هر افغان نه پوښتنه وکړې چې سوله غواړې او که نه؟ نو هېڅوک به درته ونه وایي چې سوله نه غواړو.
خو بیا هر څوک غواړي چې سوله باید د ده د خوښې او شرایطو پر اساس وي. دا دواړه ضد او نقیضې خبرې دي ځکه سوله جوړجاړي ته وایي څه به ستا خوښه وي او څه د بل که دا نه وي نو بیا خو سوله هېڅکله راتلای نشي.

د کرکټ خوشحالي او خوست غمېزه

د جولای د میاشتې ۱۲مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل
نن ماښام افغانانو د کرکټ د شل اوریزو سیالیو درېیمه پرله پسې لوبه د سکاټلنډ نه وگټله چې په دې توگه د افغانستان ټیم د کرکټ د شل اوریزو نړیوالو سیالیو ته لار پیدا کړه نو افغانان ډېر خوشحاله و خو په همدې ماښام د وطن دښمنانو او تروریستانو د خوست په ښار کې د موټر ځانمرگي حمله کې ۲۷ بېگناه ملکي کسان ووژل او د شلو په شاوخوا کې زخمیان شول. ډېره زړه دردونکې پېښه وه چې د روژې په په پینځه ویشتم ماښام دا پېښه وشوله او ډېرې میندې او خويندې یې په ویر کېنولې او ډېری ماشومان یتیمان پاتې شول نو ما د فیسبوک او ټیوټر په صفحه دا لاندې څو ټکي د غمرازۍ په توگه ولیکل:

د خوست غمیزې او تروریستي حمله په افغانانو د کرکټ د میچ گټلو خوشحالي د روژې په مبارکه میاشت کې غم کړه. حمله کوونکي او طراحان به یې خوشحاله وي چې گوندې دوی به جنت ته د بې گناه انسانانو په وژلو ورسېږي خو انشاالله د بې گناه انسانانو په شهادت دوی به د دوزخ په لوري روان وي.

نور مه ملامتوئ ځانونه باید ملامت کړو

د جولای د میاشتې ۱۳مه نېټه، ۲۰۱۵م کال، کابل
هغه کسان چې د ځانونو لپاره کار کوي هغوی مه ملامتوئ ځکه هغوی
تعهد لري چې د ځانونو او خپل وطن لپاره کار وکړي که د دولت کرسی
ورسره وي او که نه. مونږ باید ځانونه په خپله په دې ملامت کړو چې ولې د
ځان او وطن لپاره کار نه کوو.

د کوچني اختر مبارکي او یو وړاندیز

د جولای د میاشتې ۱۵ نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل
که څه هم د روژې میاشت په افغانستان کې ډېره خونړۍ میاشت وه، د
هېواد په گوټ گوټ کې زموږ ډېر بېگناه وطنوال د وطن د دښمنانو او
تروریستانو له خوا په شهادت ورسېدل، ډېرې میندې او خويندې یې د غم
په تگر کینولې، ډېر ماشومان یتیمان او د پلرونو د غږ او صله رحمۍ نه
محروم شول، زموږ د دولت او امنیتي قواو ډېر ملکي او فوځي غړي د دې
تپل شوي جنگ قرباني شول او همدا شان د دې تپل شوي جنگ په هغه خوا
کې هم زموږ ډېر بېگناه وروڼه چې د بېلابېلو مجبوریتونو له امله ښکېل دي
هم قرباني شوی نو دا به ډېره گرانه وي چې مونږ د دې ټولو غميزو سره د
اختر خوشحالي د پخوا په شان ولمانځو. خو دا د ژوند فرموله ده چې مړي
به ښخوو، هغوی ته به دوعاگانې کوو، د غریبو او یتیمانو سره به مرسته کوو
او خپل ژوند ته به دوام ورکوو ځکه د ژوندو کار د ژوند سره دی.

نو دا چې زموږ د دفتر رخصتي د سبا نه پیل کېږي نو بیا شاید دا فرصت
نه وي چې د فیسبوک دوستانو او انډیوالانو ته د اختر مبارکي ووايم نو

دمخه دې ستاسې د ټولو اختر مبارک شي او الله تعالی مو په خپل امن کې
وساته. خدای دې وکړي چې د خپلو کورنیو او دوستانو سره ښه وخت ولری.
وړاندیز دا دی که مونږ هر یو یوه یتیمه کورنۍ پیدا کړو او په دې اختر
کې له هغې کورنۍ سره مرسته وکړو او یو څه د یتیمانو اوښکې پاکې کړو نو
دا به ډېره په ځای مرسته وي بې له دې چې عکسونه یې واخلو او هغه په
فیسبوک کې شریک کړو. په درنښت

میاڼه روی ښه شی دی

۲۳ جولای ۲۰۱۵ م کال، کابل
نن مې په فیسبوک کې موافق او مخالف بعضې نظرونه ولیدل چې ډېره
مبالغه پکې وه. د اسلام له نقطه نظره په هر کار کې میاڼه روی ښه شی دی
(امة وسطاً) او (خیرالامور اوسطها). په پښتو کې هم وایي چې نه دومره خوږ
شه چې خلک دې خوږي او نه دومره تریخ شه چې خلک دې گذار کړي.
که څوک د چا صفت کوي باید مبالغه ونه کړي لکه چې څنگه به د دربار
پخوانیو شاعرانو، لیکوالانو او مؤرخینو کول او که څوک د چا مخالفت کوي
هم باید د ادب په چوکاټ کې وي. دا ډول صفتونه او غندنې هیڅ گټه نه
لري ځکه عمل پخپله ښه معیار دی او خلک ناپوهه نه دي چې قضاوت
ونشي کړای. وَقُلِ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ.

زمونږ د معيارونو تله ډېره ټيټه ده

د اگست د مياشتې دويمه نېټه، کال ۲۰۱۵ م، کابل

متاسفانه نن سبا زموږ قضاوت د خلکو په موټرو، بنگلو او کورونو دی نه په معنوي اړيکونو. که یو چا راته یوه پیاله چای راکړ او یا یې یو څو شېبې د لنډکروزر په موټر کې سپاره کړو او چکر یې راکړ نو بیا خپل عکسونه د هماغه شخص سره اخلو او هغه په انټرنیټ کې پوست کوو او وایو چې ویارم چې د یو داسې شخصیت سره مې کتنه وشوه چې هیڅ ساری نه لري او د وطن په غم ډیر دردمن دی. دا نه گورو چې همدا شخصیت به تر ستوني پورې په فساد کې غرق وي.

د ټاکنیزو اصلاحاتو د خاص کمیسیون او هم د ټاکنو

په هکله د ولس د تشویشونو رفع کول او سالمو

وړاندیزونو ته اړتیا

د اگست پینځمه نېټه، کال ۲۰۱۵ م، کابل

شاید گرانو دوستانو ته معلومه وی چې زه د انتخاباتو د اصلاحاتو د خاص کمیسیون د غړي په توگه ټاکل شوی یم او هم مې دوه ورځې دمخه جلال اباد ته سفر وکړ چې د مدني ټولنو، د احزابو استازو، ولایتي شورا د غړو، قومي شوراگانو، د علماو شورا، د صلح د شورا، فرهنګیانو او دولتي چارواکو سره وگورو او د ټاکنو د اصلاح په اړوند د دوی نظریات او پیشنهادونه واورم او وکولای شم چې د قوانینو او مقرراتو په چوکاټ کې په کمیسیون کې سم استدلال وکړای شم. نو په دې اساس دا لاندې موضوع گانې او خپل

نظریات د فیسبوک له لارې خپلو انډیوالانو او دوستانو سره هم شریکوم او امید دی چې لازمي مشورې راکړي.

۱. دې کې هیڅ شک نشته چې د ټاکنو په پروسه باندې د ولس اعتماد د بېلابېلو داخلي او بهرنیو عواملو له کبله کم شوی دی خو د دې ترڅنګ موږ د ټاکنو د نه کولو نه هم، بله چاره نه لرو. ځکه په کودتاه گانو او یا انقلابونو حکومت نه شو چپه کولای او نه څه گټه لري. نو ښه به دا وي چې باید په ټاکنو کې برخه واخلو او د سیستم د اصلاح لپاره کار وکړو. زما دلیل دوستانو ته دا و که پخوا د کابل- جلال اباد سړک خراب و او اته ساعته لار وه خو موږ پرې هم تللو او چاره مو نه وه. اوس چې سړک قیر شوی او درې ساعته لار ده، ښه خوند کوي چې پرې ځو او که د ترافیک او حفظ مراقت مدیریت وشي نو د دې نه هم ښه کېدلی شي.

۲. د انتخاباتو پروسه حقوقي، تخنیکي او سیاسي پروسه ده او په دې پروسه کې د ملت حمایت ضروري دی. ډېری کسان داسې فکر کوي چې گوندې موږ د ملي وحدت د حکومت د دواړو ټیمونو له خوا تعین شوي یوو او شاید چې د حکومت د رهبرۍ تر تاثیر لاندې اوسو. د هر چا خپل نظر دی او زه تاسې ته ډاډ درکوم چې زه د هیچا تر تاثیر لاندې نه یم او نه د دې کمیسیون نه کوم امتیاز اخلم نو د قوانینو په رڼا کې به خپل استدلال کوم او کوم پیشنهادونه چې موږ حکومت ته ورکوو، هغه به له ټولو سره شریکېږي. کمیسیون دا یوه اونۍ کېږي چې خپل کار پیل کړی او اوس یې دفتر هم نیولی دی. انشاالله د شنبه د ورځې نه وروسته به په خپل دفتر کې کار کوي خو د دې ترڅنګ چې کمیسیون دفتر نه درلود نو خپلې غونډې یې په صدارت، د اجرائیه شورا په دفتر او یا نورو ځایونو کې د امنیتي وجهه له امله کولې او دا د دې معنی نه لري چې گوندې موږ د چا تر تاثیر لاندې یوو.

۳. د انتخاباتو مهم موضوعات چې اصلاحات په کې راشي زه په لاندې ډول ذکر کوم او دا زما نظر دی چې څه وشي. کېدای شي له دوستانو سره نور وړاندیزونه او نظريات هم وي. که څوک په دې هکله نظريات او وړاندیزونه لري کولی شي چې له ماسره یې د ایمیل په ذریعه شریک کړي. زما ایمیل smiakhel@gmail.com دی.

۴. د لنډ مهال لپاره باید پارلماني ټاکنې ژر وشي. د دې لپاره چې ولس په ټاکنو کې برخه واخلي، نو باید چې هر ولایت په انتخاباتي حوزو ووېشل شي. د کابل یا ننگرهار غونډې لوی ولایت چې یوه حوزه ده، د کاندیدانو او هم د ولس لپاره ډېرې ستونځې لري ځکه ډېرو سیمو ولسونه د استازیتوب نه بې برخې پاتې کېږي. نو په دې توګه د هرې سیمې استازي باید معلوم وي. ښځینه کاندیدان باید په ټولو حوزو کې نومونه درج کړي او چا چې زیاتې رایې وګټلې هغه دې وټاکل شي.

۵. د تقلبي کارتونو د مخنیوي په خاطر باید د هر مرکز د رای دهی د وټ اچوونکو لیست برابر شي. د وټ د لست جوړول په پارلماني انتخاباتو کې د هیڅ یو قوم او سیمې په تاوان نه دی. که څه هم بعضې محدود کسان د خپلو شخصي شهرت ګټلو لپاره د دې کار مخالفت کوي.

۶. د دې لپاره چې د ټاکنو په قوانینو کې تغیر راشي د قانون له مخې د تقنیني فرمان نه پرته بله چاره نشته. کله چې قانون تغیر وکړ نو د کمیسیونونو غړي هم تغیر کوي. نوي غړي باید د قانون له مخې د یو خاص میکانیزم له لارې چې په ټاکنو پوه او مسلکي کسان وي او پاکي او بېطرفي مراعات کړي تعین شي. د یوې ډلې او سمت تر نفوذ لاندې نه وي.

۷. د اوږد مهال لپاره د جمهوري ریاست ټاکنو لپاره باید د الیکټرونیکي تذکرو کار همدا اوس پیل شي ترڅو په درې څلورو کلونو کې دا پروسه تکمیل شي. په ۲۰۰۳ م کال کې د الیکټرونیکي تذکرو چوکاټ جوړ و خو دا

پروسه ځکه په تعویق واچول شوله چې د وټونو په ثبت نام او هم د ټاکنو پروسې یو تجارتي شکل درلود او د الیکټرونیکي تذکرو د وېش ممانعت کېده.

۷. د شکایاتو کمیسیون سمه پایله نه درلوده او ښه به دا وي چې موقت کمیسیون د شکایاتو د ټاکنو په وخت کې جوړ شي چې د نړۍ په نورو ملکونو کې هم شته دی.

۸. د کمیسیونو کمیشنران باید د ټاکنو د کار د تناسب په اندازه وي. د ۵-۷ کمیشنرانو نه زیات نه وي.

۹. مؤقتي کارکوونکو د ټاکنو په تقلب کې زیات رول درلود نو ښه به دا وي چې د مؤقت کارکوونکو په ځای د معارف معلمین، د پوهنتونو استادان، د حج او اوقافو وزارت کارکوونکي او علماء کرام او داسې نور وټاکل شي. که دوی درغلي وکړي او ونیول شي نو دا وېره به ورسره وي چې له دندې به ګوښه کړای شي او سزا به وويني. ډېر کم د دولت یو مامور د چا په خاطر خپل ټول امتیازات له لاسه وکوي.

۱۰. د انتخاباتو شمېرنه باید په خپل محل کې د اوس غونډې وشي او د پایلو پانې باید د ټاکنو د مسوولینو او کاندیدانو د ناظرینو له خوا د اوسني سیستم په شان امضاً او د هر کاندید، ناظر ته باید کاپي ورکړل شي. د پایلو ابتدایي اعلان باید د یوې یا دوه ورځو نه زیات وخت ونه نیسي. او دا څه مشکله کار نه دی. څومره چې پایلې معطله کېږي هماغومره درغلی ته زمینه مساعدېږي او هم د خلکو اعتماد د ټاکنو پر پروسه کمېږي.

۱۱. ایا د ولسوالیو د شوراګانو ټاکنې د پارلماني ټاکنو سره یو ځای وشي که نه؟ زما په اند تر اوسه د ولسوالیو شوراګانو ته د ټاکنو زمینه مساعده نه ده تر څو چې د الیکټرونیکي تذکرو کار بشپړ شوي نه وي تر هغې امکان نه لري.

۱۲. د ټاکنو د موادو چاپ بايد په داخل کې وشي ځکه مونږ وليدل چې د قيمتي پاڼو په درلودلو هم د درغليو مخه ونه نيول شوله نو ښه به دا وي چې د ټاکنو کميسيون د يو مشخص ميکانيزم له لارې دا مواد په داخل کې چاپ کړي چې ډېر ارزانه تمامېږي.

۱۳. يوه مهمه مسئله چې ايا اوسنی اکثریتی SNTV بايد په تناسبی PR (Proportional Representation) تبدیل شي که نه؟ دواړه سیستمونه گټې او تاوانونه لري. په تناسبی سیستم کې احزاب يو څه رشد کوي خو زه لا تر اوسه په دې قانع نه يم چې دا د افغانستان په اوسنيو حالاتو کې مونږ سمه نفوس شميرنه او د وټ ورکونکو سم لست نه شو جوړولولای، نو څنگه به امکان ولري. يا په بل عبارت که مونږ ساده حساب د جمع او تفريق نه شو کولی نو مغلقې د رياضي معادلې به څنگه حل کړو. تر اوسه ما ته چا کومه سمه طرحه په دې هکله نه ده راکړې چې عملي بڼه ولري.

۱۳. د کميسيون د دارالانشاء مدیریت د کميسيون د مشرتابه له بايد منظم شي. دا چې د کميسيون مشرتابه ونه شو کړای چې د دارالانشاء سم مدیریت وکړي په قانون کې په دې هکله څه ستونځه نشته.

۱۴. بله مهمه مسئله د ټاکنو په وخت د امنیت مسئله ده. که د دې امکان نه وي چې حکومت د ټول ملک امنیت په يوه وخت کې وساتي، زما په اند که ټاکنې په څو مرحلو کې وشي نو ښه به وي. که څه هم په اساسي قانون کې د سراسري ټکي راغلی خو په څو مرحلو کې ټاکنې د سراسري کولو ممانعت نه کوي ځکه ټولو خلکو ته په يو شان په ټاکنو کې د برخې اخيستلو زمینه مساعدوي.

نورې ستونځې به هم وي چې اصلاحاتو ته ضرورت لري نو دوستان کولی شي چې له ماسره يې شريکې کړي. ځکه په احساساتو يوازې کار نه کېږي او بايد معقولې طرحې ومنل شي.

احساساتي ولس او احساساتي مشران

د اگست ۱۱مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

نن مې د يو شمېر زياتو منتخبو کسانو سره خبرې کولې نو زړه مې ډېر بد شو چې څومره زمونږ د ولس مشران د خپل خیر او شر تمیز نشي. کولی او فکر کوي چې که دوی په قدرت کې وي نو هر څه به سم وي. ډېر پخوا مې ریسرچ کاوه او دا راته په گوته شوله چې مونږ په خپلو کړو کې د عمل او ویلو ډېر زیات تناقض لرو. همدا علت دی چې مونږ په یو بل اعتماد نه شو کولی، ملي اهداف رانه ورک دي او سرگردانه ورپسې گرځو، یو موټی او یا څو موثر موټي کېدای نشو چې موثریت مو اضافه شي او په اورگانېزیشن هېڅ عقیده نه لرو. برخوردونه او کړه مو ډېر احساساتي دي.

پوپولست (populist) سیاست ولس د تباهی سره

مخامخ کوي

د اگست ۱۶مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

ځینې افغانان د ځان د کاذب شهرت او شخصي منفعت په خاطر د ولس په منځ کې وېره پیدا کوي او داسې انگېزه ولس ته ورکوي که دا کار ونه شو نو دا او هغه قوم تباہ کېږي. دې کاذبې وېرې مونږ افغانان در په دره کړي یوو. د همدې کاذبې وېرې له امله مونږ قومي او سمی مافیایي کړۍ لرو چې د دې کړیو مشران اول د خپل قومي او سمی حلقو کې د هغو کسانو په مریو لاس ایښی څوک چې د دوی ناخوالې نه مني او بیا دوی د ټول ملت د ستونځو لامل گرځېدلي دي.

د زمري ۲۸مه د آزادۍ د ورځې په وياړ

۱۸مې نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

سبا ته د ۱۳۹۴ هجري لمريز کال د زمري د مياشتې ۲۸مه نېټه ده. په دې ورځ زمونږ پلرونو او نيکونو د غازي امان الله خان په مشرۍ د انگرېزانو نه آزادي واخيستله او دا ورځ د استقلال د ورځې په نامه ونومول شول. که څه هم زمونږ د ولس ډېری کسان لا د دې ورځې پر اهميت نه پوهېږي او د دې ورځې په هکله معلومات نه لري او ځينې لا دا ورځ هډو په رسمي توگه نه پيژني خو د دې ټولو نيمگړتياو سره د دې ورځې ياد ډېر مهم دی او دا ورځ بايد د ملت له ياده ونه وځي. نو په دې توگه زه د استقلال د ورځې مبارکي د فېسبوک ټولو درنو دوستانو او خپلو افغانانو خويندو او وروڼو ته وړاندې کوم. د مبارکۍ ترڅنگ دوه وړانديزونه هم لرم:

اول وړاندیز: دا زمونږ د تحصيل یافته نسل، احزابو، مدني ټولنو او حکومتونو نيمگړتيا ده چې خپل ولس يې د دې ورځې په اهميت پوره نه دی پوه کړی. که يو څو کسان يې په ظاهري بڼه تجليلوي، هغه هم سلیقوي شکل لري او د ولس په بيدارتيا کې کوم خاص اغېز نه لري. نو زما وړاندیز دا دی چې د استقلال ورځې په منظور د ولس په منځ کې يو لوی کمپاين او عامه پوهاوي ته اړتيا ده که نه دا ورځ به همېشه ډېره پيکه د يو څو کسانو له خوا نمانځل کېږي. د پخوا په شان په مرکز او ولايتونو کې بايد د جشن کمپونه جوړ شي، ولس په مينه او ولوله په کې گډون وکړي تر څو افغانانو ته د خوشحالي او افتخار احساس ورپه برخه کړي.

دويم وړاندیز: د مبارکۍ تر څنگ، مونږ يوازې د خپلې خاورې فزيکي آزادي پېژنو چې هغه هم اوس تر سوال لاندې ده ځکه د لوی افغانستان زياته برخه رانه غصب شوې او په زور زمونږ گاونډي هېواد ته ورکړل شوې ده. په

دې لا هم هغوی قانع نه دي او غواړي چې زمونږ په موجوده جغرافيه هم واک او نفوذ ولري. د دې تر څنگه مونږ لا ډېرې آزادگانې لکه سياسي، اقتصادي، فرهنگي، کلتوري، فردي، اجتماعي او داسې نورې نه لرو، يا په بله معنی مونږ لا هغه آزادي گانې چې د يو ولس او يا د يو انسان حقه حقوق وي، نه لرو. د دې آزادي گانو لپاره مونږ د خاورې د فزيکي آزادي نه هم زيات اوږدې مبارزه ته ضرورت لرو چې خپل حقه حقوق تر لاسه کړو. زه چې دې اوسني حالت ته گورم نو ډېر وخت ته اړتيا ده چې زمونږ ولس دې د ملي مسايلو په هکله يوې ملي اجماع ته ورسېږي او د ځان لپاره آزادي وگټي. مونږ لا په دې طمعه يو چې نور به مونږ ته هر څه گټي او يا راکوي او مونږ به بريټې بيا د نورو په کارونو او خيرات تاواوو چې گوندې مونږ آزادي گټلې ده. ډېره اوږده او ستړې کېدونکې لار د افغانانو په مخ کې پرته ده. الله تعالی دې مونږ ټولو ته توفيق راکړي چې د واقعي آزادۍ لپاره کار وکړو.

څوک د مېالونو مستحق دی؟

۱۹ د اگست، ۲۰۱۵م کال د اسد ۲۸مه د افغانستان د آزادۍ ورځ، کابل
نن مې وليدل چې يو شمېر مشرانو خپلو باډيگاردانو او د دفتر کارکوونکو ته د يو بل په سينه مېالونه ټومبول. پوه نه شوم چې دوی څه توره کړې ده، ايا دوی ډېر مستحق دي او که د افغانستان د امنيتي ځواکونو هغه فدايان چې په سنگرونو کې پراته دي او وطن د داخلي او خارجي دښمنانو نه ساتي.

د نا انډوله انتخاباتو داصلاحي کمیسیون د

پریکړو سره مخالفت

۲۶ د اگست، ۲۰۱۵م کال، کابل

نن مې د انتخاباتي اصلاحاتو د کمیسیون غړو ته وویل چې ستاسې طرحې غیر عملي دي او فکر نه کوم چې د ملت د اکثریت د تایید وړ وي. دوی ته مې وول چې ستاسې طرحې داسې دي لکه چې دوه ملگري و، یو یې ټوپک درلود بل یې خالي لاس و نو تصمیم یې ونیوه چې د غنیمت مال ونیسي. کله چې یې غنیمت ونیوه نو خپل ملگري ته یې وویل چې دا غنیمت خو مونږ د ټوپک په زور گټلی دی نو دا باید درې تقسیمه شي. ملگري یې ورسره ومنله، نو د ټوپک والا خپل ملگري ته وویل چې یو برخه زما، دویمه برخه زما د ټوپک او دا درېیمه برخه هم درنه د ټوپک په زور اخلم او نه یې درکوم. نن دوی غوښتل چې همداسې نا عادلانه فیصله د افغانستان په هکله وکړي. زه او کاوون کاکړ یوازیني پښتانه غړي و چې د کمیسیون نه د احتجاج په توگه ووتلو ځکه د دې کمیسیون نور ۱۲ غړي ټول غیر پښتانه وو او دا د پښتنو پر ضد یوه لویه دسیسه ده چې په راتلونکي پارلماني ټاکنو کې د پښتنو ونډه د یو وړوکی اقلیت نه کمه کړي. کاوون او ما یوه بله طرحه ولیکله چې د انتخاباتو د سیستم د اصلاحاتو لپاره معقوله او عملي طرحه ده. او قضاوت به ملت ته پرېږدو. زموږ د طرحې حمایت د زرهاو دوستانو له خوا وشو او بالاخره د دې کمیسیون نا عادلانه پریکړه چې د ملي وحدت د حکومت د مشرانو ډاکتر اشرف غني او ډاکتر عبدالله عبدالله له خوا هم تایید شوې وه شنډه شوه. زه د ډاکتر عبدالله نه هیڅ گيله نه لرم خو زما گيله د ډاکتر اشرف غني نه هم د یو پښتون او هم د دولت د یو مشر- په

توگه چې د پښتنو د وټ په ذریعه یې ارگ ته رسولی دی، ده چې ولې یې د پښتنو پر ضد د داسې یوې طرحې حمایت وکړ.

د اگست د میاشتې ۲۹مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

درنو دوستانو! دا دوه ورځې زه او کاوون کاکړ صیب ډېر مصروفه وو او که مبالغه ونه کړم نو شل ساعته شپه او ورځ مو ډېرو دوستانو، ملگرو او د افغانستان په درد دردمنو کسانو سره سلا مشورې درلودې نو دا فرصت نه و چې د دوستانو په زرهاوو تېلفونو او پیغامونو ته ځواب ورکړو. هیله ده چې زموږ د دواړو معذرت قبول کړئ. زموږ نه تماس او یا سکوت په دې دوه ورځو کې د دې معنی نه درلوده چې د ملي مسایلو په هکله مونږ د خپل موقف نه تېر شوي یوو او یا په مونږ کوم فشار شته دی. د ملي مسایلو په هکله مونږ دواړه د ملي وحدت د حکومت د دواړو ټیمونو سره هیڅ نوع جوړجاړی نه لرو او نه یې کولی شو. مونږ ستاسې ټولو دوستانو د ملاتړ د حمایت نه ډېره زیاته مننه کوو. مونږ ته د خپل شخصي-موقف او هر نوع مادي امتیازاتو نه د افغانستان د ټولو ولسونو سوکالي، امنیت او حقه حقوقو ته رسېدل ډېر مهم دي او د دې موخو دفاع به کوو. په افغانستان کې د دایمي ثبات او سوله ییز ژوند په هیله.

بسم الله الرحمن الرحيم

د انتخاباتو د اصلاحاتو د خاص کمیسیون د دوه غړو

کاوون کاکړ او شاه محمود میاخیل نظر او وړاندیزونه

سریزه:

د افغانستان د اسلامي جمهوریت د رئیس د ۴۰ گڼې د ۱۳۹۴/۴/۲۵ نېټې د فرمان پر اساس، د انتخاباتو د اصلاحاتو لپاره خاص څوارلس کسيز کمیسیون وټاکل شو. مونږ د دغه کمیسیون د غړو په توگه تعین شو چې حکومت ته د انتخاباتو د اصلاح لپاره لنډ مهال، منځمهال او اوږد مهال وړاندیزونه وړاندې کړو. مونږ د ملي وحدت د حکومت د مشرتابه نه مننه کوو چې پر مونږ یې اعتماد وکړ او مونږ هم د افغانستان د ملي منافعو په رڼا کې د دغه کمیسیون غړیتوب چې یوه افتخاري او بې له کوم مادي امتیاز دنده وه قبوله کړه.

مونږ په تېرو پنځو اونیو کې چې د دې لوی مسوولیت د تر سرته رسولو لپاره ډېر کم وخت دی د انتخاباتي نظام د اصلاح لپاره غونډې وکړې. د ابتدایي مشورو لپاره ولایتونو ته مو سفرونه وکړل ترڅو داسې یوه جامعه طرحه حکومت ته وړاندې شي چې د هېواد موجوده واقعیتونه په نظر کې ونیسي او د افغانستان په شرایطو کې قابل د تطبیق اوسي، عملي جنبه ولري، د افغانستان اکثریت ولس ته د منلو وړ وي او د هیڅ یوه قوم، سمت او یا ډلې په ضرر نه وي. خو متاسفانه زمونږ د کمیسیون زیاتره غړي چې د مشخصو احزابو پورې تړلي دي لېواله وو چې د پارلماني تعطیل نه د فرصت او د دې کمیسیون د احزابو د نامتناسبه غړیتوب نه په استفاده په عاجله توگه داسې فیصلې وکړي چې د دوی په گټه وي.

د کمیسیون د کار پیل:

د دې لپاره چې مونږ ته د ولس یو څه نظرونه معلوم شوي وي او د انتخاباتو په هکله زمونږ وړاندیزونه د ولس د غوښتنو او ستونځو سره برابري وي نو کمیسیون تصمیم ونيوه چې د افغانستان د لویو ولایتونو مرکزونو ته چې د زونونو په سطحه نمایندګي کولی شي سفرونه وکړي او تر کومه حده چې ممکنه وي د قومي مشرانو، مدني ټولنو، علماوو، علمي او جهادي شخصیتونو، فرهنګیانو، د ښځو د ټولنو، د صلحې د شوراګانو او د ولایتي شوراګانو د غړو، د سیاسي احزابو د نمایندګانو، د انتخاباتو او بشر د حقوقو د کمیسیونو، د ولسي-جرګې او مشرانو جرګې د غړو او مشرانو سره د انتخاباتو په هکله ابتدایي او عاجله سلا مشورې وکړي. مونږ د ملي او بین المللي ټولنو سره چې د انتخاباتو په هکله تجربه لري هم وکتل په اکثره زونونو کې ولس په لاندې ټکو تاکید کاوه.

1. د ولس اعتماد په انتخاباتو او هم د انتخاباتو پر کمیسیونونو باندې کم شوی او داسې اصلاحات باید وشي چې د افغانستان د ولس اعتماد بېرته پر انتخاباتو او هم د انتخاباتو پر کمیسیونونو باندې زیات شي.
2. د انتخاباتو حوزې باید وېرې شي. د افغانستان د اساسي قانون پر اساس ټول افغانستان باید پر ۲۵۰ حوزو ووېشل شي تر څو هره حوزه خپل یو استازی په پارلمان کې ولري. دا غوښتنه د ننگرهار، پکتیا، کابل، غزني، کندهار، هرات او کندوز په ټولو زونونو کې عامه غوښتنه وه.
3. جعلی کارتونه او د تقلب مخه باید ونیول شي. په غټو حوزو کې د تقلب زمینه زیاته ده.
4. د هېواد اکثریتي موجوده سیستم چې په تخنیکي لحاظ ورته SNTV سیستم وایي باید اصلاح شي ځکه په دغه سیستم کې د ولس او د هغوی د استازو ترمنځ رابطه ضعیفه ده.

۵. ملي احزابو ته دې د رشد زمينه مساعده شي.

۶. د انتخاباتو مصارف هم حکومت ته او هم کاندیدانو ته ډېر زيات دي نو داسې طرحې بايد وړاندې شي چې د انتخاباتو مصارف راتيټ کړي. د پورته موخو د عملي کېدو لپاره مونږ د انتخاباتو په قانون او هم د کميسيونونو په تشکيلاتو او وظيفو باندې کار وکړ او په هغو مواردو کې چې د انتخاباتو د کميسيون استقلاليت تامين شي، د انتخاباتو د تخلف، تخطي او تقلب مخه ونیول شي، مونږ پوره ملاتړ وکړ. اما چې کوم انتخاباتي سيستم د افغانستان په شرايطو کې د تطبيق وړ دی چې د اساسي قانون پر اساس، سراسري، مستقيم او عادلانه ونډه د ټولو سيمو خلکو ته چې واجد د رایه ورکولو وي تامين او د ملي احزابو لپاره د رشد زمينه مساعده شي، موافق نه و اوجدي اختلاف مو درلوده.

په عمومي توگه په نړۍ کې تقريباً درې ډوله انتخاباتي سيستمونه شته چې تناسبي، مختلط او اکثريتي سيستمونو په نامه يادېږي. چې بيا د هر سيستم ډولونه سره فرق لري. زمونږ وړاندیز دا و چې مونږ تدريجي اصلاحاتو ته لاره بايد هواره کړو ځکه د افراطي وړاندیزونو پايلې همېشه سمې نه وي. که ډېر ښه سيستم وي او په ډېرو وړو هېوادونو کې تطبيق شوی هم وي خوکه په افغانستان کې تطبيقي جنبه ونه لري، د افغانستان لپاره گټه نه لري.

د دې خبرې يادونه ضروري ده چې هر سيستم ښه والی او بدوالی لري او هېڅ يو داسې سيستم په نړۍ کې نشته دی چې نیمگړيتاوې ونه لري. د دغو دوستانو وړاندیز په دوه خبرو څرخېدو: يو احزابو ته بايد سهم ورکړل شي او يا په بل عبارت احزابو ته باج او امتياز ورکړل شي او دويم دا چې په اوسني اکثريتي سيستم کې ډېرې رایې ضايع کېږي.

د دوی د استدلال په مقابل کې زمونږ دلايل دا و چې ملي احزاب بايد په تدريجي او طبيعي توگه رشد وکړي نه دا چې احزابو ته امتياز ورکړل شي او يا د موجوده شرايطو په رڼا کې يوازې هغه احزاب هر څه په انحصار کې ونيسي کوم چې زر او ټوپک لري، د هېچا لپاره حساب دهې نه لري، پخپله د حزب په منځ کې هم په ډيموکراتيکو اصولو پابند نه دی او هر څه د حزب د مشر او د هغه په شاوخوا د څو کسانو په منځ کې په کنټرول کې وي او هم د دوی د عايداتو مدرک نه وي معلوم. دا سمه ده چې په اوسني اکثريتي سيستم کې زياتې رایې ضايع کېږي خو په حقيقت کې دا سمه نه ده ځکه د انتخاباتو په پروسه کې گډون پخپله د رایو حسابېدل دي.

زمونږ په اند که د دوی دا تصاميم د افغانستان د ملي وحدت حکومت له خوا ومنل شي د ډيموکراسۍ پروسې ته او هم د نظام د ثبات لپاره به په داسې حالت کې چې نظام د ډېرو نورو ستونځو سره مخامخ دی يوه لويه ضربه وارده کړي.

➤ د کميسون طرحه په لاندې ډول ده.

نو ولس دې په خپله قضاوت وکړي چې آیا د دوی طرحه عادلانه ده او که نه او هم دا طرحه څومره عملي جنبه لري:

دوی غواړي چې د افغانستان ټاکنيز نظام دې په موازي تناسبي سيستم باندې بدل شي چې په تخنيکي لحاظ دې سيستم ته Parallel Proportion System وايي. دې سيستم ته مختلط سيستم هم وايي.

۱. دا سيستم په عين وخت کې دوه قسمه انتخابات پيشنهادوي چې د موجوده ۲۵۰ وکيلانو نه بايد سل سیتونه احزابو ته چې په سلو کې ۴۰ سلنه کېږي ورکړي. همدا شان ټول افغانستان بايد د احزابو لپاره يوه حوزه وي. دې سيستم کې بيا دوه ډوله لیستونه ترتيبېدلای شي چې يو ته يې بند لیستونه وايي او بل ته يې خلاص لیستونه وايي.

2. که لیست خلاص وي او سل سیتونه احزابو ته ورکړل شي او کم تر کمه ۵۰ احزاب وي نو د دوی د کاندیدانو شمېره ۵۰۰۰ کسانو ته رسېږي. نو په دې توګه د رایو اچونو لیست به د یو لوی کتاب په شکل وي.
3. مګر دوی بند لیست تایید کړی نو په دې توګه احزاب به مشخص کسان چې د دوی خوښه وي تعیین کړي.
4. د مستقلو کاندیدانو باقي پاتې سیتونه هم باید په حوزو ووېشل شي.
5. د کوچیانو د سهم لپاره باید د اوس په شان حوزوي سیستم وي.
6. یوازې هغه احزاب دا سیتونه ګټلې شي چې د افغانستان په سطحه یې په سلو کې څلور سلنه رایه ګټلې وي.
7. د دې نه برسېره دا احزاب کولی شي چې په مستقله توګه هم ځانونه کاندید کړي او په پارلمان کې مطلق اکثریت تر لاسه کړي.

➤ **د پورته وړاندیز په هکله ډېر سوالونه شته او د دې سیستم نواقص په لاندې توګه دي:**

1. په راتلونکي دوه کلونو کې هم دا سیستم عملي جنبه نه شي نیولی او دا موجوده پارلمان به په خپل ځای پاتې وي.
2. په عین وخت کې څلور ډوله انتخاباتو ته اړتیا ده. د احزابو لپاره، د مستقلو کاندیدانو لپاره، د ښځو لپاره او هم د کوچیانو لپاره. که مونږ یو رایه ورکونکي ته دوه درې قسمه د رایې اچولو لیستونه ورکړو ایا دوی به وپوهېږي چې مستقل نوماند یا حزب ته څنګه رایه ورکړي؟

3. د دې اوږدو لیستونو شمېرنه به څنګه کېږي او څومره وخت به نیسي آیا کمیسون په تخنیکي لحاظ د داسې یو مغلق سیستم عملي کولو ته چمتو دی او که نه؟
4. په دې سیستم کې به یوازې هغه احزاب چې زیات امکانات، مسلح ګروپونه او ډلې لري ټول ۱۰۰ سیتونه وګټي. مترقي، ملي او ډیموکراتیک احزابو ته په دې ډول سیستم کې د بریا او رشد چانس ډېر کم دی ځکه دا ډول احزاب دومره پیسې او امکانات نه لري چې د ټول هېواد په کچه انتخاباتي کمپاین وکړي او څلور سلنه ارا وګټي.
5. مونږ لا تر اوسه د هېواد په کچه ملي او ډیموکراتیک احزاب نه لرو. احزاب تر اوسه قومي او سمي بڼه لري. د احزابو نوماندان به د دې احزابو د مشرانو په خوښه په سلیقوي توګه ټاکل کېږي.
6. د افغانستان ټاکنې هغه وخت بحران ته لارې کله چې په ولسمشریزو ټاکنو کې افغانستان یوه حوزه وه. که افغانستان یوه حوزه وي نو د تقلب چانس ډېر دی. په پارلماني ټاکنو کې هم ستونځې وې خو هغه ستونځې افغانانو پخپله حل کړې.
1. په دې سیستم کې به د مؤکلینو او وکیلانو ترمنځ هیڅ رابطه نه وي. د ډېرو سیمو اکثریت ولس به په پارلمان کې هیڅ استازي ونه لري. همدا اوس چی د ولسي جرګې د وکیلانو لپاره ولایت یوه انتخاباتي حوزه ده د موکلینو او وکیلانو لپاره ستونزمنه ده چې له وګړو ښه استازیتوب وشي کولای، اوس که دا انتخاباتي حوزه ټول هېواد شي له بده به بدتر شي.
2. په مالي لحاظ څو قسمه رایه چاپول او د څو ډوله ټاکنو سرته رسولو مصارف نه د حکومت په وسه کې پوره دي او نه فکر کوم چې بین المللي ټولنه هم دومره مصارف ورکړای شي.

که مونږ پورته ستونځو ته وگورو، د کومو اهدافو لپاره چې دا سیستم باید عملي شي یو هدف هم نه عملي کېږي. ملي احزاب رشد نه شي کولی، د رایو ضایع کیدلو څخه به مخه ونه نیول شي او درغلي به زیاته شي ځکه د درغلی لپاره به انګېزه زیاته شي، مغلق سیستم دی او د افغانستان په شرایطو کې عملي جنبه نه لري، او د افغانستان سیاسي ثبات له خطر سره مخامخ کوي. دا باید یاده شي چې د دوی دا طرحې پخوا هم د افغانستان د ملت د استازو او حکومت له خوا رد شوي دي.

مونږ غواړو چې خپل تشویشونه د افغانستان حکومت او ولس سره شریک کړو او هیله لرو چې حکومت پرې پوره غور وکړي ځکه د دوی دا طرحه د افغانستان د انتخاباتو د اصلاحاتو لپاره هیڅ ګټه نه شي رسولی او په دې عقیده یو چې راتلونکې ټاکنې او سیاسي نظامونه به نور هم بحران وزېږوي او عواقب به یې ډېر خطرناک وي. د دوی دا طرحه عملي او تطبیقي جنبه نه لري. د دوی طرحه زموږ په فکر د افغانستان اکثریت ولس ته چې په احزابو کې نه دي د منلو وړ به نه وي او د دوی دا طرحه د ملي او ډیموکراتیکو احزابو د رشد سره هیڅ تړاو نه لري.

قوانین همېشه د محیط، سیمې او یا هغو هیوادونو نه الهام اخلي چې د کومو هیوادونو سره د یو هیواد اړیکې زیاتې وي. د دوی طرحه په ډېرو محدودو څو کوچنیو هیوادونو کې چې جغرافیوي او قومي ستونځې پکې نه شته دي او هم د سواد کچه ډېره اوچته ده شتون لري خو د دغه هېوادونو سیستم هم په تدریجي توګه انکشاف کړی دی ځکه د ډیموکراسۍ پروسه یوه انکشافی پروسه ده. د دوی طرحه د افغانستان غوندې هېواد کې چې د سواد کچه یې ټیټه ده، امنیتي ستونځې لري، د انتخاباتو د کمیسیونونو اعتبار او وړتیا یې ډېره ټیټه ده، جغرافیوي او بودیجوي ستونځې شته، غیر عملي ده. خو زموږ طرحه د نړۍ په اکثر وېشونو لکه هندوستان چې د

نړۍ لویه ډیموکراسي لري هلته د تطبیق وړ ده. همدا شان نورو مهمو هیوادونو کې چې ډیموکراسي هلته عمیق رینې لري لکه فرانسه، انګلستان، کاناډا، امریکا او داسې نورو هیوادونو کې رواج لري. په دغه هیوادونو کې هم احزاب شته او هم قومونه او هم ډیموکراسۍ رشد کړي دي.

➤ پورتنیو شپږو هدفونو ته د رسېدو په موخه مونږ لاندې طرحه وړاندې کوو.

زمونږ وړاندیز دا دی چې د افغانستان موجوده اکثریتي سیستم دې د وړو حوزو په سیستم باندې بدل شي چې په تخنیکي لحاظ ورته First Past The Post (FPTP) وایي. یعنې د افغانستان ۲۵۰ استازو سیتونه دې د ښځو، کوچیانو او یو سیت د هندوانو د سهم نه په غیر په وړو حوزو باندې ووېشل شي ترڅو د هرې سیمې استازیتوب په پارلمان کې خوندي وي او هیڅوک د خپل حق نه محروم نه شي. په دې سیستم کې تقریباً پورته ټولو شپږو موخو ته چې د اکثر ولسانو غوښتنه ده رسېدلی شو.

➤ د دې سیستم ښه والی په لاندې ډول دی:

1. د هرې حوزې استازي به معلوم وي نو په دې توګه به د مؤکلینو او د دوی د استازو ترمنځ مستقیمه رابطه موجوده وي.
2. په وړو حوزو کې د قلب مخه نیول کېدای شي ځکه هر کاندید کولی شي چې د یوې وړې حوزې لپاره ښه ناظرین وټاکي خو د یو ولایت لپاره د سلګونو ناظرینو ټاکل او د قلب مخه نیول اسانه نه دي.
3. د هرې حوزې لپاره د رایې ورکونکو لیستونه جوړېدای شي تر څو د قلب مخه لا ښه ونیول شي.

4. په دې سیستم کې ولس پوهېږي چې چاته یې رایه ورکړه او د دوی د توقعاتو سره سم چا انتخابات وگټل ځکه د کاندیدانو د نفوذ نه پته لگېږي.

5. که د امنیتي ستونځو پر اساس په یوه حوزه کې کمو کسانو ثبت نام وکړ، بیا هم هغه ولس د استازیتوب نه نه محرومېږي او یا که د امنیتي ستونځو پر اساس یو یا څو حوزو کې ټاکنې ونه شولې نو کله چې امنیت تامین شو، وروسته هم ټاکنې تر سره کېدای شي او د دغه حوزې ولس د استازیتوب نه نه محرومېږي.

6. د کاندیدانو لپاره د لگښتونو کچه ډېره زیاته راتیټېږي نو په دې توگه د متوسط اقتصاد لرونکي کسان هم ټاکنو کې گډون کولی شي.

7. په دې سیستم کې احزاب هم په طبیعي او تدریجي توگه رشد کولی شي. په هره انتخاباتي حوزه کې احزاب هم ځانونه کاندیدولی شي او که احزاب فعاله شي، خپله اجنډا ولس ته تشریح کړي، په خپلو منځو کې ائتلافونه وکړي نو کولی شي احزاب کافي سیتونه وگټي او په پارلمان کې کافي بلاک جوړ کړي.

8. له دې سیستم سره ولس اشنایي لري او د عامه پوهاوي زیاته اړتیا نشته ده.

9. د دې سیستم انتخاباتي مدیریت او د رایو شمېرل اسانه دي.

➤ **دا سیستم هم ستونځې لري خو د دغو ستونځو لپاره د حل لاره پیداکېدلای شي:**

1. لومړۍ ستونځه دا ده چې دا طرحه هم وخت ته او زیاتو مشورو ته ضرورت لري ترڅو ټول تخنیکي اړخونه یې وڅېړل شي.

2. د ښځو او کوچیانو لپاره سیتونه څنگه تقسیم شي؟ د دې ستونځې د حل لپاره زمونږه وړاندیز دا دی چې هغه ښځې چې غواړي په یو ولایت کې ځانونه کاندید کړي نو د هغوی نومونه دې د یو ولایت په ټولو حوزو کې شامل شي او چا چې د اوسني سیستم په شان زیاتې رایې وگټلې هماغه کسان دې گټونکي وشمېرل شي. د کوچیانو حوزې دې په خپل حال پاتې وي ځکه هغوی له اوسني حوزوي سیستم سره اشنایي لري.

3. د حوزو تقسیم باید څنگه وشي؟ زمونږ پېشنهاد دا دی چې په اوسني وخت کې مونږ د ولایتونو د وکیلانو شمېر کم یا زیاتولای نه شو ځکه مونږ لا تر اوسه پورې سر شمېرنه نه ده کړې او د هر ولایت دقیقه احصایه نه لرو. نو په دې توگه هماغه معیار چې د ولسوالیو او ولایتونو په هکله چې کله ۲۵۰ سیتونه تعینېدل، ونیول شي. په هغه وخت کې د افغانستان نفوس ۲۵ میلیونه محاسبه شوی و چې د سل زرو کسانو پر اساس یو استازی باید په پارلمان کې گډون وکړي. نو اوس هم کولو شو چې هر څو ولسوالیو کې چې له سل زره کم او زیات شمېرنه پوره کوي هماغه دوه یا درې ولسوالۍ دې یوه ټاکنیزه حوزه وټاکل شي.

4. د ولایتي شورا او ولسوالیو شوراگانو لپاره دې هم همدا پورته معیارونه په نظر کې ونیول شي.

✓ **مونږ کمیسیون ته خپل ورتگ تر هغې پورې تحریموو تر څو د ملي وحدت حکومت زمونږ په لاندې وړاندیزونو غور ونه کړي ځکه دا لوی تاریخي مسوولیت دی او مونږ نه غواړو چې زمونږ تصامیم د افغانستان د بې ثباتۍ باعث شي.**

1. د دې کمیسیون اوسنی وړاندیز چې احزابو ته امتیازي سیتونه ورکوي باید ونه منل شي.
2. د انتخاباتو د قانون تغییر د افغانستان د اساسي قانون نه وروسته د یو نظام تر ټولو نه مهم قانون دی چې ډیر لوی سیاسي او ژور تخنیکي بحثونو، مشورو او وخت ته اړتیا لري ترڅو په ملي کچه داسې یوه اجماع رامنځته شي چې ټولو خواو ته د منلو وړ وي. زموږ وړاندیز دا دی چې د انتخاباتي نظام د تغییر موضوع ته دې زیات فرصت ورکړل شي.
3. د حوزو وړول د خلکو عامه غوښتنه ده او موږ یې ضروري بولو.
4. د اوسني کمیسیون په ترکیب باندې دې تجدید نظر وشي چې یو شمېر نور کسان چې بهطرفه او د مستقل فکر خاوندان وي ورافاضه شي.

په درناوي

کاوون کاکړ او شاه محمود میاخېل

بسم الله الرحمن الرحيم

د انتخاباتي اصلاحاتو د کمیسیون د غړيو کاوون کاکړ او شاه محمود

میاخېل له خوا اعلامیه

د اگست دېرشمه نېټه، کال ۲۰۱۵م

د چارشنې په ورځ د انتخاباتو د اصلاحاتو کمیسیون پریکړه وکړه چې د انتخاباتو نظام به موازي تناسبی سیستم وي، احزابو ته به د پارلمان پنځوس سلنه چې ۱۲۵ سیتونه کېږي ورکړل شي او هم به افغانستان د احزابو لپاره د جمهوري ریاست په ډول یوه حوزه وي. د دوی دا طرحه زموږ په اند له وخته نه مخکې او د افغانستان په شرایطو کې عملي جنبه نه لري او د افغانستان ثبات نور هم کړکېچن او د لا زیات تقلب لپاره لاره هوارولی شي. کله چې د کمیسیون غړيو بیا هم په خپل نظر تاکید وکړ نو موږ هم مجبور شولو چې د کمیسیون غوندې تحریم کړو او خپل نظر، تشویشونه او طرحه د افغانستان خلکو سره د مطبوعاتو له لارې شریک کړو. زموږ د تحریم نه وروسته د کمیسیون نورو غړو بیا په خپلو پریکړو کې یو څه تجدید نظر وکړ چې احزابو ته سل (۱۰۰) سیتونه ورکړي چې څلوېښت سلنه شي او د پرون راهیسې یو څه نور هم راتپت کړي دی چې په اخري طرحه کې دوی د یو ثلث وړاندیز کړی دی. دوی زموږ د طرحې یوه برخه چې د ولایتونو حوزې دې ورې شي هم په خپل وړاندیز کې منلي دي.

په عین حال کې دوی غوښتل چې حکومت ته د اجرایه ریاست له لارې یوازې یوه طرحه وړاندې کړي خو نن دوی ومنله چې د کمیسیون د نورو غړو له طرحې سره به زموږ پرونی طرحه چې د مطبوعاتو لارې له ولس سره مخکې شریکه شوې وه هم یوځای په رسمي توگه حکومت ته وړاندې کوي. له موږ سره د حکومت مشرتابه دا تعهد هم وکړ چې د کمیسیون په ترکیب کې به له وخت سره سم تجدید نظر کوي. په دې توگه موږ د کمیسیون په

غونډه کې برخه واخیستله او د اجرائیه ریاست مشر جناب ډاکتر عبدالله او د کمیسیون مشر ښاغلي عاکفي په رسمي غونډه کې له مطبوعاتو سره په خپلو خبرو کې زموږ د طرحې یادونه وکړه چې حکومت به دواړه طرحې په غور سره مطالعه او د هغوی په رڼا کې پریکړې کوي.

موږ د افغانستان د ملي وحدت د مشرتابه جلالتماب جمهور رئیس او هم د اجرائیه رئیس د مشر نه هیله لرو چې د انتخاباتو د سیستم په تغیر کې پراخه مشورو او ژور غور ته اړتیا ده چې ټول تخنیکي او سیاسي اړخونه د دې طرحو باید وڅېړل شي. همدارنګه د افغانستان خلکو نه هم زموږ هیله دا ده چې دواړه طرحې مطالعه او خپل نظرونه له حکومت سره شریک کړي. دا د افغانستان د ولس لپاره یوه سر نوشت سازه بحث او پریکړه ده نو ټول باید فعاله ونډه په دې بحثونو کې واخلي او موږ به هم خپلې هلې ځلې جاري ساتو.

د افغانستان د ثبات او سوکالۍ په هیله

د انتخاباتو په هکله د کابینې د تېرې شپې د پریکړې هرکلی کاوون کاکړ او شاه محمود میاخیل

د سپتمبر شپږمه نېټه، کال ۲۰۱۵م

زموږ د معلوماتو له مخې تېره شپه کابینې غونډه درلوده چې د انتخاباتي اصلاحاتو د خاص کمیسیون د پرېکړو موضوع هم د اجندا یوه مهمه برخه وه. کابینې د انتخاباتو د خاص کمیسیون د پیشنهاد شوو طرحو اساسي برخه چې د انتخاباتي نظام تغیر و د اوس لپاره وځنډاوله او د کمیسیون نه یې وغوښتل چې په دې هکله او هم په وړو حوزوې سیستم باندې لا نور فکر وکړي. موږ د کابینې د دې پرېکړې هرکلی کوو او د ټولو دوستانو د هلو ځلو نه مننه کوو چې زموږ د طرحې او تشویشونو نه یې ملاتړ وکړ. همدا شان موږ د افغانستان د ټولو چاپي او تصویری رسنیو نه مننه کوو چې زموږ غږ یې د افغانستان ولس او حکومتي چارواکو ته ورسوه او خپله ملي دنده یې ادا کړه.

موږ د افغانستان د ولس، د پارلمان د غړو، حقوق دانانو، مطبوعاتو او ټولو دوستانو نه غواړو چې د انتخاباتي نظام د تغیر په هکله باید خپل نظریات او تشویشونه له حکومت سره او هم د انتخاباتو د خاص کمیسیون له غړو سره وقتاً فوقتاً شریک کړي ځکه د انتخاباتي نظام تغیر د اساسي قانون نه وروسته یو له مهمو قوانینو نه دی او په دې هکله جدي توجه او پاملرنې ته اړتیا ده ترڅو د انتخاباتو په قانون کې د انتخاباتي نظام په هکله یو مثبت تغیر راشي.

زمونږه په خپله طرحه کې د وړو حوزوي سیستم وړاندیز شوی دی. په دې طرحه کې د وکیل او موکلینو ترمنځ رابطه قوي کېږي، د احتساب کچه لوړېږي، په انتخاباتو کې د تقلب او هم د بېخایه مصارفو مخه نیول کېږي. مونږ د موازي او یا تناسبي سیستم مخالف یوو ځکه هلته یو څو محدودو احزابو ته امتیاز ورکول کېږي او د ملي او مترقي احزابو د رشد مخه نیول کېږي.

د لا زیاتو بریاوو په هیله

د انتخاباتو د سیستم په هکله بې تفاوتې

د سپټمبر ۷مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل
درنو دوستانو! هره مسئله په خپل ځای کې مهمه ده خو د انتخاباتو مسئله نهایت ډېره مهمه ده او د ټولو درنو دوستانو نه چې د انتخاباتو په مسایلو یې سر خلاصېږي هیله کوم چې باید پوره توجه وکړي. مونږ خپله غاړه خلاصه کړې ده. پارلمان او حکومت او هم سیاسيون راته په دې هکله ډېر بې تفاوته ښکاري. خدای دې خیر کړي.

اخلاق او میانه روي

د سپټمبر ۸مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل
افراط او تفریط په ټولو چارو کې د اسلام له نقطه نظره، زمونږ د افغاني دود او کلتور له نظره، د بشري ارزښتونو او سایکالوجيکي علم له نظره، ښه کار نه دی. اسلام کې وایي بهتر د هر کار منځنۍ یا وسط حالت دی. تاسې د نورو خدایانو ته ښکېدل مه کوئ چې هغوی ستاسې حقيقي خدای ته ښکېدل ونه کړي. په پښتو کې متل دی چې نه دومره خوږ شه چې خلک دې وڅوري او نه دومره تریخ شه چې خلک دې گذار کړي یعنې د وسط حالت ښه دی. په دوستۍ او دښمنۍ کې، په غندلو او ستایلو کې، په محبت او کرکه کې، په فقر او پيسه دارۍ کې، افراط او تفریط ښه کار نه دی.

که څوک مو بد راځي باید د قلم د عفت په چوکاټ کې خپل دلیل ووايوو چې ولې د فلاني او فلاني د نظر، سیاست او یا کړنې سره موافق یوو او یا نه ویو. نه دا چې په خپلو لیکلو کې ښکېدلې وکړو او بیا دومره افراط ته لاړ شو

چې د وچو له کبله لاندې ټول وسيځو او د يوې سيمې يا قوم ټول ولس محکوم کړو او يا هغوی ته ښکېلې وکړو. زما له انده يوه سيمه، يوه ډله او يا يو قوم په کلي شکل د افغانستان د مسايلو مسوول نه دی بلکې په هر قوم، سيمې، ډلې او ټپله کې د افغانستان د مسايلو مسوول کسان، اشخاص دي او په دې توگه ښه او بد کسان په هره ډله، قوم او سمت کې شته دي.

څوک جاسوس دی او څوک نه دی؟

د سپټمبر ۱۴مه نېټه ۲۰۱۵م کال، کابل

پخوا په کونړ کې د رپوټ چي کلمه د جاسوس لپاره استعمالېده. د رپوټ چي کلمه ډېره بده کلمه وه او دا به د کنځلو په معنی وه. نو اوس چې زه په سوشل ميډيا او يا نورو تصويري، غږيزې او چاپي رسنيو کې لولم، اورم او يا گورم، په يو بل باندې د جاسوسۍ اتهام لگول عامه خبره ده نو داسې راته ښکاري چې د افغانستان جگړه اوس له استخباراتي پوښښ نه راوتلې او علني جبهې شکل يې نيولی دی. هغه کسان چې د پرديو د استخباراتو په AF موټرو کې به په ښکاره ډول په پاکستان کې سپرېدل او د کورونو کرايې به يې ښکاره اخيستلې او شايد چې د دې نه زياتې پټې او مسطوره پيسې يې هم اخيستلې او اوس هم د پرديو له استخباراتو سره اړيکې لري، د ټولو نه زيات په نورو د جاسوسانو اتهام لگوي. که د دې کسانو اتهامات رښتيا وي نو بيا خو د افغانستان نه کډه کول په کار دي ځکه د جاسوسانو تعداد راته د غير جاسوسانو نه زيات ښکاري.

زما په اند، د سيمې استخبارات غواړي چې زمونږ ولس په يو بل مشکوک کړي ترڅو د دې زمينه افغانانو ته مساعده نه شي چې له يو بل سره همکاري وکړي. څومره چې په افغانستان کې گډوډي او بې اعتمادې وي، هماغومره

د همکارۍ زمينه کمېږي او مونږ نه شو کولی چې خپلو ملي موخو ته ورسېږو. په يو هېواد کې صلح او ثبات هغه وخت رامنځته کېدای شي چې مونږ په يو بل اعتماد ولرو.

ما ته هغه کسان مشکوک ښکاري چې د دوی مصارف د دوی د ښکاره عايد په تناسب څو چنده زيات دي. خامخا دا کسان د نامشروع لارو، که هغه جاسوسي وي او يا نورې نا مشروع لارې، پيسې پيدا کوي او ولس په جنگ سره اچوي. دوی نه د ملت په قصه کې دي او نه د وطن په خيال او غم کې. څومره چې اوبه خړې وي هماغومره دوی په کې ښه ماهي نيولی شي.

د نظام او د حکومت د تغير تر منځ فرق

د سپټمبر د مياشتې ۱۹مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

دې کې هيڅ شک نشته چې د تېر يوه کال نه راپدېخوا د افغانستان ولس د تش په نامه ملي وحدت د حکومت نه د بېلابېلو دلایلو پر اساس ناراضه ښکاري او وروستۍ سروې ښيي چې يوازې په سلو کې شل سلنه خلک د حکومت نه پوره راضي دي. په دې توگه د حکومت ضد خبرو اترو په محافلو او هم په ټولو غږيزو، تصويري او چاپي رسنيو کې له خلکو نه لار ورکه ده او چارواکي هم د کمونیکيشن، عامه پوهاوي او ولس سره د همغږۍ او اړيکو کومه ستراتيژي نه لري. جمهور رئيس د نورو کارونو ترڅنگ په دې هم نه دی توانېدلی چې د جمهوري رياست لپاره د تېر يوه کال په موده کې خپل ويندوی يا نطق وټاکي او د حکومت د عامه اړيکو دفتر فعاله کړي. د فعاله عامه اړيکو دفتر او يا کميونیکيشن ستراتيژي د هر حکومت لپاره بايد لومړيتوب ولري تر څو حکومت وکولای شي چې ولس د خپلو کارونو، پلانونو او موخو نه په منظمه توگه خبر او ولس په خپل اعتماد کې وساتي.

په پوره ډيموکراتيکو ټولنو کې ولسي- هلې ځلې په حکومتونو فشار راوستولی شي چې حکومتونه خپلو هغو پالیسي گانو ته تغیر ورکړي د کومو سره چې ولس ناراضه دی. که حکومت خپلو پالیسي گانو ته تغیر ورنه کړي نو ولس هم دا حوصله لري چې تر انتخاباتو پورې انتظار وکارې او بیا ولس منتخبو چارواکو ته د بل ځل لپاره رایه ورنه کړي او په دې توگه د ولس د رایو په وسیله حکومت تغیر مومي.

د افغانستان غوندې وروسته پاتې ټولنه کې چې د ډيموکراسۍ رېښې ضعیفه، د حکومتي بنیادونو، موسساتو او ادارو پښې ډېرې باریکه دي، ولسي فشار د حکومت د تغیر نه بلکې د نظام د تغیر باعث گرځي. مهمه خبره دا ده چې څومره ولسي- فشار ته ضرورت دی چې یوازې حکومت مجبوره کړای شي چې خپلو پالیسيو او کړنو ته تغیر ورکړي ترڅو د نظام د سقوط سبب ونه گرځي ځکه د نظام په سقوط کې د ولس خیر نشته او مونږ بیا د ۱۹۹۰مې لسیزې غوندې په داخلي جگړو اخته کېږو. په دې توگه مونږ باید د ولسي فشار عواقبو ته هم متوجه اوسو. حکومت هم ولس تر دې حده مجبوره نه کړي چې د دوی فشار د نظام د سقوط سبب شي.

مشکل دا دی چې د حکومت محدوده چارواکي دا فکر کوي چې هر څه سم روان دي حال دا چې حکومت د امنیت په ټینګولو، ښه حکومتدارۍ او اقتصادي پلانونو په عملي کولو کې پاتې راغلی دی. په حکومتدارۍ او امنیتي سکتور کې حکومتي چارواکي په هماغه پلانونو او پالیسيو کار کوي کومو چې په تېرو څوارلس کلونو کې نتیجه نه ده ورکړې. یوه ښه نمونه یې د مردمی یا ډالري خیزشونو پروژې ده چې ځینې چارواکي په دې توگه د ځانونو لپاره د فساد زمینه مساعدوي.

حکومت باید دا فکر هم له خپل سر نه لرې کړي چې هر څوک کومه مشوره حکومت ته ورکوي نو د دې کسانو هدف یوازې پیسې، چوکۍ او یا

موقف نه دی بلکې ډېر داسې کسان شته چې د دې دولتي چارواکو نه یې پر افغانستان ډېر زړه خوځېږي او د درده د حکومت په پالیسيو اعتراضونه کوي. که حکومت چا ته چوکۍ هم ورکوي دا د دوی شخصي چوکۍ نه دي بلکې دا د ملت چوکۍ دي او پر چا باید دوی احسان ونه کړي ځکه دوی له خپله کوره چا ته څه نه ورکوي.

د لوی اختر مبارکي

د سپټمبر ۲۲مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

هره ورځ مونږ د خپلو وطنوالو، خپلوانو او دوستانو په هکله لسگونه بدخبرونه د مرگ، ژوبلې او وحشت اورو نو په دې توگه د دوستانو د لوی اختر رارسېدو ته ډېر تېري دي نو ځکه یې د اختر نه دوه درې ورځې دمخه د اختر مبارکي گانې ورکول د فیسبوک له لارې سره پیل کړي دي. حالاتو ته چې گورم نو په ژوند هم څه باور نشته نو زما له خوا هم د لوی اختر مبارکي ومنئ. د ټولو دوستانو، ملگرو او خپلوانو دې راتلونکی لوی اختر مبارک وي که څه هم دوه ورځې وروسته دی.

هغه خواږه دوستان، ملگري او خپلوان چې سړکال له مونږه سره نشته او په تېر یو کال کې مړه شوي دي د هغوی ځای به په دې لوی اختر کې خالي وي. زمونږ او ستاسې مړي دې خدای وښيي. د ژوند راشه درشه به له ژوندو سره کوو ځکه دا د ژوند فرموله ده او حوادثو او ناخوالو ته به نه تسلیمېږو. په افغانستان کې د دایمي صلحې، ثبات او سوکالۍ په هیله. ښه اختر ولرئ.

د حکمتیار صیب انرژي او دسپلین کې شک نشته خو د څه لپاره؟

د سېپتمبر د مياشتې ۲۳مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

نن مې د ميرويس ستانکزي پر وال ولوستل چې حکمتيارصیب، کرزي صیب ته يو ليک د هغه د غوښتنې په ځواب کې ليکلی و چې دی کابل ته نه راځي ځکه د ارگ پیره داري امریکایان کوي. په دغه پوست کې چې د حکمتیار صیب د زوی له پوست نه رانقل شوی و ليکلي و چې حکمتیار صیب یو سل او شل کتابونه لیکلي او ټول یې په خپله ټایپ کړي دي.

د تر کومه حده چې ما په کراتو کراتو له حکمتیار صیب سره لیدلي دي، د وروستۍ خبرې په هکله دا تاییدوم چې حکمتیار صیب په شخصي ژوند کې دسپلین لري او منظم انسان دی. د لیکلو توان، پوهه او انرژي لري. کله چې دی د مجاهدینو عبوري حکومت کې دوره یي مشر و په هغه وخت کې ما د امریکا غږ راډیو سره کار کاوه نو هره ورځ به یې لس شل صفحې تفصیلي مطبوعاتي بیاني پخپله لیکلې. زما دفتر په ټاون کې د مجاهدینو له حکومت سره مخامخ د وفا په دفتر کې و نو قریب الرحمن سعید صیب به د دې بیانیو اصلي کاپی ماته لومړۍ رالېږله مخکې له دې چې په نورو ژبو ترجمه شي او ټولې لیکنې د حکمتیار صیب په خپل قلم وې. حکمتیار صیب د لیکلو سټایل ښایسته او میرزایي دی.

اما د حکمتیار صیب له لومړۍ خبرې سره موافق نه یم. کله چې د جینوا قرارداد امضا شو نو یوه ماده په دغه قرارداد کې د Negative Symmetry وه یعنې روسان به د افغانستان حکومت ته سلاوې نه ورکوي او همدا شان امریکا او غربي هېوادونه به مجاهدینو ته سلاوې نه ورکوي. له حکمتیار صیب سره مې مرکه درلوده نو پوښتنه مې ترې وکړه که امریکا یا غربي

هېوادونه تاسې ته سلاوې درنه کړي نو څنگه به خپل جهاد ته د کابل رژیم په مقابل کې دوام ورکړي؟ حکمتیار صیب وویل چې مونږ د غرب سلاوو ته ضرورت نه لرو ځکه دوی جهاد د غنیمت په سلاوو کوي. نو بیا ما ورته وویل چې (Stinger Anti-Craft Missiles) د الوتکو په ضد ستنگر میزایل خو تاسې په غنیمت کې نه دي نیولي او دا خو د غنیمت سلاوې نه دي؟ حکمتیار صیب راته اشاره وکړه چې خپل ټایپ مړ یعنې بند کړه. ما خپل ټایپ بند کړ او راته یې وویل چې مونږ ستنگر میزایل له امریکا نه په مستقیمه توګه نه دي اخیستلي بلکې مونږ له پاکستان نه اخیستلي دي.

دلته د خدای بښلي رسول امین صیب قصه راپه یاد شوله که څه هم لږه بې ادبه ده خو لیکل یې ضروري بولم او بښنه هم غواړم.

یو وخت رسول امین صیب په پېښور کې د افغانستان د آزادو لیکوالانو اتحادیه (وفا) جوړه کړه نو چا ورته وویل چې ته خو د پیر صیب گیلاني سلاکار وې نو ولې دې جدا ټولنه جوړه کړه. رسول امین صیب ورته وویل چې ما د پیر صیب نیولې وې او هغه د بل چا نیولې وې. نو کله چې ما هغه اصلي ځای پیدا کړ نو د پیر صیب مې پرېښودلې او هغه اصلي ځای ته مې لاس واچاوه.

مقصد مې دا دی که پاکستان د امریکا نه هر څه د افغانستان په نوم اخلي او بیا مونږ پاکستانیانو ته د سوالګر په توګه ودرېږو، دا سمه خبره نه ده. اول خومونږ غواړو چې په خپلو پښو ودرېږو. پاکستان، امریکا او یا بل چا ته باید محتاج ونه اوسو خو واقعیت دا دی چې ضرورتونه لرو او د نورو کمکونو ته محتاج یوو. دا چې پرچون فروش ته ودرېږو او زمونږ په سر د امریکا او یا د نورو هېوادونو سره معامله کوي، ولې مونږ د عمده فروش سره په خپله په مستقیمه توګه راکړه ورکړه نه کوو. د پاکستان یوه مهمه غوښتنه دا ده چې هر څوک که غواړي چې له افغانستان سره معامله وکړي باید د

پاکستان له لارې يې وکړي. د حکمتيار صيب حوصله منم خو له سياست سره يې موافق نه يم چې د پاکستان له لارې د افغانستان په سر معامله کوي.

زما د پورته پوست په اړوند يو تن جليل احمد چې د حکمتيار صيب عکس يې خپل د فېسبوک په پاڼه نصب کړی و ليکلي و:

جناب مياخيل صيب! خبره دې پر خای ده خو په هغه وخت کې په افغانستان ښکاره د پاکستان احسان و ځکه مليونونو مهاجرينو ته يې خای ورکړی و نو دا خبره يې له هغه وخت سره سمه او پر خای وه او دا احسان بايد تاسې هم ومنئ ځکه ماته معلومه ده چې ستاسې اولادونو هم ډېر په ښايسته ډول پاکستان کې تعليم حاصل کړو خو اوس هر سه برعکس دي ځکه هغه وخت کې پاکستان سم اسلامي هېواد و او مونږه ورته د يو اسلامي هېواد په سترگه کتل خو اوس يې مکمل منافقت ته ملا تړلې ده نو بڼا اوس حکمتيار صيب هم د پاکستان دوه مخې پاليسۍ سره جوړ نه دی.

د پورته پوست په ځواب کې ما وليکل:

جليل احمد صيب! احسان د پاکستان د خلکو منو خو د حکومتونو يې نه منو ځکه زمونږ په منځ کې يې د منافقت لپاره د مور ميرې سلوک کاوه او داسې تخم د بې اتفاقي يې زمونږ په منځ کې کرلی دی چې د هرې ورځې په تېرېدو سره نوې نوې نودې کوي. که څه هم پاکستان به دا شعارونه ورکول چې د افغانانو جهاد د پاکستان د دفاع لپاره دی نو دوی بايد زمونږ احسان هم ومنې.

زما په اند مونږ په هغه وخت کې هم نه پوهېدلو او فکر مو کاوه چې پاکستان زمونږ گاونډی او اسلامي هېواد دی نو له افغانانو سره به د ورورۍ چلند کوي خو خبره داسې نه وه. که مونږ عام کسان په هغه وخت کې نه

پوهېدلو خو زمونږ مشران چې د زعامت دعوه يې کوله بايد پر دې پوهېدلي وای. د پاکستان له جوړېدو سره سم د افغانستان او پاکستان ترمنځ اړيکې سمې نه وې او پاکستان همېشه کوشش کاوه چې په افغانستان کې نفوذ ولري. افغانستان پاکستان په رسميت ونه پېژانده او د لياقت علي خان وژنه د ببرک خان د زوی سيد اکبر په لاس يې د افغانستان له خوا گڼله. حال دا چې په پيښور کې چې کله لياقت علي خان د افغانستان پر ضد خبرې کولې نو په سيد اکبر د هغه خبرې ښې ونه لگېدې او هغه يې مړ کړ. که څه هم سيد اکبر د افغانستان له حکومت نه خفه و او پاکستان ته يې پناه وړې وه خو افغاني غرور ورسره و او د وطن پر ضد د خبرو تحمل يې نه شو کولای.

په هر حال د پاکستان سياست له اول نه د افغانستان د گټو پر ضد و. د افغانستان جهاد د پاکستان لپاره يوه ښه وسيله شوله چې پاکستان د افغانستان په منځ کې نفوذ پيدا کړي. که نه د داود خان په وخت کې چې کله د جوانان مسلمان غړي پاکستان ته لاړل او بيا پاکستان هغه تربيه او مسلح کړل او افغانستان ته يې راولېږل چې د داود خان رژيم رانسکور کړي چې په پکتیکا، کونړ، لغمان او پنجشير کې يې حملې وکړې چې حکمتيار صيب هم ورسره موافق و خو د دوی دا حرکت د ولس له خوا شنډ شو ځکه په هغه وخت کې ولس د داود خان له حکومت نه دفاع کوله. پر دې اساس د پاکستان په سياست کې د افغانستان د بربادۍ او تسلط لپاره د پاکستان د جوړېدو نه راپدېخوا هيڅ تغير نه دی کړی خو صرف د رژيمونو د تبديلو سره يې شکونه بدلېږي.

په کومه ورځ چې د جنرال ضياالحق الوتکې سقوط وکړ او هغه مړ شو نو ما د حکمتيار صيب سره مرکه درلوده او له هغه نه مې وپوښتل، ضياالحق چې د مجاهدينو کلک ملاتړی دی نو د هغه له مرگ نه وروسته به د پاکستان په سياست کې د افغان مجاهدينو د ملاتړ په هکله څه تغير راشي او که نه؟

دربیمه زاویه

۲۰۱

حکمتیار صیب راته په ځواب کې وویل چې د پاکستان هر رژیم باید د پاکستان د گټو نه دفاع وکړي او د پاکستان گټې په دې کې دي چې د افغانستان د جهاد نه دفاع وکړي. حکمتیار صیب په هغه وخت کې او اوس هم پوهېږي چې پاکستان د افغانستان په اړوند صادقانه نه دی نو حکمتیار صیب ته دا په کار و چې د پاکستان له ملاتړ نه په غیر یې باید مبارزې ته دوام ورکړي وای او دا چې اوس هم د پاکستان له سیاست سره موافق نه دی سمه خبره ده خو په عمل کې دې یې ثابتې کړي.

دا چې زما اولادونو په پاکستان کې یو څه سبق ویلی، ښه کار و او دا زموږ حق و خو په پېښور کې زما دوه وروڼه، یو د ماما زوی او یو ترورزی هم له منځه تللي دي.

زمونږ میډیا، مدني ټولنې، حکومت او عام ولس په اگاهانه او غیر اگاهانه توگه د حکومت دښمنانو ته تبلیغ کوي

د سپټمبر ۲۸مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

Lenin, long ago, had said that “the capitalists will sell us the rope with which we will hang them.” Bin Laden might have supplied the addendum that “the capitalists will also gladly broadcast the execution.” (From Manuscript of a book written by Professor David Edwards)

دا پورته لیکنه د پروفیسر ډیوید اډوارد د کتاب د مینوسکرپټ نه رانقل شوې ده: دی وایي چې لینن ډېر پخوا ویلي و چې سرمایه داري نظامونه په مونږ رسی څرخوي خو په همدغه رسیو به یې غرغه کوو. دی زیاتوي که بن لادن مونږ ته یو څه معلومات د خپلو فعالیتونو په لاس راکړي خو سرمایه داري دنیا په خوشحالی سره د دوی د وژنو او وحشت د لاریات ترویجولو

دربیمه زاویه

۲۰۲

لپاره تبلیغ کوي. مطلب اوږد دی خو صرف همدېره د لوستونکو لپاره دلته رانقل کړ.

څومره تبلیغ چې د افغانستان میډیا، مدني ټولنې، حکومت او عام ولس په اگاهانه او غیراگاهانه توگه د حکومت ضد ډلو ته که هغه تروریستان، داعش او یا نور ډلې دي کوي، هغومره تبلیغ دوی په خپله ځانونو ته نه شي کولی. په میډیا کې هره ورځ یو څو عکسونه د اسونو او موټر سایکلونو چې مسلح کسان پرې سپاره دي، سپین او تور بیرغونه یې په لاس کې دي، په مکرره توگه خپروي نو عام ولس فکر کوي چې گوندې دوی ټول افغانستان نیولی دی. د افغانستان میډیا بې پیسو هغوی ته تبلیغ کوي او په دې توگه د امنیتي قواوو او عامو خلکو مورال ضعیفه کوي چې له حکومت سره همکاري ونه کړي. اما د حکومت اعلان نه وروسته بیا وایي چې دا یو تجارتي اعلان دی او حکومت اعلان د دوه پیسو کړي. په حکومت او یا نورو منابعو دې هم الله تعالی رحم وکړي چې میډیا ته د دې اعلانونو پیسې ورکوي او هغوی نور هم د خپل ځان پر ضد چاغوي.

د پورته لیکنې په هکله دوستانو ډېر مثبت او هم متفاوت نظریات درلودل خو صرف درې نظره دلته رانقلوم:

غاري رحمن ساپي لیکلي و:

میاخل صاحب! دا د تبلیغ خبره نه ده حقیقت باید د خلکو نه پټ نه شي. سیاست دې ته نه وایي چې خلکو ته دروغ ووايه باید خلکو ته حقیقت وویل شي او مشورې ترې واخیستل شي چې کامیاب شي. اوسني حکومتونه درواغ وایي ځکه ژر ناکامېږي. خپل ولس ته خدمت هغوی ته رشتیا ویل دي.

حیات پیاوړې لیکلي و:

میا خیل صاحب! یو څوک څنگه کولای شي چې د دولت پر عیبونو د پردې اچولو له لارې دولت سره مرسته وکړي. دا دولت سرا پا یوه ستونزه ده او مخالف خو د بحث وړ نه دی.

عبدالرحیم نوبینگر لیکلي و:

جناب میاخیل صیب! بیا هم مسوولیت حکومت ته راجع کېږي چې میدیا یې خپل سرته پریښې ده زموږ په ګاونډ پاکستان او هند کې هم د مطبوعاتو آزادي شته او هم ډیموکراسي خو هغوی هېڅکله خپلې ملي ګټې د وارداتي آزادی او ډیموکراسۍ څخه نه قربانوي او حکومتونه یې میدیا ته سمت ورکوي او په یو چوکاټ کې یې سره را ټول کړي دي.

ما د دې دوستانو په ځواب کې بیا ولیکل:

دړنو دوستانو! زما مطلب دا نه دی چې واقعیتونه دې پټ شي او څوک دې اعتراض د حکومت په کړنو ونه کړي. ژورنالېزم هم ځانته اصول او قواعد لري. خبر باید ثقه وي، objectivity، تعادل او بیطرفۍ په کې ساتل شوی وي، شخصي هوا او هوس په کې باید ځای ونه لري، هدف یې د پېښو خپرول، نشرول او د معلوماتو شریکول وي نه دا چې د محدودو حلقو او اشخاصو لپاره تبلیغ د نورو ټکول وي. د ټولو نه بده دا ده چې ژورنالیست باید هم د فساد نه پاک وي نه باید د چا نه رشوت واخلي، نه څوک تهدید کړي او نه د چا نه تحفې واخلي. د ګارډین ژورنالست د ۵۰ ډالرو نه زیات تحفه هم نشي اخیستلې او نه د چا په طیاره کې مفت چکر وهلې شي. Code of ethics د ژورنالستانو لپاره په کار دي. زه داسې ژورنالستان پېژنم چې د خلکو نه پیسې اخلي او بیا یې راپور نشروي او داسې هم شته چې که پیسې ورته کړي نو بیا درېسې هرڅه لیکي. اکثره دا رسنۍ دې مسایلو ته نه

ګوري او غواړي چې د تلویزیون په مخ کې هر چا هر څه وویل هماغه نشروي او یا یې په چاپي رسنیو کې لیکي. ژورنالېزم هم باید له فساد نه پاک وي. زه هم یو وخت ژورنالست وم. دا د دې معنی نه لري چې ژورنالېزم خراب کار دی. ډېره ښه او پاکه دنده ده که څوک یې په سمه توګه اجرا کړي.

بې نقشبې حکومتداري نه کېږي

د سپټمبر ۳۰مه نېټه، ۲۰۱۵م کال، کابل

که مونږ د کور جوړلو نقشه ونه لرو او هر خوا دیوالونه جوړو او کوتې (خونې) ابادوو، ایا مونږ به داسې کور د اوسېدو جوړ کړی وي چې هم ښکلا ولري او هم زموږ د ضرورت او امکاناتو په تناسب وي، چې بیا ترې سمه او ښه استفاده وکړی شو؟ زما په اند نه. استفاده خو څه کوي، ډېری پیسې به مو بېځایه مصرف کړي وي، یوه خونه به یې هم د استفادې وړ نه وي او یو دیوال به د بل دیوال په مخکې خونو ته د ورتګ لاره بنده کړې وي.

حکومتداري هم نقشبې ته ضرورت لري. داسې نقشه باید وي چې زموږ د ملک د ضرورت او امکاناتو په تناسب وي او تطبیقي جنبه ولري. معمار، نجار، اهنګر، رنگمال، برقي او د هر چا کار د نقشبې په تطبیق کې معلوم وي. د نقشبې په لوستلو ټول چارواکي باید پوه وي چې هماغه نقشه د افغانستان په ګوټ ګوټ کې تطبیق کړي. که کوم چارواکي په رنگ او روغن کې او یا د کور په دننه ښکلا او ډیزاین کې څه فرق راولي نو بیا فرق نه کوي او د نقشبې عمومي بڼه کې تغیر نه راځي ځکه هغه به د چارواکو د سلیقې پورې اړه ولري. نه دا چې اوس د هر ولایت او وزارتونو چارواکي ځانته جدا جدا نقشبې لري چې نه د ولس په ګټه خوري او نه یې دوی تطبیقولی شي.

د ۲۰۰۵م کال د جولای په میاشت کې چې کله ما د کورنیو چارو وزارت له معینیت نه استعفا ورکړه نو ما په خپل خبري کنفرانس کې وویل چې که د

درېیمه زاویه

۲۰۵

حکومت انجن خراب وي نو که ډريوران يې سل ځله بدل رابدل شي دا موټر چېرته نه ځي. لس کاله وروسته هماغه حالت دی. هماغه پخوانی ناکامه ټیم د پخوانیو ناکامو پالیسو سره غواړي چې د حکومت یا نظام چارې په مخ یوسي. په تېرو کلونو کې په افغانستان کې ۱۵۰ زره خارجي مجهزې قواوې وې، هوايي قواوې يې درلودې او هم په بېلیونونو ډالرې ښکته پورته کېدلې خو د تېروکلونو امنیتي، اقتصادي او د حکومتدارۍ پالیسۍ ناکامه او موثریت يې لږ و. سوال دا دی چې که په تېرو زیاتو امکاناتو سره پخوانۍ پالیسۍ د همدغه ټیم په برکت ناکامه وي نو مونږ ولې توقع وکړو چې همدا ټیم به په لږو امکاناتو کامیاب شي. زموږ توقع د موجوده حکومت نه دا وه چې د تصمیم گیرۍ په سر کې به یو نوي په کار پوه ټیم چې د ولس په منځ کې اعتبار ولري رامنځته کړي خو خبره سرچپه وختله.

د حکومتدارۍ د نقشې جوړولو اول کار دا دی چې محلي ادارې یا ارگان های محل اداره باید لغوه شي او بېرته د کورنیو چارو وزارت سره وتړل شي. موږ درې قسمه والیان لرو: عادي والیان چې هیڅ صلاحیت، قوت او امکانات نه لري او صرف د لاتري په راوتو والیان شوي دی. نه یې د امنیتي قوماندان په خوله پیاز خوري، نه امنیت ملي او نه اردو. دا ډول والیان خپلې شپې تېروي او پهلوان زنده خوش است چې د والي صیب لقب ورته استعمال شي.

دویم گروپ والیان VIP والیان دي. VIP دوه معنی لري یو یې Very Important Person مگر په افغانستان کې د Very Illegal Person معنی لري ځکه د افغانستان VIP کسانو لپاره قانون د نخود دانې په اندازه هم اهمیت نه لري او نه ترې څوک پوښتنه کولی شي. دا ډول والیان په کابل کې د کوم وزیر او یا نورو چارواکو او یا کوم سیاسي مشر له خوا حمایه کېږي خو بیا هم ناکامه دي ځکه دوی هم یوازې هغه کسان خوشحالي، د

درېیمه زاویه

۲۰۶

چا له خوا چې دوی مقرر شوي دي. د دوی په خوله هم امنیتي قواوې زردکې نه خوري نو دا ډول والیان هم څه نه شي کولی. درېیمه ډول والیان:

VVIP (Very Very Illegal Person or Very Very Important Person) والیان دي چې تعداد یې ډېر محدود دی. دا ډول والیان په خپله سیمه کې هرکاره دي او د محلي ملوک الطوائف په توگه قدرت چلوي. دا سیمې د ظلم او استبداد پر اساس ارامه ښکاري خو د دې سیمو حالات هم په یوه لحظه کې خرابېدای شي. د دې قسم والیانو نه هم د نظام جوړولو توقع نشته ده.

د ښې حکومتدارۍ په نقشه کې باید دا هم اضافه شي چې والي او ولسوال د منطقي اوله درجه امر دی او د ټولو امنیتي او ملکي ادارو مسوولیت د دوی پر غاړه وي. کله به چې پخوانیو رژیمونو کې په کومه سیمه کې امنیت خرابېده نو داسې والیان به یې ټاکل چې ملکي او نظامي ارگانونه به د هغه تر قوماندې لاندې وو، د تغیر او تبدیل صلاحیت به یې درلود او د حکومت ټولو ارگانونو به یې خبرې ته خبره وېله. اوس مونږ هم داسې والیانو ته ضرورت لرو چې په ولایتونو کې واقعاً د اولې درجې چارواکي په توگه کار وکړي او صلاحیت ولري. داسې والیان چې د پیاده د بدلولو صلاحیت ونه لري، هیڅ نشي کولی. جمهور رئیس باید د صلاحیتونو تفویض وکړي او هسې په وړو شیانو خپل ځان مصروف ونه ساتي. جمهور رئیس باید یوازې پوښتنه له وزیر نه وکړي، حتی د والیانو نه هم باید پوښتنه ونه کړي او هغه دې پریږدي مربوطه وزارت ته ځواب ووايي. مونږ د جنگ په حالت کې یو او داسې والیانو ته ضرورت لرو چې امنیتي او ملکي ادارو باندې قانوني کنټرول ولري، د ولایت په کچه د حکومت د ټولو کارکوونکو د ټاکلو او لرې کولو صلاحیت باید ورته ورکړل شي. البته دا د مرکزي حکومت

وظیفه ده چې د والي تصامیم ارزيايي کړي، که کوم والي يوازې خپل خپلوان او يا د يو قوم او ډلې کسان مقرر وي نو هغه والي بايد د دندې نه لرې کړای شي.

د ښې حکومتدارۍ په نقشه کې د عايداتو او مصارفاتو حساب ورکول ډېر مهم دي. شفافيت يا روڼتيا په بودیجه او هم مصارفو کې بايد موجوده وي. ډېرې پیسې د اوپراتيفي مصارفو په نامه امنيتي ارگانونو او يا محلي ادارو ته ورکول کېږي خو د دې پیسو د مصرف درک نه لگېږي او دولتي چارواکي اوپراتيفي پیسې په خپلو جیبونو کې اچوي او د هغو موخو لپاره چې اوپراتيفي پیسې ورکړل کېږي یو سلمه یې هم د اوپراتيفي کارونو لپاره نه استعمالېږي او همدا علت دی چې حکومت د مخالفانو د لیکو نه هیڅ معلومات نه لري.

د ښې حکومت دارۍ په نقشه کې د امنیت، اداري او اقتصادي مسایلو ترمنځ اړیکې ضروري دي. اقتصادي رشد بې له امنیت نه شي راتللی. امنیت او اقتصاد د ښې حکومتدارۍ په پایله کې ښه کیدلی شي.

په پای کې د ښې حکومتدارۍ په نقشه کې دوه صفحې متحدالمال عملیاتي پلان د هرې ادارې لپاره ضروري دی چې د حکومت ټول چارواکي پرې پوه وي. داسې نه چې د موجوده سلهاو ستراتیژي گانو پر تعبیر، تفصیر او عملي کولو باندې نه د دولت ټیټ پورې چارواکي او نه هم لوړپوړي چارواکي پوهېږي.

پورته مقاله تاند او روحي ويب پاڼو کې هم د ۲۰۱۵م کال د اکتوبر په لومړۍ نېټه خپره شوې وه، په لاندې لینک کې یې موندلای شئ.

<http://www.taand.com/archives/55457>

<http://rohi.af/fullstory.php?id=40861>

د معلم د ورځې یاد

د اکتوبر د میاشتې پینځمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

په نهم صنف کې وم، د خپل ټولگي اول نمره هم وم او جنجالي شاگرد نه وم صرف کله کله به مې د کوم استاد نه چې نه پوهېده، یوه نیمه پوښتنه کوله. یوه ورځ زموږ د صنف هلکان یو څو دقیقې د رخصتېدو له وخت نه دمخه له صنف نه ووتل نو استادان او مدیر د لیسې په قهر شول خو اکثره شاگردان بېرته صنف ته راغلل. زما د عمه زوی خدای بښلی عبدالصبور عزیزي چې په مونږ یې د پښتو ژبې ساعت درلود صنف ته راننوت او په قهر یې وویل چې زه به له تاسې سره گورم. زه په اول قطار کې ولاړ وم، په قهر یې وویل چې گوره گوره گوره دا زما د ماما زوی دی، نو ما فکر وکړ چې گوندې تقدیروي مې ځکه زه د صنف نه وتلی نه وم، چې ښه رانږدې شو، یوه ښه کلکه څپېړه یې په مخ راکړه نو ما هم ورته څه ونه ویل ځکه بېگناه یې وهلي وم او د هغه احترام مې وکړ.

وروسته د هغه کورته ورغلم او د غرمې ډوډۍ مې هم ترې وخوړله او ورته ومې ویل چې زه دې ولې ووهلم ځکه زما خو څه گناه نه وه. ده راته وویل چې ته خو اول نمره او د صنف کفتان یې نو ولې دې دا شاگردان منعه نه کړل چې له صنف نه ونه وځي. ما ورته وویل چې له ماسره خو پولیس نه و چې دوی مې منعه کړي وای. اوس همدا حالت دی د مکتب او دولت کفتانان زما په شان خپل مادونان نه شي اداره کولی. الله تعالی دې عزیز صیب وښيي.

د هغه او نورو استادانو په یاد

طمعه بد شی دی

د اکتوبر ۸مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

کله د بعضې مشرانو په طمعه، کله د ازمايل شو کسانو په طمعه، کله د گاونډيانو په طمعه، کله د بهرنيانو په طمعه او په دې ورځو کې لا د روسانو په طمعه يوو چې گواکې پخوانی شوروي اتحاد به بيا راژوندی شي، افغانستان ته به پوځونه راولېږي او افغانستان ته به نجات ورکړي. که شوروي اتحاد راژوندی هم شي د هغوی توجه د امو له سيند نه هغه خوا ده او هغه پولې به لا نورې د افغانستان د ټولو قومونو پر وړاندې داسې بندې کړي چې هېڅوک هغه خوا تگ او راتگ ونه کړای شي. په سياسي اصطلاح د منځنۍ آسيا ملکونه اوس د Protectionist يا د ځان د ساتلو په فکر کې دي چې څنگه د ترورېزم، مخدره موادو، بشري قاچاق او نورو سازمان یافته جرايمو نه ځانونه وساتي. هغوی د افغانستان په قصه کې نه دي.

نو داسې راته ښکاري چې مونږ اوبو راخيستي يوو، هر خسک او خاشاک ته لاس اچوو او فکر کوو چې څوک به راپيدا شي چې مونږ ته نجات راکړي. زما په اند، که مو دا حال وي، دا مو په حکومت کې دننه او هم له حکومت نه بهر مشران وي نو طمعه ترې مه کوئ. اوبه وړي ته يوازینی لار دا ده چې په خپل همت لامبو ووهي او ځان له غرقېدو نه وژغوري.

د پورته ليکنې په اړوند ډېرو دوستانو خپلې تبصرې ليکلې وې خو دلته د ايمل شمس تبصره رانقلوم:

مياخېل صيب! خلک نور د امريکې، روس، ايران، پاکستان، او نورو ټولو نه بې زاره شوي. خلک نور د ټول افغان سياسي مشرانو نه په تنگ شوي، ټولو ورته تاوانونه رسولي دي. ځکه ټول خبرې ښې کوي خو په عمل کې ټول غله، داږه ماران او مردار خلک دي. که پخواني افغان حکومتونه وو، که په

پاکستان کې جوړ شوي مشران چې ملک يې تباہ او برباد کړو، که په ايران کې جوړ شوي تنظيمونه او بيا د کرزي د حکومت ۲۰۰۱ کال نه راپدېخوا چې هر څوک وه ټولو جیبونه يې ډک کړل، خو د ملت دوا نه شول. خلک نور ډېر مايوسه شوي دي. ولس نور په پوځو وعدو او نصيحتونو نه غولېږي. تر اوسه په افغانستان کې ټول يوازې خبرې کوي، خو په عمل کې هېچا څه ونه کړل..... بس بدبختي يې راوستله. که هغه نيشنليست، کمونست، که ملي شخص دی، که مذهبي. که خلقي، پرچمي، اخواني او نيشنليست دی، ټول ناکامه او د بل غلامان وختل..... که پښتون سياستمدار دی، که دری زبان او که نور، شيعه دي او که سني..... بس يو خدای دې په دې افغانانو ورحمېږي.

يوه دلچسپه معلومات

د اکتوبر لسمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

نن مې د CNN په ويب سايټ کې ولوستل چې انسان په عين وخت کې له درې څلورو مسايلو نه زيات فکر نه شي کولی او دا معلومات د هغه پخوانيو معلوماتو په پرتله چې انسان د شاوخوا مسايلو باندې همزمانه فکر کولی شي تفاوت لري. د انسان د ماغزو ظرفيت هم حد اواندازه لري او انسان بايد د خپلو کارونو په لومړيتوبونو باندې فکر وکړي او خپل وخت د هغو شيانو په فکر کولو تېر نه کړي چې پايلې ترې مرتبې نه دي. دوی يو مثال د امريکې د سوپر مارکېټونو يا خوراکي شيانو د لويومغازو ورکړی و چې پينځه ويشت کاله دمخه په دغه مغازو کې ۹ زره اقلام يا مواد و خو اوس دا رقم ۴۰ زرو ته رسېدلی خو د انسان د ضروري شيانو تعداد په اوسط ډول ۱۵۰ موادو ته رسېږي نو په دې توگه يو پلورنکي ته پکار دي چې د څلويښت زرو اقلامو نه يوازې ۱۵۰ قلمه مواد خوښ کړي. که يو څوک خپل وخت د ټولو موادو په

لیدو او پوهېدو مصرفوي نو دغه انسان به هسې خپل وخت ضایع کړی وي
ځکه د دغه سوپرمارکیتونو اکثریت مواد د ده په درد نه خوري.

د جنگونو انواع

د اکتوبر ۱۲مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

د جنگونو اقسام او انواع ډېر زیات دي:

1. گرم جنگ
2. سوړ جنگ
3. رواني یا سایکالوجیکي جنگ
4. عقلي او عصبي جنگ
5. روحاني (د پیرانو او مریدانو) جنگ
6. مذهبي (سني او شیعه) جنگ
7. ایډیالوژیکي (کمونېزم، لیبرالېزم، سیکولرېزم) جنگ
8. مذهبي ایډیالوژیکي (وهابیان، حنفي مذهب، بریلوي، دیوبندي، پنچپیر) جنگ
9. اقتصادي جنگ
10. مطبوعاتي جنگ
11. تاکتیکي جنگ
12. ستراتیژیکي جنگ
13. جغرافیوي یا سرحدي جنگ
14. داخلي جنگ
15. قومي جنگ
16. منطقوي جنگ

17. نړیوال جنگ
18. عقیدوي جنگ
19. ناعقیدوي جنگ
20. اختیاري جنگ
21. د مجبوریت جنگ
22. فلمي جنگ
23. غیر فلمي یا بې هېرو جنگ
24. مغلوبه جنگ
25. کوڅه ډب جنگ
26. د مخدره مواد د ترویج لپاره جنگ
27. د مخدره موادو مخنیوي لپاره جنگ
28. د اوبو خټولو او د خپلو ماهیانو د نیولو لپاره جنگ
29. د سازمان یافته جنایي جرایمو پرضد جنگ
30. د نړیوالو مافیایي کړیو پر ضد جنگ
31. د فساد د خپریدو لپاره جنگ
32. د فساد د له منځه وړلو لپاره جنگ
33. رقابتي جنگ
34. علمي جنگ
35. د ناپوهۍ جنگ
36. د علم د خپرېدو لپاره جنگ
37. د علم او تمدن پر ضد جنگ
38. تصادفي یا بې پلانه جنگ
39. پلان شوی جنگ
40. خپلمنځي (ورور له ورور سره) جنگ

41. د پردو لپاره جنگ

42. استخباراتي جنگ

43. کلتوري جنگ

44. مودکي يا نمايشي جنگ

45. د برېتو تاوولو لپاره جنگ

46. د زړو اهدافو لپاره جنگ

47. د نويو اهدافو لپاره جنگ

48. سايبېر (Cyber) جنگ

49. کنوينشنل (Conventional) جبهې جنگ

50. Unconventional War يا غير جبهېي جنگ

51. زرگري جنگ او داسې نور

که مونږ وگورو نو افغانان په دې ټولو جگړو کې اخته دي. افغانان ښه نر قوم دی چې په دومره جبهو کې د دومره زیاتو موخو لپاره جنگېږي. افغانانو ته باید د جنگ د نوبل جایزه ورکړل شي. تر اوسه چې لا دا قوم شتون لري غټه خبره ده. که څه هم بعضې دوستانو دا ذکر کړی چې افغانان د دې جنگونو یوازې لوبغاړي دي خو ډایریکټران یې نور دي. زه دا منم ورسره خو د دې زیاتو جنگونو د ډولونو اکټران او هم ډایریکټران مونږ پخپله یوو. د جنگونو تعداد ډېر زیات دی نو ځکه ټول تحلیل گرانو نه لاره ورکه ده او اوتې بوتې وايي.

يو کس د نظير خان په نامه راته ليکلي و چې جناب تاسې پکې څه وایئ:

ما ورته په ځواب کې وليکل چې:

زما په خيال چې پاچا خان ويلي و چې يو سپي له پښې نه نيولی يې او بل سپی درته غاړي نو له کوم يو نه به اول ځان خلاصوي تر څو سالم پاتې شي. دا د افغانانو او د مشرانو په عقل پورې اړه لري چې څنگه هم ځان او هم وطن وساتي. د ځان او وطن دواړو ساتل په کار دي. که وطن نه وي نو ځان نشته او که ځان نه وي نو تش د وطن په غرونو او دشتو به څه وکړي.

د چاپلوسانو پر ضد مبارزه

د اکتوبر د مياشتې ۱۷مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

نن مې په فېسبوک کې د يو حکومتي چارواکي عکس وليد چې تقريباً زر کسانو يوازې د ده عکس لپاره د لايک او تبصرو وخت ضايع کړی و. د دغه جناب د عکس سره هېڅ کومه تبصره نه وه او دا راته هم معلومه ده چې دغه جناب په خپلو چارو کې ناکامه او بې تجربې دي. نو د ده د عکس، تبصرو او لايک سره مې يوه قصه راپه ياد شوله. وايي يو وخت د هېواد د يو مهم کس سپی مردار شوی و نو ډېر کسان ورته د عذر لپاره ورتلل خو کله چې دا مهم کس پخپله وفات شو نو هېڅوک ورته ورنغلل. په لايکونو او تبصرو راته رخه نه راځي خو هسې د دې کسانو چاپلوسي خفه کړم.

زما په اند د فېسبوک اکاونټ لرونکي راته تعليميافته، باسواده او روشنفکره کسان ښکاري. د دوی د لايک نه دا جوتهېږي چې د بې سواده طبقې په پرتله د افغانستان باسواده طبقه زياته اپرچونيسته او چاپلوسه ده. همدا علت دی چې د باسواده چاپلوسانو د لاسه زموږ وطن په ناخوالو کې غرق دی او د افغانستان ولس د دې ناخوالو د لاسه په فزيکي او يا رواني لحاظ خورېږي.

د چاپلوسانو پر ضد يوې جدي مبارزې ته اړتيا ده. چاپلوسان که د حکومت يا ارگ کې دننه او يا بهر وي بايد په گوته او په مقابل کې کلکه مبارزه وکړو. ما تقريباً اته زهه مياشتې دمخه جمهور رئيس ته ليکلي و چې د چاپلوسانو نه ځان وساته خو داسې راته ښکاري چې دی هم له چاپلوسانو سره خوښ دی.

ابراهيم خان مومند ليکلي و:

مياخيل صيب! دا حقيقت دی چې بې سواده افغانان د باسواده په پرتله ډېر پاک، صادق او هېواد ته وفاداره دي. خو له بده مرغه، همدا باسواده دي چې هېواد يې له ناخوالو سره مخ کړی دی.

اسد دانش ليکلي و:

اوس نو زه په تا گرانېرم ستا په شاو خوا کې هم چاپلوسان شته.

احرار رامزپور ليکلي و:

ميا خيل صاحب! خيلی بجا فرموديد. من مدتھا است که اين نقيصه را در اين دستگاه دو سره (حکومت دا کتر اشرف غنی و دا کتر عبدالله) ملاحظه کرده ام، فقط معيار رشد و ترقي افراد در اين حکومت چا پلو سي و تملق براي ارباب قدرت است .

هادي هادي ليکلي و:

مياخېل صاحب! بې سواده طبقه خو لکه د طالبانو راکټ هسې هم سترگې نه لري په پټو سترگو او افواه د يوې خبرې طرفداري داسې کوي لکه دی چې يې عيني شاهد وي خو اصل چاپلوسان با سواده وي. زما يو د تره زوی بې سواده دی نو يو ورځ يو مېلمه زموږ کور ته راغی نو ده ته چا وويل چی

رئيس د تعليم او تربیې دی ورشه په ښه شکل ورسره روغ پر وکه. هغه ورته په ځواب کې وويل چی مېلمه ته زما سلام کفايت کوي په دې وجهه چې زما کار د بېلچې سره دی ته لږ خوږ خوږ او چټي چټي ورته خنده چې زوی دې معلم مقرر کي. نو ما ويل چې دی هم ريشتيا وايي که څنگه.

افتخار سادات ليکلي و:

که نه خفه کېږئ، ستاسې د تېرې ورځې پوست په کوم کې چي مو د اوباما تصميم چې عين اندازه فوځونه په افغانستان کې ساتي يوه نوع سياسي چاپلوسي ده.

په هر حال په سلهاو دوستانو د چاپلوسۍ پر ضد ليکنې کړې وې خو ما دا يو څو کامنتونه رانقل کړل ځکه يو څه کنایې ماته هم شوې وې. ما د دې دوستانو په ځواب کې دا لاندې دوه تبصرې وليکلې:

په فطري لحاظ چې د چا صفت وکړې سړی خوشحالېږي خو که څوک د چا دوست وي او يا د ټيم غړی بايد حقيقت مشرانو ته ووايي او دا وېره بايد له سړي سره نه وي که زه خپل مشر ته څه ووايم نو هغه به خفه يا په قهر شي او يا به ما له دندې لرې کړي. که په يوه اداره کې د وېرې روحیه وي نو هغه اداره همېشه ناکامه وي يعنې په اداره کې وېره ايجادول د سم مدیریت نښه نه ده.

افتخار سادات صيب! کاشکې اوباما زه پېژندلی چې زما ليکنې يې ليدلې وای خو دا هم درته وایم چې امريکايان چاپلوسي نه مني څه يې چې خوښه وي او د هغوی لپاره گټه لري هغه کوي.

د پولیسو د زونونو جوړول

د اکتوبر ۱۷مه نېټه، ۲۰۱۵م کال، کابل

پرون ما د پورته موضوع په هکله په ټویټر کې په انګلیسي ژبه تبصره لیکلې وه چې زما دوست او ملګري عبدالله خان راته لیکلي و چې که دا په منظمه توګه ولیکې نو ښه به وي ځکه په ټویټر کې د ۱۴۰ حروفو نه زیات نه شي لیکل کېدای.

د افغانستان اداري جوړښتونه د ظاهرشاه او داود خان په وختونو کې د یو شمېر زیاتو افغاني کارپوهانو له خوا د وطن د عیني او ذهني شرایطو په نظر کې نیولو سره جوړ شوي و. که دوی د حکومتدارۍ کوم ماډل د بل هېواد نه رانقل کاوه، لومړی یې هغه ماډل د خپل وطن له شرایطوسره سمه او پکې یې لازم تغیرات راوستل او بیا یې تطبیق کاوه. په تېرو څوارلس کلونو کې چې زموږ د حکومت اکثره لوړ پوړو چارواکیو د افغانستان له پخواني سیستم سره بلدتیا نه درلوده، مختلف ماډلونه یې د نورو ځایونو نه کټ مټ را انتقال کړل بې له دې چې د وطن له شرایطو سره سم پکې تغیر راولي. موږ ګورو چې د دومره زیاتو امکاناتو په درلودلو سره چې د افغانستان په تاریخ کې یې ساری نه درلود، نه زموږ حکومتداري ښه شوه او نه زموږ امنیتي ارګانونه په خپلو پښو ودرېدل. د دې ستونځو یو عمده او مهم لامل همدا دی چې له هر ځای نه یې ماډلونه راوړل او د وطن له شرایطو سره یې پکې لازم تغیرات رانه ووتل او هغه یې کټ مټ تطبیق کړل. اوس موږ او تاسې ګورو چې یوه اداره له بلې ادارې سره هېڅ هم اهنګي نه لري او د دولت ټولې ادارې په موازي پټلیو روانې دي چې مرکزي نقطه د تقاطع نه لري چې سره په یو شتیشن کې د واحد هدف لپاره ودرېږي.

د پولسو زونونه مخکې هم جوړ شوي و خو څه نتیجه یې ورنه کړله او دا د بیروکراسۍ یو بل پاتک یا چیک پوست و چې د کارونو د ځنډ وسیله به ګرځېدله. اوس زموږ د امنیت شورا دا تشکیل بیا راژوندی کړ او د دې تشکیل اړیکې د بیروکراسۍ له نورو قدمو سره زیات وخت ته اړتیا لري چې عملي بڼه غوره کړي که څه هم پایله به یې ناکامه وي خو په دې شرایطو کې چې جنګي حالت دی او وخت د حکومت په خوا نه دی نو باید د اوسني جنګ له شرایطو سره سم تشکیلات رامنځته کړي. په اداري لحاظ حکومت پخوا د اجراییه ریاستونو دفترونه په ولسوالیو او ولایتونو کې هم جوړ کړي وو چې په میلیونو ډالره پرې مصرف شول او بیا یې هغه له منځه یوړل. په دې بحث نه کوو چې دغو زونونو ته څوک معرفي شوي دي. که تشکیلات نا سم وي او هم یې اشخاص د دغو پوستونو وړتیا ونه لري نو د ریاضي د فرمولې پر اساس منفي تغیر ضرب مثبت د دوی په استدلال، حاصل یې پخپله منفي دی.

په اوسنیو شرایطو کې حکومت باید له دفاعي حالت نه راوځي او تهاجمي حالت غوره کړي. د پوستو او تشکیلاتو د زیاتولو په عوض باید تهاجمي ګروپونه په هره ولسوالۍ کې جوړ کړي چې د مخالفینو پر ضد کمیونونه ونیسي او د هغوی په صفونو کې لار پیدا کړي او هغوی په دفاعي حالت کې واقع کړي. په هره ولسوالۍ کې یوازې یو مرکز په کار دی چې حکومت هغه مستحکم کړي. اوس به د هر زون مشران او کشران په زرګونو عسکر د خپل ځان او د خپلو مرکزونو د حفاظت لپاره استخداموي چې په دې توګه زموږ د امنیتي قواو زیاته برخه د اشخاصو او مرکزونو د حفاظت لپاره مصروفه ده. ښه بېلګه یې د ملي شورا د رئیس ده، د ده د کورنۍ او جایدادونو حفاظت لپاره په کابل او کندوز کې د زرو په شاوخوا کې امنیتي او محلي پولیس استخدام دي. باور وکړئ چې د پنجنشې په ورځ کله له خپل دفتر

نه راووتم نو د وزير اکبر خان په سيمه کې د ملي اردو يو عسکر مې وليد چې دريشي يې پر غاړه وه يو ښه لوی سپی يې روان کړی و او چکر يې ورته ورکاوه. دا سپی هم شايد د کوم جنرال يا لوړپوړي چارواکي و. نو په دې توگه زما په اند د زونو جوړول ناسم کار دی او څه ښه پايله نه لري. د امنيت شورا غواړي چې د پوليسو تشکيل د اردو په شکل عيار کړي چې دا سم کار نه دی. وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

د امريکايي قواو د شتون په هکله د تحليلگرانو

تحليل

د اکتوبر د مياشتې ۱۸مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل
يو شمېر زيات تحليلگران او د پارلمان غړي وايي چې ولې د افغانستان حکومت له امريکا سره امنيتي تړون امضا کړی او دا بايد لغوه شي. د دوی استدلال دا دی چې امريکا بايد د دوی لپاره جنگ وکړي او هم دوی ته به حساب په پيسې ورکړي چې دوی پرې مزې چرچې وکړي. دوی بايد پر دې پوه شي چې امنيتي تړون د افغانستان ټولې ستونځې نشي حل کولای خو د امنيتي تړون نه شتون ډېرې ستونځې او بدبختۍ افغانستان ته پيدا کولی شي. دا نو د افغانانو د مشرانو او په نامه نخبه گانو پورې اړه لري چې څنگه د وطن لپاره سمه تگلاره وټاکي چې له بهرنيو مرستو نه سمه او موثره استفاده وکړي.

د امريکا د جمهور رئيس اوباما پرېکړه چې د ۲۰۱۶م کال نه وروسته به په افغانستان کې د امريکايي قواو شمېر د ۵۵۰۰ عسکرو په شاوخوا کې پرېږدي په دغه موقع او زمان کې يوه سمه پرېکړه ده چې د افغانستان د حکومت لپاره د ساه اخستلو موقع برابره کړي. زما په اند که حکومتداري ښه نشي- د

دغو قواو شتون بيا هم څه گټه نه شي رسولی. اما دا چې حکومتداري څنگه ښه شي، دا په افغانانو پورې اړه لري. همدا شان د دې قواو شتون دايمي ښه نه لري که څه هم بعضې کړۍ د کرزي صيب د خبرې تاييد کوي چې که تړون امضا شوی وای او که نه امريکايان له افغانستانه نه وځي. د پورته پوست په اړوند دوستانو ډېر کامنتونه ليکلي و او د زيات نظرونه دا و چې امريکا يا دنيا د افغانان په اړوند صادقه نه ده نو ما ورته په ځواب کې وليکل:

۳۷ کاله مو دا وويل چې روس، عرب، امريکا، چين، پاکستان، هند، ايران او داسې نور د افغانستان په هکله صادقه نه دي. دې خبرو څه نتيجه ورنکړه. سوال دا دی چې ايا افغانان د خپل ولس او وطن په هکله څومره صادقه دی؟ که مونږ د خپل ولس او وطن په هکله صادقه اوسو نو بيا نور هم له مونږ سره صادقانه برخورد کولی شي. دا ديني، سياسي، علمي، نيشنالستي، ولسي او افغاني فرموله ده.

افسوس د افغانستان د خارجه ديپلوماسۍ او د

حکومت په حال

د اکتوبر د مياشتې ۲۸مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، مادرید، هسپانيه
کوم پوستونه چې نن او پرون ما د نړۍ د مهمو مشرانو، د ملگرو ملتونو د عمومي سرمشري او د هسپانيې د پادشاه په شمول پوست کړي و هدف مې دا نه و چې يوازې ځان خپلو دوستانو او وطنوالو ته وښاييم چې زه هم دومره مهم سړی يم چې په داسې کنفرانسونو کې گډون کوم. په دغه کنفرانس کې چې د مادرید د کلب په نامه يادېږي د نړۍ له دېرشو نه زياتو هېوادونو اوسني او پخواني مشرانو او همداشان د نړۍ د نورو مهمو ادارو نه لکه د

تاتو سکرتر جنرال، اروپا اتحادیه، پروفیسران او سیاسي مشران چې تعداد یې تقریباً څلور سوه کسانو ته رسېده برخه اخیستې وه. له افغانستان نه زه یوازینی کس وم چې په دغه کنفرانس کې مې برخه درلوده او زما د دعوت سبب هم زما د یو څو مقالو نتیجه وه چې په حکومتدارۍ او امنیتي مسایلو باندې مې لیکلې وې نو د کنفرانس تنظیم کوونکي چې د لندن د کنگر کالج یعنې پوهنتون پروفیسر و له هغو مقالو نه خبر و او زه یې هم دعوت کړی وم چې د افغانستان په موجوده حالاتو او په خاصه توګه ولې ځوانان له داعش یا نورو تروریستي ډلو سره یو ځای کېږي، وغږېږم.

په هسپانیه کې د افغانستان سفارت هم شته اما د افغانستان د سفارت هېڅ کارکوونکي د دغه کنفرانس په شاوخوا کې نه ښکارېده او نه یې دا پوښتنه کړې ده چې آیا دغه کنفرانس ته له افغانستان نه هم څوک راغلي دي او که نه. دا د افغانستان ډیپلوماسۍ او زموږ د سفارتونو د فعالیت یوه وړه بېلګه ده چې د دوی له لاسه افغانستان په خروار لېټۍ کې هم مطرح نه دی. دوی د افغانستان داعیه نه د ملک نه بهرون مطرح کولی شي او نه په ملک کې دننه.

د مادرید کلب لس کاله پخوا جوړ شوی او د دې کلب عضویت اختیاري دی. په هر حال داسې یو مهم کنفرانس چې د نړۍ په ډېرو مسایلو باندې او په خاصه توګه د نړۍ په اوسنیو امنیتي مسایلو باندې چې افغانستان هم د بحران ځپلو هیوادونو په لړ کې دی چې د نړۍ په امنیت تاثیر لري، خبرې کېدلې، د افغانستان نوم به ښکته پورته یادېده خو د افغانستان د حکومت په نمایندګۍ هېڅوک نه و. دا د دې معنی لري چې د افغانستان اوسني او پخواني حکومت مشران ټول د فیل په غوږ کې ویده و او دي او نشي کولی چې د افغانستان مسایل د نړۍ په کچه مطرح کړي. کرزي صیب ته هم بهرنیو چارو وزارت او په هسپانیه کې د افغانستان سفیر په تېرو لسو کلونو

کې نه دي ویلي چې ته هم د دغه کلب غړی شه او یا بل څوک ورمعرفي کړه.

اوس تاسې قضاوت وکړئ چې ایا د افغانستان د سفارت موجودیت په هسپانیه کې ضروري دی او که نه؟ زما په اند د افغانستان حکومت هسپا خوشې چټي پټي خپلو ډیپلوماتانو ته او یا د دوی کورنیو ته د چکر او د ژوند زمینه مساعدده کړې او بېځایه د دولت پیسې پر دوی مصرفوي. فکر نه کوم چې په هسپانیه کې دې دومره افغانان موجود وي چې د سفارت درلودلو ته اړتیا وي.

28 October 2015 ملګرو ملتونو سکرتر جنرال بان کیمون همدا شېبه مادرید کلب کنفرانس ته بیانیه ورکوي. وعده یې وکړه چې په راتلونکې جنورۍ یا فرورۍ کې به د ملګرو ملتونو هېوادونو ته یو نوی پلان وړاندې کړي چې د نړیوالو مسایلو په هکله څه پکار دي. د نړۍ زیاتره ستونځې د خرابې حکومتدارۍ او اجتماعي نابرابریو زېږنده ده.

انتقاد هم اسانه او هم سخت کار دی

د اکتوبر ۲۸مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، مادرید ښار، هسپانیه
که انتقاد پر دې معنی وي چې اصلاح رامنځته شي نو ښه کار دی او هم اسانه کار دی. که انتقاد د شخصي ګټې په خاطر وي چې د یو چا شخصیت د خپلې ګټې په خاطر جریحه دار کړي نو ښه کار نه دی. تر اوسه چې ما کومې لیکنې کړي دي هغه مې په خپل نامه کړي دي د فیسبوک او ټیوټر اکنټونه په مستعار نومونو نه لرم. هر څوک دا حق لري چې خپل نظر په آزاده توګه څرګند کړي او غیر د الله تعالی نه انسان باید د بل هیچا نه ویره و نه لري. ویره د انسان سره هغه وخت مل کېږي چې خیانت یې کړی وي.

زما د لیکنو لومړی هدف دا دی چې په افغانستان کې سوله رامنځته شي، حکومتداري ښه شي، په ارامه په خپل وطن کې وگرځو، یوه مړۍ ډوډۍ په ارامه وخورو، تر خپله وسه خپل ولس او وطن ته خدمت وکړو او له دوستانو سره خوشحاله ژوند تېر کړو. زه چې څه لیکم هغه زما د زده کړو، تجربې او د خپل فکر محصول دي نو په دې توگه د قلم او ادب په چوکاټ کې غواړم چې د خپلې ټولنې او حکومت نیمگړتیاوې په گوته کړم. زما د لیکنو دویم هدف دا دی چې خپله تجربه او څه چې مې یاد دي هغه له نورو سره او په خاصه توگه له ځوانانو سره شریکه کړم. کېدای شي زما لیکنې تر یو حده د دوی لپاره موثرې وي. که یو کس هم زما له لیکنو نه گټه واخلي هغه زما لپاره ډېره مهمه خبره ده چې لا اقل د یو کس لپاره به مې یو څه خدمت کړی وي. که څوک زما په لیکنو او کړونو انتقاد وکړي خوشحاله کېږم ځکه په خپل نقص څوک نه پوهېږي او همدا د انسان جوړونې ښه لاره ده او د هغه کس نه به مننه هم وکړم چې ماته زما نیمگړتیاوې را په گوته کړي.

دولت د کوره چاته څه نه ورکوي

د نومبر څلورمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

د دولت ټولې چوکۍ او مقامونه د ملت ملکیت دی او هر څوک حق لري چې د دولت په چارو کې برخه واخلي. که حکومت چاته کومه دنده ورسپاري نو باید پر چا احسان ونه کړي چې گوندې تا ته مې کومه چوکۍ یا مقام درکړی دی ځکه حکومتي چارواکي او مشران له خپله کوره چاته څه نه ورکوي او هر څه د ملت له کوره دي. حکومت باید له هغو کسانو نه مننه وکړي څوک چې له حکومت سره کار کوي. په منتخبو نظامونو کې د دولت مشران باید له ولس نه منندوی وي چې دوی یې دغو مقامونو ته رسولي دي.

د چین د جمهور رئیس د مرستیال د سفر په هکله

خوښبیني او سوالونه؟

د نومبر د میاشتې پینځمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

له افغانستان سره د چین د ډیپلوماټیکي اړیکو د شپېتمې کلیزې په مناسبت د چین د جمهوري ریاست مرستیال، Li Yuanchao د ۲۰۱۵م کال د نومبر په درېیمه نېټه افغانستان ته سفر وکړ او له افغانستان سره یې وعده وکړه چې د ۷۹ میلیونو ډالرو په ارزښت به لس زره اپارتمانونه جوړوي، یو زر او پینځه سوه سکالرشپونه به افغانانو ته ورکوي او هم به د کابل د دروازو لپاره سکنر ماشینونه تهیه کوي. تېر کال د اکتوبر په میاشت کې د افغانستان جمهور رئیس محمد اشرف غني چین ته درې ورځنی سفر درلود نو هغه وخت د چین حکومت وعده وکړه چې له افغانستان سره به ۳۲۷ میلیون ډالره کمک په راتلونکي څلورو کلونو کې کوي. د دې خبرې یادونه ضروري ده چې د چین دا اوسنۍ د مرستې وعده د تېر کال د څلور کلونو کمکونو د وعدو یوه برخه ده یعنې دا نوې وعده نه ده.

¹ <http://www.pajhwok.com/ps/opinions/%D8%AF-%DA%86%DB%8C%D9%86-%D8%AF-%D8%AC%D9%85%D9%87%D9%88%D8%B1-%D8%B1%DB%8C%D9%8A%D8%B3-%D8%AF-%D9%85%D8%B1%D8%B3%D8%AA%DB%8C%D8%A7%D9%84-%D8%AF-%D8%B3%D9%81%D8%B1-%D9%BE%D9%87-%D9%87%DA%A9%D9%84%D9%87-%D8%AE%D9%88%D8%B4%D8%A8%DB%8C%D9%86%D9%8A-%D8%A7%D9%88-%D8%B3%D9%88%D8%A7%D9%84%D9%88%D9%86%D9%87%D8%9F>

د چین د جمهور رئیس د مرستیال ډېر ښه هرکلی وشو او زیاتره حکومتي او غیر دولتي کړیو د چین د دې وعدو ډېره ستاینه وکړه او د دې تر څنګ په افغانستان کې داسې فکرونه راپیدا شول چې ګوندې چین به په پاکستان فشار راولي چې د طالبانو له حمایت نه لاس واخلي او د افغانستان د سولې په پروسه کې به فعاله نقش ولوبوي.

په هر حال څرنگه چې د افغانستان اقتصادي او امنیتي وضعیت په اوسني حالت کې ښه نه دی نو د هر چا لږ او زیات کمک ته اړتیا لري. زه هم د چین د دې مرستې ملاتړ کوم خو غواړم چې لاندې یو څو ټکو ته اشاره وکړم هغه دا چې مونږ هم باید په خپله ګټه او تاوان د چینایانو غوندې پوه اوسو. زه لاندې څلورو مسئلو ته اشاره کوم:

1. له دې دمخه د چین دولتي کمپنۍ ChinaNational Petroleum Corporation (CNP) د افغانستان په شمال کې د ۷۰۰ میلیونو ډالرو په ارزښت د تېلو د استخراج لپاره اکتشافی قرارداد د افغانستان له حکومت سره امضا کړی دی.

2. د چین China Metallurgical Group Corporation (MCC) دولتي کمپنۍ د لوګر ولایت د عینک په سیمه کې د مسو د استخراج لپاره د درې بیلونو ډالرو په ارزښت قرارداد امضا کړی دی. د پورته دوه قراردادونو په اړوند ډېر سوالونه شته چې دا قراردادونه د افغانستان په ګټه نه دي او چینایي کمپنیو د افغانستان پخوانیو چارواکو ته بډې ورکړي او دا قراردادونه یې امضا کړي دي نو دا قراردادونه باید لغوه شي.

3. یوازې په ۲۰۱۴ م کال کې افغانستان د چین نه د ۱۰۳۸ میلیونو ډالرو په ارزښت واردات درلودل.^۱

4. له دې نه برسیره چینایي کمپنیو د افغانستان د سړکونو ټیکې ختیځ او لویدیځ سیمو کې په تېرو څوارلس کلونو کې نیولې وې چې په هغو قراردادونو کې هم چینایانو ډېره ګټه کړې ده چې ښه بیلګې یې د کابل-جلال اباد بې کیفیته سړک دی چې مالي مرسته یې د اروپا اتحادیې له خوا شوې وه.

که مونږ یوازې پورته څلورو مسئلو ته په دقت سره وګورو نو چین هر کال له افغانستان نه د ۷۹ میلیونو ډالرو نه زیاته ګټه کړې ده او دا کمک د دوی په زکات کې هم نه راځي. مونږ فکر کوو چې لکه چین مونږ ته خیرات راکړی دی. دا ښه خبره ده چې د افغان حکومت باید د میلمنو قدر او ښه پالنه وکړي خو نه دا چې مونږ ځانونه دومره کم راولو چې مونږ هیڅ نه لرو او چینایانو د افغانستان نه هیڅ نه دي تر لاسه کړي.

په هر حال د سولې د خبرو په هکله ما په فیسبوک کې دا لاندې دوه سوالونه مطرح کړل:

1. ایا چین به له پاکستان نه تېر شي او که نه؟
2. که چین له پاکستان نه تېرېږي نو ایا چین به پاکستان پر دې قانع کړي چې د افغانستان په اړوند د خپل ستراتیژیک عمق د پالیسۍ نه تېر شي او که نه؟

د پورته دوه سوالونو په هکله دوستانو ډېرې تبصرې لیکلې وې چې د هر یوه تبصره د قدر وړ ده. د پورته دوه سوالونو په هکله زه غواړم چې په لاندې ډول وضاحت ورکړم.

د سوږ جنګ په دوران کې د چین او پاکستان تر منځ اړیکې اقتصادي او ستراتیژیکي اهمیت درلود ځکه چین په سیمه کې له هندوستان سره رقابت درلود او د دواړو هېوادونو ترمنځ اړیکې ښې نه وې. پاکستان له هندوستان سره دښمني درلوده نو ځکه په سیمه کې ورته د چین ملګرتیا مهمه وه یعنې

¹ <http://wits.worldbank.org/countrysnapshot/AFG/textview>

د دواړو هېوادونو اړیکې په هغه فرموله چې د دښمن دښمن زما دوست دی ولاړې وې. دا چې نن سبا د چین اقتصاد د هندوستان په پرتله ډېر ښه شوی دی نو اوس چین هندوستان خپل سیال په سیمه کې نه بولي نو د هندوستان او چین تر منځ اړیکې یو څه ښې شوي دي او د دواړو هېوادونو ترمنځ تجارت په ۲۰۱۵م کال کې ۸۰ میلیاردو ډالرو^۱ ته رسېدلی دی. اوس د چین سیال امریکا ده. همدا شان د هندوستان اقتصاد د پاکستان په پرتله ډېر ښه دی نو اوس هندوستان هم ځان د پاکستان سیال نه بولي خو دومره غواړي چې د پاکستان له اړخه په امن کې وي او تروریستان هلته ونه لېږي. چین هم غواړي چې له پاکستان سره ښې اړیکې ولري او د پاکستان له اړخه باید چین ته د شرقي ترکستان د اسلامي حرکت یا (ETIM-Easter Turkistan Islamic Movement) له شره محفوظ وي.

د پورته دوه سوالونو په هکله چې ایا چین به له پاکستان نه تېر شي او که نه؟ د دې خبرې هېڅ سوال نشته دی چې چین دې افغانستان ته پر پاکستان ترجیح ورکړي ځکه د شرقي ترکستان اسلامي حرکت د پاکستان له خوا حمایت کېږي او پاکستان چین ته دا گړنتي ورکولی شي چې دوی هغه په کنټرول کې وساتي او د چین په خاوره کې به تخریب نه کوي. که ضرورت و نو پاکستان به د دې حرکت یو څو غړي هم چین ته په لاس ورکړي. په همدې توګه پاکستان له چین نه غواړي چې دوی باید له طالبانو سره د صلحې د پروسې حمایت په دې شرط وکړي چې د پاکستان ګټې خوندي وي. نو په دې توګه چین هیڅکله په پاکستان دا فشار نشي- راوستلای او نه غواړي چې فشار راوړي چې پاکستان په زوره طالبان د خبرو میز ته کېږي او یا د طالبانو په ضد په پاکستان کې اقدام وکړي. څو ورځې

¹ <http://www.ndtv.com/india-news/india-china-trade-has-potential-worth-us-80-billion-in-2015-industry-lobby-1225157>

دمخه د پاکستان صدراعظم نواز شریف په ډېرو ښکاره الفاظو کې په واشنگټن کې وویل چې دوی دا نه شي کولی چې هم طالبان د خبرو میز ته راوړي او هم د هغوی پر ضد جنگ وکړي^۱. تېر کال په لندن کې د یو کنفرانس په ترڅ کې چې ما هم هلته ګډون درلود، د افغانستان لپاره د چین خاص استازی Sun Yuxi د خبرو په ترڅ کې وویل چې دوی په پاکستان فشار نشي راوستلای چې پاکستان دې د طالبانو حمایت ونه کړي. همدا شان ده وویل چې دوی د عینکو د مسود استخراج لپاره هم کومه عجله نه لري او چین په سیمو کې د خپلو اوږدمهالو ګټو لپاره حوصله لري. د افغانستان یو مشهوره سیاستوال چې درې اونۍ دمخه یې په چین کې په یوه کنفرانس کې برخه درلوده راته پرون وویل چې چینایانو موقف د څو میاشتو دمخه پورې ډېر فرق کړی ځکه چینایان اوس وایي چې د افغانستان حکومت او امریکا باید له حقاني ډلې سره خبرې وکړي ځکه بې له حقاني ډلې له طالبانو سره خبرې اترې هیڅ معنی نه لري.

نو په دې توګه زما په اند افغانستان عاجلو مرستو ته اړتیا لري خو د چین رول په اقتصادي ساحه کې زموږ عاجلې ستونځې نشي- حل کولای. په سیاسي ساحه کې به چین هیڅکله په پاکستان فشار رانولي چې د طالبانو له حمایت نه لاس واخلي. د افغانستان حکومت باید په خپلو داخلي ستونځو او حکومتدارۍ فکر وکړي ترڅو دلته د ثبات نښې او نښانې ولیدل شي نو بیا به سیمه ییز هېوادونه او هم نړیوال افغانستان ته د اهمیت په سترګه وګوري. افغانستان ته د پاکستان په څېر سیاست ته اړتیا ده چې په هر حالت کې له هر ملک سره معامله کوي او د خپل هېواد ګټو نه هېڅ نه تېرېږي. له امریکا سره یوه معامله لري، چین سره بله معامله او عربي

¹ <http://www.usip.org/publications/2015/10/23/pakistan-s-sharif-urges-renewed-peace-talks-in-afghanistan>

درېیمه زاویه

۲۲۹

هېوادونو او حتی له هندوستان سره هم د افغانستان په اړوند متفاوتې اړیکې لري. پاکستان له هند سره تجارتي او هم د خبرو اړیکې لري خو د افغانستان اړیکې له هندوستان سره نه شي زغملی.

د رژیمونو د چارواکو سمبولونه

د نومبر شپږمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

که متوجه شوي یاست په تېرو څلور لسيزو کې هر رژیم او ډلو ځانته جلا جلا سمبولونه درلودل او چې څنگه به دې یو څوک ولیده نو پوهېدلې چې دی د کوم ډلې او تپلې غړی یا هوادار دی. د حزب دیموکراتیک په وخت کې غټ غټ بریتونه، اوږدې څنې او د پطلانه پراخه پنځو رواج درلوده. افغان ملتیان به دې زیاتره له خامتا کالیو او څادرچپه په اوږو اچولو او یا خولۍ، څادر، واسکټ او جامې همرنگه کولو باندې پېژندل. په پېښور کې دې حزبیان لومړی په جالیو خولو، د باتا جگې خپلۍ او سوچه اوږدو ږیرو او یا هم د قرقل په سر کولو پېژندل. جمعیتان دې د پکول په سرکولو او چارخانه وړوکی دستمال له غاړې نه په راتولو او سپورتي ځاكي واسکټ په اغوستلو پېژندل. د جبهه کسان به دې د حضرت صاحبانو په شان په قاتکیو منظم لونگیو په سر کولو او د بالاپوشونو په اغوستلو پېژندل. محاذیان به دې په لوکسو دریشیو او یا فیشن پېژندل. د حرکت انقلاب اسلامي غړي به دې په تورو وسمه شوو ږیرو او د مولوي خالص د ډلې اکثره کسان به دې د نکریزو په رنگ په سرو ږیرو پېژندل. د اتحاد اسلامي غړي به دې په خامتا لونگیو په سرکولو او طالبان به دې د سپینو گاجي لونگیو په سرکولو پېژندل. داعش په تور پتکیو او تور کالیو پېژندل کېږي، د ډیموکراسۍ دورې چارواکي په لوکسو نکتايي گانو او دریشو په اغوستلو او یا د چینو په اچولو پېژندل کېږي. تازه احوال دا دی چې په کابل کې د فیشني عصاگانو او شاه

درېیمه زاویه

۲۳۰

مقصودو تېرو د تسبحو قیمتونه ډېر لوړ شوي دي. د دې دورې (محمد اشرف غني) عالي رتبه مامورین په قیمتي عصاگانو او یا د شاه مقصودو تسبحو په اړولو پېژندلی شي. که څوک د لوکسو عصاگانو او د شاه مقصودو د تسبحو تجارت ته مخه کړي نو په دې وران اقتصاد کې د یو څو ورځو لپاره ښه گټه کولی شي. دا هم د خصوصي سکتور د رشد لپاره یوه ښه زمینه ده.

ښار جوړولو وزارت د خلیل الله فیروزي د بند یوکلنه

کلیزه په شاندارو مراسمو ونمانځله

د نومبر ۸مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

د نومبر په څلورمه نېټه د ښار جوړولو وزارت وزیر سادات نادري په ډېرو شاندارو مراسمو د کابل بانک د قضیې له اصلي اختلاس کوونکي سره چې باید په زندان کې وای د هوشمند ښارگوتي (Smart City Township) قرارداد امضا کړ. تیر کال په همدې میاشت کې یې د نومبر په یولسمه نېټه، محکمې د کابل بانک رئیس شیرخان فرنود او د دغه بانک

¹ <http://www.pajhwok.com/ps/opinions/%D8%AF-%DA%9A%D8%A7%D8%B1-%D8%AC%D9%88%DA%93%D9%88%D9%84%D9%88-%D9%88%D8%B2%D8%A7%D8%B1%D8%AA-%D8%AF-%D8%AE%D9%84%DB%8C%D9%84-%D8%A7%D9%84%D9%84%D9%87-%D9%81%DB%8C%D8%B1%D9%88%D8%B2%D9%8A-%D8%AF-%D8%A8%D9%86%D8%AF-%DB%8C%D9%88%DA%A9%D9%84%D9%86%D9%87-%DA%A9%D8%A7%D9%84%DB%8C%D8%B2%D9%87-%D9%BE%D9%87-%D8%B4%D8%A7%D9%86%D8%AF%D8%A7%D8%B1%D9%88-%D9%85%D8%B1%D8%A7%D8%B3%D9%85%D9%88-%D9%88%D9%86%D9%85%D8%A7%D9%86%DA%81%D9%84%D9%87>

اجرايوي مشر خليل فيروزي په لس لس کاله تنفيذي بند او ۲۳۷ ميلونو ډالرو پور په ورکولو محکوم^۱ او د دوی ټول منقول او غير منقول جايدادونو د ضبط امر وکړ. د کابل بانک قضيه پخواني ولسمشر حامد کرزي حکومت ته هم د سر درد جوړ کړی و ځکه د هغه ورور هم د دغه بانک په مسئله کې ښکېل و او اوسني حکومت ته يې هم د سر درد جوړ کړی دی. مهمه لا دا وه چې د دغه قرارداد د امضا کولو په موقع د حکومتدارۍ په برخه کې د جمهور رئيس ستر سلاکار چې د جمهور رئيس د مرستيال معادل امتيازات ورته منل شوي او هم د جمهور رئيس حقوقي مشاور ډاکتر عبدالعلي محمدي موجود وو. پر دې سربېره د ښار جوړولو وزارت د دغه ښارگوټي د قرارداد د امضاء لپاره ډېر نور دولتي او غير دولتي چارواکي، د خصوصي سکتور متشبثين او رسنيو ته هم بلنه ورکړې وه چې د دې قرارداد د امضا مراسم سره په گډه تجليل کړي.

د دې قرارداد پلوي حکومتي چارواکي د رسنيو له لارې دا استدلال کوي چې که خليل فيروزی په زندان کې وي نو د حکومت پور يې نه شو ورکولی نو ښه به دا وي چې له ده سره دا قرارداد امضا شوی وای تر څو په خپله ځمکه دا ښارگوټی جوړ کړي چې په اوه کلونو کې به حکومت ته د دغه ښارگوټي له گټې نه ۱۳۷ ميلونه ډالره چې يوازې پر خليل فيروزي پور دی ورکړي. په دې توگه به خليل فيروزی د ورځې په خپل شرکت کې کار کوي او د شپې له خوا به په زندان کې وي. ويل کېږي چې خليل فيروزی په تېر يوه کال کې هم چندان وخت په زندان کې نه دی تېر کړی.

د دې قرارداد په امضا کولو سره ملي او نړيوالو ادارو او هم رسنيو ډېر سخت غبرگون وښود او بالاخر جمهوررئيس د نومبر په اومه نېټه يعنې درې

<http://www.tolnews.com/en/afghanistan/17082-former-kabul-bank-chairman->

[ceo-jailed-for-10-years](#)

ورځې وروسته مجبوره شو چې دا قرارداد لغوه کړي. د جمهور رئيس دا اقدام ښه کار دی خو کافي نه دی او نورو اقداماتو ته حکومت جدي اړتيا لري تر څو د حکومت حيثيت اعاده شي ځکه دې قرارداد د حکومت حيثيت ته په ملي او بين المللي کچه ډېر سخت تاوان ورسوه.

د کابل بانک د ۹۰۰ ميلونو ډالرو د اختلاس دوسيه د موجوده حکومت د کارونو لومړی کار و چې له فساد سره د مبارزې پر ضد يې راوسپړله خو د دغې دوسيې پايلې لا له ستونځو سره مخامخ دي او د دې علت دا دی چې د مافيايي کړيو لاسونه ډېر قوي دي چې حتی په رڼا ورځ يې هم له چا نه سترگې نه سوځي او خپل کار ته دوام ورکوي. مجازات همېشه د کميت په لحاظ اهميت نه لري خو د کيفيت په لحاظ مجازات ډېر اهميت لري چې په ټولنه کې د راتلونکو نورو ډېرو جرمونو مخه نيسي. که د خليل فيروزي قرارداد عملي هم شي حکومت ته به يوازې ۱۳۷ ميلونه ډالره په اوه کلونو کې ورکوي يعنې تقريباً شل ميلونه ډالره به په کال کې حکومت ته ورکوي خو د دې قرارداد کيفي اهميت د حکومت اعتبار له صفر سره ضرب کړ چې د فساد پر ضد مبارزه د حکومت د لومړيتونو نه نه ده. د حامد کرزي پر حکومت باندې لوی انتقاد همدا و چې له اداري فساد سره يې چندان مبارزه نه کوله او فساد يې د حکومت په کړيو کې تحمل کاوه خو په هغه وخت کې هم داسې صريحه بد سترگي نه وه شوې چې مجرم دې په رڼا ورځ له زندان نه وایستل شي او د حکومت يو وزير دې ورسره د درې سوه ميلونو ډالرو غير قانوني قرارداد امضا کړي.

سوال دا دی چې دا ډرامه څنگه جوړه شوله او جمهور رئيس بايد څه نور اجرات وکړي تر څو د حکومت دې عمل ته د اوږو پوزه کېښودل شي.

د محکمې د حکم پر اساس د خليل فيروزي ټول جايداد بايد ضبط شوی وای نو په دې توگه خليل فيروزی هيڅ جايداد نه لري او د ښارجوړونې وزير

باید د حکومت په ځمکه کې بل چاته د تصرف اجازه نه وای ورکړې. په حقوقي لحاظ دا معامله بیع فاسده ده او د ښارچورونې وزیر باید په دې محاکمه شي چې ولې یې فاسده معامله کړې ده. د افغانستان اساسي قانون د ټولو اتباعو ترمنځ هر نوع تبعض منع کوي نو پر دې اساس حکومت باید یو بندي ته په یو امتیاز او بل بندي ته په بل امتیاز قایل نه شي.

زه چې حقوق پوه هم نه یم په دې پوهېږم چې د یو زندان نه د بندي وتل غیر قانوني کار دی. جمهور رئیس اوله پوښتنه د خپل حقوقي سلاکار، ښارچورونې د وزیر او هم د حکومتدارۍ په برخه کې د ستر سلاکار نه وکړي چې تاسې د چا په اجازه دا بندي له زندان نه وایسته او دلته مو ورته ولې دومره شانداره مراسم جوړ کړل. له دې نه علاوه د ځمکو د دې مافیایي کړیو جرړې وڅېړل شي چې څنگه یې د دغه ډول قرارداد امضا کولو ته زمینه مساعده کړه او امنیتي ارگانونو ولې یو بندي ته اجازه ورکړه چې له زندان نه بهرون ووهي.

ما تنها ملتی هستیم که ملا نصرالدنی تصمیم

میگیریم

۹ نومبر ۲۰۱۵م، کابل

یک کسی د فیسبوک نوشته کرده بود:

ما تنها ملتی هستیم که به دری و پشتو صحبت میکنیم.

به عربی دعا میکنیم

به انگلیسی نسخه مینویسیم

و به هندی و اردو فلم میبینیم

ملا نصرالدینی تصمیم میگیریم

این نوشته خیلی خوم امد و خواستم که این شامل کتاب جلد دوم فیسبوک خوم بسازم تا دوستان که این کتاب را میخواند باید بالای این نکات خیلی ساده ولی پر محتوا فکر کند.

بدبختي او وحشت هم انتها ته رسېدلي

د نومبر لسمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

ډېر پخوا چې د لېسې او پوهنتون په دوره کې وم له ښکار سره مې شوق درلود او چې په ژمي کې به کونړ ته تلو نو د مرغیو، زرکو، تورکو (شامتورو)، جغندانو او هیلپو ښکار به مو د کونړ د سیند په غاړه، غرونو او ورشوگانو کې کاوه. د پوهنتون په دوره کې یو کال زمونږ لیلیه د حبیبې لېسې سره مخامخ وه چې اوس هلته د محسنې مدرسه جوړه شوې ده. یوه ورځ د لیلیه په بړنډه کې ولاړ وم او د دارالامان د سړک په لور مې کتلې چې یو موټر په ډېر سرعت سره راغي او یو ماشوم یې وواهه. دغه ماشوم داسې رغړیدلو لکه چې مرغۍ د ونې په سر کې وولې او په رغړېدلو ځمکه ته را وغورځېږي. کله مې چې د دې ماشوم رغړېدل او په وینو کې لیت پیت کېدل ولیدل نو تاسې باور وکړي چې د هماغه ورځې نه مې ښکار پرېښود ځکه د مرغه ویشتلو راته د هغه ماشوم صحنه راپه یادوله.

زه داسې بې ضمیره انسانانو ته حیران یم چې د انسانانو په حلالولو یې څنگه زړه کېږي. مونږ او تاسې په غزني او هم په شینوارو کې ولیدل چې دې بې ضمیره وحشي انسانانو څنگه انسانان په بې رحمه توګه حلال کړل. په شینوارو کې لا په بمونو انسانان کېنول شول او بیا یې بمونو ته انفجار ورکړ او د دوی غوښې په هوا کې د پاغونډو په شان والوتلې. دا کوم زړه دی، دا کوم دین او مذهب دی؟ او دا کوم انسانیت؟ انسانان د الله تعالی مخلوق دی او د الله تعالی مخلوق خو پرېږده د حیوانانو وژل هم په ځورېدونکې ډول

روا نه دي. زما په اند د داسې کسانو له نومونو سره د اسلام مقدس نوم تړل لویه گناه او جفا ده. وحشت وحشت دی که هر څوک یې په هر نامه، له هر چا سره په هر ځای کې کوي باید مخه یې ونیول شي او وغندل شي. زه دې ته حیران یم چې یو څو کسه د اسلام نه ناخبره ولې په یو تعلیمي مرکز کې د داسې وحشیانو په حمایت تور بیرغونه اوچتوي. که دوی د حکومت فساد خپلو حرکتو ته دلیل نیسي نو فساد په فساد له منځه نه ځي لکه څنگه چې وینه په وینه نه مینځل کېږي.

د راتلونکې اوونۍ لپاره سوچ

۱۲ د نومبر کال ۲۰۱۵م، کابل

د ستونځې نه منل پخپله د ستونځو زېږول دي
قبول نه کردن مشکل باعث مشکلات دیگر میشود
Denial of problem create more problem

د شطرنج لوبه په کوم حالت کې ده؟

۱۴ د نومبر کال ۲۰۱۵م، کابل

وايي چې د شطرنج لوبه پادشاهي لوبه ده او پخوانیو پادشاهانو به د خپلو وزیرانو او نږدې ملگرو او دوستانو سره کوله. په شطرنج لوبه کې څلور حالتونه دي: (۱) یو خوا لوبه وگټي (۲) مقابل لوری په کېش کېدو سره ماتې ومنی (۳) پادشاه لوڅ شي یعنې وزیر او نور سپاره او عسکر یې له منځه ټول لاړ شي او بېچاره په میدان پاتې شي چې دا یو قسم د تسلیمي حالت دی. د شطرنج په شرقي لوبه کې د پادشاه لوڅ کېدل د مات حالت دی اما په غربي لوبه کې د پادشاه لوڅ کېدل د مات حالت نه دی خو په مات حسابېږي. گټونکی لوری

کوشش کوي چې د مقابل لوري پادشاه لوڅ نه شي او ماتې ورکړي خو ضعیفه خوا کوشش کوي چې لوڅ شي اما مات نه شي. (۴) څلورم حالت کې پادشاه نه مات وي او نه لوڅ خو زیچ شوي وي یعنې په دې معنی چې هیڅ یو طرف ته حرکت کولی نه شي. دا هم سخت او ضعیفه حالت دی.

سوال دا دی چې زمونږ ملک په کوم حالت کې دی؟ معلومات زما او تبصرې ستاسې.

د پورته لیکنې په هکله ډېرو دوستانو ډېرې زیاتې تبصرې لیکلې وې خو زه دلته یو څو تبصرې رانقلوم:

انجینر متصل کومکي صیب لیکلي و:

جناب میاخیل صاحب! په حقیقي سطرینج کې دغه ذکر شوي حالتونه حتمي وي خو زما په فکر دا اوسنۍ داسې لوبه ده چې ۱- لوبه کوونکي د خپلو دانو د حرکت صلاحیت نه لري. ۲- دانې د خپل ذاتي صفاتو له مخې حرکت نه کوي بلکې فیل د اُس منډې وهي او روڅ د وزیر او داسې نور پیاده گان خو بالکل پخپل سر دي. ۳- هره لوبه باید په یو معین وخت کې تر سره شي خو د دې لوبې دومره وخت ونیو چې خلک یې د لیدو نوره حوصله نه لري خلک ډېر خسته شوي دي یو تعداد خو یې بیخې لیدل نه غواړي. ۴- که دغه خبرو که نظر وکړو نو رواني لوبې ته د سطرینج لوبه نشو ویلای زه خو چې ورته گورم کومه بله لوبه روانه ده خدای دې زمونږ عاقبت ته خیر کړي.

نظیر احمد مومند صیب لیکلي و:

فکر کوم چې ولسمشر صاحب دور فیل شوی دی.

شکرالله میاخیل لیکلي و:

کاکاجانه! زمونږ د دولتي شطرنج تخته زمونږ خو لوبه د جان کیري او پوتین ده چې په عین وخت کې غربي او شرقي شطرنج مخ ته ځي تر څو چې لوبغاړو بس نه وي ویلی لوبه به روانه وي که پاچا لوڅ شي اوکه زیچ شي لوبې ته ادامه ورکوي تر څو دا آسونه او پیاده مکمل ختم نشي.

طارق ارسلايي صیب لیکلي و:

میاخیل صیب! شطرنج خو شاهانه لوبه ده او مهارت ته ضرورت لري خو زمونږ په افغانستان کې دا اوس د شطرنج پر تخته باندې د "چکر" یا "دوازده بزه" لوبه روانه ده چې نه قاعده یې معلومه ده او نه اصول یې او نه هم دومره مهارت ته ضرورت لري.

بشیر ساپی صیب لیکلي و:

تر څو چې بهرنۍ ستراتیژي ونلرو، عامه افکار باید په یوه قالب کې واچول شي، فکر سازي باید ځیرک اژانسونه وکړي، قبله مو یوه شي بیا هر څه سمېږي، خو تشه لاسه ته مې دښمن یې.

د افلاطون نظر د شاعرانو په هکله

د نومبر ۲۳مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

یو ملگري مې راته د شاعرانو په هکله د افلاطون نظر رالېږلی چې له تاسې سره یې شریکوم. قضاوت ستاسې او د افلاطون نظرونو ته پرېږدم: شاعري او مصوري د افلاطون له نظره د شیانو او د فطرت نقل کول دي. دی وایي د نړۍ هر شی اصل نه دی بلکې د یو اصل نامکمل نقل دی. هر هغه شخص چې د دغه شي نقل جوړوي یا یې انځور جوړوي هغه په حقیقت

کې د نقل نقل کوي. له دې امله دغه پنځونه د درېیمې درجې نقل دی او له حقیقت څخه ډېر لرې دی. له دې امله نوموړي دغه نقل له حقیقت څخه لرې گڼلی او ویلي یې دي چې باید رد شي. نوموړی پر دې اند دی چې نقل د عقل او فکر لپاره کومه قابل د فخر کارنامه نه ده او نه د علم په لاسته راوړنو کې مرسته کوي بلکې د علم نقض دی.

د نوموړي بل اعتراض په شاعرانو دا و چې نقل یو حقیر او ذلیل او سپک کار دی له دې امله په دغه کار کې د بوختېدلو صفت هم یو سپک کار دی. له دې امله لدغه نقل څخه خط پورته کوونکی د خط پورته کولو پر مهال د خپل ذهن سپک صفت به په کار اچوي. له دې امله ذهن جوړول او د فن خوښول دواړه مردود کارونه دي.

د افلاطون درېیم اعتراض دا و چې شاعري جذبات بیداروي او جذبات د عقل او فکر لپاره زیانمن دي. جذبات راپورته کوونکی شی ځکه مردود دی چې دغه کار د ذهن یو ډېر پیاوړی صفت چې استدلال او عقل دی هغه ته زیان اړوي. انسان باید عقل او فکر په کار واچوي او خپل جذبات کنټرول کړي، نو ځکه د افلاطون د فلسفې په مثالي جمهوریه کې د شاعر لپاره ځای نشته. افلاطون وایي چې زما په مدینه فاضله کې د دغه ډول بدکاریو د سرته رسولو لپاره ځای نشته دی.

د مایوسی نښه

د نومبر ۲۴مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

په افغانستان کې حرکتونو او نوښتونو همېشه لږ پرمختګ درلود او ډېر زیات په شاتګ. د دې لامل دا دی چې د حرکتونو یا نوښتونو په جوړولو کې زموږ جذبات په واقعیتونو او فکر باندې غلبه درلوده او لري یې نو ځکه د تېرو دورو د راتګ په ارمان یوو او یا خوش بیننه ورته یوو. د مایوسی نښه همدا ده چې په راتلونکې باور نه لرو.

د افغانستان او پاکستان ترمنځ ډیپلوماسي

افغانستان اېشن B تعقیب او په اېشن A باید فوکس وکړي

د نومبر ۲۹مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

د حکومتونو ترمنځ که اړیکې هر څومره خرابې وي، خو بیا هم د ډیپلوماسۍ یا د دوه هېوادونو ترمنځ خبرو اترو او پیغامونو د لېږلو او تبادلې لپاره چینلونه په رسمي او غیر رسمي توګه پرانیستي ساتل کېږي. په دې وروستیو کې چې د افغانستان او پاکستان ترمنځ د رسمي ډیپلوماتیکو چینلونو ترمنځ خبرې اترې له رکود سره مخامخ شوې نو؛ د پاکستان حکومت د خیبر پښتونخوا او بلوچستان د مشرانو یوه ډله چې د پښتونخوا ملي پارټۍ مشر محمود خان اڅکزي، د قومي وطن پارټۍ مشر افتاب احمد خان شېرپاو، د عوامي نیشنل پارټۍ مشر اسفندیار ولي، سناتور افراسیاب خېک، سناتور عثمان کاکړ، پخوانی ډیپلومات ایاز وزیر، د خیبر پښتونخوا پخوانی والي شوکت الله خان او د خیبر پښتونخوا د نامتو پخواني مشر افضل خان لالا زوی سلیم خان شامل دي، افغانستان یې ته درې ورځنۍ سفر وکړ. که څه هم په ښکاره افغانستان ته د دې ډلې راتګ د افضل خان لالا په مړینه

د افغانستان د خلکو او حکومت له خوا د غم شریکۍ په اړوند راتګ و خو ویل کېږي چې دوی د افغانستان حکومت ته د پاکستان د حکومت له خوا پیغام هم راوړی او د دواړو هېوادونو د حکومتونو ترمنځ د ډیپلوماسۍ پیغامونه هم تبادله شول. د دې ډلې په ترکیب کې د پاکستان د سیاسي مشرانو ترڅنګ د پاکستان د حکومت پخواني لوړپوړي چارواکي هم شامل دي.

د دې هیئت مشرانو له جمهور رئیس محمد اشرف غني، له اجرایو رئیس ډاکټر عبدالله عبدالله، پخواني جمهور رئیس حامد کرزي او یو شمېر نورو دولتي، قومي او سیاسي مشرانو سره وکتل او د افغانستان د حکومت له خوا د دوی ډېر ښه هرکلی او مېلمه پالنه وشوه. په دې درېو ورځو کې دوی ته بې شمېره میلمستیاوې، غونډې او مشاعرې جوړې شوې.

د معلوماتو له مخې، د پاکستان د حکومت په پیغام کې درې ټکو ته اشاره شوې چې د پاکستان حکومت غواړي چې له افغانستان سره خبرې اترې او د صلحې پروسه بیا له سره پیل او پوره همکاري وکړي، همدا شان یې له افغانستان نه غوښتي چې په پاریس کې د فرانسې د جمهور رئیس په منځګړتیا د پاکستان د صدراعظم نواز شریف سره وګوري او هم افغانستان باید په راتلونکې میاشت کې په اسلام اباد کې د اسیا د زړه هېوادونو د بهرنیو چارو د وزیرانو په غونډه کې برخه واخلي. تېر ماښام د مشاعرې په ناسته کې محمود خان اڅکزي وویل دا چې د افغانستان او پاکستان ترمنځ اعتماد نشته نو د خبرو اترو لپاره بین المللي ضمانت ته اړتیا ده. ده یادونه وکړه چې امریکا، چین او د ملګرو ملتونو اداره کولی شي چې د دې خبرو اترو ضمانت وکړي.

د ډیپلوماسۍ له نظره دا ډول تماسونه او د پیغامونو تبادله ښه کار دی خو د افغانستان حکومت باید نه ډېر خوش بیننه او نه ډېر بد بیننه اوسي. د

پاليسيو د تعين لپاره دا اړينه ده چې حکومتونه دوه درې اېشنونه ولري. زما په اند، د خبرو اترو حالت بايد دوام وکړي او دا بايد دويم اېشن وي خو لومړی اېشن د افغانستان حکومت لپاره دا دی چې څنگه حکومتداري ښه کړي، د ژمي د فرصت نه په گټه خپل د پسرلي او اوږي جنگونو ته خپل امنيتي تدابير ونيسي او يوازې د خبرو اترو په طمعه کينني.

که موږ د تېرې اوونۍ حادثاتو ته وگورو نو د حکومت مخالفين غواړي چې د ژمي په موسم کې په کابل او د هېواد په نورو سيمو کې خپلو چيرکي حملو ته دوام ورکړي ترڅو د جنگ ميدان په ژمي کې هم تود وساتي. همدا شان د حکومت مخالفين او د دوی حاميان دا هم غواړي چې د خبرو اترو له لارې دوی بايد په ملي او بين المللي رسنيو کې مطرح او د افغانستان حکومت مصروفه وساتي. که د سولې خبرې اترې د صداقت پر بنياد هم وي، ډېر وخت ته اړتيا ده ترڅو دواړه خواوې توافق ته ورسېږي او بيا هغه پرېکړې او توافقات عملي جنبه ونيسي. نو پر دې اساس د افغانستان حکومت ته دا اړينه او بنيادي ده چې څنگه د راتلونکي پسرلي او اوږي موسمونو ته د جنگ تدابير په سمه توگه ونيسي. ترڅو د حکومت مخالفين ونه کړای شي چې د پسرلي او اوږي په موسمونو کې برلاسي شي.

<http://goo.gl/xhBY0j> (د پښواک خبري اژانس)

د اسيا د زړه کنفرانس په اسلام اباد کې

د ډسمبر اتمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، دوبي.

د ډسمبر د مياشتې په اتمه نېټه په اسلام اباد کې له افغانستان سره د همکارۍ په اړه د اسيا د زړه Heart of Asia Conference پينځم نړۍ کنفرانس د دوه ورځو لپاره د اير شو چې د افغانستان جمهور رئيس محمد اشرف غني پکې هم برخه واخيستله. دا ښه خبره ده چې په غونډو، کنفرانسونو او مطبوعاتو کې افغانسان په منطقوي او بين المللي سطحه مطرح وي خو سوال دا دی چې ايا داسې کنفرانسونه مونږ ته صلحه راوستلی شي او که نه؟

د دنيا د اکثره پوهنتونونو د سياسي او انټروپولوژۍ ډيپارټمنټونو کې افغانستان کله له منځني ختيځ سره، کله يې د جنوبي اسيا له هېوادونو سره او کله يې هم د مرکزي اسيا له هېوادونو سره تړي. که مونږ دغو درېو سيمو ته لږ نظر وکړو نو اکثره د دغو سيمو ملکونه په خپلو منځو کې ډير زيات جنجالونه لري. پاکستان له هند سره، ايران د منځني ختيځ عربي هېوادونو سره او هم له امريکا سره او مرکزي اسيا هېوادونه له يو بل سره ډېرې ستونځې لري نو دا به د افغانستان غوندې هېواد ته ستونځمنه وي چې دا ټول هېوادونه پر دې قانع کړي چې له افغانستان سره هم زمان ټول سالمه مرسته وکړي، د افغانستان په مسايلو کې سره يوه ستراتيژي ولري او ځينې لا په دې قانع کړي چې د افغانستان په چارو کې مداخله ونه کړي.

زما په اند د افغانستان لپاره به دا مهمه وي چې له هر هېواد سره دوه اړخيز مناسبات وساتي او د همکارۍ لارې چارې دې ولټوي او د سياسي علومو په اصطلاح بايد مشترکې دوه اړخيزې گټې يا common mutual interest پيدا کړي. په بين المللي غونډو کې دې افغانستان برخه اخلي خو

دا اميد دې خلکو ته نه ورکوي چې د دې کنفرانسونو په پايله کې به هر څه سم شي.

ايا استخباراتي جگړه مونږ گټلې شو؟

د ډسمبر لسمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

نن د ملي امنيت مشر رحمت الله نبيل له جمهور رئيس محمد اشرف غني سره د اختلاف په وجهه استعفا ورکړه نو ما دا لاندې ليکنه په فيسبوک کې وکړه:

کله چې د کورنيو چارو په وزارت کې وم نو زما په دفتر کې د افغانستان نقشه په دېوال نصب شوې وه او ورباندې سپينه پرده چې ډېره خيږنه وه ځوړنده وه نو ما خپلو همکارانو ته وويل چې دا پرده ډېره خيږنه ده او ويې وينځئ. کله چې يې پرده له نقشه نه لرې کړه نو نقشه د افغانستان ښايسته ښکاره کېدله نو ورته ومې ويل چې دا پرده مه ځوړندوئ ځکه نقشه پخپله ښايسته ښکاري.

د کورنيو چار وزارت د مطبوعاتو مشر راغی او راته يې وويل چې صيب! دا نقشه محرم ده نو بايد پرده پرې څرېدلې وي. ما ورته وويل چې د دې نقشې محرميت په څه کې دی؟ ځکه دا نقشه خو له هېواد نه بهر په بل ملک کې چاپ شوې ده، نړۍ ټول استخبارات په افغانستان کې فعاليت لري او د گوگل اړت Google Earth په وسيله هر ځای کتلی شي او دې نه خبر نه يې چې اوسنۍ ټيکنالوژي دومره مخکې ده چې زموږ د بېچاره گانو هرڅه ترې ښکاري حتی زموږ د غرونو لاندې زېرمې هم نورو ته له مونږ نه ښه معلومې دي. اوس ته راته ووايه چې زموږ څه له نورو هېوادونو نه پټ دي.

زما په اند افغانستان د افغانانو نه پټ او محرم دی ځکه چې مونږ د خپل ملک په حالاتو خبر نه يوو. استخباراتي لوبې همداسې دي چې خپله خبره

درته ستا په خوله درکوي او بيا مونږ په هغو خبرو شخوند وهو او داسې فکر کوو چې گوندې مونږ خپلې خبرې پخپله کوو. د استخباراتو يوه مسئله دا ده چې د افغانستان متعهد او زړه سواندي خلک څنگه بدنامه کړي، په ولس او هم حکومت کې داسې بې اعتمادې په يو بل پيدا کړي چې سړی حتی په خپل ځان هم مشکوک شي او د همکارۍ، اعتماد او تفاهم فضاء له منځه يوسي تر څو د استخباراتي شبکو لپاره د فعاليت زمينه همېشه مساعده وي. زما سوال دا دی چې ايا هغه کسان چې مونږ يې له نومونو سره اشنا يوو، په دوی کې داسې کس پيدا کولی شئ چې په دې نظام کې پرې په تېرو پينځلس کلونو کې د جاسوس ټاپې نه وې لگېدلې.

همدا علت دی چې د حکومت په دننه او هم له حکومت نه بهر داسې محور نه شي جوړېدای چې افغانان پرې راټول شي او يا په حکومت کې دننه يو قوي تيم رامنځته شي. زما په اند مونږ استخباراتي جگړه نه شو گټلې خو که مونږ خپله تگلاره سمه ونيوله او ولس مو په خپل اعتماد کې واخيست نو بيا د استخباراتي لوبو مخه نيولی شو. د استخباراتي لوبو مخه يوازې ولس نيولی شي نه زموږ موجوده استخباراتي او امنيتي ادارې.

دومره بار يوسه چې څومره ځای ته رسول شي

د ډسمبر يولسمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

نن په يو خيرات کې راسره نږدې يو سپين ږيري ناست و. د غورې ملگري يې ورته وويل چې تا خو ډېر کم خوراک وکړ نو سپين ږيري ورته وويل چې سړي بايد دومره بار يوسي چې څومره ځای ته رسولی شي نه دومره زيات وخوري چې بيا يې ځای ته رسولی نه شي. دا فرموله د ژوند په ټولو کارونو کې د تطبيق وړ ده.

څنگه ولس او حکومت یوه سندره زمزمه کړي؟

د ډسمبر یولسمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

په ټولو نظامونو کې دا د ولس حقه حقوق دي چې له مشرانو نه پوښتنه وکړي، خپل حقوق وغواړي، د حکومتي چارواکو ښه کارونه وستایي او خراب کارونه وغندي. اما دیکتاتورۍ (Dictatorship) او یا اتاریتارین (Authoritarian) رژیمونه ولس ته دا حق نه ورکوي چې خپل حقوق وغواړي. په ولسواکه نظامونو کې حکومتي چارواکي د قانون پر اساس مجبوره او مکلفه دي چې ولس ته حساب ورکړي. په ولسواکۍ نظامونو کې مدني حرکتونه همېشه موثره وي ځکه حکومتونه د ولس غوښتنو او یا د ولس عامه افکارو ته د درنښت په سترګه ګوري او حکومتونه کوشش کوي چې خپلې پالیسۍ او پروګرامونه د ولس د تقاضا او غوښتنو په چوکاټ کې عیار کړي. په داسې ټولنو کې له فساد سره مبارزه هم نتیجه ورکوي ځکه د هغو کسانو په ګوته کول چې په فساد کې اخته وي د ولس نه شرمېږي او یا هم د قانون له وېرې ځانونه اصلاح کوي یعنې د Name (په بدو د نوم یادونه) او Shame (د خجالت ایستلو) مبارزه کار کوي. په هغو ټولنو کې چې فاسد چارواکي نه په شرم پوهېږي او نه د قانون نه وېره لري ځکه څوک تر پوښتنه نه شي کولی مدني مبارزه چندان نتیجه نه ورکوي.

په دې ورځو کې په عامه تصویري او صوتي رسنیو، محافلو او هم د فیسبوک په صفحو کې لیکنې او تبصرو د ولس ذهنیت ډېر زیات مغشوش کړی او له خلکو نه یې لار ورکه کړې ده. قضاوتونه اکثریت افراطي او سلیقوي شکل لري. که یو څه مسایل د واقعیتونو پر اساس د افغانانو له خوا مطرح کېږي خو افراطي او سلیقوي احساسات په لیکنو، خبرو او تبصرو کې دومره زیات وي یا په اصطلاح مالګه، مرچ او مساله یې دومره زیاته کړې وي چې اصلي مطلب او مفهوم د خبرو او انتقادونو پکې ورک وي.

سوال دا دی چې کوم ډول مبارزه بهتره ده؟ چې دولت یا حکومت خپلو ستونځو او نیمګړتیاوو ته متوجه شي او هم ولس خپل حقوق تر لاسه کړي. یا په اصطلاح نه سپڅ وسوځي او نه کباب.

مدني حرکتونه، عدم تشدد یا مصلحت امېزه مبارزه همېشه بهتره لاره ده ځکه دا ډول حرکتونه د جنگ او تشدد د زیاتوالي مخه نیسي. مګر په افغانستان کې مهمه ستونځه په موجوده شرایطو کې دا ده چې حکومت د مدني حرکتونو د زیات فشار طاقت او توان نه لري ځکه هېواد د مسلحو مخالفینو له خوا له شدید تهدید سره مخامخ دی. که زیات فشار په حکومت راشي نو حکومت د چپه کېدو خوا ته ځي او د حکومت په چپه کېدو کې بیا د افغانستان د اکثریت ولس خیر نشته دی. یوازینی معقوله لار د همدې حکومت اصلاح کول دي. نورې ټولې لارې د لا زیاتو ستونځو لامل ګرځي.

زما په اند ولس باید پر حکومت باندې خپل معقول فشار ته دوام ورکړي او هم حکومت باید د ولس غوښتنو ته معقوله لار پیدا کړي چې عامه ذهنیت مثبت خواته بدلون وکړي. حکومت باید د ستونځو د نه منلو د موډ (Denial Mood) یا طرز تفکر د چوکاټ نه راووځي او په تدریجي شکل د ولس عامه غوښتنو ته د حل لار پیدا کړي.

یو ملي ډیالوګ ته اړتیا ده ځکه اوس د دولت او حکومت چارواکي د یو بل په قانع کولو سره اخته دي او ولس ترې هېر دی. جمهور رئیس او اجرائیه رئیس باید سره کېني او صادقانه بحث د هېواد په امنیتي او سیاسي حالاتو سره وکړي او بیا دواړه یو مشترک ټیم رامنځته کړي تر څو دواړه مشران او هم د دوی واحد ټیم د انګلیسي ژبې په اصطلاح یوه سندره خلکو ته زمزمه کړي. نو ولس به بیا هم بېلې بېلې سندري نه زمزمه کوي او د حکومت له

راگ سره به سم سر خوځوي. که دوی دا کار ونه کړي نو راتلونکی راته تېت
ښکاري. <http://goo.gl/zA0Sb5>

انفرادي تصامیم همېشه اجتماعي اغېز لري

د ډسمبر دولسمه نېټه، کال ۲۰۱۵م کابل

بعضې کسان وايي چې زما په انفرادي تصامیمو کې د نورو څه کار دی خو خبره داسې نه ده. هر تصمیم که انفرادي هم وي مثبت او يا منفي اغېز په کورنۍ او ټولنه باندې لري. په دې توگه هېڅ تصمیم انفرادي نه دی او هر څوک باید د خپلو تصامیمو او پرېکړو په نیولو کې ډېر فکر وکړي. په خاصه توگه هغه کسان چې د دولت په لوړو پوستونو کې کار کوي او يا په ټولنه او کورنۍ کې مشران دي. لوستي مې نه دي خو اورېدلي مې دي چې یوه ورځ امام اعظم صیب په کوڅه کې روان و او خټې وې نو دوه ملايکې د ماشومانو په شکل هلته ظاهري شوي نو امام اعظم ورته وویل چې ماشومانو احتیاط کوئ چې پښه مو خطا نشي. چې په خټو کې به راوغورځېږي. ماشومانو ورته وویل چې که مونږ خطا شولو څه فرق نه کوي جامې به مو چټلې شي خو که ستا پښه وښوېدله نو ټول پيروان به درسره وښوېږي.

کاشکې چې په دې بعضې مسایلو نه پوهېدای؟؟؟؟ نو به نه خورېدای؟؟؟؟

د شېخ چلي پروژه

د ډسمبر ۱۶مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

شېخ چلي په خوب کې تجارت پیل کړی و چې یوه چرگه به واخلم، هغه به هگۍ اچوي، هگۍ به جمع کړم بیا به چرگه په هگو کېنوم او شل بچي به راپروي، بیا به هغه چرگوړي غټ کړم او چرگې به شي. بیا به هغه چرگې هگۍ اچوي او هغه چرگې به بیا په هگیو کېنوم او هره چرگه به شل نور بچي راوړي. کله چې دا ټول د چرگو بچي غټ شول نو دا ټولې چرگې به بازار ته یوسم او هغه به خرڅې کړم او پر هغو پیسو به یو وړوکی دوکان جوړ کړم او بیا همداسې نورې پروژې پر مخ بیا یم او د دنیا لوی پیسه دار به شم.

په دې وخت کې په شېخ چلي چا غږ کړی و چې شېخه د سهار لمونځ قضاء کېږي پاڅېږه! شېخ چې له خوبه راپاڅېدلی و نو نه چرگه وه او نه یې تجارت و. هغه نفر ته یې ویلي و چې خدای دې غرق کړه زما ټول تجارت دې پر سیند لاهو کړ.

د ډسمبر ۱۶مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

نه مې غوښتل چې د فیسبوک د آوازو په هکله چې گوندې ننگرهار ولایت ته د والي په توگه زما د ټاکل کېدو خبرې په ارگ کې رواني دي څه ولیکم. اما دا چې د ننگرهار د ملگرو او نورو دوستانو حسن نیت مې ولیده نو مجبوره شوم چې د ټولو دوستانو د حسن نیت نه یو ځل بیا مننه وکړم او هم غواړم چې لږ غوندې وضاحت ورکړم:

تر اوسه هېڅ يوه دولتي چارواکي چې په ارگ کې د تصميم نيولو صلاحيت لري له ما سره په دې اړه تماس نه دی نيولي. داسې آوازي د کندوزي صيب د تقرر نه مخکې هم وې خو بيا رښتيا نه شولې. په دلایلو يې بحث نه کوم چې دا کار ولې ونه شو.

که مونږ د دوستانو حسن نيت ته وگورو نو د افغانستان ټول ولس او د ننگرهار با علمه او با فرهنگه ولس په خاصه توگه د ښې حکومتدارۍ او امنيت راوستلو تېرى او په هيله دى. د ننگرهار ولس له هر هغه چا نه مننه او ملاتړ کوي چې دوى ته په صداقت کار وکړي. د ننگرهار ولس د ښو او بدو تمیز په ډېره ښه توگه کولى شي او دوى له نظام نه د ملاتړ چمتوالى لري.

ما پرون هم يوه ليکنه په فېسبوک کې کړې وه چې دا شرط نه دى چې يوازې د چوکۍ او مقام درلودلو په صورت کې څوک خدمت کولى شي بلکې له چوکۍ نه په غېر هم مونږ هر يو د خپل وس او توان په اندازه خدمت کولى شو او د خپل ولس او هم د خپل خداى پر وړاندې مسووليت لرو چې څه مو له وسې وي هماغومره خدمت وکړو.

زه ډېره ښه او ارامه دنده لرم او مادي امتيازات يې د ننگرهار د ولايت له مقام نه ډېر زيات دي او تر يوه حده د خپل کار او وظيفې نه راضي هم یم. اما دا چې د دوستانو حسن نيت ته گورم نو که چا له ما سره د ننگرهار د ولايت په هکله اړيکه ونيوله نو نه به ونه وایم خو درې شرطه لرم. يو شرط ولس ته دى او دوه شرطونه د دولت له مشرتابه نه لرم.

د ولس همکاري او ملاتړ ضروري دى ځکه حکومتداري بې د ولس له ملاتړه نه کېږي او دا چې په خپل ځان دا باور لرم چې په فساد کې نه له چا سره شريک یم او نه په ننگرهار کې او هم په افغانستان کې دننه او بهر له هېچا سره څه معامله نه لرم او د چا سره په پټو او ښکاره معاملو کې شريک

نه یم او نه د دې ارزو لرم چې له چا سره په فساد کې شريک شم نو د ولس له ملاتړ نه وېره نه لرم ځکه د ننگرهار اکثريت ولس لکه څنگه چې مې مخکې وويلې د ښه او بدو ډېر ښه تمیز کولى شي او خامخا به ملاتړ کوي.

له دولت نه زما شرط ډېر واضحه دى. که څه هم صلاحيت اخيستل کېږي خو د افغانستان په اداري چوکاټ کې د والي صلاحيتونه د تغير او تبديل محدوده دي نو جمهور رئيس بايد دا صلاحيتونه يوازې د ننگرهار والي نه بلکې ټولو واليانو ته وسپاري. دويم د امنيتي ارگانو هم اهنګ کول، د هغوى نه پوښتنه او امنيتي مسایلو په هکله له والي سره همغږي مهمه مسئله ده او والي بايد له امنيتي ارگانونو نه د پوښتنې او د دوى د تغير او تبديل صلاحيت ولري. د دې صلاحيتونو نه زما موخه د سيستم اصلاح ده نه دا چې دا صلاحيتونه په خپله شخصي گټه استعمال کړم او يا خپل ورور او خور خورى راولم.

په پورته صورت کې د ولايت کول اسانه کار دى او څه ستونزې به نه وي خو دا اوس د دولت په مشرتابه پورې اړه لري چې څه تصميم نيسي. د پورته شرطونو يادونه مې د فېسبوک له لارې ځکه وکړه چې دولت داري او يا ښه حکومتداري يوه پروسه ده او د تصميم گيرۍ پروسه کې بايد ولس هم شريک وي او هم ولس ته معلومات وي چې تصاميم څنگه نيول کېږي.

د مزار شريف په ښار کې د روضه مبارک زيارت:

زما د ژوند د سياست د لومړنيو زده کړو ځای

۱۸ ډسمبر ۲۰۱۵م کال، مزار شريف

په ۱۳۴۹ کال کې زه د مزار شريف د قاضي حميدالدين په ابتدائيه ښوونځي کې د شپږم ټولگي زده کوونکی وم او هغه وخت زما خداى بښلي پلار سيد محمود حسرت د بلخ په ولايت کې د احصائې مدير و. په دغه

کال یعني د ۱۹۷۰ م کال د اپرېل په ۲۲مه نېټه بارق شفيعي د پرچم په اخبار کې د لینن په هکله یو شعر چاپ کړی و. بارق شفيعي د پرچم د گوند د رهبرۍ شورا غړی و. ده په خپل شعر کې په لینن درود ویلی و نو علماوو د کابل د حکومت پر ضد او هم د پرچم حزب پرضد د پل خشتي په جومات کې او هم د هېواد په نورو سیمو کې مظاهري پیل کړې وې او حکومت نه یې غوښتل چې د پرچم اخبار مصادره شي او دوی ته سزا ورکړل شي. دغه مظاهرو له یوې میاشت نه زیات وخت دوام وکړ چې بالاخره حکومت د پل خشتي په جومات کې ډېر گڼ شمېر مظاهره چیان ونیول او خپلو ولایتونو ته یې ولېږل. په دغه وخت کې د مزارشریف د روضه مبارکې په زیارت کې هم مظاهري روانې وې. د مازدیگر او ماښام لمونځونو لپاره اکثره وخت له پلار سره یو ځای د روضې مبارکې جومات ته تللو. علماو به تحلیلي بحثونه د مختلفو اډیالوژيگانو په هکله کول او چې د ماښام لمانځه نه وروسته به کورته راغلو نو پلار مې راته یوه وړه چین اخیستلې وه، هغه به مې واغوستله او د کوټې په منځ کې یو وړوکی مېز و نو پلار به مې راته وویلې چې د دغه میز سر ته وخېژه او څه چې دې په یاد دي او نن دې اورېدلي دي هغه خپلې مورجانې ته تکرار کړه. ما به هم مات گوټ چې څه په یاد و هغه خبرې تکرار کړې. نو په دې اساس ما د خطابې او د سیاست لومړي درسونه دلته په وړکتوب کې زده کړي دي. همېشه چې روضې مبارکې زیارت ته ځم نو زما هغه خاطرې راپه یادېږي.

دې ملت سره به څوک مقابله وکړای شي؟

دوه مهمې قصې

د ډسمبر ۲۶مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینیا، امریکا
تېره شپه له دوستانو سره ډېر ښه بندار و. دوه دوستانو دوه مهمې قصې- وکړې خو ځایونه یې نه یادوم.

اوله قصه: پخوا چې موټرې ډېرې کمې وې په یو کلي کې دوه زاړه بسونه وو نو یو وخت دواړه بسونه سره په لاره یو ځای برابر شوي وو نو غوښتل یې چې له یو بل نه یې مخکې کړي. څرنگه چې پخوا به سړکونه خراب وو نو بالاخره دواړه بسونه داسې یو ځای ته رسېدلي وو چې له یو بل نه مخکې کېدای نه شول نو ډرپورانو یو بل ته ویلي وو که په رښتیا غواړې چې مقابله وکړو نو راځه چې دا بسونه سره ښکر په ښکر کړو او وبه یې جنگوو چې وگورو د چا بس قوي دی. دواړو ډرپورانو چې موافقه کړې وه چې بسونه سره جنگوي نو سورلیو ته یې ویلي وو چې تاسې ښکته شئ چې مونږ بسونه سره په جنگ اچوو چې تاسې ژوبل نه شئ. سورلیو ورته ویلي وو چې مونږ درته دومره بېغیرته ښکاره شولو چې له بسونو نه ښکته شو او تاسې ځانته پرېږدو نو مونږ هم په بسونو کې کېنو او تاسې ځانته نه پرېږدو. **دې ته وایي غیرت.**

دویمه قصه: د یو چا کورته مېلمه راغلی و نو د کور خاوند ډېرې منډې ترړلې کړې وې چې مېلمه ته کوم پسه حلال کړي خو پسه یې نه و پیدا کړی او یوازې کوم چرگ چې په کور کې یې درلود هماغه یې ورته پوخ کړی و. شپه چې تېره شوې وه او سبا ته مېلمه رخصتېده نو کوربه دباندي خپل خر چې ولاړ و هغه یې په چره ایز ټوپک ویشتلی و. کوربه مېلمه ته مخ را اړولی او ویلي یې و چې اشنا بېگاه مې ډېر کوشش وکړ چې پسه درته حلال کړم خو

پسه مې پيدا نه كړ نو دا خر مې ځكه ستا په مخكې وويشته چې تا ته وښيم چې زه له تاوان نه نه وېرېږم كه نه پسه مې درته حلالولو. دې ته وايي ميلمه پالنه او غيرت.

نوت: نو تاسې اوس قضاوت وكړئ چې له داسې ملت سره څوك ډغرې وهلى شي چې دا يې ذهنيته د مېلمه پالنې او غيرت وي.

د پارلمان له خوا د ټاكنو د تقنيني فرمان د ردولو په هكله اندېښنه

د ډسمبر ۲۶مه نېټه، كال ۲۰۱۵م، ويرجينيا، امريكا

ټاكنې په هر ملك كې سياسي، حقوقي او تخنيكي اړخونه لري. كله چې د ټاكنو د اصلاحاتو خاص كميسيون د يو سلسله سياسي بحثونو او ستونځو نه وروسته سړ كال د جولای په مياشت كې د افغانستان د حكومت له خوا جوړ شو، كاوون كاكړ او زه هم د دغه څوارلس كسيز كميسيون غړي وو. مونږ د كميسيون محترمو غړو ته په وار وار وړاندیزونه وكړل چې د فرمان له مخې مونږ بايد لنډ مهال، منځمهال او اوږدمهال وړاندیزونه حكومت ته وړاندې كړو ترڅو ټاكنې په خپل وخت تر سره شي او له بحران سره مخامخ نه شي مگر د ټاكنو د اصلاحاتو خاص كميسيون اكثر و غړو زموږ د دواړو غړو وړاندیزونو ته غوږ ونه نيوه او ټول وړاندیزونه يې په يوه كڅوړه كې حكومت ته وړاندې كړل او د دې تفكيك يې نه وكړ چې كوم يو د دې وړاندیزونو لنډ مهال، منځمهال او اوږدمهال (د كميسيونونو تغيرو، د رايو باطلول، د انتخاباتي نظام تغير...) دي. نو پر دې اساس مونږ دواړه مجبوره شولو چې د كميسيون له غونډو نه خپل تحریم په علني توگه اعلان او د ټاكنو د اصلاحاتو د كميسيون له وړاندیزونو سره خپل مخالفت وښيوو.

زمونږ د بايكاټ يواځينی هدف دا و چې د كميسيون وړاندیزونه تخنيكي، سياسي او حقوقي ستونځې لري او هم د افغانستان په موجوده شرايطو كې عملي جنبه نه لري او پر دې سربېره كه دا فرمان عملي شي، د افغانستان راتلونكې ټاكنې نورې هم له كړكېچ او بحران سره مخامخ كوي او پايلې به يې ولس ته د منلو وړ نه وي. مونږ خپل وړاندیزونه په ليكلې توگه حكومت ته وركړل خو حكومت هم په ډېره عجله بې له دې چې د دې فرمان حقوقي، تخنيكي او سياسي اړخونه وڅېړي په عاجله توگه تقنيني فرمان صادر كړ.

دا چې نن پارلمان د حكومت تقنيني فرمان رد كړ، د دې فرمان ردول راتلونكې ټاكنې نورې هم له كړكېچ سره مخامخ كړې او مونږ همدا غم ژاړه چې د ټاكنو د بحران مخه بايد له وړاندې نه ونيول شي. كه څه هم د دې فرمان ردول حكومت او هم د ټاكنو د اصلاحاتو كميسيون لپاره يوه ضربه ده خو د دې ترڅنگ د دې فرمان ردول حكومت ته فرصت په لاس وركوي چې پارلماني ټاكنې په راتلونكې كال كې د ټاكنو د موجوده قانون په چوكاټ كې ترسره كړي په دې شرط چې حكومت له اوس نه لازم تصاميم ونيسي او هېواد په راتلونكي كال كې له سياسي بحران نه وژغوري.

لومړی او تر ټولو مهم سوال دا دی چې د افغانستان په اوسنيو حالاتو كې پارلماني ټاكنې بايد څه وخت وشي نو بايد د هماغې مودې په دننه كې د داسې اصلاحاتو وړاندیزونه وشي چې د تطبيق وړ وي. زموږ په اند چې څومره مونږ د سياسي ډلو، مدني ټولنو او عام خلكو غوښتنو ته غوږ نيولی او مشورې مو كړي دي، د دوی غوښتنه همدا ده چې ټاكنې بايد خامخا په راتلونكي كال كې تر سره شي او د هېواد د سياسي ثبات لپاره حتمي گڼل كېږي. نو پر دې اساس په ټاكنيز نظام كې هر ډول تغير په يوه كال كې نا شونی دی. خو اما په لنډ وخت كې د موجوده سيستم په چوكاټ كې داسې اصلاحات راتللی شي تر څو په راتلونكې ټاكنو كې تر ډېره حده د تقلب مخه

ونیول شي. مونږ پر دې باور یوو چې یوازې د ټاکنو د نظام په تغیر سره د تقلب مخه نه نیول کېږي او حتي د دې امکان زیات دی چې هر تغیر که په عجله کې رامنځته کېږي د تقلب کچه به لا نوره هم زیاته کړي. په ټاکنو کې څو مسایل ډېر مهم دي. د رایپاڼو د چاپ، انتقال او رایه اچونې او رایو شمېرنې د بهیر لپاره، قوي او واضحه تدابیرو د نیولو او دقیقې څارنې اړتیا ده تر څو ولس او د نوماندانو او د هغوی د استازو د ټاکنو پر پروسه باندې اعتماد لوړ شي. په دې مورد کې د کمیسیون د کارکوونکو د ګمارولو د پروسې شفافیت، د مدني ټولنو او مطبوعاتو د پارتنرشپ او مثبت رول، د دولتي چارواکو او هم محلي زورواکو عدم مداخله په ټاکنو کې مهم رول لوبوي.

د جدي شپږمه نېټه په افغانستان کې د روسانو د

یرغل ورځ

د ډسمبر ۲۷مه نېټه، ۲۰۱۵م کال، ویرجینیا، امریکا پرمختللي هېوادونه خپل تاریخ په سمه توګه ثبتوي او تحریف پکې نه کوي. د ښو تاریخي پېښو نه ګټه اخلي او له بدو تاریخي پېښو نه عبرت. متأسفانه په افغانستان کې زموږ تاریخ سم نه دی لیکل شوی او تحریف او مبالغه پکې ډېره زیاته شوې ده. د جدي شپږمه چې په ۱۹۷۹م کال کې پر افغانستان باندې د روسانو د یرغل له ورځې سره مصادفه ده دا هم یوه له هغه ورځو نه ده چې مونږ باید ترې عبرت اخیستي وای، په خپل ځان متکي شوي وای او د پردو هوراکانو ته باید چکچکې مو نه وای وهلې او د دنیا جنګونه مو کورته نه وای راوړي. د ګاونډیانو او نړیوالو سره مو رابطه ساتلې وای خو د هغوی د دایمي مرستو په طمع نه وای ځکه په سیاست کې نه

دایمي دوست شته او نه دایمي دشمن. چینایان هر بحران ته فرصت وایي او له بحران نه ګټه اخلي. اما افغانانو له بحران نه خو ګټه هېڅکله نه ده اخیستې بلکې له فرصتونو نه یې هم ګټه نه ده پورته کړې. دا پورته لیکنه پږواک خبري آژانس هم خپره کړې ده: <http://goo.gl/gxQ1P9>

خبرتیا

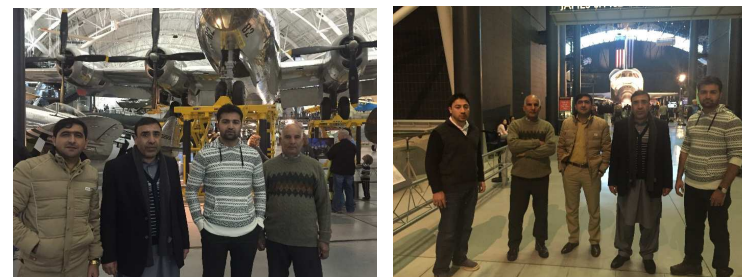
د ډسمبر ۲۹مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ویرجینیا، امریکا پرون یو چا کوشش وکړ چې د فیسبوک اکونټ له لارې زما د ای فون ادرس بوک او ایمیلونو ته داخل شي. ما ورته څر څر کتل خو دې ماهره غل په داسې چالاکی سره ادرسونه لټول چې زه هم ورته حیران وم. یو زوی مې خوا کې ناست و نو راته یې وویل چې ای فون مې کړه او بیا د کمپیوټر له لارې د فیسبوک اکونټ پاسپورډ بدل کړه او هم فیسبوک اکونټ موقتي بند کړه. هماغسې مې وکړ د اوس مهال لپاره د دې غل له شره خلاص شوم. گورئ ای فون هم د کمپیوټري غلو (هیکرانو) نه مصونه نه دی.

د امریکا د ویرجینیا ایالت کې دالس هوایی ډگر

سره نږدې د هوانوردۍ له موزیم نه کتنه

د ډسمبر د میاشتې ۲۹مه نېټه، کال ۲۰۱۵م

پرون د خپل دفتر د ملگرو (استاد حمیدالله ناطق، پوپل حبیبی، نقیب خپلواک) او زوی مې ضیا، سره د امریکا د ویرجینیا ایالت د Dulles هوایی ډگر سره نږدې د هوانوردۍ موزیم نه مو کتنه وکړه. د موزیم ټولې الوتکې او د هوانوردۍ افزار دلچسپه و خو د ټولو نه مهم د Discovery Shuttle هوایی بېړۍ چې د ځمکې په مدار یې تقریبا ۲۴۰ میلونه کیلومتره پرواز د ۱۹۸۱ م کال نه تر ۲۰۱۱م کاله پورې کړی و ولیدله. له دې نه مهمه مو د هغې الوتکې لیدنه وه چې د جاپان په هېروشیما سیمه باندې د اتوم بم استعمال کړی و. دوی د خپل تاریخ خواره او ترخه ټول ساتي.

یوه خاطره د شهید سردار احمد په یاد

د حمل دویمه نېټه کال ۱۳۹۳ هجری، شمسی

هره وژونکې پېښنه دردوونکې او تراژیدي ده. نن مې د شهید سردار احمد د دوه ماشومانو ښایسته عکسونه په فیسبوک کې ولیدل چې له خپل پلار سره خوشاله ناست دي. دا دواړه ماشومان له خپل مور او پلار سره یو ځای د حمل د میاشتې له لومړۍ ورځې نه مخکې ماښام په بې رحمانه توگه د کابل په سرینا هوټل کې د برید کونکو له خوا ووژل شول. په دې پېښه کې زموږ یو تن گاونډی د عبدالله په نامه چې پخوا د کابل د سرې میاشتې رئیس و هم شهید شو. د سردار احمد بل زوی په کوما حالت کې دی. ما ته د ۱۹۹۰ م کال د ډاکټر سعادت شکیوال مړینه راپه یاد شوه چې د پېښور په شاهین ټاون کې چا شهید کړ او د هغه زامنو زما له زامنو سره په مکتب کې یو ځای سبق وایه؛ نو مازیگر چې کورته راغلم، زامنو مې د کور دروازه زما موټر ته خلاصه کړه او سمدستي یې راته وویل چې زموږ د همصنفیانو پلار خو چا مړ کړ. له سترگو نه مې اوښکې لارې او ځان مې شهید حساب کړ، له ځان سره مې وویل که زه

مېشم او زما زامن همداسې بې سرپرسته پاتې شي نو د دوی به څه حال وي او څوک به يې اوښکې پاکې کړي. که موږ د شهيد سردار احمد په قالب کې ځان وگورو نو د دې دردوونکې پېښې ژوندی انځور به وگورو. دا دردوونکې پېښه له هر لحاظه نه د غندلو وړ ده.

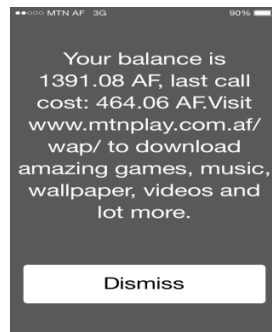
د پکتیکا د ارگون د پېښې غندنه

عکس: له رویترز آژانس نه

د جولای د میاشتې ۱۶مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل د پکتیکا د ارگون په سیمه کې د پروډ ورځې حمله باید په کلکه وغندل شي. دغه پېښه د ارگون ښار په منځ کې د عامو وگړو په منځ کې د موټر د انتحاري حملې په ترڅ کې رامنځته شوله چې د سلو په شاوخوا کې کسان پکې شهیدان او په لس گونو نور ټپیان شول. دا وحشیانه حمله د روژې میاشتې په دې مبارکو ورځو کې د عامو خلکو په منځ کې د اسلامي او انساني اصولو په ضد عمل دی په هیڅ ډول توجیه کیدای نه شي. پروډ خونی حمله د احمدشاه بابا په مېنه کې هم د غندلو ده او همداسې د هیواد په نورو سیمو کې چې هره ورځ بېگناه افغانان په بېلا بېلو ډولونو په شهادت رسي ټولې دا پېښې زړه دردونکي دي. زموږ تش په نامه چارواکي او مشران لا هم د خپلو گټو او قدرت ته رسېدو په خاطر گډوډي غواړي او نه شرمېږي چې دا وطن په سرو لمبو کې سوځي.

د تلیفونو د کمپنیو غلا په ښکاره ورځ

د جولای د میاشتې ۱۸مه نېټه، کال ۲۰۱۴، کابل د مخابراتو محترم وزیر سنگین صیب او د مخابراتو وزارت معین محترم ایمل مرجان صیب او د دغه وزارت نورو چارواکو ته خلاص لیک! گرانو دوستانو! دې وختونو کې د تلیفوني شبکو په هېواد کې د نورو زیاتو لانجو او د موقع نه په گټه اخستنې سره د خلکو د تلیفونو نه په داسې ښکاره ډول غلاوې او دوکې شروع کړي دي چې هېڅ اندازه نه لري. ایا تاسې د دې مسوولیت نه لرئ چې د دې شبکو د غلاو مخه ونیسئ؟ دا د دې معنی نه لري چې یو څوک دې تاسې ته عارض شي او بیا تاسې پوښتنه وکړئ ځکه یو کس د ورځې د پنځو یا لس افغانیو په خاطر نه شي کولی چې خپل شکایت ستاسې د پروسیجرونو له لارې تعقیب کړي ځکه د مور نه یې لور غټېږي. روشن کمپنۍ له مانه دوه زره افغانۍ په رڼو سترگو ووهلې. اوس مې ام ټي ان واخیست. دا هم د هغه نه بدتر دی. ماته چې تلیفون راځي له هغه نه هم پیسې وهي او زه چې چا ته زنگ وهم هم یې کټ کوي. څو ځلې مې د دوی د خدمتونو څانگې ته شکایت وکړ هیڅ نتیجه یې ورنه کړه. بیگاه یې لس دقیقې منتظر وساتلم او بیا یې ځواب رانه کړ. په اخره کې له دوی سره د اړیکې پیسې

يې هم له مانه کت کړې. دا عکس وگورئ چې له بهر نه ماته تليفون راغی دوه دقيقې غږېدلې يم چې بايد پيسې په هغه نفر چارج شوې وي خو له مانه يې ۴۶۴ افغانۍ کټ کړي دي. سبا ته يې دفتر ته ورځم او گورم چې زمونږ لانجه څه نتيجه ورکوي او که نه؟

د خدمتونو سروس اول تا باندې څو دقيقې خپل اعلانات اوري او پيسې هم په تا چارجوي. دا دی انصاف او دا دی په ښکاره ورځ چور. که دا د تليفونو کمپنۍ هره ورځ لس افغانۍ په دې ډول له افغانانو نه په ښکاره سترگو ووهي نو که لس ميلونه کسان تليفون ولري نو دوی د ورځې سل ميلونه افغانۍ غلا کوي. زما د ثبوت لپاره دا عکس وگورئ. څوک شته چې له دوی نه پوښتنه وکړي او که نه افغانان د تليفونو د کمپنيو پر ضد بايد بل موازي حکومت جوړ کړي تر څو جان کيري^۱ راشي او د دوی پوښتنه وکړي او دا مسئله د ملگرو ملتونو د امنيت شورا ته محول کړي ځکه د افغانستان د امنيت شورا خو د دا ډول وړو شيانو پوښتنه نه کوي.

مديريت او رهبري په انسان کې له وړوکوالي نه

ښکاري

د جولای ۲۷مه نېټه، کال ۲۰۱۴ م، کابل

نن راته زما د دفتر يو همکار دا پورته عکس راولېږه او رانه يې پوښتنه کړې وه چې دا عکس د چا دی؟ عکس ډېر جالبه و او ښه مدبر ماشوم راته معلومه خو ومې نه پېژاند ځکه دا عکس ما د اول ځل لپاره وليد. بيا يې راته وليکل چې دا د غازي امان الله خان د وړوکوالي عکس دی. رښتيا چې په ډېر جالبه انداز کې ولاړ دی چې د دې د سن او سال نه يې اکټ ډېر لوړ دی.

يوه قصه راپه ياد شوه چې زما يو ملگری خدای دې يې وبښي اوس نشته، ويلې چې په ماشومتوب کې که کوم ماشوم نورو ملگرو ته ويلې چې زه له چا سره په لوبو کې ملگری شم؟ نو دا ماشوم د مشرتابه لياقت نه لري او که کوم ماشوم وويلې چې له ما سره څوک ملگري کيږي؟ نو دا ماشوم د مشرتوب او مديريت لياقت لري. خبره راته دقيقه ښکاري. مديريت او

^۱ د جمهوري رياست د دويم پړاو د انتخاباتو په خاطر د امريکې د بهرنیو چارو وزيرجان کيری افغانستان ته راغلی و چې د دواړو نوماندانو ډاکټر اشرف غنی او ډاکټر عبدالله تر منځ د رایو د شميرنې په سر منځگړيتوب وکړي.

رهبري فطري د انسان په خټه کې اغېز شوې ده. که یو سړی هرڅومره په مدیریت او سیاست پوه وي خو که د ده په خټه کې د مدیریت او سیاسي مشرتوب دروني انگېزه نه وي نو نه ښه مدیر کېدای شي او نه ښه سیاسي مشر.

له دې عکس نه داسې معلومېږي چې د امان الله خان په خټه کې سیاسي مشرتوب او مدیریت اغېز شوي وو خو دا چې د وطن عیني او ذهني شرایط یې سم نه و ارزیابي کړي نو خپل اهداف یې عملي نه شول کړای. د هر سیاسي حرکت د کامیابی لپاره، ښه مدبر مدیر، پوه مشر، مخلص ټیم، د ښو او عملي اهدافو ټاکل مهمې ځانګړتیاوې دي چې د بریالیتوب سبب ګرځي. د فیس بک د هرې لیکنې په اړوند همېشه مثبتې او منفي تبصرې دوستانو کولې او همېشه د بحثونو لړۍ نور اړخونه پیدا کول. نو د امان الله د وړوکوالي د دې عکس په اړوند هم تبصرې ډېرې زیاتې وشوې چې د بېلګې په توګه یو څو تبصرې دلته رانقلوم.

عبدالوکيل اټک صيب ليکلي و:

ستاسې د ليک نه يوه پوښتنه پيدا کېږي چې مدیریت او مشرتوب یو دی که جلا؟ تاسې وایئ کېدای شي ښه مدیر و خو شرایط یې ښه نه و ارزیابي کړي؛ نو څنګه ښه مدیر شو؟

ما ورته په ځواب کې وليکل:

اټک صيب! تاسې پوښتنې ژورې دي او ژور بحث غواړي. د مدیریت او مشرتابه اوصاف پخوا جدا و خو اوس دا ثابت شوي چې دا دواړه لازم او ملزوم دي. دا سمه نه ده چې د مدیر هر کار به کامیاب وي. ځکه هغه په شرایطو پورې اړه لري. که امان الله خان ښه مدیر نه وای نو قدرت یې نه شو

نیولی او که ښه سیاسي مشر نه وای نو د استقلال اعلان یې نه شو کولی. خو دا چې وروسته له ناکامۍ سره مخامخ شو، څه د ده محاسبه سمه نه وه او څه بهروني فشارونه و. خدای دې وکړي چې تر یوه حده مې ستاسې ځواب ویلی وي.

اټک صيب بيا وليکل:

زه وایم چې د دې تصویر نه د غازي امان الله خان مدیریت او مشرتوب دومره نه ښکاري لکه څومره چې ترې پردی کلتور ښکاري دومره پخوا او دا جامه؟ غازي لالا ته همدا جامه بده بلا شوه چې انګریزي استعمار پرې تور پورې کړ او مونږ یې د یوه غله د ژي لاندې راوستو.

امين مدقق صيب ليکلي و:

زه فکر کوم اوس هم هماغه تعریف صدق کوي او هغه دا چې مدیر یو جوړ شوی سیستم اداره کوي خو مشر پخپله سیستم جوړوي او بیا یې مخته وړي. کامیابي او ناکامي هم په دې پورې اړه لري چې یو مشر-څومره جامع او پوخ سیستم جوړوي نو د کامیابی چانس یې زیات دی. زما په اند هغه ولسمشران یا شهزاده ګان چې ورته پاتې سیستم رهبري کړي تر ډېره مدیران دي نه مشران. مثلاً زما په اند احمدشاه بابا مشر و خو تیمور شاه چې د پلار سیستم یې صرف مخته بوتله یوازې یو پاچا او مدیر و.

د مدقق صيب په ځواب کې ما وليکل:

مدقق صيب سلام! د منجمنت پر اساس د مدیریت او لیډرشپ اوصاف پخوا جدا و خو اوس یو لیډر باید ښه مدیر هم وي. مدیریت بیا نو د وړې کچې نه نیولې تر غټې هر کچې پورې رسي. که سړی د دې عکس تصویر ته ګوري نو د ده د لباس منظم توب د مدیریت نښه ده. که یو سړی خپل ځان

سم نشي سمبالولی نو څنگه به نور مدیریت سم کړي. په هر وخت کې د ملک او وطن د چارو سمبالولو ته مونږ ښه مدیریت او لیدرشیپ ته اړتیا لرو. دا طبیعي ده چې په هر انسان د هغه د چاپیریال حالات، کورني ژوند، اقتصاد او داسې نور اجتماعي او سیاسي حالات تاثیر لري. امان الله خان باندې هم دغه پورته حالاتو خامخا تاثیر درلود. یوه قصه مې د انگلستان د شهزاده چارلس راپه یاد شوه بل وخت کې به یې ولیکم روژه ماتې نږدې ده.

حیات پیاوړي صیب لیکلي و:

مونږ په کوچنیو خبرو پورې سولېرو او اصلي کار را څخه پاتې وي.

فریدون بارکزي صیب لیکلي و:

په ډېر تاسف سره باید ووايم چی موږ تر اوسه لا د غازي کار نامو ته د شک په سترگه گورو او هغه ته خارجي نوم ور کوو. موږ ډېرو بهرنیو شیانو ته په خپل ورځني ژوند کې ځای ورکړی دی، د مثال په ډول په خارجي اسعارو معامله کوو، د بهرنیانو مرستې غواړو، په بهرني موټرو کې سپرېرو، د خارجي ټیکنالوژي نه گټه اخلو... خو دې ټولو ته هیڅ څوک هېڅ هم نه وايي، اما که چا خارجي جامې واغوستلې بیا یې د افغاني دود سره سم نه بولو او ان تر دې چې د بهرني ټاپه پرې وهو. موږ ټول د هغو کسانو د کارونو عيني شاهدان یو چې پوره افغاني جامې یې پر تن وې خو کردار یې د ځناورو نه هم بدتره وو. او اوس هم دغه کسان په افغاني جامو کې پټ د افغانانو وینې څښي. متاسفانه موږ افغانیت په جامو او نورو ظاهري شیانو باندې تړلی دی، خو که په اصل کې ورته وگورو، د یوه افغان لوی ویاړ میلمه پالنه ده، د ظلم په مقابل کې درېدل دي، د پردو غلامی نه منل دي، د نورو د مال او عزت خوندي کول دي، د نورو د مرستې نه پرته پر خپلو مټو تکیه کول دي او بالاخره د یوه ودان او پیاوړي افغانستان غوښتل او د هغه لپاره هڅې کول

دي. افغاني جامې اغوستل او داسې نور بې ارزښته دودونه پر ځای کول د هېواد په ودانولو کې هیڅ رول نه شي لوبولای، د دې لپاره یوه افغانه روحیه او عمل په کار دی.

که مو هېر وي نو در په یاد به یې کړم چې غازي د پورتنیو ټولو افغاني خصوصیاتو څښتن و. د افغانستان د خاورې اصلي ساتونکی او ستر رهبر و. د ملي حاکمیت او ځمکنۍ بشپړتیا لوی مدافع او په نړۍ کې د افغانستان د لوړ مقام غوښتونکی و. د اوسني افغانستان د سیاسي، نظامي، عدلي او قضايي، اجتماعي، او اقتصادي نظام بنسټ ایښودونکی و. الله پاک دې یې وښيي او روح دې یې ښاد وي.

رفیع الله نوابي صیب لیکلي و:

میاخل صیب! زه هم ستاسو سره په دې خبره کې هم نظر یم. ستاسو په خبرې پورې را په یاد شو چې زمونږ یو کلیوال دی چې نه یې ښونځی او نه یې لېسه لیدلې، خط لیکل او لوستل یې څه کوې (چې یعنې نه یې شي لیکلی) خو الله تعالی داسې مدبره پیدا کړی چې د کلي هغه ستونځې چې حکومت یې په کلونو کې فیصله کولی نه شي، دی یې په ډېر لنډ وخت کې او په ډېره معقولانه توگه حل و فصل کوي او دا مدیریت یا امریت د هر چا د وسې دنده نه شي کېدای او ریښتیا هم هر څه په تعلیم نه دي. استعداد او لیاقت خدایي دي ځینې شخصیتونه مونږ لرو چې دوکتورا او یا به ماسټري لري خو دا جرات او استعداد نه لري چې ښه مدیریت او یا هم امریت وکړي. تبصرې ډېرې وي خو بعضې لږ د چوکاټه خارجي او یا هم نورو قومونو او اشخاصو ته په کې ښکېلې لیکل شوي وي. نو ما ورته په اخره کې ولیکل چې د ټولو دوستانو د تبصرو نه مننه. دا تبصرې به زما د مخکتاب د دویم ټوک یوه برخه وي.

ياره! دا جان کيري راته ډېر ډېر مه ځلوی

د اگست ۲۲مه نېټه، کال ۲۰۱۴م، کابل

ياره! دا جان کيري راته ډېر ډېر مه ځلوی زه يې هم پېژنم، مشوره يې منو، مرسته يې منو خو مونږ بايد هم ورته سمه مشوره ورکړو چې زمونږ په کارونو کې گوټې ونه وهي او د وطن د خير خبره ورته وکړو ځکه زمونږ د وطن په خير کې د دوی خير هم شته دی.

مونږ ورته مشوره ورکړې وه چې مداخله په انتخاباتو کې نه ده په کار، د يو ځانگړي نوماند نه بايد ملاتړ ونه شي، د سياسي پروسې، د يو با اعتباره ټولټاکنو او سياسي انتقال د قدرت حمايت بايد وشي، بې له انتخاباتو او د هغه د پايلو د منلو نه بله لاره چاره نشته.

دا دوه کاله پخوا خبره وه چې اوس هم زه په همدې عقیده يم چې د افغانستان د ثبات لپاره د پايلو د ژر تر ژره نهايي کولو نه بله چاره نشته. که دا پايلې ژر نهايي نشي او ونه منل شي دا د افغانستان د راتلونکې په خير نه ده. ټاکنې د افغانستان راتلونکې ټاکي او که دا کار ونشي نو افغانستان له لويو ستونځو سره مخامخ کېږي او دا به په راتلونکي کې انتخاباتو ته او هم د ډيموکراسۍ پروسې ته يوه لويه ضربه وي. دا عکسونه کابل ته د جان کيري د وروستيو سفرونو نه دي بلکې د ۲۰۱۲ کال د اپريل د مياشتې د ۲۸ مې نېټې د سفر دي چې مونږ ورسره کتنه درلوده.

په پورته ليکنه بعضې دوستانو منفي او مثبتې نيوکې کړې وې چا امريکايانو ته ښه نه ويل او چا مجاهدينو ته بد رد ليکلي و او ځينې دوستانو داسې تبصرې هم کړې وې چې گوندې ما هم ځان مهم ښکاره کړی دی چې د امريکا د خارجه چارو وزير جان کيري سره پېژنم نو ما بيا د دوی د تبصرو په اړوند دا لاندې عمومي تبصره وليکله:

د فيسبوک يو شمېر دوستان زه له نږدې نه پېژنم او هم ما پېژني خو يو شمېر زيات نور د فيسبوک دوستان دي چې سره فيسبوکي اړيکې لرو او تعداد يې زرگونو ته رسېږي، د دنيا په بېلابېلو هېوادونو او يا د افغانستان په بېلابېلو سيمو کې اوسېږي، هر يو د ځانگړو نظرياتو خاوندان دي او د هر چا لر ليد سره فرق لري. مونږ چې کله کله خپل نظريات سره شريکوو، په ليکنو سره تبصرې کوو او لايک کوو يې نو هدف دا دی چې د يو بل د ليکنو او تجربو نه زده کړه وکړو. که ښه تجربه وي بايد ترې گټه واخلو او که ناکامه

تجربه وي بايد تکرار يې نه کړو. په بعضې مواردو کې مونږ سره هم نظره یوو او په بعضې مواردو کې هم نظره نه یو. زما لیکنې هم په همدې منظور دي چې څنگه د هر چا د منفي تبصرو او انتقادونو تحمل وکړای شو، د یو بل د لیکنو نه زده کړه وکړو، مونږ باید تحمل پذیره اوسو او بعضې وخت باید په خپلو خیالي احساساتو یو څه کنټرول راولو. زما په دې لیکنه او یا د عکسونو په لیدو د دوستانو تبصرې مې سر په سترگو قبولي دي او مطلب مې همدا و چې بحث پرې وشي. که بهلا بېل کسان یوه عکس ته له څو اړخونو نه همزمان جلا جلا وگوري نو د هر چا برداشت خامخا جدا وي ځکه له هر اړخ سره جلا جلا نور شیان سړی گوري او دا د دې معنی نه لري چې گوندې د هر چا خبره سمه نه ده ځکه د هر یو کس لیدنه او برداشت سره فرق لري. بله خبره چې مهمه ده هغه دا ده چې ښه لیکوال او مقرر هغه دی چې د یوې خاصې موضوع په چوکاټ کې بحث وکړي نه دا چې موضوع یوه وي او تبصرې د نورو شیانو پرې کوي. زما د دې عکس او تبصرې موضوع ډېره واضحه ده، کنایه او نظر مې هم ډېر واضح دی.

خبره دا نه ده چې څوک له چا سره عکس وکارې ځکه په عکسونو ایستلو له یو چا سره څوک نه غټېږي او نه وړوکی کېږي. مونږ عکسونه هره ورځ له هر چا سره وکارو او دا د دې معنی نه لري چې گوندې مونږ سره هم نظره یوو. که په دې یو عکس کې وگورئ نو ډاکتر صیب عبدالله، اتمر صیب او زه سره ښکارو خو په دغه وخت کې زمونږ د درېواړو نظریات، تگ لاره او ټیمونه سره جلا جلا و خو بیا هم سره ناست و او د افغانستان په مسایلو مو سره بحث کاوه. دا چې امریکا نفوذ لري او که نه هغه جلا مسئله ده، تاسې پوه شه او تبصرې مو. نیت مې د افغانستان ابادي او د افغانانو سوکالي ده او په دې لاره کې مې تر خپله وسه هلې ځلې کړي او کوم یم. نه د چا شاباسي ته ضرورت لرم او نه د چا تشویق ته. د امتیازاتو د اخستلو په خاطر مې د هیچا

چاپلوسي نه ده کړې که هغه خارجی دی او که داخلی او بلکې همېشه مې ډیر امتیازات له لاسه ورکړي دي. د ځان سپیناوي ته ضرورت نه لرم. ستاسې سر مې ځکه په درد کړ چې هدف مې د دې اوږدې تبصرې نه همدا دی چې مونږ باید ټولو موضوعاتو ته له هر اړخه وگورو تر څو د ټولو خواو د پوره تصویر په لرلو سره قضاوت وکړو. ستاسې د سوکالۍ په هیله

د والدینو مسوولیت د اولادونو پر وړاندې

د سېپتمبر ۲۳مه نېټه، کال ۲۰۱۴م کال، کابل

زه په په خپله پر دې عقیده یم چې د والدینو اول مسوولیت دا دی چې خپل اولادونو ته د تعلیم او تربیې سمه زمینه مساعده کړي او دویم مسوولیت یې دا دی چې خپلې کورنۍ او اولادونو ته دښمني گانې پرېږدي. د والدینو مسوولیت دا نه دی چې د حلالو او حرامو له لارې خپلو اولادونو ته سرمایه وگټي، لوړپوړي ودانۍ، مارکیتونه، کورونه او

LIFETIME FAMILY MEDICINE

We are proud to welcome Dr. Nail Miakhel to our Lifetime Family!

- Same Day Appointments
- Accepting New Patients
 - Allergy Testing - Immunotherapy Services
 - Kindergarten, Sports, Camp & College Physicals

14535 John Marshall Hwy Suite 105
Gainesville, VA 20155
Phone: 703-754-0425
Fax: 703-754-2888
www.ltfm.net

Lifetime Family Medicine is a family-centered medical practice where patients come first!

Check out our new Weight Loss Protocol!
571-248-2652 • www.IdealWeightLossGainesville.com

باغونه ورته جوړ کړي. که څوک د خپلو اولادونو پر وړاندې مسوولیت نه شي ادا کولی نو زما په اند هغه کس ولس او خلکو ته هم خدمت نه شي کولی. که هره دنده د هر چا په هر ځای کې وي نو باید د خپلې کورنۍ او اولادونو پر وړاندې بې تفاوته او نه اوسي. د ټولو مسوولیتونو او ستونځو سره

په تېرو څلور لسيزو کې ما تر يوه حده د اولادونو پر وړاندې خپل مسوولیت ادا کړی او د تعلیم زمینه مې دوی ته برابره کړې وه او دوی هم خپلو زده کړو ته په سختو شرایطو کې دوام ورکړی دی. هدف مې د ځان او یا کورنۍ په هکله تبلیغ نه دی خو پرون زما دویم زوی ضیا محمود میاخیل، زما د مشر زوی ډاکټر نایل محمود میاخیل یو پوسټر راولیږه نو زیات د خوښۍ احساس مې وکړ نو ځکه مې دا څو کلمې ولیکلې او هغه دا پوسټر مې د تاسې سره شریک کړ. خدای دې ټولو افغانانو ته صالح اولادونه ورکړي چې هم ځانته، هم خپلې کورنۍ ته او هم وطن ته خدمت وکړي.

دا غونډه چې د متحده ايالتو د صلحې د انستيتيوت د بورډ مشر- او د امريکا د ملي امنيت پخواني مشر Steve Hadley له خوا په مخ بېول کېدل، ما سناتور ليون ته وويل چې انتخابات په هر ملک کې ولس تقسيموي خو د افغانستان ولس هغه چاته رايه ورکړې چې د ريفورم او د ښې حکومتدارۍ اجنډا او پلانونه يې درلودل. نو اوس د انتخاباتو جنجالونه بايد شاته واچول شي او د جمهور رئيس ډاکټر اشرف غني د ريفورم اجنډا بايد تقويه او حمايت شي.

څنگه په امريکا کې د افغانستان د نوي حکومت په هکله مثبت تصور تقويه شي؟

د اکتوبر ۱۵مه نېټه کال ۲۰۱۴م، واشنګټن

د تېرو دوه ورځو نه راپه دېخوا د افغانستان په امنيتي، اقتصادي او سياسي حالاتو باندې د متحده ايالتو د صلحې انستيتيوت، درې لويې غونډې او هم د کانګرس د يو شمېر زياتو غړو سره مجلسونه برابر کړي وو چې ما هم په کې برخه درلوده. په دې شپو ورځو کې د افغانستان د نوي منتخب حکومت په کله تصور مثبت خواته شوی او هغه کسان چې د افغانستان په چارو کې پوهېږي نو د امريکا له حکومت نه غواړي چې د افغانستان د منتخب جمهور ډاکټر اشرف غني د ريفورم اجنډا بايد تقويه او حمايت ترې وکړي.

په دې لړ کې د امريکا د سنا د فوځي چارو د کمېټې مشر- سناتور کرل ليون Senator Carl Levine ته يوه لويه غونډه برابره کړې وه چې د غونډې تفصيل په لاندې لينک کې کتلی شئ.

<http://www.usip.org/publications/senator-levin-says-us-afghan-ties-require-better-informed-american-public>

د پکتیکا د یحیی خیلو دردونکې پېښه

د نومبر ۲۳ مه نېټه، کال ۲۰۱۴م

د لندن په هوايي ډگر کې وم چې الوتکې ته ختم چې د پکتیکا ولایت د یحیی خیلو د ولسوالۍ بلې دردونکې پېښې خبر مې واوړېد چې سل کسه ماشومان او ځوانان د یو خودکشه کس د حملې په پایله کې چې د والیبال د لوبې ننداره یې کوله شهیدان او زخمیان شول. دا ماشومان او ځوانان چې د لوبو کولو او لیدو لپاره راټول شوي وو په ناځوانمردانه توګه شهیدان او زخمیان شول.

ناځوانانو دا خو نه عسکري قشله وه او نه کومه سیاسي غونډه. دې ته به هم تاسې جهاد وایئ خدای مو په خپل قهر اخته کړه چې د دې زخمیانو میندې او پلرونه، خويندې او وروڼه، او د افغانستان ټول ولس مو په وېر غمجن کړ.

د نږدې ملګري محمد حسن حسام مړینه

د مارچ ۱۵ مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کونړ

په ډېرې خواشینۍ سره مو خبر تر لاسه کړ چې د هېواد تکړه شاعر، لیکوال، قومي مشر- او ملي تجار، د فکر او عمل د جرګې د رهبرۍ شورا

غږې، محمد حسن حسام صیب د ورپېښې ناروغۍ له امله نن غرمه له دې فاني دنیا نه لاړ او وفات شو. انا لله و انا اليه راجعون .

له حسام صیب سره د تر څو کلونو راپدې خوا مې ډېر وخت له نږدې نه تېر کړی و. د حسام صیب مړینه یوه لویه ضایعه ده، د خپل وطن او خلکو سره یې خاصه مینه درلوده، د غریبو یې همېشه خیال ساته او همېشه یې د خیر لپاره کار کاوه. د حسام په شعرونو او لیکنو کې همېشه د وطن مینه ځلېده او د ده نوم به د وطن د مینه والو د نومر په لومړي سر کې ثبت وي. د جمعې په ورځ د حسام صیب په شمول په خاص کونړ کې زمونږ په ځای کې سره یو ځای غرمه تېره کړه او پرون غرمه مو د گڼو دوستانو سره د ده په کور کې، د کونړ ولایت د نورگل په ولسوالۍ کې تیره کړه او وعده مو سره وه چې د کونړ د یو بل مخور مشر، وکیل صیب غلام محمد خان ساپی جنازه به د نرنگ په ولسوالۍ کې په شریکه سره کوو او ماښام به په چغه سرای (اسعد اباد) کې د حاجي صیب فضل اکبر (معاون حاجي) میلانه اوسو. د الله تعالی او بنده وعده سره یوه نه وي نو مونږ نن شپه له ډېر نږدې دوست او ملگری د خدا او صحبت نه محروم یو او ټول د غم په ټغر ناست یوو. غیر د دوعا نه بل څه نه شو کولی. الله تعالی دې جنت فرودس حسام ته په نصیب کړي. د حسام صیب کورنۍ او نورو ټولو دوستانو ته، د کونړ او افغانستان ولس ته مونږ دوستان چې نن شپه سره په غم کې شریک یوو، د تسلیت مراتب وړاندې کوو .

جنازه به انشاءالله سبا ته د ده په پلرني کلي، د نورگل په ولسوالۍ کې وي. وخت به وروسته تعین شي. دا دوه عکسونه د جمعې د ورځې په خاص کونړ کې او د پرون ورځې د ده په کور کې، د حسام صیب د دوستانو لپاره شریکوم چې له مونږ سره د یادگار په توګه پاتې وي.

د خوست تراژیدونکې پېښه او برمنګهم کې د نیالګیو ایښودل

د اپرېل د میاشتې درېیمه نېټه، کال ۲۰۱۵ م، برمنګهم، انگلستان نن مو په برمنګهم (Birmingham) انگلستان کې د گرانو دوستانو سره چکر وواهه او د انجینر صیب حسیب لطفي، عبدالله خان، ذبیح الله عنایت، امان خان، انجینر صیب عبدالروف او اجمل جان سره مو نیالګي وکړل. د دې نیالګو نه به مونږ ګټه وانخلو خو د محیط زیست سره به مرسته وکړي او یو څه د ګټې باد به یې زمونږ وطن ته هم کېدای شي چې راوړسېږي. مونږ چې څه ښه کارونه په وطن کې او یا په نورو هیوادونو کې کوو نو باید په دې طمعه ونه اوسو چې ثمره به یې همدا مونږ خورو او که نه نو مونږ یې څه کوو. که مونږ همدا روحیه په خپل وطن کې پیدا کړه چې د وطن لپاره کار وکړو نه د ځان لپاره نو بیا مونږ کولو شو چې د جنگونو مخه ونیسو او خپل وطن اباد کړو. د وطن د ابادۍ او سوکالۍ په صورت کې نو بیا زمونږ شخصي، د کورنۍ او هم زمونږ د راتلونکو نسلونو ګټې خامخا خوندي پاتې کېږي. خو د افسوس ځای دا و چې مونږ د خوست د ناوړې او بوګنونکې

عجيبه دنيا ده

د اپرېل د مياشتې ۲۲مه نېټه، کال ۲۰۱۴م، کابل

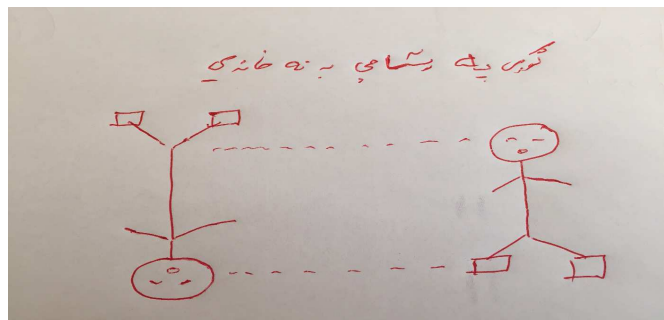

عجيبه دنيا ده چې پرون درسره وي خو نن د دې فاني دنيا نه درسره
خدای په امانې کوي. خدای بښلی حسام صيب راسره تر يوې مياشتې
دمخه و او هم څارنوال صيب محمد حيدر تر نن سهاره ژوندی و. يو يې الله

پېښې راپور تر لاسه کړ چې په لس گونو زموږ هېوادوال د مظاهرو په
وخت چې خپل آواز د والي پر ضد اوچت کړي د يوې ناځوانه ځان وژونکې له
خوا شهيدان او زخميان شول.

سوال دا دی چې ولې زموږ په وطن کې وينه دومره ارزانه ده چې زموږ په
لسگونو هېوادوال په هغه او دغه وژل کېږي او زموږ هېوادوال د څو
محدودو کسانو د ناوړه گټو قرباني کېږي، هره ورځ د دوی ميندې بوري
کېږي، سرتورې يې کونډې کېږي او په لس گونو ماشومان يتمان کېږي؟ ايا
ولې وجداني مسووليت نشته دی؟

والي که هر څومره ښه سړی هم وي خو چې کله د ولس او د ده ترمنځ
واټن دې مرحلې ته ورسېږي او دومره ولس يې مخالفت وکړي نو دی په
خپله بايد دنده پرېږدي. جناب وکیل صيب چې ځان د ولس استازی بولي او
په دې پوهېږي چې امنيت سم نه دی نو ولې خپل ولس له خطر سره مخامخ
کوي کېدای شوای چې خپل اواز يې د مطبوعاتو او رسنيو او يا نورو لارو
اوچت کړای وای ځکه دې هم په پارلمان کې، هم مطبوعاتو ته او هم جگ
پوړو چارواکو ته لاس رسې درلود. واليان خو هسې هم سرپرسته و او
بدليدونکي دي نو دا چې د داسې غونډو جوړول څومره ارزښت درلود او که
نه جدا خبره ده. هغه چا چې د دې حملې طرحه جوړه کړې او يا يې عملې
کړې ده ايا دوی به هم د انسانيت او اسلاميت طمعه لري؟ الله تعالی دې په
دې ملت ورحمېږي.

د سپټمبر د مياشتې ۲۱مه نېټه، کال ۲۱۰۵م:

د سولې د نړيوالې ورځې په نمانځغونډه کې په افغانستان کې د سولې

لپاره د مدني ټولنو د شبکې له خوا دا ايوارډ ماته راکړل شو او په افغانستان کې د سولې د راوستو په هکله زما د کارونو ستاينه يې وکړه. زه په افغانستان کې د سولې د مدني ټولنو د عمومي شبکې له مشرتابه نه مننه کوم چې دا ايوارډ يې ما ته راکړ او په افغانستان کې د د ايمي سولې په اړه يې زما د کارونو او ليکنو ستاينه وکړه.

تعالی په خپل مرگ رانه واخیست او څارنوال صیب نن د وطن د دوشمنانو له خوا په جلال اباد کې په شهادت ورسېد.
منزل د ټولو یو دی خو سفر جدا جدا
الله تعالی دې په داوړو ورحمېږي.

وايې افغانان په سر مزل کوي ځکه سر زوري دي لاندې انځو ته په ښه دقت سره وگورئ

د جولای د مياشتې ۱۲مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

پرون یو ملگری زما دفتر ته راغی او راته ویې ویل چې افغانان د پښو په ځای په سر مزل کوي او نوره دنیا په پښو مزل کوي نو په دې اساس د افغانانو او دنیا ترمنځ د تفاهم ژبه نشته. د دغه ملگری خبره راته ډېره عجیبه غوندې ښکاره شوله او رښتیا هم ده ځکه افغانان سرزوري خلک دي نو ځکه په سر مزل کوي.

که څه هم زه په انځورگرۍ کې ښه نه یم خو د دې ملگری د خبرو مفهوم مې په دې لاندې انځور کې ترسیم کړ. که انځور ته وگورئ هغه څوک چې په سر ځي نو هغه د نورو خلکو پښو ته خبرې کوي نو ځای نه نیسي. او که څوک په پښو ځي نو هغه یوازې د هغو کسانو پښو ته خبرې کوي څوک چې په سر ځي نو بیا هم د دوی خبرې ځای نه نیسي. ښه به دا وي چې هغه کسان چې په پښو ځي، د یو بل د سرونو سره خبرې کولی شي نو باید د یو بل سره د تفاهم او هم غږۍ ژبه پیدا کړي که نه مونږ به یوه ستونځه هم خپله حل نه کړای شو.

د اختر د ورځې د لمسو رالېږل شوې تحفه

د سپټمبر ۲۴مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

ډیر مې یاد شوي خو دا ژوند همېشه نیمگړی دی. دوی خو لا خاندی او خوشحاله دي یوازې د نیکه له مینې نه محرومه دي.

افسوس د هغو ماشومانو په حال چې د ناولي جنگ له امله نه په سر سیوری لري او نه یوه مړۍ ډوډۍ، نه ښوونځي ته د زده کړې فرصت لري او نه کالي پر تن، نه په کور کې مصئون دي او نه بهر، یتیمان دي نه د مور غږ اوري نه د پلار او نیکه آواز، د حال نه په کرکه کې دي او راتلونکی یې نا معلومه دی.

الله تعالی دې زما د ماشومانو او لمسیانو په گډون او خاصتاً د پاکو او معصومو ماشومانو په خاطر د افغانستان په ټولو وگړو رحم وکړي چې د امن او د سولې په فضاء کې ژوند وکړي. امین یا رب العالمین

27 October 2015

د هسپانیې له پادشاه شپږم فلیپ سره تر کتنې وروسته همدا شپبه د مادرید کلب په کنفرانس کې او ژمنه یې وکړه چې له افغانستان سره به خپله مرسته جاري ساتي:

د اکتوبر ۲۸مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، مادريد، هسپانيه

د سوډان مشهور سياسي مشر صادق المهدي چې دوه دورې صدراعظم و او هم د اومه پارټۍ مشر دی چې ۱۶ کاله بند يې هم د نظامي ديکتاتورانو له لاسه ليدلی دی ښه او دلچسپه مجلس يې درلود. دی نهايت پوه او با تدبيره سياستوال او اقتصاد پوه دی او په ټول کنفرانس کې ډېر په واضحه توگه غږېده. د افغانستان په مشکلاتو مو هم خبرې سره وکړې او د افغانستان په ټولو ستونځو پوره اگاه و. صدراعظم المهدي په دې عقیده دی چې موجوده حکمتونو په زیاتره هېوادونو کې خپل اعتبار له لاسه ورکړی دی او همدا شان د ملگرو ملتونو موجوده اداره په همدې شکل نه شي کولی چې د نړۍ ستونځې حل کړي بايد په دواړو ساحو کې چې هم په بحران ځپليو هېوادونو کې با اعتباره حکمتونه رامنځته شي او هم د ملگرو ملتونو په اداره کې د

تصميم گيرۍ په اړوند او هم د ساختار په هکله جدي تغيرات راشي ترڅو د نړۍ اوسنۍ ستونځې حل شي.

خواجه صديقي صيب د پورته پوست په اړوند ليکلي و:

رښتيا هم همداسې ده گرانه مياخيل صاحب او ډېره دقيقه تحليل او نواقص د موجوده قرن په گوته کړي. زما په اند مخکينۍ قرن د استعمار او نوې استعمار قرن و او اوسنۍ قرن د صادراتي حکومتونو قرن دی هسې د پسرلي او بهار نوم پرې باندې ږدي نه مرسل گلونه پکې غوړېږي او نه بوی د شبنم ترېنه راځي فقط د وینو او بې گناه انسانانو وژنه پکې وینو. او د ملل متحد مصنوعي رول او موجودیت هېڅ هم نشي کولای څه چې دغه پینځه دایمي غړي وغواړي همغسې کوي او د دوی پر سترگو هېڅ نه شنه کېږي او نه سور کېږي او اسماني تندرونه پر هر چا باندې دوی غورځولی شي. دا یو واقعي خبره یې کړې چې هر څه باید بدلون ومومي او یو قدرت او حیثیت ملل متحد ته حد اقل دوی باید قایل شي.

د اکتوبر ۲۸ مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، مادرید، هسپانيه

د چلي پخواني جمهور رئيس Ricardo Lagos راسره نن د خبرو په پينل کې يو ځای و. دی پر دې عقیده دی چې د دې لپاره جواښو يا Accountable حکمتونه رامنځته شي بايد داسې ميکانيزم وي چې د ولس اواز په محلي سطحه واورېدل شي، له ولس سره بايد خبرې وشي او ولس بايد په تصميم کې برخه واخلي. ده زياته کړه چې يو عمده ستونځه د پخوانيو بيروکراتانو دا ده چې دوی په ټيمې کار کولو باندې عقیده نه لري. که ولس په تصميم گيرۍ کې برخه ونه لري که هر څومره ښه کار ولس ته هم وکړي بيا هم ولس حکومتونو ته د شک په سترگه گوري.

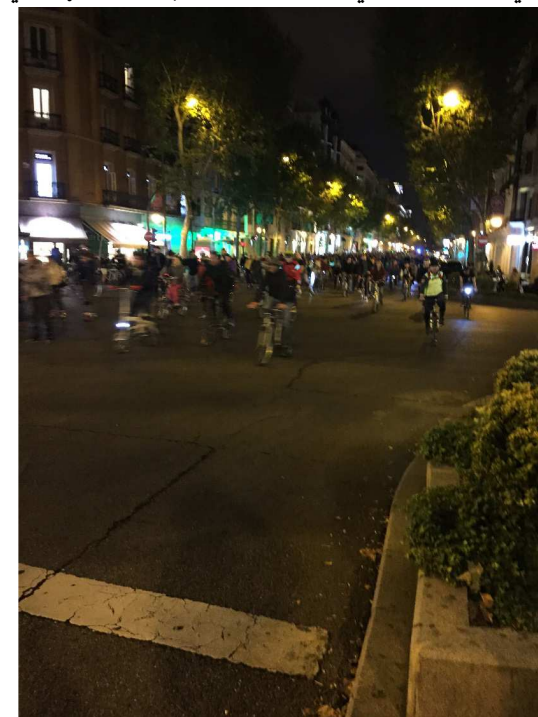
د اکتوبر ۲۸ مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، مادرید، هسپانيه
د مکسيکو پخواني صدراعظم Felipe Calderon سره مې د کنفرانس په حاشيه کې خبرې وکړې. مکسيکو هم د افغانستان په شان د مخدره موادو د قاچاق او په مخدره موادو د روږدو کسانو له زياتوالي سره مخامخ دی.

په وطن به دې ولې زړه درد نه کوي

د اکتوبر ۲۸مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، د هسپانيې د مادرید ښار

چې په وطن کې یې په وطن دې یو شان زړه درد کوي او چې له وطن نه بهر یې نو په وطن دې بل شان زړه درد کوي. د شپې نهه بجې وې چې له خپل هوټل نه ووتم چې گورم د مادرید ښار په یوه سړک باندې په سل هاو کسان په بایسکلونو سپاره دي د خوشحالی او د امن په فضاء کې چې موسم هم ډېر ښه دی، تیرېږي. کاشکې داسې امن زموږ وطن کې هم وای، ارامي وای او خوشحالي وای، نه طبیعي افتونه وای او نه په لاس جوړ شوي افتونه.

په مادرید کې د لاندې د غوښو د رواج په هکله

د اکتوبر ۳۱مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، د مادرید ښار، هسپانيه

د مادرید ښار په زیاتره رستورانټونو او قصابیو کې ډېر زیات د حیواناتو ورنونه چې په ښایسته کڅوړو کې پوښل شوي وي، څوړول شوي دي. ما له یو چا نه پوښتنه وکړه چې د دې مالونو (څارویو) ورنونه ولې داسې څوړول شوي دي او د دې فلسفه څه ده ځکه د داسې غوښو خرڅلا د اروپا او یا امریکا په نورو هېوادونو کې نه لیدل کېږي. دا غوښې لاندې شوي دي او اکثره د خوگ ورنونه دي. ده راته وویل چې د دې غوښو څوړول هغه وخت په دوکانونو کې رواج ومونده چې جرمني غوښتل چې دا سیمه ونیسي نو خلکو د خوگانو د لاندې ورنونه د خپلو دوکانونو په مخکې څوړول چې وښايي دوی یهودان نه دي ځکه یهودان د خوگ غوښه نه خوري.

دا لاندې دوی د کلونو کلونو لپاره هم ساتي او حتی یوه کس راته وویل چې د هسپانيې په سهیل کې چې کله د چا په کور کې ماشوم وشي نو بیا دوی لاندې کوي او د دې لاندې ورون تر هغه پورې ساتي چې کله دا ماشوم واده وکړي او بیا یې د ده د واده په ورځ په شریکه خوري. دا لاندې ډېر قیمته هم دی ځکه د ښه لاندې یو کیلو تقریبا ۶۰ یورو قیمت لري یعنې یو کیلو تقریبا په ۳۵۰۰ افغانۍ دی.

د کابل په لور د مادرید له ښار نه خدای په امانی

د اکتوبر ۳۱مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، د مادرید ښار، هسپانيه
زما د سفر دویمه موخه دا وه چې خپله د ماسټرۍ شهادتنامه تر لاسه
کړم، دا موخه مې هم حاصله شوه. د مادرید ښار ډېر ښکلی دی او ښه خلک
يې هم د نورو اروپايي ښارونو د اوسېدونکو سره فرق لري او شاید علت يې دا
وي چې د شرقي ټولنې نښې پکې شته دي ځکه دا سیمه یو وخت د
مسلمانانو د امپراطورۍ جز و خو د پينځم ستون له لاسه خرابه شوله. نه
پوهېږم چې دوی به يې اوس په خرابېدو خوشحاله وي او که خفه؟ د
مسلمانانو اوسني حالت ته چې گوري نو شاید خوشحاله اوسي.

دوستانو! ما د خپلې ماسټرۍ د شهادتنامې عکس ځکه خپور کړ چې تر
څو زموږ ځوان نسل ته یو څه تشويق شي چې زه په دې عمر کې سبق وایم
نو له دوی نه هم وخت تېر نه دی او باید زیات کوشش وکړي. پخوا به په

لږه انگلیسي ژبه پوهېدلو او په دولسم شهادتنامه او یا حتی د دی نه په کم
تحصیل یو څه گذاره کېدله خو اوس یوه ماسټرۍ باندې هم سم کار په خپل
همت او ضوابطو نه شپې پیدا کولی. زموږ ځوان نسل له نورو ستونځو سره
سره، اوس او هم په راتلونکي کې له زیاتو علمي رقابتونو سره مخامخ دی نو
زیات کوشش ته اړتیا لري تر څو دوی په راتلونکي کې د ځان لپاره، د خپلې
کورنۍ لپاره او هم خپل ولس ته د خدمت مصدر وگرځېږي. ځوان نسل باید
بهانې ونه کړي چې سبق نه شي ویلی. همدا زما نصیحت خپلو اولادونو او
کورنۍ ته هم دی.

د الحاج محمد حسن حسام صيب په ياد

د نومبر نهمه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

الله تعالیٰ هر انسان ته جلا جلا عادتونه، پوهه او اجتماعي خصلتونه ورکړي دي. زیاتره اجتماعي کړه او وړه د انسان په خټه کې په فطرتي توګه اغېرل شوي دي. ډېری شیان سړی له یو بل نه په طبیعي توګه او یا د زده کړې له لارې حاصلولی شي خو اجتماعي سلوک د هر سړي له بل سره فرق لري او یو انسان د بل انسان ځای په ټولنه او اجتماع کې نه شي نیولی. خدای بښلی محمد حسن حسام هم یو له هغو انسانانو نه و چې د هغه تشه ډکول ممکنه نه ده.

الحاج محمد حسن حسام چې زما نږدې ملګری و، په اخري څلورو کلونو کې دواړه زیاتره وخت ډېر سره یو ځای و او د ده د ژوند دوه اخري ورځې مو په کونړ کې سره یو ځای تېرې کړې. حسام صیب لیکوال او شاعر و، دی ملي تجار، قومي، سیاسي او هر اړخیزه شخصیت و. د خاص طبیعت او مزاج

خاوند و چې د ده کمیني، تواضع، مېړانه، میلمه پالنه، علمیت او د علم او فرهنگ په لاره کې مرستې د یادولو او د قدر وړ دي. حسام صیب به همېشه د غریبانو لاسونه نیول او له هغوی سره به یې مرستې کولې او کوشش به یې کاوه چې بې ریا مرسته وکړي.

د حسام صیب له مرګ نه یوه ورځ دمخه، د شنبه په ورځ چې د ۲۰۱۵م کال د مارچ د میاشتې ۱۴مه نېټه وه، د کونړ ولایت د کوز نورگل په کلي کې د حسام صیب په کور کې میلمانه و چې یو وړوکی ماشوم چې د لسو کلونو و راغی او د حسام صیب نه یې غاړه چاپېره کړه. دا هلک چې پاچا یې ورته ویلې په ظاهري توګه خیرن او لېونی و خو حسام صیب وویل چې دا ماشوم عجیبه عادتونه لري او ټول یې په دغه سیمه کې پېژني، د هیچا پروا نه لري او د نورگل د ټولو خلکو د ټلیفون شمېرې یې په یادو یادې دي. دغه هلک د حسام صیب نه د هغه ټلیفون واخیست او په ټلیفون کولو یې پیل وکړ او هم د ټولو عکسونه یې اخیستل. حسام صیب وویل چې ده ته څه ویل نه دي په کار او پرېږده چې خوشحاله وي. حسام صیب دې ماشوم ته دومره مینه ورکړه چې زه فکر نه کوم چې که خپلو اولادونو ته هم څوک داسې مینه ورکړای شي. د حسام صیب زړه سوی او کمینتوب په همدغه قصه کې ښه خلاصه کېدای شي.

حسام صیب به همېشه خوش رویه و او که چېرې به په قهر هم شو نو بیا به یې وروسته خندلې چې کله کله همداسې هم په کار ده ځکه د ده غصه او قهر د کینې او عقدې نه نه وه او هر څه به یې له یاده ایستل چې د ښه او مسلمان انسان صفت همدا دی چې کینه او عقده د درې ورځو نه زیاته ونه ساتي البته دا په دې معنی نه ده چې څوک د خپلو پرنسپونونه تېر شي.

حسام صیب له افغانستان سره او خپلو خلکو سره خاصه مینه درلوده او همېشه به حاضر و چې د ملي وحدت او وطن د سوکالۍ لپاره قرباني ورکړي

او د حق ویلو په ځای کې به یې له چا نه ډار او وېره نه درلوده. د ۲۰۱۴م کال د انتخاباتو نه مخکې مونږ یوه ډله دوستان سره راټول شولو، د فکر او عمل جرگه مو جوړه کړه او دا مو وپتېيله چې راځئ له هغو مشرانو سره اړیکې ونیسو څوک چې غواړي او یا اراده لري چې د جمهوري ریاست کرسی ته ځانونه کاندید کړي ترڅو د دوی ترمنځ اتحاد راولو نو حسام صیب مو د دې جرگې د منشي په توګه وټاکه. د زیاتو بحثونو او تماسونو نه وروسته یوه ورځ مو علی احمد جلالی صیب، ډاکټر صیب اشرف غني احمدزی، ډاکټر صیب زلمی خلیل زاد، قیوم کرزی، ډاکټر صیب انورالحق احدي، محمد حنیف اتمر او د فکر او عمل جرگې د رهبري یو شمېر غړي د هلمند د پخواني والي محمد گلاب منگل په کور کې سره راټول کړل او د دوی نه مو وغوښتل چې تاسې باید سره یو ځای شئ او که نه مونږ ستاسې له یوه نه هم هیڅ حمایت نه کوو.

د فکر او عمل د جرگې په استازیتوب حسام صیب خبرې وکړې او دې مشرانو ته یې داسې سختې وویلې او ورته یې وویلې که تاسې یو ځای نه شئ نو تاسې مونږ ته هیڅ ارزښت نه لرئ. تاسې یقین وکړئ چې د دې ټولو مشرانو نه یې لار ورکه کړه. د همدې جرگې د غړیو هلې ځلې وې چې د تحول او تداوم ټیم جوړ شو او د ډاکټر صیب اشرف غني په مشرۍ د هغه د کاندیداتورۍ نه ملاتړ وکړ. د دې نه برسېره مونږ مختلفو ولایتونو ته سفرونه وکړل او ولس مو دې ته وهڅوه چې په ټاکنو کې ګډون وکړي. د انتخاباتو د داستان قصې ډېرې اوږدې دي او که وخت مساعد شو نو د کتاب په شکل به یې ولیکم چې چا څه او څه وکړل.

حسام صیب د کونړ اکثره ولسوالیو ته سفرونه وکړل له خلکو سره یې وکتل او له خپله ځانه یې مصارف وکړل تر څو د تحول او تداوم ټیم د ډاکټر صیب اشرف غني په مشرۍ بریالی شي. مونږ د ډاکټر صیب اشرف غني

حمایت د هېواد د ابادۍ، آرامۍ او په سوله ییزه توګه د قدرت د انتقال په خاطر کړی و. د فکر او عمل د جرگې غړو حمایت د ډاکټر صیب اشرف غني د ټیم نه د شخصي ګټو او کرسیو د نیولو په سر معامله نه وه نو په همدې منظور به حسام صیب او د فکر او عمل د جرگې نور غړي ډاکټر صیب ته همېشه سپینې خبرې کولې.

یو ماښام د کونړ یو شمېر مشران ډاکټر صیب اشرف غني خپل کور ته وغوښتل نو په اخره کې ما ورته وویل چې زموږ مشکلات اسانه دي او خپل منځو کې حل کولای شو او څه خبره نشته. ډاکټر صیب اشرف غني وویل چې یوه خبره پاتې ده ځکه تا او حسام صیب به ما ته ویلې چې زه حوصله نه لرم خو اوس چې گورم چې زه حوصله لرم اما تاسې بې حوصله کېږئ او هر څه وایئ او ما غوړ نیولی دی. د ډاکټر صیب په دویم دور کې مونږ همدا اوسني خوبونه لیدل که د کمپاین دا بعضې غړي چې په دویم دور کې یې هر څه په لاس کې نیولي وو که په حکومت کې دوی همداسې خپلو شومو اهدافو ته دوام ورکړي نو د ډاکټر صیب اشرف حکومت به له سختو ستونځو سره مخامخ کړي. زموږ اټکل سم و.

په هر حال د الله تعالی او بنده وعده برابره نه وي. کله چې مونږ د شنې په ورځ رخصتېدو نو وعده مو کېښودله چې سبا ته به په نرنګ ولسوالۍ کې سره یو ځای کېږو او د مرحوم وکیل صیب غلام محمد خان د جنازې نه وروسته به شپه چغه سرای ته وړو او هلته به د معاون حاجي (حاجي صیب فضل اکبر) په ځای کې شپه په شریکه تېرو او ښه ګپ او شپ به سره ولگو. د پکښې په ورځ د سهار له خوا ما حسام صیب ته د خاص کونړ ته ډېر ټلیفونونه وکړل خو ټلیفون یې رخ نه شو او زما مطلب دا و چې د غرمې لپاره که خاص کونړ ته زموږ ځای ته راشي نو ښه به وي بیا به له هماغه ځایه د نرنګ ولسوالۍ ته لاړ شو تر څو په دوه بجو د وکیل صیب غلام محمد خان

په جنازه کې چې د امريکې نه يې جنازه راوړې وه برخه واخلو. وکيل صيب غلام محمد خان دې الله وېښي هغه هم د کونړ ولايت دروند، عالم او فاضل مشر و چې د ډيموکراسۍ په لسيزه کې د افغانستان د ولسي جرگې غړی و. په هر حال زه نرنګ ته لاړوم او له ده سره مې هيڅ تماس ونه شو نيولی ځکه د هغه د ډريور نمبر هم کار نه کاوه. په جنازه کې مې معاون حاجي صيب وليده او راته يې وويل چې د حسام صيب د ډريور ناصر سره يې تماس ونيولی شو او حسام صيب باندې په همدغه ورځ سهار د يولس بجو په شاوخوا کې د زړه حمله راغلې او جلال اباد ته يې په عاجله توګه وړی دی.

په جلال کې يې حسام صيب يو شخصي- روغتون ته وړی و او ډاکترانو ورته د معدې دوا ورکړې وه او ورته يې ويلي و چې بايد استراحت وکړي. ناصر حسام صيب د هډې فارم ته چې هلته يې د چرګانو لوی فارم درلوده، انتقال کړی و. کله چې مونږ له ناصر سره خبرې وکړې هغه راته د ده د تکليف علايم وويل نو زما زوی ډاکتر نايل محمود چې د امريکې نه راغلی و نو سمدستي يې ورته وويل چې دا بېرته روغتون ته يوسئ او هلته دې يې ډاکتران تر نظارت لاندې ونيسي- ځکه دا علايم د زړه د حملې دي. له همدې نه وروسته چې ناصر غوښته دی روغتون ته انتقال کړي پر ده باندې بيا د زړه حمله راغلې وه او روغتون ته يې په لاره کې ساه ورکړه. انا الله و انا الله راجعون.

دی لاړو خو د ده قصې او ارمانونه له مونږ سره باقي دي. د ده مرګ د ده د کورنۍ، دوستانو او د افغانستان لپاره يوه لويه ضايعه ده. د حسام صيب تشه نه ډکېدونکې تشه ده او داسې کسان په هره سيمه او کورنۍ کې په پېړيو کې يو کس پيدا کېږي چې د حسام صيب په شان هر اړخيزه صفتونه ولري. د الله تعالی له دربار نه ورته جنت فردوس غواړم او روح دې يې ښاد وي.

د اوښتون ټولنې له خوا ستاينليک

د ډسمبر دويمه نېټه، ۲۰۱۵م کال، کابل

د لويې پکتيا په سيمه کې له اوښتون ټولنې نه مننه کوم چې ما ته يې دا ستاينليک پرون د ډسمبر پر لومړۍ نېټه په دې منظور راکړ چې تېر کال مو په ټاکنو کې په دغه سيمه کې د ځوانانو او اوښتون ټولنې سره په شريکه کار کړی و. زه د اوښتون ټولنې د مشرتابه او ټولو ځوانانو د دې قدردانۍ نه مننه کوم. له ښي خوا نه: ډاکتر محمد نعيم احمدزی، زه، نوښتگر صيب او محمد موسی مصطفی.

له چانه به پوښتنه وکړو؟

د ډسمبر ۴مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، کابل

پرون د وردگ د سيداباد په سيمه کې د ملي اردو په ډزو کې ۹ ماشومان

ووژل شول:

لهچانه به پوښتنه وکړو چې ولې زموږ وينه دومره ارزانه ده؟ هره قطره وينه چې د افغانانو توپري د افسوس او ژړا خبره ده. تر څو چې په خپلو ځانونو پخپله رحم ونه کړو د نورو نه طمع په کار نه ده. الله تعالی هم د

هېڅ يوه قوم په حالت کې تغير نه راولي تر څو دوی پخپله په خپلو ځانونو کې تغير رانه ولي. د وردگو د دې گلاليو ماشومانو په غم کې ټول افغانان شريک دي او د ټولو افغانانو شريک غم دی.

په شگو کې ژوند

د ډسمبر ۸مه نېټه، کال ۲۰۱۵م، ابوظبی

که څه هم د خليج د اکثره هېوادونو نظامونه مطلقه شاهي نظامونه دي خو د دې هېوادونو مشرانو خپل ولس ته هم کار کړی دی. د شېخانو له ژوند سره زما کار نشته ځکه مطلقه شاهي نظامونه ځانته خپلې ستونځې لري.

د متحده اماراتو اوه ايالتونه يوه شگلنه سيمه ده خو دوی پکې د دين او دنيا هر نوع سهولتونه خپل ولس ته برابر کړي دي. د ابوظبی ترقي او پرمختگ ته سړي حيرانېږي چې د دې هېواد مشرانو بلا تشبه د دنيا پر سر جنت خپلو ځانونو او هم خپلو خلکو ته جوړ کړی دی. د مکاتیبو او پوهنتونو او جوماتونو څه کمی پکې نشته او مسلمانان هم دي خو نه خپل وطن وړانوي او نه يو بل زموږ په شان وژني. دوی زموږ په شان نه دي ځکه موږ په شعوري او غير شعوري توگه خپل وطن وړانو، يو بل وژنو او له هېچا سره مو کور او کلی نه کېږي.

د ابوظبی د شيخ زاهد جومات په سيمه کې يو نمونه يي جومات دی چې ويل کېږي پينځه ميليارده درهمه پرې لگېدلي دي چې تقريباً يو نيم ميليارد ډالره کېږي. همدا شان د ابوظبی پخوانی شاهي ماڼۍ باندې تقريباً څلور ميليارده درهمه چې يو ميليارد ډالره کېږي لگول شوي دي. افسوس زموږ په حال چې د تېرو څو لسيزو جگړو نه اوس هم عبرت نه اخلو او د خسره

الدنيا والاخره په لوري روان يوو. عاقبت به خير. د ابوظبي. يو څو عكسونه له تاسې سره شريكوم:

د پورته ليکنې په هکله دوستانو خپل ډېر زيات نظرونه شريک کړي وو.

محمد فريد عاطف ليکلي و:

مياخېل صيب الله دې ترې پوښتنه وکړي چې د دوی دا حال دی او د نړۍ مسلمانان يوه گوله ډوډۍ ته حيران دي، دوی خپل مسووليت د ځان په اړه ادا کړی خو کوم مسووليت چې مونږ ورته ورکړی هغه يې بالکل هېر کړی دی، نورې نړۍ ته خو خپل تندرو کسان لېږي او هغو ته پيسې هم ورکوي، زموږ په قرآن باور دی او د هغې له مخې دوی مکمل مجرمان دي.

شينکي کړوخېل ليکلي و:

هو کنه لېوني يې مونږ ته رالېږلی شي چې جهاد وکړي او خپل ځانونه يې ترې بېغمه کړي دي.

هجرت الله اختيار ليکلي و:

جناب مياخېل صيب هغوی فکرأ روغ دي، د خلکو فکرونه يې جوړ دي، نو ځکه له دين نه يوازې د انسانوژنې او ورنوانې تاويلونه نه راباسي. متحده عربي امارات په اصطلاح د نړۍ څلور لارې ده، د سوداگرۍ او کاروبار په برخه کې، بس همدې حيثيت يې اقتصاد هم ور جوړ کړی. گنه د دې ځای جغرافيه له دوزخه بدتره ده، شگې او سوځنده گرمي په اوږي کې انسان خوري، خو دوی په کې ځان ته جنتي ژوند جوړ کړی دی.

سيد محمد مومند ليکلي و:

هغوی په دين پوهه دي ځکه يې دنيا هم ورسره ده مگر مونږ په دين نه پوهېږو او د دين او اسلام له نوم څخه د خپل ځان لپاره گټه اخلو مونږ له اسلام څخه چاره جوړه کړې ده.

همداسې نورو دوستانو زياتې تبصرې ليکلې وې خو ما يوازې يو څو تبصرې د نمونې په توگه رانقل کړي. د دوی په ځواب کې ما دا لاندې دوه تبصرې هم وليکلې.

عاطف صيب! دا ډېر مغلق او پيچيده بحث دی د دوی مانۍ ته چې ننوځې چکر په کې وهي او زموږ د ارگ په شاوخوا قدم نه شې وهلی نو دې کې هم دوی ملامته دي؟ ته چې په خپل ځان رحم نه کوي نو ولې د بل نه د رحم توقع لري. دوی خو د الله تعالی نه مهربانه نه دي الله تعالی هم وايي زه ستاسې په ژوند کې تغير نه راولم تر څو تاسې په خپل ژوند کې تغير رانه ولي.

شينکي خوري! دا هم کمال دی چې د خپلو لېونو سړيو ځان خلاص کړي مونږ خو خپل لېوني پخپله نازو او چاقوو يې.

د ننگرهار ولايت د بهسودو د ولسوالۍ د معصومو ماشومانو ظالمانه وژنه د انسانيت نه لرې عمل دی

د ډسمبر ۱۴مه نېټه، کابل

تېر ماښام د ننگرهار ولايت د بهسودو په سيمه کې د يوې کورنۍ اته کسه چې ښځه او خاوند، مور يې او پينځه گلالي واړه ماشومان يې چې د درېوو مياشتو ماشوم پکې هم و، خپلو مېلمنو يې په ډېرې بې رحمۍ سره وژلي دي. دوه ماشومان په وړني کې يې مور تړلي و او دې بېرحمه ځناورو

مېلمنو هغه هم د ټوپک په مرمۍ په سر وېشتلي و. ډېره دردونکې پېښه وه. ما په فېسبوک پاڼه وليکل:

حديث شريف دى چې الملك يبقى مع الكفر و لا يبقى مع الظلم. د كفر لاندې يو ملك پاتې کېدای شي خو د ظلم له لاسه نه شي پاتې کېدای. د بهسودو د ماشومانو تصويرونو مې زړه خراب کړى دى. د داسې ظلم لپاره هېڅ نوع توجيهاټ په اسلامي، انساني، افغاني او پښتونولۍ په چوکاټ کې نشته چې څوک دې داسې ظلم وکړي. که څه هم زه ډېر نرم زړى انسان يم که زما شخصي مسئله وي نو قاتلينو ته به عفو وکړم خو د دې ماشومانو قاتلين که حکومت پيدا کړل نو علني محاکمه او اعدام غواړي چې بيا داسې ظلم څوک ونه کړي.

قاضي لودين صيب ليکلي و:

معين صاحب محترم زيات ظلم شوى او دا ظلم روان دى زه چې د هېواد ټولو ولايتونو ته هر وخت سفر لرم زيات ظلم زموږ پر هېوادوالو روان دى الله جل جلاله دې موږ ته هدايت وکړي تر څو د حقيقي دين نه خبر شو او دې قاتلانو ته دې الله جل جلاله جزا ورکړي.

عبدالعلي جمال صيب ليکلي و:

مياخېل صيب! موږ پر دې ايات ايمان لرو:
وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا.

ما يو ځل بيا وليکل:

جمال صيب! ستاسې خبره کې شک نشته چې الله تعالى هر چا ته د هغه د اعمالو په تناسب جزا او اجر ورکوي خو د اسلام او شريعت روح همدا دی چې مسلمانان بايد په ټولنه کې آرام ژوند بې له هر ډول وېرې او ترهې وکړي نو ځکه په دې دنيا کې جزا بايد مجرمينو ته ورکړل شي. نور ډېر ژور پر دې بحث نه کوم. داسې بېگناه قتلونه په ننگرهار او نورو سيمو کې د وېرې او وحشت اوازه خپروي او هم بدگماني په ولس کې او يو بل باندې پيدا کوي چې هېڅوک به پر هېچا باندې اعتبار نه کوي نو ځکه په دې دنيا داسې کسانو ته سخته سزا ورکول په کار ده.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library